

VLAAMS PARLEMENT



Zitting 2001-2002

12 juli 2002

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1741
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1741
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1770
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	1780
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1797
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1805
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1809
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde-ning	1833
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid	1853
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	1869
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1874
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1891
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1895
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde-ning	1902
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	1906

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1909

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 24
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 72

van 7 maart 2002

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1859

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 25
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Brussel – Overleg met VGC-college

1. Kan de minister medelen hoeveel keer er deze legislatuur reeds formeel overleg is geweest tussen hem/haar en collega's van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) ?
2. Kan daarbij tevens worden gespecificeerd waarover dit overleg telkens ging ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 25, Stevaert nr. 247, Vogels nr. 125, Anciaux nr. 67, Vanderpoorten nr. 79, Landuyt nr. 54, Dua nr. 167,

Van Mechelen nr. 100, Van Grembergen nr. 74 en Gabriels nr. 73).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

**Vraag nr. 220
van 7 maart 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Vrachtwagens – Gewichtscntrole

De Vlaamse overheid heeft de jacht geopend op de te zwaar geladen vrachtauto's. Het is een feit dat door de federale politie op intergemeentelijke verbindingswegen nauwelijks of zelfs geen controles op het gewicht worden uitgevoerd. De aan de wegen in Vlaanderen aangerichte schade bewijst de noodzaak van de genomen maatregel.

Toch lijkt een dergelijke controle niet onmiddellijk evident en rijzen er vragen inzake doeltreffendheid.

1. Beschikt de Vlaamse overheid over de nodige weegapparatuur om deze controles aan de hand van onbetwistbare documenten te bewijzen ?
2. Werd met de federale overheid een akkoord afgesloten om het gebruik mogelijk te maken van de weegapparatuur waarover zij beschikt ?

Of wordt de aankoop van nieuw materieel overwogen ?

Worden daartoe kredieten ingeschreven op de begroting ?

3. Over hoeveel toestellen dienen de controlediensten belast met het vaststellen van het gewicht van de voertuigen te beschikken om werkelijk doeltreffend te kunnen optreden in het hele Vlaamse gewest ?

4. Indien deze nieuwe controleurs een proces-verbaal kunnen opmaken, door welke instantie wordt dan de boete vastgesteld en opgelegd ?

Gebeurt dit op basis van het algemeen verkeersreglement ?

Wie staat in voor de inning van de vastgestelde boetes, met andere woorden, kan het Vlaams Gewest beschikken over de geïnde bedragen en de te betalen schadevergoedingen ?

Antwoord

1. De Vlaamse overheid beschikt over 32 operationele weegbruggen die aangewend kunnen worden om de overlading van voertuigen vast te leggen.
2. Vermits de weegapparatuur eigendom is van het Vlaams Gewest, is een akkoord van de federale overheid om de apparatuur te mogen gebruiken in feite niet vereist.

Het pc-programma van de weegapparatuur werd in overleg met de eenheidspolitie aangepast, zodanig dat het kan worden gebruikt zowel door de eenheidspolitie als door de toekomstige Vlaamse wegeninspecteurs.

3. De 32 operationele weegbruggen zijn verspreid over heel Vlaanderen, zodanig dat nu reeds over het hele Vlaamse gewest gecontroleerd kan worden.

De doeltreffendheid van deze controle met de huidige beschikbare middelen zal slechts bepaald kunnen worden nadat de wegeninspecteurs reeds een tijd operationeel zullen zijn.

4. Wat de vaststelling van de boetes betreft, wordt verwezen naar de decreetbepalingen terzake, meer bepaald hoofdstuk XIV van het decreet van 19 december 1998 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999.

De maximale toegelaten massa's en massa's onder de assen zijn bepaald in de artikelen 32 en 32bis van het KB van 15 maart 1968 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan auto's, hun aanhangwagens, hun onderdelen en hun veiligheidstoebehoren moeten voldoen (*KB : koninklijk besluit – red.*).

De ontvangsten voortvloeiende uit de proces-verbaal zullen worden doorgestort naar het Vlaams Infrastructuurfonds.

Vraag nr. 221 van 7 maart 2002 van de heer JOS BEX

Bedrijfsvervoerplannen – Ondersteuning lokale initiatieven

Ik ontvang, net als een aantal collega's, onlangs een bundel met acties van een particulier voor gratis busvervoer voor werknemers.

In de eigen gemeente sloten we met de achttien grootste bedrijven (die in aanmerking komen voor bewegwijzering vanaf de gewestwegen) verkeersconvenants af op vrijwillige basis. Samengevat zorgen de bedrijven ervoor dat hun vrachtverkeer langs de afgesproken tracés verloopt, anderzijds zorgt de gemeente voor de weginfrastructuur en de bewegwijzering.

Particuliere actie, gecombineerd met een lokaal convenant, lijkt mij een goede aanpak om de mobiliteit te verbeteren.

Bij uitbreiding zouden de lokale besturen convenants kunnen afsluiten met de bedrijven op hun grondgebied, waarbij de overheid instaat voor de weginfrastructuur en bewegwijzering en waarbij aan de 91 bedrijven gevraagd wordt om, naast routes voor het verkeer van en naar het bedrijf, maatregelen te nemen voor gegroepeerd rijden met daaraan gekoppeld een parkeervoorziening binnen het bedrijfs-terrein.

Bestaan er mogelijkheden om dergelijke vrijwillige initiatieven te integreren in het beleid en ze te ondersteunen ?

Antwoord

Vanaf 2002 bestaat inderdaad de mogelijkheid om projecten die passen in een duurzaam lokaal mobiliteitsbeleid te ondersteunen via de nieuwe module 15 (= subsidiëring van flankerende maatregelen ter ondersteuning van een duurzaam lokaal mobiliteitsbeleid) van het mobiliteitsconvenant.

Daarnaast is er voor de specifiek vermelde problematiek van bedrijventerreinen de mogelijkheid om de module 14 (betreffende de aanleg of heraanleg van ontsluitingsinfrastructuur ter verbetering van

de bereikbaarheid van specifieke zones van commerciële activiteiten in privaat of openbaar beheer) van het mobiliteitsconvenant te gebruiken.

Vraag nr. 222
van 7 maart 2002
van de heer JOS STASSEN

Tramlijn Antwerpen-Zwijndrecht – Openingsplechtigheid

Op vrijdag 15 februari 2002 werd de nieuwe tramlijn tussen Antwerpen-Linkeroever en Stenen Kruis (grens tussen Melsele en Zwijndrecht) officieel geopend. Het gaat hier om een schitterende realisatie van De Lijn, samen met de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen en Oost-Vlaanderen en de gemeente Zwijndrecht.

Bij de openingsplechtigheid waren vele beleidsverantwoordelijken uitgenodigd. Tot mijn verwondering – en dit in tegenstelling tot vergelijkbare gelegenheden – werden de parlementsleden en ministers van de betrokken gemeenten of arrondissementen niet uitgenodigd.

1. Welke organisatie was verantwoordelijk voor de uitnodigingen ?
2. Op welke basis werd deze lijst samengesteld ?
3. Waarom werden verkozenen of beleidsverantwoordelijken die in de betrokken gemeente of regio wonen, niet uitgenodigd ?
4. Volgt De Lijn hierin een andere richtlijn dan andere overheidsdiensten zoals de administratie Wegen en Verkeer (AWV) of de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) ?

Antwoord

1. De centrale diensten van De Lijn hebben de adressen verzameld en de uitnodigingen verstuurd.
2. Bij elk evenement met gasten wordt telkens een gastenlijst opgesteld. Hierbij wordt een keuze gemaakt uit een aantal organismen of gasten : Vlaamse en/of federale regering, Vlaamse parlementsleden van de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, bestendige deputatie, college van burgemeester en schepenen, raad van bestuur van De Lijn, leveranciers of exploitanten, raden van advies, vertegenwoordigers van AWW, belangenverenigingen, journalisten.

gers van AWW, belangenverenigingen, journalisten.

Er is dus een standaardlijst waaruit wordt geput afhankelijk van de uitstraling van het evenement.

3. De bestendige deputaties van Oost-Vlaanderen en Antwerpen en de colleges van burgemeester en schepenen van de gemeenten uit de nieuwe exploitatieplanregio Waasland (Beveren, Zwijndrecht, Kruike, Temse, Antwerpen) waren uitgenodigd.
4. De Lijn neemt de suggestie over om voortaan de vaste leden van de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie uit te nodigen.

Vraag nr. 223
van 7 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Oprit expresweg Waregem – Fietspad

Als men vanaf de oude weg Kortrijk-Gent (N43) de expresweg in Waregem met de fiets oprijdt, draagt men tijdens en na een regenbui best zwemvliezen.

Aan de oprit van de expresweg stroomt het water naar het laagste punt, het fietspad. Dat fietspad is daarenboven bedekt met slijk, brokken beton en asfaltresten, takken, blikjes ...

1. Zijn bevoegde diensten op de hoogte van de staat van dit fietspad ?
2. Met welke frequentie wordt dit fietspad onderhouden ?
3. Hoe wordt de waterafvoer van de weg verbeterd, zodat dit fietspad bij regenweer geen open riool meer is ?

Antwoord

Het fietspad zelf is in goede staat en wordt om de drie maanden geveegd in het kader van een onderhoudsbestek. Wel is er een probleem met de waterafvoer. Door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen werd naast het fietspad een greppel aangelegd en werd een waterontvanger geplaatst. Bij hevige regenval kan het water onvoldoende snel afgevoerd worden. De oorzaak ligt

stroomafwaarts in de riolering, beheerd door de stad Waregem.

De langsracht van de oprit van de N382 is via een inbuizing onder de N43 aangesloten op de riolering langs de N43, die via de Staakmolenstraat aansluit op de Leie. Wegens onvoldoende afvoer stroomafwaarts stagneert het water tijdelijk in de langsracht. Door de hoge waterstand in de langsracht kan de waterontvanger niet onmiddellijk in de gracht lozen, terwijl het water door de steile langshelling van de oprit snel naar dit punt afvloeit.

Voorlopig moet de afdeling Wegen en Verkeer zich beperken tot het reinigen van de langsracht. Met het stadsbestuur zal worden overlegd hoe het probleem fundamenteel kan worden opgelost.

Vraag nr. 224
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 72
 van 7 maart 2002
 van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
 Blz. 1859

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 225
van 7 maart 2002
van de heer JOS DE MEYER

Durmevallei – Gebiedsvisie

In het Natuurrapport 2001 van het Instituut voor Natuurbehoud (IN) nemen de valleigebieden een bijzondere plaats in bij de specifieke landschappen. Zo onder meer de Durme, die stroomafwaarts Lokeren een getijdenrivier wordt. De eerste dijken dateren van de dertiende eeuw.

De gebiedsvisie over de Durmevallei in opdracht van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) is afgerond en past in het natuurherstelplan van de Zeeschelde. Er werden drie scenario-analyses uitgevoerd. In een eerste scenario "ruimte voor het estuarium : slik en schor" ligt de nadruk op de uitbreiding van het buitendijks gebied met gecontroleerde overstromingsgebieden. In het tweede scenario "aandacht voor de alluviale vlakte" is er sprake van het verbeterde (hogere) grondwaterpeil ; het buitendijks gebied wordt niet uitgebreid. In het derde scenario wordt gestreefd naar een ecologische inpassing van de dijkwerken en het is gesitueerd tussen beide voorgaande scenario's.

De ecologische gebiedsvisie vertrekt vanuit de problematiek zoals voorgesteld door de waterbeheerder. Knelpunten zijn de ruimtelijke planning, de bebouwing en de aanwezige landbouw. De keuze tussen de verschillende scenario's is onderwerp van maatschappelijk overleg, dat later moet worden georganiseerd.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de keuze en uitwerking van de gebiedsvisie voor de Durmevallei ?

Hoe werd en wordt het maatschappelijk debat gevoerd ?

Welke instanties en maatschappelijke geledingen worden hierbij betrokken en op welke wijze ?

2. Wat is de perimeter van de geïsoleerde gebieden in de drie scenario's ?

Wat is de impact van de studie op de praktijk op het terrein, in het bijzonder voor het huidige landbouwgebruik ?

3. Multifunctionaliteit heeft, naast natuur, ook betrekking op waterafvoer, scheepvaart, industrie, landbouw, landschap, recreatie.

In welke mate staat in deze scenario's de waterbeheersing voorop ?

In welke mate wordt rekening gehouden met de bestaande bestemmingen en gebruik ?

4. Wat is de timing voor de realisatie van de gebiedsvisie van de Durmevallei ? Welke kostenramingen zijn al gemaakt en welke worden nog vooropgesteld ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 225) en Dua (nr. 154).

Antwoord

1. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, voert mijn administratie momenteel de studie uit voor de actualisatie van het Sigma-plan. Deze studie, die uitgevoerd wordt door verschillende studiebureaus, omvat drie onderscheiden delen : de Schelde, het Ruppelbekken en de Durme.

De studie omtrent de Durme of het zogenaamde "plan rivierherstel Durme" omvat op haar beurt vier onderdelen, namelijk :

- topografische en bathymetrische opmetingen van de rivier ;
- beschrijvingen van het terrein (juridisch, sedimenten, ...) ;
- mathematische modellering ;
- maatschappelijke impactstudie (MAIS-studie).

Momenteel zijn voor de Durme de opmetingen en de terreinbeschrijvingen reeds uitgevoerd, zodat een aanvang kan worden gemaakt met de mathematische modellering. Aan de hand van deze mathematische modellering kan dan worden nagegaan wat de effecten zijn van menselijke ingrepen, zoals bijvoorbeeld het verplaatsen van de rivierdijken, het aanleggen van bepaalde overstromingsgebieden, enzovoort.

Door het Instituut voor Natuurbehoud werd in opdracht van de administratie Waterwegen en Zeewezen kort geleden de studie afgerond omtrent de ecologische gebiedsvisie van de Durme. Het is naar deze studie dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst.

In deze studie van het IN worden alle ecologische elementen en aspecten van de Durme naast elkaar gezet, zonder echter reeds een keuze te maken. Het aspect "veiligheid" is daarenboven nog niet aan bod gekomen. De studie van het IN zal dan ook gebruikt worden als een zeer belangrijke input voor het voortzetten van de volledige studie van de Durme. Keuzes maken of conclusies trekken op basis van de studie van het IN is derhalve nog niet aan de orde. Ook het maatschappelijk debat zal slechts

in een latere fase aan bod komen, op het ogenblik dat de MAIS-studie zijn beslag krijgt.

In het kader van de totale studie voor de Durme wordt nagegaan welke gebieden op een maatschappelijk verantwoorde manier kunnen worden ingeschakeld in de functie beveiliging tegen overstromingen. Hierbij staan de doelstellingen voor het beschermen van bevolking en patrimonium centraal, al past het geheel binnen de visies voor integraal waterbeheer. Via een integrale planvorming zal worden nagegaan op welk maatschappelijk aanvaardbare manier meer ruimte voor de rivier kan worden gecreëerd. Potentiële gebieden hiervoor liggen effectief langs de Durme.

Zoals reeds vermeld, is er voor de Durme een onderdeel "maatschappelijke impactstudie" waarin meerdere inrichtingsvarianten zullen worden afgewogen.

De betrokken partijen zullen worden aangewezend door het betrokken studiebureau, uiteraard in samenspraak met mijn administratie en de betrokken werk- en stuurgroepen die deelnemen aan de voorbereiding van zowel de deelstudies als de globale studie voor de actualisatie van het Sigma-plan.

2. De totale oppervlakte van het beschouwde gebied bedraagt conform de Langetermijnvisie Schelde-estuarium ongeveer 200 hectare. De perimeter die voor het studiegebied werd gehanteerd, is de vijfmeterhoogtelijn met uitsluiting van de woonkernen.

Er zal een keuze gemaakt moeten worden tussen meerdere scenario's. In elk van deze scenario's is de impact op het huidige landgebruik anders. De studie van het IN geeft enkel een visie en mogelijkheden aan als bijdrage, vanuit een ecologische invalshoek, aan een meer integraal beheer. De "ecologische gebiedsvisie" van het IN is een bijdrage aan een nog door AWZ op te stellen totaalvisie.

In dit stadium van de studie is het dan ook nog niet mogelijk reeds enige indicatie te geven omtrent het huidige landbouwgebruik.

3. De functie veiligheid tegen overstromingen staat steeds voorop. De keuze van een scenario zal steeds tegemoet komen aan deze harde randvoorwaarde.

Een goede afweging van aanwezige waarden, mogelijkheden en beperkingen voor ieder gebied moet garanderen dat de inrichting ervan op de juiste functies afgestemd wordt en dat de aanwezige kansen optimaal benut worden. De voorstellen hebben daarom zoveel mogelijk betrekking op gebieden die op het gewestplan een VEN-waardige bestemming hebben, met andere woorden groengebied, bosgebied, parkgebied, bufferzone en aansluitend valleigebied (*VEN: Vlaams Ecologisch Netwerk – red.*).

4. Een juiste timing vooropstellen, is gelet op de stand van het dossier nog niet mogelijk. In ieder geval zal ernaar gestreefd worden op korte termijn een substantiële verhoging van het veiligheidsniveau te realiseren. Dit alles is uiteraard afhankelijk van de budgettaire middelen die hiervoor ter beschikking kunnen worden gesteld.

Voor het plan "rivierherstel Durme" kan een eerste budgettaire raming, verwijzend naar de Langetermijnvisie Schelde-estuarium, voorlopig begroot worden op 180 miljoen euro. Deze raming dient door de lopende studie nog te worden bijgesteld.

Vraag nr. 226
van 7 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verkeersdichtheid – Telematica

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 265 van 7 april 2000 zou ik volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1220).

1. Zijn er reeds meer actuele cijfers (dan deze van 1999) voorhanden m.b.t. de verkeersdichtheid in Vlaanderen ?

Zo ja, welke evolutie wordt vastgesteld op de verschillende autowegen ?

2. De regering heeft in het verleden een aantal begeleidende maatregelen aangekondigd in het kader van telematica, om de verkeersstromen beter te begeleiden.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de uitvoering van deze maatregelen ?

3. Is de evolutie sinds 1999 van die aard dat bijkomende maatregelen noodzakelijk zijn ?

Antwoord

1. De evolutie van het verkeer op de verschillende autowegen wordt berekend door de afdeling Verkeerskunde van de administratie Wegen en Verkeer van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

De evolutiecoëfficiënten zijn gebaseerd op het aantal afgelegde voertuigkilometers. Deze voertuigkilometers worden verkregen door het gemiddeld weekdagverkeer (van 6 tot 22 uur) te vermenigvuldigen met de afstand waarover de gemeten dagintensiteit geldig is (voor autosnelwegen is dit de afstand tussen de centrale punten van de voor- en achtergelegen wisselaars t.o.v. de telpost).

In 2001 was er op de autosnelwegen globaal een aangroei van het verkeer met slechts 0,1 % ten opzichte van het vorige jaar. Op de andere gewestwegen bedroeg deze aangroei 1 %.

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger dit wenst, kunnen meer details over de verkeers-evolutie volgens de verschillende assen en regio's, alsook een vergelijking met voorgaande jaren worden bezorgd.

- 2 en 3. Momenteel worden op en nabij de Antwerpse Ring een groot aantal verkeerscamera's (voor waarneming en automatische incidentdetectie, niet voor het vaststellen van overtredingen) geplaatst. Ook een twintigtal dynamische informatiepanelen zijn er reeds. De ondersteunende computersystemen worden momenteel ontwikkeld. Op andere keuzepunten van het Vlaamse autosnelwegennet zijn dynamische informatieborden gepland en op korte termijn ook bijkomende verkeerscamera's.

Vraag nr. 227
van 7 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verkeerscampagnes – Evaluatie

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 11 van 6 oktober 1999 zou ik graag volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 3 december 1999, blz. 139).

1. Welke verkeerscampagnes werden in 2000-2001 in opdracht van de minister vice-president uitgevoerd ?

2. Wat waren de doelstellingen van de verkeerscampagnes (kwantitatief en kwalitatief) ?

Werden die doelstellingen gerealiseerd ?

Wat hebben de evaluaties hieromtrent uitgewezen ?

3. Wat is de kostprijs van de respectieve verkeerscampagnes ?

Antwoord

1. Jaar 2000

Affichecampagnes

- van 21.03.2000 tot 30.04.2000 "achter de schermen van de file" ;
- van 29.05.2000 tot 02.07.2000 "kostprijs mobiliteit" ;
- van 03.07.2000 tot 07.08.2000 "ritsen" ;
- van 18.09.2000 tot 22.10.2000 lokale mobiliteit".

Jaar 2001

Campagne mobiliteit

De vier deelcampagnes handelden over woon-werkverkeer (16 april tot 5 mei), verkeersleefbaarheid (4 juni tot 1 juli), recreatief verkeer (30 juli tot 26 augustus) en alternatief vervoer (27 augustus tot 23 september). Voor elk van de deelcampagnes werd een affichebeeld ontworpen voor de afficheborden langs de autosnel- en gewestwegen. Elke affichecampagne werd bovendien ondersteund door een radiospot.

Campagne energiebesparend rijden

Deze campagne liep van 22 oktober tot 30 november. Ze bevatte opnieuw een affiche, dit keer ondersteund door een televisiespot. In samenwerking met de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie (administratie Economie) werd bovendien een brochure uitgegeven met tips en weetjes over energiebewust en veilig rijden.

2. Jaar 2000

"Achter de schermen van de file"

De slogan was "Mijn papa is doctor in de file-sofie", baseline "samen werken aan een Uitweg". Deze campagne had tot doel de mensen die zich dagelijks inzetten om het verkeer zo vlot mogelijk te laten verlopen, in de schijnwerper te plaatsen. In het blad "Uitweg" van april 2000 werd een blik achter de schermen geworpen, zodat de weggebruiker beter kon inschatten welke inspanningen velen leveren om het verkeer zo vlot mogelijk te laten verlopen, en er werd meteen ook gepleit voor een positieve appreciatie voor de inspanning van deze mensen.

"Kostprijs mobiliteit"

De slogan was "Autorijden kost meer dan benzine alleen", baseline "samen werken aan een Uitweg". Deze campagne had tot doel automobilisten erop te wijzen dat autogebruik meer kost dan benzine alleen. Een correcte inschatting van autogebruikskosten maakt het mogelijk de globale persoonlijke gebruikskosten van de verschillende vervoerswijzen met elkaar te vergelijken. In het blad "Uitweg" (juninummer) werd hierop dieper ingegaan.

"Ritsen"

De slogan was "Ritsen graag... of ligt u liever in de knoop?", baseline "samen werken aan een Uitweg". Met deze campagne werd het hoffelijke aspect van ritsen benadrukt. Wanneer we met zijn allen het ritsprincipe toepassen bij wegversmallingen, zijn de files immers minder lang en wordt voor iedereen de wachttijd ingekort.

"Lokale mobiliteit"

De slogan was "Zo komt u er ook", baseline "samen werken aan een Uitweg". Het doel van de campagne bestond erin de weggebruiker gevoelig te maken voor de vele lokale en vaak kleinschalige alternatieven die er de laatste jaren groeien. Vaak krijgen zij weinig kans, omdat het vastgeroeste denkpatroon van heel wat weggebruikers (lees : autogebruikers) geen ruimte laat voor alternatieven. Dit patroon doorbreken en duidelijk maken dat één vervoersmiddel voor alle verplaatsingsvormen tot een verstikkende mobiliteit leidt, moet op lange termijn resulteren in meer openheid voor alter-

natieve (niet-auto) vervoersvormen en een attitude die bij elke verplaatsing de vraag oproept wat het meest geschikte vervoermiddel is.

Omtrent de campagnes in het jaar 2000 werden geen specifieke posttesten uitgevoerd om de effectiviteit te meten.

Jaar 2001

Het uiteindelijke doel van elk van deze campagnes was een mentaliteits- en gedragsverandering.

Voor de mobiliteitscampagnes werd een onderzoek uitgevoerd naar de effectiviteit voor de beoogde doelgroep. Daaruit bleek dat een mobiliteitscampagne voeren via wegenaffiches zeker een goede keuze is. De helft van de ondervraagden had de affiches opgemerkt. De daaraan gekoppelde radiospots bleken minder succesvol qua retentiegraad. De boodschap van de campagnes werd duidelijk en origineel bevonden.

Een mentaliteitsverandering wordt volgens het onderzoeksbureau slechts verkregen bij veelvuldige herhaling van deze boodschappen in de toekomst. Mensen bewust maken van en aanzetten tot het veranderen van een vastgeroeste mentaliteit, is immers geen makkelijke opgave.

3. Jaar 2000

Kostprijs : ontwerpen, drukken en aanbrengen van 4 x 325 affiches : 52.000 euro.

Jaar 2001

De kostprijs van deze opdracht bedroeg 150.000 euro. De reservaties voor mediazendtijd kostten per radiospot 120.000 euro. Voor de televisiespot bedroeg de mediazendtijd ongeveer 250.000 euro. Het aanplakken van de affiches gebeurde voor 9.000 per campagne. De redactie en lay-out van de folder gebeurde door de afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie. De administratie Wegen en Verkeer verzorgde mee de eindredactie en betaalde de helft van de drukkosten, goed voor ongeveer 5.000 euro. Al deze prijzen zijn inclusief BTW.

Vraag nr. 228
van 7 maart 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Inhaalverbod vrachtwagens – Stand van zaken

Het inhaalverbod voor vrachtwagens tijdens bepaalde uren, meer bepaald de spitsuren, werd ingevoerd op bepaalde wegvakken van de autosnelwegen in het Vlaamse gewest. Dit draagt waarschijnlijk bij tot een vlot verloop van het verkeer, maar ook tot de veiligheid.

1. Op welke wegvakken werd tot op heden dit inhaalverbod ingevoerd ? Sinds wanneer ? Wat waren de gevolgen ?
2. Voor welke wegvakken wordt dit systeem gepland ? Tegen wanneer ?
3. Heeft de minister vice-president overleg gepleegd met zijn Brusselse collega met het oog op de invoering van dergelijke maatregelen op de Brusselse Ring ?

Antwoord

1. Begin 1998 werd, als proef, gedurende de spitsuren een inhaalverbod voor vrachtwagens ingesteld op volgende wegvakken van autosnelwegen met twee rijstroken per rijrichting:
 - A1/E19 (Antwerpen-Breda), vak Sint-Job-in-'t Goor-Brasschaat, beide richtingen ;
 - A14/E17 (Kortrijk-Gent), vak Kortrijk-Oost-Waregem, richting Gent (deze zone werd later uitgebreid tot Rekkem-Waregem) ;
 - A21/E34 (Ranst-Turnhout), vak Ranst-Zoersel, beide richtingen;
 - R4, Ring Gent, vak Kennedylaan-Heusden, richting Zelzate.

Eind 1999 werd deze eerste proef gunstig geëvalueerd. Daarom werd beslist om dit inhaalverbod te behouden en vanaf het voorjaar 2000 uit te breiden op volgende wegvakken :

 - E19 vanaf de splitsing met A12 tot Brecht (over de grens met Nederland is er geen inhaalverbod tot Breda) ;
 - E34 vanaf E314 tot Turnhout ;
 - E313 vanaf Geel-Oost tot aan de aansluiting met de E34 einde 2 rijstroken) ;
 - E314 vanaf Lummen tot Genk-Noord ;

- E314 vanaf Diest tot Aarschot (= continuïteit met bestaand inhaalverbod op vak Aarschot-Leuven);
 - A 12 vanaf splitsing met E 19 tot de aansluiting met de Liefkenshoektunnel.
2. Verdere uitbreidingen zijn momenteel niet gepland.
 3. De Brusselse Ring ligt bijna uitsluitend op Vlaams grondgebied en is dus bijna volledig onder Vlaams beheer. Gelet op de grote hoeveelheid verkeer, het groot aantal rijstroken en de vele op- en afritten met in- en uitweefbewegingen,... is een inhaalverbod hier niet te realiseren.

Ik wens hierbij ook in herinnering te brengen dat voor snelwegen met drie of meer inrijstroken het verkeersreglement bepaalt dat de linkse rijstrook niet door vrachtwagens gebruikt mag worden.

Het verkeersreglement stelt : "artikel 21.3. Wanneer de rijbaan van een autosnelweg drie of meer rijstroken omvat, mogen de autobussen, autocars en andere voertuigen en slepen met een maximale toegelaten massa van meer dan 7,5 ton niet op de links gelegen rijstrook van de rijbaan rijden, behalve om de aanwijzingen van de verkeersborden F13 en F 15 op te volgen."

Vraag nr. 229
van 7 maart 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Gewestelijk Expresnet – Lijn Brussel-Nijvel

De werkzaamheden op spoorlijn 124 Brussel-Nijvel met het oog op het uitbouwen van het Gewestelijk Expresnet (GEN) zullen talrijke ingrepen veroorzaken in het heuvelachtige gebied ten zuiden van Brussel indien de lijn van twee naar vier sporen wordt gebracht.

1. Wat is de stand van zaken in het dossier van het GEN op lijn 124 ?
2. Zullen er fundamentele wijzigingen gebeuren aan het betrokken gebied ?

Antwoord

1. De werken voor het op vier sporen brengen van het baanvak Linkebeek-Eigenbrakel (spoorlijn

124) zijn in het investeringsplan 2001-2012 van de NMBS opgenomen voor de periode 2003-2011.

Er zijn bij het Vlaams Gewest momenteel echter geen concrete projecten of vragen vanwege de NMBS bekend, wat niet belet dat de NMBS eventueel intern reeds studies zou kunnen hebben aangevat.

2. Indien de NMBS aan het Vlaams Gewest een concrete vraag tot verdubbeling van het baanvak Linkebeek-Eigenbrakel stelt, zullen wel een aantal formele stappen moeten worden gedaan.

Spoorverdubbeling vergt weliswaar geen aanpassing van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, maar de opmaak van andere plannen (met bijbehorende procedures) zoals bijvoorbeeld milieueffectrapportering (zowel strategische als project-MER) en ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) zal allicht noodzakelijk zijn. Dit behoort echter niet tot mijn bevoegdheid, wat niet wil zeggen dat ik vanuit mijn bevoegdheid inzake Mobiliteit dit project niet nauwlettend zal volgen. De realisatie van het Gewestelijk Expresnet is namelijk één van de belangrijke instrumenten die mee moeten helpen om de doelstellingen van het Mobiliteitsplan Vlaanderen te realiseren.

Indien in dat kader de noodzaak voor het op vier sporen brengen van lijn 124 op Vlaams grondgebied wordt aangetoond, moet de concrete realisatie zeker overwogen worden. Uit bovenvermelde procedures (MER, RUP) moet dan wel blijken dat de realisatie van het project geen onoverkomelijke problemen inzake inpasbaarheid en leefbaarheid veroorzaakt.

Vraag nr. 230
van 7 maart 2002
van de heer MARCEL LOGIST

Ring Aarschot – Afwerking

De eerste fase van deze ring is uitgevoerd sinds mei 2001, maar geeft nog geen oplossing voor de verkeersproblemen op de gewestweg Aarschot-Westerlo-Herentals, vooral in de ochtend- en avondspits.

Om het plaatselijke verkeerscirculatieplan te kunnen realiseren, is de uitvoering van de tweede fase een noodzaak.

De stad Aarschot heeft reeds op 27 juni 1996 een gemeenteraadsbesluit genomen voor het afsluiten van het mobiliteitsconvenant nr. 24001/0. Op 28 april 1997 werd door de bevoegde gewestminister het ondertekende besluit overgezonden aan de stad.

Uit gegevens blijkt nu dat het aanbestedingsdossier voor de tweede fase van de finalisering van de R25 klaar is en de bouwvergunning afgeleverd.

Voor wanneer is bijgevolg de aanbesteding gepland en de uitvoering van de werken ?

Antwoord

Op het ontwerp van het vijfjarenprogramma zijn de volgende werken opgenomen ter afwerking van de R25 – ring om Aarschot:

- 2002 : modernisering Gijmelsesteenweg ;
- 2004 : verbinding N19 Herseltsesteenweg-Gijmelsesteenweg.

Vraag nr. 231 van 7 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

N357 Rumbeeksesteenweg Roeselare – Afwerking

De Rumbeeksesteenweg is de hoofdader om de dorpskern van Rumbeke (Roeselare) te bereiken. Vanaf het kruispunt Koningstraat-Louis Leynstraat tot aan de hoek van de Kloosterstraat ligt deze gewestweg er echter compleet verkommerd en verwaarloosd bij.

Deze 150 meter is het sluitstuk van de afwerking "zone 30", door de stad Roeselare opgestart in 1992. Al jaren blijft dit stukje bij alle werken hangen, dit tot grote ergernis van de bewoners, die er stilaan van overtuigd zijn dat dit deel nooit zal worden vernieuwd.

Indertijd was er beloofd dat een dergelijk project "zone 30" zou worden gerealiseerd als een uniek integratieproject in een dorpskom.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van dit project, dat blijkbaar in de dossiers verloren ging ?
2. Waarom wordt dit stukje gewestweg niet vernieuwd ?

3. Voor wanneer is de vernieuwing alsnog gepland ?

4. Welke budgetten worden hiervoor uitgetrokken ?

Wat is de timing ?

Antwoord

1. De gewestweg N357 tussen Roeselare en de deelgemeente Rumbeke werd door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen gemoderniseerd vóór 1992.

In 1992 werd door het stadsbestuur van Roeselare, op eigen initiatief, de doortocht van Roeselare heraangelegd als een "zone 30". De administratie Wegen en Verkeer kwam niet tegemoet in de heraanleg van die doortocht.

2. Het is de administratie Wegen en Verkeer niet duidelijk waarom het stadsbestuur destijds de grens van de heraanleg van het centrum van Rumbeke beperkte tot op 400 meter van het reeds gemoderniseerde gedeelte.

Het betrokken gedeelte gewestweg behoort tot de bebouwde kom van Rumbeke.

3 en 4. De vernieuwing is, gelet op de resultaten van de behoefteanalyse, niet opgenomen in het indicatief meerjarenprogramma 2002-2004.

Vraag nr. 232 van 7 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

Gentseweg Desselgem – Heraanleg kruispunt

Op de hoek van de Gentseweg-Waregemstraat in Desselgem zijn twee verkrotte panden momenteel sterk vervuild.

Het Vlaams Gewest kocht beide panden om ze te slopen en op de vrijgekomen plaats een verkeersveiliger kruispunt aan te leggen.

1. Welke timing wordt vooropgesteld voor de sloop van deze verwaarloosde panden ?
2. Wat is de geraamde kostprijs hiervan ?
3. Voor wanneer wordt de heraanleg van het kruispunt gepland ?

Welke stappen moeten nog worden gezet ?

Wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

Er is nog geen sprake van de heraanleg van het kruispunt. De panden werden immers vervroegd onteigend door de afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen op aandringen van het stadsbestuur. De afbraak van de gebouwen zal in eerste instantie de zichtbaarheid op het kruispunt verbeteren.

Voor afbraak van de gebouwen moeten het dossier voor de aanvraag van de bouwvergunning en het aanbestedingsdossier nog opgemaakt worden. De gebouwen zullen vermoedelijk in het vierde kwartaal 2002 gesloopt worden. De kostprijs wordt geraamd op 33.750 euro.

Vraag nr. 233 van 7 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

Verkeerscentra – Samenwerking

In Vlaanderen is een heel aantal bedrijven en spin-offs van universiteiten toepassingen aan het ontwikkelen inzake verkeerstelematica. Vlaanderen zou op dit vlak een belangrijke rol spelen in de wereld.

Anderzijds zou er ook samenwerking zijn tussen de verschillende verkeerscentra in ons land en in de buurlanden.

1. Ondersteunt het Vlaams Gewest actief de ontwikkeling van verkeerstelematica door bedrijven en spin-offs ?

Zo ja, voor welke projecten werden middelen uitgetrokken ?

Welke middelen werden hiervoor uitgetrokken in de voorbije jaren ?

2. Welke vorm neemt de samenwerking tussen de verschillende verkeerscentra in binnen- en buitenland aan ?

Tot welke concrete acties heeft deze samenwerking reeds geleid ?

Welke plannen zijn er voor samenwerking in de toekomst ?

3. Hoever staat het met de uitbouw van de verkeerscentra in het Vlaamse gewest ?

Antwoord

1. Mijn diensten geven geen subsidies aan bedrijven die verkeerstelematicatoepassingen ontwikkelen. Wel worden op grond van concrete projecten contracten afgesloten met bedrijven voor het leveren van telematicatoepassingen. Dergelijke contracten dienen steeds conform de wetgeving op de overheidsopdrachten toegewezen te worden.

Recentelijk werd een contract afgesloten met het bedrijf "Acunia" voor het realiseren van een vooruitstrevend demonstratieproject omtrent voertuigtelematica in het algemeen en ISA (Intelligente Snelheidsaanpassing) in het bijzonder.

2. De samenwerking met de andere verkeerscentra ligt vooral op het vlak van het uitwisselen van verkeersinformatie.

Verder wordt er ook samengewerkt rond grensoverschrijdende verkeersgeleiding. Concreet is met de Nederlandse Rijkswaterstaat een overeenkomst afgesloten om bij belangrijke calamiteiten op de hoofdsnelweg (E19/A16) tussen Antwerpen en Rotterdam, de verkeersstromen om te leiden via de A12/A17.

3. Het verkeersbeheerscentrum Antwerpen is momenteel 24/24 uur operationeel. Nieuwe instrumenten op en boven de weg (variabele borden, camera's voor automatische detectie, ...) zullen weldra toelaten actief in te grijpen bij incidenten en structurele congestie. Men mikt zowel op "veiligheid", bijvoorbeeld door het waarschuwen voor onvoorziene hindernissen zoals files, als op "doorstroming", door gepaste alternatieve routes voor te stellen.

Parallel zal de berichtgeving via radio-omroepen worden afgestemd op deze dynamische aanduidingen. Verkeersinformatie wordt momenteel aangereikt aan de radiozenders van VRT, VTM en 4FM.

Vraag nr. 234 van 7 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

Verkeersgeleiding – Telematica

In het kader van een dynamisering van het verkeersbeheer werd ervoor geopteerd om de detectielussen die de hoeveelheid voertuigen per tijds eenheid en de bezettingsgraad meten, geleidelijk aan te vervangen of aan te vullen met camera's. Ook werd ervoor gekozen om een aantal portieken te installeren, omdat deze een duidelijk gunstige invloed blijken te hebben op aanrijdingen op de staart van files.

In totaal zouden meer dan honderd camera's en twintig portieken met borden voor veranderlijke aanduidingen geplaatst worden op de Ring rond Antwerpen (en aangrenzende autosnelwegen) vanaf begin 2001.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. tot de plaatsing van deze camera's en portieken ?
2. In het verleden werd reeds aangetoond dat dergelijke installaties een gunstig effect hadden wat het aantal aanrijdingen betreft.

Werd m.b.t. de nieuwe installaties reeds een evaluatie doorgevoerd ?

Zo ja, wat was het resultaat ?
3. Worden nog andere installaties geplaatst in de rest van Vlaanderen ? Zo ja, waar en op welke termijn ?
4. Wat is de kostprijs van de plaatsing van deze camera's en portieken ?

Antwoord

1. Het project voorziet in de installatie van een 150-tal camera's op de volledige Ring rond Antwerpen.

Deze camera's worden gekoppeld aan beeldverwerkingsapparatuur, zodat stilstaande voertuigen, spookrijders en files automatisch kunnen worden gedetecteerd in het Verkeerscentrum in Antwerpen.

Stand van zaken camera's

Traject Kennedytunnel – viaduct Merksem (zuidelijk gedeelte van de Ring)

66 camera's werden geplaatst tussen de Kennedytunnel en het viaduct van Merksem. De verschillende beelden zijn beschikbaar in het Verkeerscentrum.

Camera's in de Kennedytunnel

17 camera's werden geplaatst boven de rijbaan. De verschillende beelden zijn beschikbaar in het Verkeerscentrum.

Traject Kennedytunnel – N49 – R2 – A12 – E19 – Merksem (noordelijk gedeelte van de Ring)

Een 65-tal camera's dienen nog te worden geplaatst op dit volledige traject. De plaatsing van de camera's zal gebeuren samen met werken voor de vernieuwing van verlichtingspalen, om zo de verkeershinder te beperken. Het volledige traject dient te zijn afgewerkt tegen einde september 2002.

Stand van zaken variabele signalisatieborden

In totaal worden 26 borden in de regio Antwerpen geplaatst, waarvan zeventien op de toegangswegen en negen op de Ring rond Antwerpen zelf. 23 van de 26 borden worden momenteel opgesteld. Twee resterende borden zullen tegen einde mei 2002 opgesteld worden. Het laatste, 26ste bord kan pas later worden opgesteld nadat de werken aan de HSL Antwerpen – Nederlandse grens verder gevorderd zijn (*HSL : hogesnelheidslijn – red.*). De borden zullen medio april 2002 in gebruik worden genomen.

2. Een evaluatie van het systeem kan pas gebeuren nadat het operationeel is geworden en er voldoende gegevens beschikbaar zijn om de effecten te evalueren.
3. Volgende bijkomende installaties worden geplaatst in de rest van Vlaanderen.

Camera's toegangswegen Antwerpse Ring

Het project wordt verder uitgebreid met de installatie van bijkomende camera's tegen einde september 2002 op de belangrijkste toegangswegen naar de Ring rond Antwerpen.

Deze camera's zullen toelaten de filegevoelige gebieden op de toegangswegen naar de Ring beter te beschermen tegen filestaartaanrijdingen.

Camera's Brusselse Ring

Een gelijkaardig camerasysteem voor het volautomatisch detecteren van incidenten en files

wordt op de Ring rond Brussel uitgebouwd, meer bepaald op het noordelijk gedeelte van de ring tussen de E40 Gent-Brussel en de E411 richting Namen.

Deze werken zullen aanvangen begin mei 2002 en dienen te zijn afgerond tegen einde 2002.

Variabele signalisatieborden

Acht bijkomende variabele signalisatieborden worden buiten de regio Antwerpen geplaatst, waarvan :

- vier borden in Gent (invalswegen E40 vanuit Oostende en Brussel + invalswegen E17 vanuit Kortrijk en Antwerpen telkens richting Gent) ;

- drie borden in Lummen (invalswegen naar de verkeerswisselaar vanuit Hasselt, Genk en Antwerpen) ;

- één bord in Leuven (op de E40 voor de wisselaar met de E314 richting Lummen/Luik).

Deze borden hebben mede als doel het oost-westverkeer op Vlaams niveau om te leiden via Antwerpen of Brussel. In dit kader vormt deze signalisatie één geheel met de omleidingssignalisatie voor de Ring rond Antwerpen. Het signalisatiebord in Leuven laat bijkomend toe het verkeer om te leiden richting Duitsland. De plaatsing ervan gebeurt aansluitend aan de bovenvermelde signalisatieborden en dient te zijn afgerond tegen einde augustus 2002.

4. Kostprijzen, incl. BTW (in euro)

Project opstellen AID-camera's Ring Antwerpen	3.341.433
Project opstellen variabele signalisatieborden Ring Antwerpen	4.675.048
Uitbreiding AID-camera's toegangswegen Ring Antwerpen	1.477.508
Opstellen AID-camera's Ring Brussel	2.757.540
Uitbreiding variabele signalisatieborden Gent, Lummen en Leuven	1.304.992
Totaal	13.556.521

(AID : automatische incidentdetectie)

Vraag nr. 235 van 14 maart 2002 van de heer JAN VERFAILLIE

Leiebrug Menen – Stand van zaken

De Vlaamse regering is naar verluidt bereid om een nieuwe brug over de Leie te realiseren, met het oog op een betere ontsluiting van de westelijke ring rond Menen. Dat heeft minister-president Dewael beloofd bij zijn bezoek aan de stad Menen.

Wervik, een economisch knooppunt, wil een regionaal bedrijventerrein realiseren in de buurt van deze westelijke ring, zodat het optimaal kan worden ontsloten. Momenteel wordt door het stadsbestuur gewerkt aan een motivatienota.

Evenwel zou de geplande brug de realisatie van het bedrijventerrein ernstig kunnen hypothekeren. De brug zou een veel betere verbinding met Frankrijk tot stand brengen en aldus ook een vlotte toegankelijkheid op de Vlaamse markt. Aangezien de

industriegrond in Frankrijk merkkelijk goedkoper is dan in Vlaanderen, zit de schrik voor een delokalisatie en een verminderde aantrekkelijkheid van de geplande Wervikse industriezone er diep in.

Voor de bouw van deze brug is een aanpassing van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen noodzakelijk.

1. Wordt deze brug effectief gerealiseerd ?
2. Zo ja, wat is de huidige stand van zaken en voor wanneer is de realisatie gepland ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 96).

Antwoord

Er is geen nieuwe brug over de Leie in Menen gepland.

Wel is de herbouw van een bestaande brug over de Leie in Wervik gepland.

(Antwoord minister Van Mechelen : blz. 1838 – red.)

Vraag nr. 236
van 14 maart 2002
van de heer JAN ROEGIERS

Geluidsschermen – Criteria en planning

De laatste jaren neemt het verkeer angstwekkend toe. Dit heeft niet alleen implicaties voor de mobiliteit, maar ook voor de mensen die langs drukke verkeerswegen wonen.

De Vlaamse overheid heeft op verschillende plaatsen reeds geluidsmuren geplaatst, tot opluchting van de omwonenden. Toch blijven bepaalde woonkernen die dicht bij drukke verkeerswegen liggen in de kou staan.

1. Wat zijn de criteria voor het plaatsen van geluidsmuren langs een bepaalde strook van een autoweg? Waar legt de minister zijn prioriteiten?
2. Kunnen inwoners die een geluidsmuur willen dit via een bepaalde procedure aan de administratie melden?
3. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de concrete planning voor 2002 en 2003 voor de bouw van bijkomende geluidsmuren?

Antwoord

1. De administratie Wegen en Verkeer (AWV) brengt de geluidshinder in kaart door ter plekke de geluidsoverlast te meten. De sites waar de geluidsoverlast het grootst is (hoogste LAeq-waarden) genieten prioriteit voor de aanpak van de geluidshinder. (*LAeq : continu equivalent geluidsniveau – red.*)

Andere parameters die mee in overweging genomen worden bij de prioriteitenbepaling, zijn het aantal gehinderde woningen gebouwd vóór de openstelling van de autosnelweg en de bereidheid van de lokale overheid om, in het kader van het mobiliteitsconvenant met de gemeenten, een module nr. 5 af te sluiten met het Vlaams Gewest.

Via een dergelijke module wordt van de gemeenten bedongen dat ze financieel participeren in de bouw van een geluidsscherm. Hoe lager de geluidshinder, hoe hoger het gemeentelijk aandeel. Vanaf een bepaald geluidsniveau worden de kosten volledig door het Vlaams Gewest gedragen. Tevens wordt van het gemeentebestuur verwacht dat het "binnen het kader van zijn bevoegdheid, voornamelijk bij het opstellen van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, aandacht schenkt aan de geluidshinder" (m.a.w. een doordacht woonlocatiebeleid uittekent en implementeert).

2. Bewoners die geluidsoverlast ervaren, kunnen zich tot de administratie Wegen en Verkeer richten met een klacht. De administratie zal dan in eerste instantie overgaan tot geluidsmetingen om de geluidshinder objectief te kwantificeren.

Bewoners kunnen hun klacht ook aanhangig maken via het gemeentebestuur. Het gemeentebestuur kan daarna een aanvraag indienen om een module nr. 5 af te sluiten voor de plaatsing van geluidsschermen.

3. Hiervoor verwijs ik naar het indicatief meerjarenprogramma 2002-2004 dat ik eind 2001 aan het parlement heb meegedeeld.

Vraag nr. 237
van 14 maart 2002
van mevrouw CLAUDINE DE SCHEPPER

Kruispunt Schijnpoort-Noordersingel Antwerpen – Heraanleg

Door de bekende fileproblemen op en rond de Antwerpse Ring wordt de Singel vaak als alternatief gebruikt. Dit geeft evenwel ernstige problemen in de omliggende straten, die door vele automobilisten gebruikt worden als sluiptwegen.

Een typisch voorbeeld hiervan is het kruispunt Schijnpoort-Noordersingel. Verschillende straten in de buurt worden gebruikt om sneller de Singel te bereiken, met alle nadelige gevolgen van dien op het vlak van verkeersleefbaarheid en verkeersveiligheid.

Een mogelijke oplossing door het toegankelijker maken van de Noordersingel vanaf Schijnpoort, is het aanpassen van het kruispunt en van de verkeerslichten. Zo kan een eenvoudige afslag naar rechts vóór de verkeerslichten (wat reeds op andere kruispunten is gebeurd), het verkeer vanuit de Pothoekstraat zonder hinder de Noordersingel

laten bereiken, en dat vermindert het zoeken naar sluiptwegen.

1. In hoeverre is de heraanleg van dit kruispunt opgenomen in het Masterplan Antwerpen ?

Binnen welke termijn kunnen deze werken dan uitgevoerd worden ?

2. Is de heraanleg van dit kruispunt nu reeds opgenomen in het rollend meerjarenprogramma van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) ?

Welke termijnen voor de realisatie worden daarbij vooropgesteld ?

Antwoord

Op 15 december 2000 werd het Masterplan voor Antwerpse Mobiliteit door de Vlaamse regering goedgekeurd.

Eén van de belangrijkste opties van het Masterplan behelst de volledige heraanleg van de Singel. Deze Singel heeft op dit ogenblik door zijn inrichting een onduidelijke functie.

Een studie bureau (NV SAM) is aangesteld om de diverse aspecten van het Masterplan te bestuderen. Op dit ogenblik worden de nieuwe doelstellingen van de Singel uitgeschreven. Het wegnemen van het plaatselijk verkeer van de Ring, maar ook uit de woongebieden, wordt daarbij vooropgesteld.

Alle kruispunten, ook dit van de Noordersingel-Schijnpoort, zullen daarbij getoetst worden aan die nieuwe doelstellingen. Hieruit zal worden geconcludeerd welke kruispunten moeten worden heraanlegd of ondertunneld en zo ja, hoe.

Voor het hele Masterplan is een uitvoeringsperiode bepaald van ongeveer tien jaar.

De nodige kredieten zullen worden gehaald uit alternatieve financieringswijzen (tol, PPS, ...) (*PPS : publiek-private samenwerking – red.*). Vermits daaromtrent nog geen beslissing werd genomen en de studie m.b.t. de Singel nog lopende is, is de heraanleg van dit kruispunt nog niet op korte termijn geprogrammeerd.

Vraag nr. 238
van 14 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

N382 Kuipersstraat Waregem – Geluidsscherm

In het nieuw indicatief investeringsprogramma 2002-2004 is voor 2003 200.000 euro ingeschreven voor het geluidsscherm langs de N382 ter hoogte van de Kuipersstraat in Waregem. Dit is het aandeel van het Vlaams Gewest in dit project. Tussen het Vlaams Gewest en de stad Waregem wordt een module 5 van het mobiliteitsconvenant afgesloten.

Nu blijkt dat de plaatsing van dit geluidsscherm uitgesteld wordt tot na de heraanleg van het kruispunt Vredestraat – Bieststraat – Verbindingsweg.

1. Klopt de berichtgeving dat het geluidsscherm pas geplaatst wordt na de heraanleg van het kruispunt ?
2. Wat is de vooropgestelde timing voor de heraanleg van het kruispunt en de plaatsing van het geluidsscherm ?
3. Welke budgetten zijn ingeschreven voor de heraanleg van het kruispunt ?

Antwoord

1. Het is inderdaad aangewezen om eerst het kruispunt aan te passen, alvorens over te gaan tot het plaatsen van geluidsschermen.
2. De heraanleg van het kruispunt is opgenomen in het investeringsprogramma 2002, met aanbesteding rond het jaareinde.

De wegenwerken worden dan uitgevoerd begin 2003. In de tweede helft van 2003 kan dan het geluidsscherm aanbesteed worden, met uitvoering in de eerste helft van 2004.

3. Voor de heraanleg van het kruispunt is op het indicatief driejarenprogramma 2002-2004 372.000 euro ingeschreven voor 2002.

Vraag nr. 239
van 14 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Personenvervoer te water – Project Zeekanaal

De proefvaarten van de pendelboten tussen Zemst en Brussel op het Zeekanaal Brussel-Schelde waren niet onverdeeld positief. Blijkbaar rezen er toch een aantal veiligheidsproblemen.

Werd er reeds een definitieve beslissing inzake dit project genomen ?

Antwoord

Na een eerdere test einde 2000 in Nederland ter kennismaking met de vaartuigen en een proefvaart op zondag 8 april 2001 op het Zeekanaal, vond begin januari 2002 onder operationele omstandigheden een testweek plaats op het Zeekanaal Brussel-Schelde, dit om definitief de haalbaarheid van het project na te gaan.

Deze test leverde een groot aantal positieve bevindingen op: zo bleek onder andere het traject binnen de gestelde tijdslimieten te kunnen worden afgelegd, bleken de vaartuigen veilig en comfortabel, de bemanning uiterst bekwaam en de passagiers geestdriftig. Tot slot bleek er vanuit de aangezochte kantoren voldoende belangstelling van pendelaars om voor hun dagdagelijks woon-werkverkeer gebruik te maken van het vaartuig.

De testweek leerde evenwel ook dat het ontwijken van hindernissen in de vaarweg, zoals zwerfvuil, voor een snelvarend schip op het Zeekanaal Brussel-Schelde moeilijk is, zeker indien dit zou moeten gebeuren in combinatie met het oplopen of kruisen van andere vaartuigen. In dit opzicht is het Zeekanaal Brussel-Schelde, afhankelijk van de snelheid van het schip, een relatief smalle vaarweg. Een aanvaring tegen hoge snelheid met een zwaar stuk drijfhout of zwerfvuil is niet in te schatten en kan de boot doen afwijken van zijn vaarlijn. Het zwerfvuil vormt een veiligheidsprobleem.

Vanwege dit aspect werd dan ook in overleg tussen De Lijn en de NV Zeekanaal voorgesteld om voorlopig niet verder te gaan met het proefproject op het Zeekanaal Brussel-Schelde, maar een gelijkaardige proef op te zetten tussen Temse en Antwerpen, afhankelijk van de haalbaarheidsstudie die door De Lijn is opgedragen.

Het voorstel van De Lijn en de NV Zeekanaal kreeg mijn instemming en werd bekrachtigd op 8 maart 2002.

De opgedane ervaringen zullen worden benut voor deze gelijkaardige proef op de Schelde. Deze waterweg is vele malen breder, zodat er in alle omstandigheden voldoende ruimte is om te manoeuvreren.

Vraag nr. 240
van 14 maart 2002
van de heer FRANS RAMON

Bovenlokaal fietsroutenetwerk – Beheer

Begin vorig jaar (2001) werd een bovenlokaal fietsroutenetwerk door de provincies opgeleverd aan de Vlaamse overheid. De provincies tekenden het netwerk uit en de gemeenten gaven hun advies rond de jaarwisseling 2000-2001. Dit bovenlokaal fietsroutenetwerk is gericht op utilitair fietsverkeer, woon-werk-, woon-school- en woon-winkelverkeer.

In West-Vlaanderen werd in november 2001 een coördinator aangeworven voor de opvolging van het fietsroutenetwerk.

Agalev-leden fietsten vorige zomer het volledige netwerk af in de regio Kortrijk-Roeselare-Tielt. 174 fietswegen werden gescreend. Daarbij gebruikten ze een inventarisformulier met standaardvragen om vergelijkingen mogelijk te maken. Onderhoud (wegmarkeringen, grind, putten, obstakels op de weg), knelpunten (gevaarlijke oversteken), bewegwijzering..., tot het ontbreken van een fietspad kwamen aan bod.

60 fietsroutes kregen een onvoldoende wegens een combinatie van gebreken of de dringende noodzaak om een fietspad aan te leggen (bv. langs wegen met snel of zwaar verkeer).

1. Hoe verloopt de realisatie van dit bovenlokaal netwerk : wie bepaalt de prioriteiten, wie bepaalt waar en hoeveel er wordt geïnvesteerd ?
2. Het fietsnetwerk bevat ook heel wat realisaties langs gemeentewegen : wie is hier verantwoordelijk voor de realisatie ? En wie voor de financiering ?
3. Wie staat in voor het onderhoud van de fietspaden ?

Antwoord

1. Het bovenlokaal fietsroutenetwerk werd opgesteld door de provincies in opdracht van het Vlaams Gewest, waarbij ook de gemeentebesturen bevrraagd werden.

Het is de bedoeling een functioneel fietspadennetwerk in Vlaanderen op te richten dat langs gewest-, provincie- en gemeentewegen loopt. Er werd een prioriteringssysteem uitgewerkt dat voor elke sectie een prioriteitsscore berekent, ongeacht de wegbeheerder. Dit systeem werd in de behoefteanalyse van de administratie Wegen en Verkeer ingevoerd.

Voor de uitvoering langs gewestwegen zijn er twee mogelijkheden : ofwel voert de administratie Wegen en Verkeer zelf de infrastructuurwerken uit, ofwel maakt de gemeente gebruik van de module 13 bij het mobiliteitsconvenant om de werken langs gewestwegen te financieren.

2. Voor de realisatie van het fietsroutenetwerk langs wegen beheerd door andere overheden zijn deze laatste zelf verantwoordelijk, zowel inzake realisatie als inzake financiering.
3. Ook het onderhoud van de fietspaden valt onder de verantwoordelijkheid van de beherende overheid.

Vraag nr. 241
van 14 maart 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Overdracht provinciewegen – Vlaams-Brabant

In het kader van de overdracht van de provinciewegen naar hetzij het gewest, hetzij de gemeenten, werd in de provincie Vlaams-Brabant een voorstel uitgewerkt op basis van een herdefiniëring van de provinciewegen in secundaire wegen van bovengemeentelijk belang en van lokaal belang.

In het voorstel van de provincie Vlaams-Brabant wordt een tracé getekend van een ring rond Brussel, ten zuiden van Brussel, op de grens van beide gewesten.

1. Wat is de stand van zaken van dit project ?
2. Komt dit voorstel enkel vanuit de provincie ?
3. Wat is het standpunt van het gewest hieromtrent ?
4. Zijn er contacten hieromtrent met de betrokken Brusselse ministers ?

Antwoord

1. De provincie Vlaams-Brabant heeft de taak de selectie van secundaire wegen uit te werken in haar provinciaal ruimtelijk structuurplan. Ook kan zij voorstellen doen om bepaalde wegen bijkomend als primaire wegen van categorie II op te nemen, omdat deze categorie niet limitatief is opgenomen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV).

In haar derde discussienota stelt de provincie aan het Vlaams Gewest een vervollediging voor van de Ring rond Brussel ten zuiden van Brussel, als hoofdweg. Buiten dit voorstel heeft de provincie nog geen verdere stappen gedaan.

2. Dit voorstel komt inderdaad enkel vanuit de provincie.

Het is de Vlaamse regering die hieraan haar goedkeuring moet geven, aangezien het een wijziging inhoudt van bindende bepalingen van het RSV.

3. Noch in de bindende bepalingen van het RSV, noch in het ontwerp-Mobiliteitsplan Vlaanderen is deze schakel opgenomen.

Hieruit volgt dat het Vlaams Gewest principieel niet kan instemmen met deze bijkomende selectie van hoofdweg. Alleen bij de herziening van het RSV kan deze optie eventueel onderzocht worden.

4. Vanuit het Vlaams Gewest is daarover vanzelfsprekend nog geen enkel contact geweest met de betrokken Brusselse ministers.

Vraag nr. 242
van 14 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Leie – Rivierherstel

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 371 van 3 juli 2000 verklaarde de minister vice-president dat de administratie Waterwegen en Zeewezen een projectvoorstel "Rivierherstel Leie" zou uitwerken in het najaar van 2000.

In dit voorstel zou het rivierherstel benaderd worden vanuit een geïntegreerde, gebiedsgerichte invalshoek. De studieopdracht werd geraamd op 15 miljoen frank (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 17 november 2000, blz. 284).

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. het projectvoorstel "Rivierherstel Leie" ?
2. Welke actoren zijn bij dit project betrokken ?
3. Welke concrete acties worden ondernomen, met welke middelen en op welke termijn ? Hoever strekt het studiegebied zich uit ?

4. Werd een studieopdracht toegewezen ? Zo ja, door wie wordt de studie uitgevoerd en voor welk bedrag ?

Antwoord

Het project "Rivierherstel Leie" wordt opgenomen in het project van de verbinding Seine-Schelde.

De noodzaak van de ontwikkeling van een globale visie op de Leievallei vanaf de Grensleie tot aan Deinze (vanwaar de scheepvaartweg het Afleidingskanaal der Leie volgt) werd immers vooral aangevoeld naar aanleiding van de uitgebreide Seine-Scheldestudie, die echter vooral vanuit een economische invalshoek was uitgevoerd.

Concreet kan ik het volgende antwoorden.

1. Door de overvloed van andere dringende opdrachten enerzijds en door de complexiteit van het dossier anderzijds, wat aanleiding gaf tot verschillende standpunten, heeft mijn administratie heden nog geen projectvoorstel kunnen indienen.

Op het "fysisch programma" 2002 is onder de titel "Vervolgstudie Seine-Schelde" een krediet van 496.000 euro opgenomen. Deze studie zal volgens de methodiek van "Geïntegreerd Gebiedsgericht Beleid" het project "Rivierherstel Leie" behandelen. Het bestek is thans in opmaak om nog vóór de zomer 2002 te worden aanbesteed.

2. In de eerste fase van de studie zal onder andere worden uitgezocht wie de betrokken actoren in het studiegebied zijn.
3. De studie moet nog worden aanbesteed, zodat nog geen concrete acties kunnen worden opgesomd.

Uiteraard zal onder andere een inventarisatie van de visie en doelstellingen van de verschillende betrokkenen in het gebied moeten worden uitgevoerd. Eveneens zal het studiegebied moeten worden afgebakend ; het ligt voor de hand dat dit minstens het "winterbed" van de Leie zal zijn.

4. Aangezien het bestek nog in opmaak is, is de studie nog niet opgedragen.

Vraag nr. 243
van 14 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Leieoever Deinze-Kortrijk – Herstellingswerken

Wie af en toe fietst of wandelt langs de oevers van de Leie tussen Kortrijk en Deinze, stelt sinds jaren vast dat het erg gesteld is met de staat van de oevers. Op bepaalde punten is de oever danig afgekalfd door het water, waardoor een veilige doortocht gehypothekeerd wordt. Op sommige plaatsen is het duidelijk dat herstellingswerken werden aangevat en werd de locatie afgezet om de veiligheid van voetgangers en fietsers te garanderen.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van de oeverlocaties langs de Leie tussen Kortrijk en Deinze waar herstellingswerken noodzakelijk zijn ?
2. Op welke locaties worden momenteel reeds oeverversterkende maatregelen genomen (met een vermelding van de timing en de geraamde kostprijs) ?
3. Worden deze oevers periodiek gecontroleerd om de mate van afkalving vast te stellen ?

Hoe worden prioritaire locaties bepaald uit het oogpunt van herstellingswerken, en welke criteria spelen hierbij een rol ?

Antwoord

De problematiek van de Leieoeveren tussen Deinze en Kortrijk wordt enerzijds aangepakt via de onderhoudspacht wat de plaatsen betreft die er het ergst aan toe zijn, en anderzijds meegenomen in de "Vervolgstudie Seine-Schelde", waarvan het project "Rivierherstel Leie" een deelaspect is.

Hierbij kan ook worden verwezen naar het antwoord op vraag nr. 242 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger m.b.t. het aspect "Vervolgstudie Seine-Schelde" (*blz. 1757 – red.*). Meer specifiek kan hieraan worden toegevoegd dat in deze studie uiteraard aandacht zal worden geschonken aan de oevers van de gekalibreerde Leie. De definitieve oplossing voor deze oevers is afhankelijk van wat de vervolgstudies zullen opleveren m.b.t. het al dan niet aanhouden van éénrichtingsverkeer voor de 4.400 ton-duwvaart in het Seine-Scheldeproject.

Concreet kan ik het volgende antwoorden.

1. Alle oevers tussen de brug van Desselgem en Deinze (begin Afleidingskanaal der Leie) zullen op termijn moeten worden vernieuwd. Dit betekent 30 kilometer oever.

Hiervan heeft 19,4 kilometer te lijden onder sterke uitspoelingen, waarvan de herstelling dringend is. In het verleden is al over 2 kilometer oeverherstelling uitgevoerd op de meest kritische plaatsen.

2. Reeds genomen maatregelen (prijzen excl. BTW)

In *Machelen-Deinze* op rechteroever, afwaarts de brug van Machelen (blootliggende leiding Distrigas : L = 130 m) en afwaarts de brug van Machelen (veiligheid uitbatingsweg : L = 50 m)

Totale lengte = 180 meter

Periode : januari 2000

Kostprijs : 87.451 euro

In 2001 werden de zeven gevaarlijkste uitspoelingen in de zone *Zulte-Olsene* afgeremd (herstelling na verkrijgen bouwvergunning), L = 398 meter. Idem voor Waregem (omgeving brug N382 – rechteroever), waar de stabiliteit van een collector van Aquafin in het gedrang kwam, L = 248 meter.

Totale lengte = 646 meter

Periode : 2001

Kostprijs : 340.365 euro

Afbakening van alle talduitspoelingen en plaatsen signalisatie ter beveiliging van het jaagpadverkeer.

Periode : 2001

Kostprijs : 12.242 euro

Reeds voor 95 % afgewerkt : bouwen van een *vooroever* ter bescherming van de nestmogelijkheden voor oeverzwaluwen. De kosten worden gedragen door de cel NTMB (*Natuurtechnische Milieubouw – red.*) van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal). Zone tussen Zulte en Deinze (2 op rechteroever : 3 op linkeroever).

Totale lengte = 570 meter

Kostprijs : 177.303 euro

Nog dringend te herstellen : in *Waregem, Zulte en Deinze* zijn er op beide oevers nog ± 75 plaatsen die moeten worden hersteld. Gezien de recente veelvuldig vloedperiodes op de Leie zijn de uitspoelingen enorm in de lengte en diepte toegenomen en er komen telkens nieuwe uitspoelingen bij (onderspoelde taludplaten).

Benaderende inschatting : 3000 meter

De kostprijs voor de herstelling is variabel en afhankelijk van de ligging (hoogwaterlijn bij vloed) en de omvang van de uitspoeling. De ervaring leert ons dat de prijs ligt tussen 400 euro en 600 euro per strekkende meter (gemiddeld 500 euro/m). Huidige schade : 3.000 meter x 500 euro/meter = 1.500.000 euro.

Aan de administratie (afdeling Bovenschelde van administratie Waterwegen en Zeewezen – AWZ) is opdracht gegeven nog dit jaar te starten met een eerste fase van de dringende herstellingen, voor een bedrag van circa 750.000 euro.

Er dient nog te worden nagekeken of deze herstellingswerken kunnen worden gefinancierd door een verhoging van de normale onderhoudskredieten voor de Leie ; zoniet moeten de kredieten ingeschreven worden op het VIF, Buitengewoon onderhoud, via een herschikking van het "fysisch programma" 2002 (*VIF : Vlaams Infrastructuurfonds – red.*).

3. De oevers worden inderdaad gecontroleerd.

Er is de routinecontrole door de wachter van de waterwegen tijdens zijn dagelijkse aanwezigheid langs de waterweg. Er is anderzijds een methodiek van systematische inspecties van het patrimonium van de waterwegen, met een periodiciteit van vier jaar. Indien bij de routinecontrole abnormaliteiten worden vastgesteld, wordt indien nodig een bijzondere inspectie uitgevoerd.

Als prioritaire locaties worden de plaatsen beschouwd waar de afkalvingen het achterliggende wegdek of nutsleidingen in het gedrang brengen.

Vraag nr. 244
van 14 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Basismobiliteit – Prioriteitenlijst – Belbusprojecten

Het doel van het Mobiliteitsplan Vlaanderen is de basismobiliteit in elke gemeente te garanderen. Dit betekent dat de inwoners van elke gemeente een minimumaanbod aan openbaar vervoer dienen te krijgen. De Vlaamse Vervoermaatschappij zal daarom op basis van objectieve criteria een prioriteitenlijst van gemeenten opstellen. De bedoeling was om deze prioriteitenlijst jaarlijks te actualiseren en te verfijnen en af te werken volgens de beschikbare kredieten.

Om enigszins tegemoet te komen aan dit minimumaanbod van openbaar vervoer werd onder meer het belbusproject gelanceerd. In gebieden waar de belbus actief is, wordt zichtbaar gebruikgemaakt van deze vorm van openbaar vervoer. Anderzijds is visueel vast te stellen dat de belbussen een relatief lage bezettingsgraad hebben.

1. Kan de minister vice-president de prioriteitenlijst voor 2001-2002 meedelen ?

Wanneer wordt die normaal geactualiseerd ?

2. Welke projecten zijn op basis van deze prioriteitenlijst reeds vastgelegd ? Welk bedrag werd hiervoor ingeschreven ?
3. Werden de bestaande belbusprojecten reeds geëvalueerd ?

Zo ja, wat waren de resultaten op het vlak van kosten-batenanalyse, doelgroepen, bezettingsgraad, ... ? Welke conclusies worden getrokken met het oog op toekomstige beleidsmaatregelen ?

Zo neen, wanneer wordt een evaluatie doorgevoerd ?

4. Waar in Vlaanderen zijn er reeds belbusprojecten operationeel (verdeeld per provincie) ?

Antwoord

1. De prioriteitenlijst voor 2001 en 2002 werd door de administratie van het Vlaams Gewest aan het parlement meegedeeld.

Vanaf volgend jaar zal de administratie van het Vlaams Gewest de prioriteitenlijst elk jaar vóór 31 maart actualiseren.

2. De volgende projecten zijn in 2000 en 2001 op basis van de prioriteitenlijst vastgelegd.

Projecten 2000

Hasselt (versterking stadsnet)
 Belbus Balen
 Belbussen Geel – Mol
 Sint-Truiden
 Belbus Maldegem – Aalter
 Belbus Ninove
 Belbus Geraardsbergen
 Versterking Geraardsbergen
 Roeselare fase 1
 Belbus Zedelgem – Oostkamp (belbuscentrale)
 Belbus Waregem – Wielsbeke
 Belbus Ieper Noord en Zuid-Oost
 Belbus Sint-Niklaas – Sinaai
 Belbus Tremelo – Keerbergen
 Belbus Aarschot
 Belbus Evergem – Belzele
 Heist-op-den-Berg – Berlaar

Projecten 2001

Blankenberge – Zuienkerke
 Zutendaal
 Voeren
 Belbussen Westhoek
 Tielt – Waregem
 Maasmechelen
 Koekelare – Ichtegem
 Hooglede – Staden
 Klein-Brabant
 Oosterzele – Herzele
 Zele
 Kortemark
 Bonheiden – Putte
 Sint-Laureins
 Kruishoutem
 Essen – Kalmthout
 Pajottenland
 Lint – Kontich
 Sint-Niklaas

Voor 2000 is een bedrag van 8.524.559 euro vastgelegd voor de realisatie van de projecten basismobiliteit. Voor 2001 is dit bedrag 17.949.658 euro.

3. De projecten basismobiliteit worden jaarlijks door de openbaarvervoercommissie geëvalueerd. Centraal in deze jaarlijkse evaluatie staat de beoordeling van het aanbod ten aanzien van de realisatie van de doelstellingen.
4. Er zijn in totaal 48 belbusprojecten.

Antwerpen : 2

Mol – Geel

Berlaar – Heist-op-den-Berg

Oost-Vlaanderen : 10

Meetjesland

Oostakker

Aalter – Maldegem – Knesselare

Ninove

Geraardsbergen

Evergem

Sinaai

Zeke

Oosterzele – Zottegem

Sint-Lievens-Houtem – Herzele

Vlaams-Brabant : 3

Hageland

Keerbergen – Tremelo

Aarschot – Scherpenheuvel

Limburg : 20

Gingelom

Landen

Kortesseem

Borgloon

Heers

Alken

Bilzen (Bilzen-Noord, Bilzen-Oost, Bilzen-Zuid, Bilzen – Hoeselt, Bilzen avondlijn)

Tessenderlo

Riemst

Lommel (Lommel-Oost, Lommel-Noord, Lommel-West)

Kinrooi – Maaseik

Maaseik – Dilsen

Dilsen – Stokkem – Maasmechelen

Lanaken (Lanaken-Noord, Lanaken-Zuid)

Balen – Mol-Noordoost

Balen – Mol-Zuidwest

Gelmen

Nieuw Sint-Truiden

Zepperen

Dilsen – Lanklaar – Maasmechelen

West-Vlaanderen : 13

Veurne – Roesbrugge – Haringe

Poperinge – Ieper

Veurne – Diksmuide

Oostkamp & Zedelgem

Waregem – Wielsbeke

Blankenberge – Zuienkerke

Ruiselede – Tielt – Dentergem – (Aalter)

Oostrozebeke – Dentergem – Waregem – Wielsbeke

Pittem – Meulebeke – Tielt – Oostrozebeke

Koekelare – Ichtegem

Hooglede – Staden

Wervik

Ledegem

Vraag nr. 245

van 14 maart 2002

van de heer MARC CORDEEL

E17 St.-Niklaas – Wegwijzer Temse

Op de E17 richting Antwerpen is er bij de voorsortering voor de afrit Sint-Niklaas wel een aanduiding voor Mechelen, maar niet voor het nabijgelegen Temse. Dit leidt stelselmatig tot vergissingen van weggebruikers, met vele risico's tot gevolg, meer bepaald omdat chauffeurs die hun vergissing inzien soms halsbrekende toeren uithalen om toch nog op het juiste wegvak terecht te komen.

Op de vraag om ter hoogte van de voorsortering een signalisatie voor Temse aan te brengen, gaf de afdeling Wegen en Verkeer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap het volgende antwoord :

"De aanduiding van Mechelen en niet van Temse is een gevolg van de schikkingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen waarin Mechelen geselecteerd is als regionaal-stedelijk gebied en waarbij Temse als kleinstedelijk gebied op provinciaal ni-

veau op deze verbinding ligt" (RSV : Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen).

Evenwel is het zo dat er ter hoogte van de betrokken voorsortering wel een signalisatie voor de gemeente Hamme is geplaatst, terwijl deze gemeente in het RSV als buitengebied is afgebakend en veel kleiner is dan Temse.

1. Welke criteria worden aangewend voor de keuze van gemeenten die worden aangeduid ter hoogte van afritten en voorsorteerstroken voor afritten ?
2. Beschikt de minister vice-president of zijn administratie over cijfergegevens over de ongevallen en de onveiligheid ter hoogte van de bovenvermelde voorsortering op de E17 ?
3. Wordt het voorstel voor een signalisatie van Temse bij die voorsortering alsnog in overweging genomen ?

Antwoord

1. Omwille van de leesbaarheid wordt het aantal vermeldingen op een voorwegwijzer beperkt gehouden (maximum 3 aanduidingen). De criteria zijn : belangrijkheid van de weg, afstand tot de eindbestemming en belangrijkheid van de plaats.

Op de E17 staat de richting Sint-Niklaas en Mechelen bij gewestweg nummer N16, en Hulst – Hamme bij gewestweg nummer N41. De aanduiding Hamme is in de plaats gekomen van Dendermonde, omdat Dendermonde afgeleid werd in Lokeren via de N47.

2. Het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) beschikt over gegevens die betrekking hebben op de ongevallen. De administratie Wegen en Verkeer heeft echter een overeenkomst met het NIS waarin wordt gesteld dat de administratie deze gegevens intern kan gebruiken, maar niet verspreiden via derden.

Het staat de Vlaamse volksvertegenwoordiger vrij om, eventueel via de diensten van het Vlaams Parlement, deze gegevens bij het NIS op te vragen.

3. De aanduiding in Temse op de E17 wordt niet in aanmerking genomen omwille van de leesbaarheid van de aanduidingen op de voorwegwijzer

en de beperking tot maximaal drie aanduidingen per afslaande richting.

Op de laterale weg van de E17, tussen de afritten 14 en 15, wordt de richting Temse evenwel aangeduid.

Vraag nr. 246 van 21 maart 2002 van de heer ANDRE MOREAU

Windenergie – Maximale capaciteit

De federale regering wil de kerncentrales sluiten uiterlijk tegen 2014-2015.

In het kader van de alternatieve (groene) energie zouden er meer windturbines moeten worden geplaatst. De huidige aanvragen door onder meer gemeenten (intercommunales) zijn onvoldoende.

Werd reeds onderzocht hoeveel windmolens Vlaanderen maximaal kan plaatsens (onder meer in het continentaal plateau van de Noordzee en in het binnenland) ?

Wat betekent dat maximaal aantal windmolens uiteindelijk – procentueel uitgedrukt – in het kader van ons totale energieverbruik ?

Antwoord

Ik heb de Vlaamse netbeheerders en leveranciers van electriciteit aan distributiekanten verplicht om tegen 2004 minstens 3 %, en tegen 2010 minstens 5 %, van de geleverde electriciteit te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen.

Als de meest rendabele vorm van groenestroomproductie, heeft windenergie hierin een belangrijke rol te vervullen. Een prognose volgens welke de 3 %-doelstelling kan worden ingevuld, geeft aan dat inzake windenergie 150MW op zee en 150 MW op land nodig zijn om het leeuwendeel van de benodigde groene stroom te leveren (*MW : megawatt – red.*). Dit komt overeen met 100 turbines op land (50 in de kuststreek, 50 in het binnenland) en 75 turbines op zee.

Het overige gedeelte aan hernieuwbare energie wordt in hoofdzaak verwacht van biomassa, en in mindere mate van waterkracht en energieteelten. Volgens de economische logica zou tegen 2010 het aandeel aan biomassa in het geheel van hernieuwbare energieproductie proportioneel toenemen.

Op langere termijn, tegen 2020, vermeldt het rapport van de Ampere-commissie (december 2000) een realiseerbaar potentieel van 1.500 MW aan windenergie (*Ampere : Commissie voor de Analyse van de Middelen voor Productie van Electriciteit en de Reëvaluatie van de Energiesectoren – red.*). Hiervan zal het grootste gedeelte op zee moeten worden gerealiseerd, met name 1.000 MW. Op land wordt voor België 500 à 1.000 MW realiseerbaar geacht. Overwegende dat Vlaanderen over het grootste windpotentieel beschikt, kan indicatief 500 MW op land in Vlaanderen worden vooropgesteld. De bijbehorende elektriciteitsproductie (1.000 MW op zee + 500 MW op land) wordt geschat op 4,5 TWh (*terawatt – red.*).

Het totaal van de elektriciteitslevering in Vlaanderen bedroeg in 2000 50 TWh. Deze bovenvermelde geschatte elektriciteitsproductie komt overeen met 9 % van de huidige elektriciteitslevering in Vlaanderen.

Vraag nr. 247
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 25
 van 21 maart 2002
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1741

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 248
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ring Lier – Geplande werken

In Lier is er al geruime tijd sprake van werken aan de ring rond de stad.

1. Kan de minister vice-president preciseren voor wanneer deze werken gepland zijn ?

2. Welke kruispunten worden daarbij aangepakt ?

Antwoord

Teneinde de doorstroming van het verkeer op de ring van Lier te verbeteren, moeten de kruispunten met de gewestwegen N10 en N14 worden heraangelegd als ongelijkgrondse kruispunten.

Gelet op het aantal aan te passen kruispunten en de omvang van de aanpassingswerken, zal de omvorming gespreid over meerdere jaren gebeuren.

In het huidige meerjarenprogramma zijn de eerste kredieten terzake ingeschreven voor het jaar 2004.

Vraag nr. 249
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Westlaan Roeselare – Wegdek (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 183 van 5 februari jongstleden deelt de minister vice-president mee dat er geen herstellingswerken gepland zijn op de Westlaan in Roeselare. Reden hiervoor is dat de stad de Westlaan, in het kader van de aanleg van het sluitstuk van de R32, zal overnemen van het Vlaams Gewest en zal heraanleggen met de klemtoon op de zwakke weggebruiker en het openbaar vervoer (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1396).

Nochtans blijkt uit het antwoord op een andere schriftelijke vraag (nr. 18 van 2 oktober 2001) dat het Vlaams Gewest in bepaalde gevallen wel de kosten voor het herstellen van een wegdek op zich neemt vooraleer een gewestweg overgedragen wordt aan de gemeente. Er staat letterlijk te lezen : "Aangezien de goede staat van de over te dragen weg een voorwaarde was voor de overdracht, zal het Vlaams Gewest een financiële tegemoetkoming verlenen, ... zijnde de kostprijs voor het in goede staat brengen van de overgedragen wegvakken" (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 18 januari 2002, blz. 606).

1. In welke mate gaat het hier om verschillende situaties, die een andere houding van het Vlaams Gewest verklaren ?

2. Krijgt de stad Roeselare op een andere manier een tegemoetkoming van het Vlaamse Gewest (mobiliteitsconvenant) voor het herstellen van het wegdek op de Westlaan ?

Antwoord

De aanleg van het sluitstuk van de R32 (Ringlaan om Roeselare) en de daarmee gepaard gaande overname van de Westlaan door de stad Roeselare volgen uit de toepassing van de module nr. 2 van het mobiliteitsconvenant, die handelt over "De aanleg van rondwegen en andere nieuwe verbindingswegen voor het wegverkeer". Het convenantenbeleid werd door het Vlaams Parlement goedgekeurd op 2 april 1996. In de genoemde module nr. 2 zijn onder artikel 4, "Verbintenissen vanwege de lokale overheid", onder meer volgende bepalingen opgenomen.

§ 1. De lokale overheid verbindt zich ertoe om de gewestwegen "over te nemen die, tengevolge van de ingebruikname van de nieuwe rondwegen of verbindingswegen, hun bovenlokale verbindingfunctie verliezen".

§ 2. De lokale overheid verbindt zich ertoe om de nodige herinrichtingsmaatregelen te nemen op de overgedragen wegen vanaf de ingebruikneming van de in artikel 3, § 1 van deze module genoemde nieuwe infrastructuur. De Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) zal om advies gevraagd worden over deze herinrichtingsmaatregelen en het advies van de VVM wordt als bijlage bij deze module gevoegd.

De bovenvermelde clausules zijn duidelijk van toepassing op de N32 (Westlaan), die ten gevolge van de aanleg van de R32 (Ringlaan) zijn bovenlokale verbindingfunctie verliest. Aangezien de Westlaan krachtens het mobiliteitsplan Roeselare in de toekomst andere functies toebedeeld zal krijgen (gericht op plaatselijk verkeer, openbaar vervoer en zwakke weggebruiker), zal het wegprofiel grondig moeten worden gewijzigd en heeft het bijgevolg ook geen zin om nog structurele onderhoudswerken uit te voeren. De stad Roeselare neemt dus de Westlaan over om deze naar eigen stedelijke (en dus lokale) behoeften heraan te leggen, in ruil waarvoor het Vlaams Gewest de Ringlaan aanlegt ten behoeve van het doorgaand verkeer.

De N37a in Ruislede daarentegen werd op 9 november 2000 overgedragen aan de gemeente mits een financiële tegemoetkoming, zijnde de kostprijs voor het in goede staat brengen van het overgedragen wegvak. Er werd in de jaren 1987-1988 weliswaar een ringlaan aangelegd rond Ruislede (ingebruikname in 1989), ter ontlasting van de doortocht N37a, maar dit gebeurde niet via een bijakte aan het mobiliteitsconvenant, waardoor de bepa-

lingen van de module nr. 2 dan ook niet toegepast konden worden.

De achterliggende filosofie van het convenantenbeleid is dat het Vlaams Gewest éénmaal tegemoetkomt, hetzij door de aanleg van een ringweg, hetzij door de heraanleg van de bestaande doortocht.

Vraag nr. 250
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Door het Lambermontakkoord komt er verandering in de subsidiëring van de Nationale Loterij en wordt een deel van de winst van de Nationale Loterij rechtstreeks doorgestort aan de Vlaamse Gemeenschap.

1. In welke mate werden er al afspraken gemaakt voor de toekomst over de verdeelsleutel van die inkomsten per departement ?

Welke middelen worden daarbij overgeheveld naar de departementen onder de bevoegdheid van de minister ?

2. Zijn de projecten en investeringen die in aanmerking komen voor een subsidieaanvraag binnen zijn/haar bevoegdheden al omschreven of opgesomd ? Zo ja, welke zijn het ?

3. Volgens welke criteria worden de subsidievoorwaarden en de beoordelingselementen opgesteld binnen de bevoegdheden van de minister ?

4. Kan de minister een overzicht geven van de toegekende subsidies binnen zijn/haar bevoegdheden voor het jaar 2001 ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 26, Stevaert nr. 250, Vogels nr. 129, Anciaux nr. 72, Vanderpoorten nr. 84, Landuyt nr. 56, Dua nr. 179, Van Mechelen nr. 106, Van Grembergen nr. 82, Gabriëls nr. 75).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 251
van 28 maart 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Luchthaventerreinen Oostende – Bemesting

Op de terreinen van de luchthaven van Oostende wordt geregeld drijfmest uitgespreid, omdat er gehooïd wordt. De drijfmest verhoogt de voedingswaarde van het hooi.

De landbouwer die de gronden bewerkt, betaalt voor dit precair gebruik. Bovendien kan hij een stukje van het hooggeld recupereren, want wie van zijn drijfmest af wil, betaalt de afnemer.

1. Wat waren de inkomsten van het precair gebruik van de terreinen in 1999, 2000 en 2001 ?

Worden ook de inkomsten van de bemesting gecontroleerd ? Zo ja, hoeveel bedroegen die voor dezelfde jaren ?

2. Is er een vorm van controle op eventuele overbemesting van de terreinen ?

Antwoord

1. De inkomsten van landbouwconcessies op de luchthaven Oostende bedroegen :

voor 1999 1.216.724,
 voor 2000 1.084.745,
 voor 2001 1.121.454.

Deze inkomsten zijn bruto-inkomsten. Zij dekken onder meer de kosten van begeleiding van de landbouwvoertuigen op de luchtzijde. Deze inkomsten zijn gebaseerd op een vast bedrag per are.

De luchthavenautoriteiten hebben geen enkele bevoegdheid om controle te doen op de inkomsten die de landbouwers uit deze gronden hebben.

In het concessiecontract zijn verschillende voorwaarden ingeschreven. Zo is sedert 1 november 1999 de teelt voor alle in concessie gegeven gronden beperkt tot grasteelt, met uitsluiting van ieder ander gewas.

Tevens stipuleert de concessieovereenkomst dat deze teelt slechts wordt toegelaten onder de volgende voorwaarde : (...) minimum aan bemesting (bij voorkeur geen).

De luchthavenautoriteiten controleren enkel de toegang tot de terreinen en zien erop toe dat er geen bemesting gebeurt buiten de periodes die in het mestdecreet bepaald zijn.

Op basis van deze waarnemingen bestaat de indruk dat er inderdaad te veel bemesting gebeurt op de luchthaventerreinen.

2. Momenteel onderzoekt de milieucoördinator, in samenwerking met de Mestbank, hoe een controle op overbemesting kan worden georganiseerd.

Ten slotte kan ik melden dat de landbouwconcessies opgezegd worden tegen 1 november 2003 en niet meer zullen worden verlengd.

Intensieve bemesting van gronden op de luchthaven is niet verenigbaar met de noodzaak om zoveel mogelijk vogels weg te houden. De beste manier hiertoe is het gras te laten verschralen en niet meer te bemesten.

Het ligt in de bedoeling om tegen 1 november 2003 een concessie of opdracht in deze zin uit te schrijven.

Vraag nr. 252
van 28 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Heulebeek Moorsele – Overstromingsrisico

Langs de Heulebeek in Moorsele (Wevelgem) komen frequent overstromingen voor. Door minister Dua werd de aanleg van een overstromingsbekken in deze gemeente echter op de lange baan geschoven. Een aantal maanden geleden stelde zij dat het overstromingsbekken Wevelgem-Moorsele pas kan worden overwogen als er voor 6 miljoen frank schadegevallen door overstromingen kunnen worden aangetoond.

Bij hevige regenval blijkt dat de rioleringsroosters en duikers door zwerfvuil geblokkeerd geraken, met ernstige wateroverlast op de wegen als gevolg. In september 2001 werd een overstroming vermeden dankzij particulieren die het zwerfvuil in de roosters en duikers (onder meer onder de R8 in Heule-Kortrijk) verwijderden ; het werk van de bevoegde diensten.

Ook wordt vastgesteld dat ter hoogte van de duikers aan de Ledegemstraat in Moorsele zich een

concentratie van slib vastzet. Een automatische rooster zou veel onheil kunnen voorkomen.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de aanleg van een overstromingsbekken in Wevelgem-Moorsele ?
2. Welke contacten werden ondertussen gelegd met het gemeentebestuur van Wevelgem over dit dossier ?
3. Welke maatregelen worden in het vooruitzicht gesteld om de waterafloop van de Heulebeek maximaal te vrijwaren ?
4. In welke mate kan er tijdens het weekend personeel ingeschakeld worden bij hevige regenval om overstromingen te vermijden ?
5. Er is een automatische rooster gepland ter hoogte van de R8.

Wat is hiervan de kostprijs ?

Wanneer wordt deze geplaatst ?

6. Wanneer wordt het slib in de Heulebeek geruimd ?

Wat is de kostprijs hiervoor ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Stevaert (vraag nr. 252) en Dua (nr. 183).

Antwoord

De Heulebeek valt als niet-bevaarbare waterweg niet onder mijn bevoegdheid.

Ik verwijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor het antwoord op deze vraag naar mijn collega, mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Landbouw en Leefmilieu.

Vraag nr. 253
van 28 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

E17 Plataanlaan Kortrijk – Geluidsmetingen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 21 van 10 november 2000 over de geluidsmetingen langs de E17 ter hoogte van de Plataanlaan stelde de minister vice-president dat deze locatie minder prioritair is om in aanmerking te komen voor ge-

luidswerende maatregelen, gezien het veeleer lage gemeten geluidsniveau (67 á 68 dB(A)) (dB(A) : A-gewogen decibel) (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 756).

Het buurtcomité is echter de mening toegedaan dat deze metingen in het voorjaar van 2000 op een daluur uitgevoerd werden. Zij zijn ervan overtuigd dat tussen 7 en 10 uur en 15 en 19 uur veel hogere waarden zouden worden gemeten.

1. Op welk tijdstip werden de geluidsmetingen van 31 mei en 9 juni 2000 uitgevoerd ?
2. Als blijkt dat ze op een daluur uitgevoerd werden, worden ze dan alsnog opnieuw uitgevoerd, maar dan wel op een piekuur ?

Antwoord

1. De geluidsmetingen van 31 mei en 9 juni 2000 werden telkens uitgevoerd tussen 9.30 en 12.20 uur (achtereenvolgens op 9 verschillende meetpunten).
2. Deze periode overlapt gedeeltelijk de ochtendspits van 7 tot 10 uur. Over het algemeen wordt tijdens de piekuren een verhoging van minder dan 2 dB(A) gemeten, omdat bij druk verkeer de snelheid daalt en omdat er tijdens de piekuren procentueel minder vrachtwagens zijn.

De uitgevoerde geluidsmetingen zijn dus voldoende representatief. Nieuwe geluidsmetingen zijn dan ook niet gepland.

Vraag nr. 254
van 28 maart 2002
van de heer JOS DE MEYER

Langetermijnvisie havenbeleid – Voorstudie AWZ

In de "Aanbeveling van de Vlaamse Havencommissie over de strategische plannen" (JPM 13.02.02), bezorgd aan het kabinet van de minister van Openbare Werken op 1 maart 2002, lezen we dat de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) van de minister de opdracht heeft gekregen om ook een strategisch plan op te stellen, de Langetermijnvisie voor het Vlaams Havenbeleid.

AWZ heeft in de tweede helft van 2001 reeds een voorstudie uitgevoerd, die als bijlage bij de aanbesteding van de studie – die door de minister extern zal worden besteld – zal worden gevoegd.

1. Wat zijn de conclusies van de bovenvermelde voorstudie ?
2. Kan de minister een kopie van deze voorstudie bezorgen ?
3. Welk extern studiebureau wordt belast (of is reeds belast) met vermelde opdracht ?
4. Is de wetgeving op de overheidsopdrachten daarbij gerespecteerd en wat is de kostprijs ?

Antwoord

Het Vlaams Havenbeleid moet rekening houden met diverse planningsinstrumenten, onder meer op het gebied van ruimtelijke ordening (bv. Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen) en milieu (bv. Europese regels).

De Vlaamse overheid moet een strategische visie inzake havenbeleid eveneens expliciteren. Het havendecreet zet trouwens hieromtrent de bakens uit. De administratie Waterwegen en Zeewezen heeft in het najaar 2001, ter voorbereiding van de toewijzing van een opdracht aan een consultant, een "agenderingsnota" opgemaakt die als bijlage bij de aanbesteding zal worden gevoegd.

Deze werkzaamheden zullen bijdragen tot de onderbouwing van een Vlaamse beleidsvisie voor havens en maritieme toegang die de toets van alle multidisciplinaire overwegingen, tot op het Europese niveau, moet kunnen doorstaan.

1. De voorstudie bevat geen conclusies. Ze reikt een aantal mogelijke denkpistes en elementen aan. Ze is inventariserend van aard.
2. Gelet op het feit dat deze opdracht via de meest transparante openbare procedure, de "onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking", wordt toegewezen, dient, om de wettigheid van de procedure niet te schaden, de verspreiding van het bestek en de bijlagen te worden uitgesteld tot na de kennisgeving van de bestekdocumenten aan de kandidaat-inschrijvers.
3. Gelet op de stand van zaken, is nog niet bekend wie met de vermelde opdracht zal worden belast. Uiterlijk tot 29 maart jongstleden werden de kandidaturen ingewacht. Deze kandidaturen worden thans onderzocht en geselecteerd. De aanvaarde kandidaten krijgen een bestek toege-

stuurd en werden uitgenodigd een offerte op basis van dit bestek in te dienen.

4. Zoals aangegeven onder punt 2, wordt de meest open en transparante procedure op de overheidsopdrachten, een "onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking", aangevend. De kostprijs van de opdracht zal blijken uit de diverse offerten.

Bij deze procedure is niet enkel de kostprijs bepalend, maar ook de inhoud van de offerte. Ik wacht op een concreet voorstel van beslissing van de bevoegde diensten conform deze procedure.

Vraag nr. 255 van 28 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

E17 Plataanlaan Kortrijk – Bermonderhoud

De inwoners van de Plataanlaan in Kortrijk zijn ervan overtuigd dat het zeker tien jaar geleden is dat de berm langs de E17 ter hoogte van hun straat werd gereinigd en de struiken werden ingekapt en gesnoeid.

Hierdoor is deze berm dan ook heel sterk vervuild en tevens een woekerplaats van ratten, muizen en insecten.

1. Bestaat er een onderhoudsplan voor de bermen van de autosnelwegen in Vlaanderen ?

Zo ja, met welke frequentie worden ze onderhouden en wat omvat een dergelijk onderhoud ?

2. Waarom werd de berm langs de E17 ter hoogte van de Plataanlaan gedurende tien jaar niet meer onderhouden ?
3. Voor wanneer is een onderhoudsbeurt op deze locatie gepland ?

Wat is de kostprijs ervan ?

Antwoord

Mijn administratie heeft akte genomen van de klacht van de bewoners langs de Plataanlaan. De beplanting zal in de loop van het volgende seizoen ingesnoeid worden. De kostprijs van deze ingreep mag worden geraamd op 8.000 euro.

Het zwerfvuil, de ratten en ander ongedierte kunnen onmogelijk afkomstig zijn van de E17, aangezien deze tien meter lager gelegen is en er over een afstand van ongeveer vijftig meter bosbeplanting aanwezig is. Op dit vlak dient de stad Kortrijk de nodige initiatieven te nemen.

Vraag nr. 256
van 28 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Zeepreventorium De Haan – Erfpacht

De grond waarop het gebouw van het Zeepreventorium De Haan staat, is eigendom van het Vlaams Gewest en wordt via een erfpachtovereenkomst gratis ter beschikking gesteld. Deze erfpachtovereenkomst loopt tot 2021.

Om investeringen te doen in nieuwe gebouwen en leningen aan te gaan, is het voor het Zeepreventorium noodzakelijk dat deze erfpacht wordt verlengd, vermits afschrijvingen op nieuwe gebouwen over een termijn van 33 jaar lopen. Minister Vogels antwoordde op mijn schriftelijke vraag nr. 50 van 14 december 2001 dat ze hierop bij de minister vice-president zou aandringen (Bulletin Vragen en antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1523).

Wat is de stand van zaken betreffende de looptijd van de erfpachtregeling en is het een beleids optie om deze op korte termijn te verlengen ?

Antwoord

Bij brief van 8 juni 1998 verleende toenmalig minister van Begroting Wivina Demeester aan toenmalig minister Eddy Baldewijns haar akkoord tot verlenging van de erfpacht, op voorwaarde dat voor de definitieve ondertekening de voorwaarden van de erfpacht opnieuw werden voorgelegd voor akkoord.

In uitvoering hiervan heeft de administratie Waterwegen en Zeewezen reeds op 5 augustus 1998 het bevoegde Aankoopcomité aangeschreven met het verzoek een ontwerp van erfpachtovereenkomst op te maken.

Volgens informatie van het Aankoopcomité bevindt zich op een deel van het in erfpacht gegeven terrein een stookoliedepot (1 x 30.000 liter, 2 x 25.000 liter, 1 x 50.000 liter, 1 x 5.000 liter en 2 x 2.500 liter), die als zogenaamde risicoactiviteit gekwalificeerd wordt.

Het is op basis van de milieuwetgeving (bodemsaneringsdecreet en Vlarebo) vereist dat op gronden met dergelijke risicoactiviteiten, vooraleer een bestaande bezettingsovereenkomst hierop wordt beëindigd (en hernieuwd), de beëindiger (d.i. het Zeepreventorium) de nodige bodemonderzoeken verricht (*Vlarebo : Vlaamse Reglement op de Bodemsanering – red.*).

Het Zeepreventorium werd dan ook aangemaand door de administratie Waterwegen en Zeewezen om, in uitvoering van de wetgeving betreffende de bodemsanering, het vereiste oriënterend bodemonderzoek uit te voeren.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) heeft bij schrijven van 17 april 2000 gemeend dat moest worden overgegaan tot een beschrijvend bodemonderzoek en dat de voorgenomen overdracht dan ook voorlopig niet kon plaatsvinden.

Bij brief van 11 mei 2000 heeft de OVAM bevestigd dat de verdere stappen door het Zeepreventorium VZW (als beëindiger van de bestaande erfpacht) dienden te worden ondernomen. Dit standpunt werd door de administratie op 29 mei 2000 aan het Zeepreventorium VZW overgezonden, waarop deze laatste op 31 mei 2001 heeft geantwoord dat opdracht werd gegeven tot het opstellen van een saneringsproject. Sindsdien heeft de administratie niets meer vernomen.

Er dient dan ook te worden gewacht op de resultaten van het door het Zeepreventorium ingestelde saneringsproject vooraleer de verdere administratieve afhandeling van de nieuwe erfpachtovereenkomst door de administratie kan worden voortgezet.

Volgens de laatste informatie die de administratie Waterwegen en Zeewezen verkreeg van het Zeepreventorium VZW, werd een definitief ontwerp van saneringsproject vorig jaar aan de OVAM overgezonden met het oog op conformverklaring.

Het Zeepreventorium wacht thans op het antwoord van de OVAM.

Daarna volgt een aanbesteding om de vervuilde grond weg te nemen.

Vraag nr. 257
van 28 maart 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Zwarte punten – West-Vlaanderen

De "zwarte punten" op onze gewestwegen dragen bij tot een hoog aantal verkeersslachtoffers.

Het reduceren van het aantal verkeersslachtoffers werd als doelstelling in het regeerakkoord vooropgesteld. Het verhogen van de verkeersveiligheid is een belangrijk en actueel onderdeel van het mobiliteitsbeleid en een prioriteit van de regering.

1. Welke zijn de zwarte punten in de provincie West-Vlaanderen voor 2000-2001 ?
2. Wat zijn de belangrijkste oorzaken van de ongevallen en hoe vaak komen ze voor ?
3. Welke categorieën van weggebruikers waren bij deze ongevallen betrokken ?

Antwoord

De ongevalgegevens voor de periode 2000-2001 zijn nog niet verspreid door het NIS (Nationaal Instituut voor de Statistiek).

Vraag nr. 259 van 4 april 2002 van de heer JACKY MAES

IJzerarm St.-Jacobskapelle – Uitbaggering

Aan het project inzake het waterbeleid in het IJzerbekken is de laatste vijf jaar hard gewerkt. De investeringswerken, voor een bedrag van meer dan 15 miljoen euro, zijn grotendeels uitgevoerd.

Maar er is nu ook nog de vraag van de recreatieve hengelaars uit de streek om alsnog de oude IJzerarm in Sint-Jacobskapelle, die momenteel volledig is dichtgeslibd, te laten uitbaggeren. Daardoor kan op die plaats opnieuw een historische en belangrijke paai- en uitwijkplaats voor vissen worden gerealiseerd.

Gezien de lopende baggerwerken op de IJzer dient zich nu een unieke gelegenheid aan om dit uit te voeren. Er zijn hiervoor immers geen onteigeningen noodzakelijk. Wel is er een bijkomende vergunning nodig.

Deze arm kan een uitstekend leefgebied vormen voor verschillende watervogels en planten. Het herstellen van de paaiplaatsen kan ook opnieuw voor een rijk visbestand zorgen.

1. Bestaan er plannen om ook de oude IJzerarm in Sint-Jacobskapelle te laten uitbaggeren in aansluiting met de baggerwerken op de IJzer ?
2. Zo ja, op welke termijn kan dit worden uitgevoerd ?

Antwoord

Ik heb opdracht gegeven aan de administratie Waterwegen en Zeewezen om de baggerwerken in de oude IJzerarm Sint-Jacobskapelle dringend te laten uitvoeren.

De werken zijn gepland voor de periode mei/juni 2002.

Vraag nr. 260 van 4 april 2002 van de heer JACKY MAES

Afsluiting elektriciteit – Betalende huurders, nalatige verhuurder

Onlangs heeft Electrabel in de stad Oostende de elektriciteit laten afsluiten in een woning omdat de eigenaar zijn elektriciteitsrekening niet meer betaalde. In dit huis was er slechts één meter om het verbruik van de elektriciteit op te meten, maar de eigenaar verhuurde deze woning wel aan diverse personen. Zonder voorafgaande verwittiging aan de bewoners-huurders werd de elektriciteit afgesloten. De huurders hadden nochtans allemaal hun huur en hun deel van het elektriciteitsverbruik aan de eigenaar betaald. De huurders, die al hun plichten waren nagekomen, werden het slachtoffer van de nalatigheid van de huisbaas.

Men kan zich dan ook de vraag stellen of Electrabel niet met zulke heel specifieke situaties rekening zou moeten houden. In het bovenvermelde geval was het toch gemakkelijk om vast te stellen dat de woning werd bewoond door huurders en niet door de eigenaar. Electrabel zou toch minstens moeite moeten doen om de bewoners in te lichten over de nalatigheid van de huisbaas.

Een goede maatregel zou zijn dat Electrabel de mogelijkheid krijgt om beslag te leggen op de geïnde huurgelden als de huisbaas zijn elektriciteitsrekening niet meer betaalt.

1. Welke maatregelen neemt de minister vice-president om ervoor te zorgen dat huurders niet

zonder elektriciteit kunnen worden gezet als de eigenaar zijn rekening niet meer betaalt ?

2. Worden er ook maatregelen onderzocht waardoor Electrabel beslag kan leggen op het huurgeld, als een huisbaas zijn elektriciteitsrekening niet betaalt, maar hiervoor toch geld heeft ontvangen van de huurders ?

Antwoord

Voor de levering van elektriciteit aan huishoudelijke afnemers zijn uitsluitend de gemeenten bevoegd, eventueel verenigd in een intercommunale. De gemeente of intercommunale kan voor haar operationele werkzaamheden een beroep doen op een privé-maatschappij. Electrabel is de privé-maatschappij die hiervoor door de gemengde intercommunales is aangewezen. Electrabel mag evenwel geen elektriciteit in eigen naam leveren. De levering van elektriciteit kan uitsluitend door de intercommunale gebeuren. Dit betekent ook dat een elektriciteitsafnemer geen elektriciteit kan of mag (door)leveren aan derden.

Een intercommunale mag een huishoudelijke aansluiting slechts afsluiten na klaarblijkelijke onwil van de abonnee. Dit kan alleen na overeenkomstig gemotiveerd advies van de lokale adviescommissie van de gemeente, waarin onder andere het OCMW en in voorkomend geval ook een vertegenwoordiger van de erkende instelling voor schuldbemiddeling zitting hebben. Deze regeling garandeert dat een huishoudelijke afnemer in sociale moeilijkheden niet kan worden afgesloten. Alleen wanneer hij wel kan, maar niet wil betalen, en bovendien slechts na een uitgebreide ingebrekestellingsprocedure, beschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 19 september 1997 tot vaststelling van de minimale levering van elektriciteit en tot regeling van de procedure bij wanbetaling, kan tot afsluiting worden overgegaan.

De huurders die van een verhuurder hun elektriciteit betrekken, zijn geen abonnee van de intercommunale, maar worden op een illegale manier bevoorrad door een tussenpersoon, met name de verhuurder. In de beschreven situatie is de intercommunale schuldeiser van de verhuurder en kan zij alle rechtsmiddelen aanwenden die elke schuldeiser ter beschikking staan. Ook de huurders kunnen alle rechtsmiddelen aanwenden om hun, weliswaar onwettelijke, overeenkomst met de verhuurder over de levering van elektriciteit te doen naleven.

In de toekomstige vrije elektriciteitsmarkt kan de bestaande regeling moeilijk worden gehandhaafd.

Daarom werd in het elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 ingeschreven dat de netbeheerders onder meer sociale openbaredienstverplichtingen kunnen worden opgelegd. In het ontwerp van uitvoeringsbesluit tot regeling van de procedure bij wanbetaling van de elektriciteitsfactuur, de plaatsing van budgetmeters en de minimale levering van elektriciteit als sociale openbaredienstverplichting, dat ik binnenkort aan de Vlaamse regering zal voorleggen, zijn dan ook dezelfde strenge voorwaarden voor afsluiting opgenomen en worden er enkele verantwoordelijkheden aangegeven in verband met de financiële regeling bij wanbetaling. De leverancier, die weliswaar geen monopolie meer heeft in een vrije markt, maar wel over een leveringsvergunning moet beschikken om elektriciteit te mogen leveren, dient zich eveneens aan de opgelegde procedure te houden.

Het probleem van de illegale doorleveringen is hiermee uiteraard niet opgelost. In het genoemde ontwerp van uitvoeringsbesluit wordt wel opgenomen dat elke huishoudelijke afnemer het recht heeft om een aansluiting te verkrijgen of te verzwaren. Het geval waarin een huurder geen gebruikmaakt van deze mogelijkheid en bijgevolg zelf kiest om buiten het normale circuit te worden bevoorrad, kan evenwel niet volledig worden uitgesloten. In het domein van de huurwetgeving kunnen eventueel bijkomende garanties worden ingebouwd, maar ook hier is geen sluitende regeling mogelijk voor situaties die niet wettelijk in orde zijn.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 112
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Openbaar vervoer – Toegankelijkheidsonderzoek

De toegankelijkheid verbeteren, is één van de beleidsprioriteiten van de Vlaamse regering. Wanneer we dit koppelen aan het recht van iedereen op mobiliteit, dan is het vervoersaanbod waarop personen een beroep kunnen doen prioritair.

Omdat personen met een handicap er zelf vaak voor uitkomen dat ze niet op de bus kunnen, werden hiervoor de laatste jaren inspanningen gedaan.

De minister verklaarde in het Vlaams Parlement een onderzoek te doen naar het aantal personen met een handicap dat wel op de bus wil, maar er niet op kan door een gebrek aan toegankelijkheid.

Ook ouderen en zieken worden met deze problematiek geconfronteerd : zelfs een bushalte op 150 à 250 meter van huis is vaak niet haalbaar.

Gebeurde er reeds onderzoek naar de behoeften van deze doelgroepen en de mogelijke oplossingen ?

Antwoord

De Vlaamse regering heeft zich geëngageerd om stappen te ondernemen met betrekking tot de specifieke vervoersproblematiek van personen met een handicap en/of beperkte mobiliteit. Zo wil zij enerzijds streven naar een maximaal toegankelijk openbaar vervoersaanbod. Anderzijds wil zij voor personen die, gezien de ernst van hun handicap, hoe dan ook verstoken zullen blijven van het openbare aanbod, zorgen voor een supplementair aangepast vervoerssysteem.

Privé-organisaties of publieke organisaties die specifiek aangepast vervoer bieden aan personen met een handicap kunnen, mits zij voldoen aan een aantal normen en criteria, aanspraak maken op additionele subsidies vanuit de Vlaamse overheid. Hiermee kunnen zij de kwaliteit van hun dienstverlening verbeteren en op die manier de vervoersvraag van de minst mobiele personen opvangen.

Deze regeling werd ingepast in een stappenplan waarbinnen de uitbouw van het aangepast vervoer wordt gekoppeld aan de geleidelijke optimalisering van het regulier openbaar vervoer. Zo zal het aangepast vervoer zich in eerste instantie dienen te richten op een brede groep van personen met een handicap. Naarmate het openbaar vervoer echter meer toegankelijk en bereikbaar wordt, zal deze doelgroep zich verenigen tot personen met een ernstige handicap.

Er werden twee wetenschappelijke onderzoeken uitgeschreven met als bedoeling het evalueren en – waar nodig – het bijsturen van de bestaande subsidieregeling.

Het eerste onderzoek heeft als doel een zicht te krijgen op het aantal potentiële klanten voor het vraagafhankelijk vervoer, hun profiel en hun specifieke behoeften. De tweede onderzoeksoopdracht heeft betrekking op een kosten-batenanalyse van de bestaande vervoersopties voor aangepast vervoer. Deze analyse moet resulteren in een overzicht van de kosten, de baten en de kosten-batenratio per vervoersoptie. De resultaten van de analyse dienen in verband gebracht te worden met de resultaten van bovengenoemd behoefteonderzoek.

Resultaten van beide onderzoeken worden verwacht in het najaar van 2002.

Vraag nr. 117 van 7 maart 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Cannabisgebruik en depressies – Onderzoek

Uit een onderzoek dat gedurende zeven jaar bij 2.000 Australische jongeren in het Royal Childrens Hospital in Melbourne werd gevoerd, blijkt dat het gebruik van cannabis vaak tot depressies leidt.

De wetenschap dat het aantal zelfmoorden bij jongeren in Vlaanderen bijzonder hoog ligt en het bericht over de Australische studie doet natuurlijk vragen rijzen over de relatie tussen het gebruik van cannabis en dat laatste fenomeen.

1. Heeft de minister de bovenvermelde studie al opgevraagd ?
2. Is haar ander onderzoek terzake bekend, of is dergelijk onderzoek aan de gang of gepland ?
3. Welke beleidsconclusies trekt de minister uit deze informatie ?

Antwoord

1. Kopies van studies terzake vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**. Het gaat om twee verschillende studies (in allebei was Patton betrokken) met interessante bevindingen met betrekking tot cannabisgebruik en gezondheid.
 - a) Nationaal onderzoek naar geestelijke gezondheid en welbevinden : een deelaspect van dit onderzoek werd gefocust op kinderen en adolescenten. Het onderzoek werd uitgevoerd door de Universiteit van Adelai-

de, afdeling Psychiatrie, in 1998 door Patton en anderen.

- Sawyer MG, Arney FM, Baghurst PA, Clark JJ, Graetz BW, Kosky RJ, Nurcombe B, Patton GC, Prior MR, Raphael B, Rey J, Whaites LC, Zubrick SR (2000). *Mental Health in Australia, Child and Adolescent Component of the National Survey of Mental Health and Well-Being ; National Mental Health Strategy*
- Rey JM, Sawyer MG, Raphael B, Patton GC, Lynskey, M (2002). *Mental Health of teenagers who use cannabis : results of an Australian survey ; British Journal of Psychiatry* 180, 216-221

Via een huishoudenquête stelden ze een representatief staal van 4.500 kinderen tussen 4 en 17 jaar samen, waaronder 1.261 jongeren tussen 13 en 17 jaar. In dit onderzoek werd ook gepolst naar middelengebruik bij deze adolescentengroep.

Eén van de conclusies van dit onderzoek is dat er aanwijzingen zijn voor een verband tussen depressie en cannabisgebruik. De onderzoekers stellen echter dat ze op basis van de onderzoeksresultaten niet kunnen uitmaken of het erom gaat dat depressieve jongeren meer geneigd zijn om cannabis te gebruiken, dan wel dat cannabisgebruik leidt tot meer depressies bij jongeren of dat er gemeenschappelijke ontstaansfactoren zijn voor beide problematieken.

b) Cohorteonderzoek bij een representatief staal van bijna 2000 adolescenten geselecteerd uit 45 scholen over zeven jaar. Dit onderzoek werd uitgevoerd door het Centre for Adolescent Health, Murdoch Children's Research Institute, Melbourne.

- Coffey C, Carlin JB, Degenhardt L, Lynskey M, Sanci L, Patton GC (2002). *Cannabis dependence in young adults : an Australian population study ; Addiction*, 97, 187-194
- Coffey C, Ashton-Smith C, Patton GC. *Victorian Adolescent Health Cohort Study Report : 1992-1998 ; Centre for Adolescent Health, Australia*

In deze studie werden zeer vele aspecten van gezondheid onderzocht, waaronder het ge-

bruik van cannabis, symptomen van afhankelijkheid en het verschil in afhankelijkheid tussen alcohol en cannabis.

Uit de resultaten blijkt een 59 % life time prevalentie van cannabis, waarvan 17 % wekelijks gebruik. Van deze groep van wekelijkse gebruikers scoorde 7 % positief op de criteria voor afhankelijkheid (geestelijke afhankelijkheid).

Uit een ander deelaspect van deze studie blijkt ook dat bij geregelde rokers (tabak) meer depressies en angststoornissen voorkomen dan bij de occasionele rokers (dit geldt voor alle meisjes en enkel voor de jongere groep jongens).

2. Er bestaan verschillende onderzoeken naar middelengebruik en depressies/suïcide. Het gaat niet steeds om cannabis, maar om verschillende middelen, waaronder ook alcohol.

De onderlinge relaties en oorzakelijke verbanden tussen beide zijn daarin niet eenduidig.

Daarenboven moeten we voorzichtig zijn met conclusies uit onderzoek in andere landen en culturen, omdat deze niet altijd binnen de eigen Vlaamse situatie van toepassing zijn.

3. Ter voorbereiding van de gezondheidsconferentie over depressie en suïcidepreventie die ik in december 2002 organiseer, heb ik recentelijk verschillende werkgroepen laten opstarten, waaronder een werkgroep "suïcide en middelennisbruik".

Als start van deze werkgroep wordt door de VAD een literatuurstudie gemaakt waarin de relatie tussen middelengebruik en depressies/suïcide wordt bestudeerd (*VAD : Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen – red.*). Op basis van de literatuur en van de ervaringen van veldwerkers zullen profielen worden uitgewerkt en aanzetten worden gegeven voor een nieuwe gezondheidsdoelstelling met betrekking tot depressie en suïcidepreventie. De link tussen suïcide/depressie en middelengebruik zal hier zeker zijn plaats krijgen.

In de huidige aanpak van preventie van middelennisbruik wordt ook nu al rekening gehouden met de verschillende ontstaansfactoren van problematisch middelengebruik. De psychische gezondheid en mentale weerbaarheid van mensen wordt hier zeker in rekening gebracht. Aange-

zien evenwel geen duidelijke conclusies uit voorliggend onderzoek kunnen worden getrokken, moeten we voorzichtig zijn met al te snelle veralgemeningen en/of het focussen op één deelaspect van de totaalproblematiek.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 121
van 14 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VIPA-subsidiëring – Ziekenhuiscampus Kortrijk

In Kortrijk wil men één grote campus maken van vier bestaande ziekenhuizen, namelijk het Onze-Lieve-Vrouwhospitaal, Maria's Voorzienigheid, het Sint-Maartenziekenhuis en het Sint-Niklaasziekenhuis.

Al deze ziekenhuizen hebben in de afgelopen jaren uiteraard werken laten uitvoeren teneinde hun infrastructuur uit te breiden of te moderniseren.

1. Hoeveel VIPA-middelen werden geïnvesteerd in bovenvermelde vier ziekenhuizen in Kortrijk (VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) ?
2. Hoeveel werd geïnvesteerd in welk jaar en voor welk type van werken ?
3. Worden de middelen die worden geïnvesteerd in de nieuwe grote campus in Kortrijk vermindert met de niet-afgeschreven middelen die in de afgelopen jaren werden geïnvesteerd in de vier bovengenoemde ziekenhuizen ?

Antwoord

1 en 2. De volgende VIPA-middelen werden geïnvesteerd in de vier algemene ziekenhuizen in Kortrijk.

O.-L.-Vrouwhospitaal	Jaar	Type van Werken	Subsidiebedrag (fr.)	Euro
	1992	noodstroomaggregaat	6.399.000	158.627,07
	1992	brandbeveiliging	16.414.000	406.892,43
	1995	nieuwe vleugel ruwbouw	137.013.000	3.396.463,55
	1996	nieuwe vleugel	63.172.000	1.565.992,97
	1997	nieuwe vleugel	13.376.000	331.582,38
	1998	nieuwe vleugel	42.320.000	1.049.085,40
Maria's Voorzienigheid	Jaar	Type van Werken	Subsidiebedrag	Euro
	1994	hercond. deel 1 & 2	26.996.000	69.213,36
	1997	hercond. spoed	104.000	2.578,09
	1998	uitbr. apoth & 100	4.144.000	102.727,08
Sint-Maartenziekenhuis	Jaar	Type van Werken	Subsidiebedrag	Euro
	1992	brandbeveiliging	428.000	10.609,84
	1992	uitbreidingswerken	105.900.000	2.625.192,43
	1993	uitbreidingswerken	63.025.000	1.562.348,94
	1994	ondergrondse parking	17.996.000	446.109,19
	1995	uitbreidingswerken	14.501.000	359.470,40
	1996	fase 3 verbouwing	25.856.000	640.953,50
	1997	fase 3 verbouwing	8.664.000	214.774,95
	1998	fase 3 verbouwing	19.381.000	480.442,44
	2000	uitbreidingswerk. einde	849.000	21.046,16

Sint-Niklaasziekenhuis	Jaar	Type van Werken	Subsidiebedrag	Euro
	1992	brandbeveiliging	1.383.000	34.283,67
	1992	medische uitrusting	22.351.000	554.066,82
	1993	medische uitrusting	94.000	2.330,20
	1995	hercon. 1 & 2 & 3	35.542.000	881.063,17
	1995	brandbeveiliging	7.721.000	191.398,59
	1996	herconditionering 3	6.000	148,74
	1998	hercond. 1 & 2 & 3	4.657.000	115.444,01
	1998	brandbeveiliging	2.946.000	73.029,43

3. Het VIPA-procedurebesluit van 8 juni 1999 bepaalt in artikel 42, §2 dat de initiatiefnemer de bestemming van het gesubsidieerde goed niet mag wijzigen gedurende een periode die minstens gelijk is aan de boekhoudkundige afschrijvingsduur van de investering en die in elk geval minstens twintig jaar bedraagt, behalve na de uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming van de overheid.

In het geval er geen uitdrukkelijke en voorafgaande toestemming tot afwijking van de overheid gevraagd en verkregen werd, zullen de niet-afgeschreven VIPA-middelen geïnvesteerd in de vier genoemde ziekenhuizen teruggevorderd worden op het moment dat de effectieve overheveling van alle ziekenhuisactiviteiten voor elk van de vier genoemde ziekenhuizen naar de nieuwe campus Groeninge een feit is en de aldus vrijgekomen infrastructuur voor andere doeleinden dan waarvoor ze gesubsidieerd werd, zou worden bestemd.

Vraag nr. 122
van 14 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VIPA-subsidiëring – H. Hart Ziekenhuis Leuven

Het Heilig Hart Ziekenhuis in Leuven diende een dossier in bij het Vlaams Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden ter subsidiëring van belangrijke infrastructuurwerken.

1. Wanneer diende het Heilig Hart Ziekenhuis een dossier in ?
2. Wat is de huidige stand van zaken ?

3. Hoe voorziet het dossier in de resterende financiering (40 %) van de kosten ?

4. Wat zijn de volgende deadlines ?

Antwoord

1 en 2. De aanvraag tot goedkeuring van het zorgstrategisch plan van het Heilig Hart Ziekenhuis van Leuven werd ontvangen op 28 april 1999 en goedgekeurd op 29 mei 2000. Vervolgens diende het ziekenhuis op 23 februari 2001 zijn technisch-financieel plan in, met daarbij de vraag tot subsidiebelofte voor het project 1: uitbreiding en verbouwing.

Dit heb ik goedgekeurd op 12 december 2001. Bij die gelegenheid werd een subsidiebelofte verleend van 485.039.334 frank of 12.023.811 euro. Dit bedrag werd vastgelegd op de begroting van 2001.

3. De resterende financiering (40 %) gebeurt via een lening waarvan de aflossingen in de verpleegdagprijs worden opgenomen.

4. De subsidiebelofte voor project 1 is twee jaar geldig. Binnen deze termijn moet het ziekenhuis een aanvraag tot subsidiebeslissing indienen voor een eerste projectfase, bijvoorbeeld de ruwbouwwerken. Dit is tot op heden nog niet gebeurd.

Vraag nr. 123
van 14 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VIPA-subsidiëring – Voormalig ziekenhuis Schaarbeek

Het ziekenhuis van Schaarbeek (Haachtsesteenweg 1031, Brussel) functioneert thans niet meer en heeft een andere bestemming gekregen.

Werden aan het ziekenhuis ooit infrastructuurwerken uitgevoerd met middelen van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) of diens rechtsvoorganger ?

Antwoord

Er werden noch door het VIPA, noch door diens rechtsvoorganger, het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen, infrastructuursubsidies verleend aan het voormalig ziekenhuis "Paul Brien", Haachtsesteenweg 1031 in Schaarbeek.

Dit ziekenhuis behoorde niet tot de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 124

van 14 maart 2002

van mevrouw ANN DE MARTELAER

Maatschappelijk werkers OCMW – Personeelsnorm

Vorig jaar was er heel wat beroering bij de maatschappelijk werkers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat zichtbaar was in verschillende acties. Voor een gedeelte werd via het sectoraal akkoord 2002 tegemoetgekomen aan de looneisen.

In het Vlaams Parlement werd op 10 juni 2001 een resolutie aangenomen waarin onder meer gevraagd werd een personeelsnorm voor maatschappelijk werkers wetenschappelijk uit te werken (Stuk 646 (2000-2001) – Nr. 1). Het is immers zo dat maatschappelijk werkers steeds meer taken moeten uitvoeren, waardoor de werkdruk stijgt en de stress toeneemt, terwijl elke vorm van personeelsnorm ontbreekt.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de uitwerking van een personeelsnorm zoals gevraagd in de bovenvermelde resolutie ?

Antwoord

De ontwikkeling van een wetenschappelijk gefundeerde personeelsnorm voor de maatschappelijk werkers bij de OCMW's wordt naar voren ge-

bracht als een mogelijk instrument om de werkdruk bij de maatschappelijk werkers op te vangen.

Ik ben mij ervan bewust dat de werkdruk voor de maatschappelijk werkers van de OCMW's problematisch kan zijn. Wat dat betreft, stel ik echter ook vast dat er grote plaatselijke verschillen zijn tussen OCMW's en dat men dit probleem niet ongenueanceerd kan benaderen.

Bij het voorstel van een personeelsnorm als oplossing voor dit probleem wens ik volgende kanttekeningen te maken.

Artikel 42 van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bepaalt dat de OCMW-raad de personeelsformatie van het OCMW vaststelt.

Hieruit volgt dat deze bevoegdheid voor de bepaling van de personeelsformaties toegewezen is aan het lokaal beslissingsniveau en niet aan de hogere, in casu de Vlaamse, overheid.

Wel is het zo dat krachtens hetzelfde artikel 42 van genoemde wet de besluiten tot vaststelling van de personeelsformaties onderworpen zijn aan het goedkeuringstoezicht van de Vlaamse regering.

Wat de motivering van de personeelsformaties betreft, werden sinds het sectoraal akkoord van 1993 houdende algemene weddeschaalherziening en gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen, algemene richtlijnen verstrekt aan de bevoegde lokale overheden. Deze richtlijnen komen erop neer dat de vaststelling of wijziging van de personeelsformatie zorgvuldig onderbouwd wordt door een personeelsbehoefteplan of eventueel een deelbehoefteplan voor een specifieke dienst, zoals bijvoorbeeld de sociale dienst.

De belangrijkste bouwstenen van een personeelsbehoefteplan zijn :

- prestatiegegevens, die een beeld geven van het plaatselijk niveau van dienstverlening, met andere woorden van de initiatieven die ontplooid worden en van het volledige takenpakket binnen een bepaalde dienst, en die, zo mogelijk op een gekwantificeerde wijze, een totaalbeeld geven van het werkvolume binnen die dienst ;
- functiebeschrijvingen, die een weergave zijn van de taakhoud en het profiel van een betrekking en die ook een taakverdeling weergeven binnen de dienst ;

– een organogram.

De sociale diensten van de OCMW's beschikken overigens, door de aard van hun werking zelf, over voldoende interne gegevens en interne informatiebronnen om zich een correct beeld te vormen van het werkvolume.

Als deze richtlijnen correct toegepast worden om de personeelsformatie van een sociale dienst vast te stellen, dan moet dit de OCMW's ook in staat stellen te zorgen voor een afdoende bezetting van deze dienst. Een goede interne taakverdeling zou de maatschappelijk werkers ook kunnen ontlasten van louter administratieve taken. Een degelijk personeelsbehoefteplan voor de sociale dienst is dus een eerste sleutel voor een afdoende personeelsbezetting.

Daarnaast vermeld ik nog de mogelijkheden die artikel 56, § 1 van de OCMW-wet biedt om op een soepele wijze de personeelsnoden tijdelijk op te vangen in geval van tijdelijke onderbezetting inzake maatschappelijk werkers of bij dringende en onvoorziene taken.

Ook werd de aantrekkelijkheid van de functie van maatschappelijk werker mijns inziens verbeterd door het sectoraal akkoord 2002 voor het personeel van de lokale sector, waarbij de salarisschalen voor het niveau B werden opgetrokken.

Ik geef hiermee aan dat het opvangen van werkdruk in eerste instantie een verantwoordelijkheid is van de lokale OCMW's en dat zij daartoe op dit ogenblik over de bevoegdheid en over het geschikte instrumentarium beschikken.

Daar komt nog bij dat, buiten opdrachten die wettelijk bepaald zijn en die door hogere overheden worden opgelegd, de OCMW's zelf het niveau van dienstverlening bepalen. Zij zijn daarbij autonoom. Een zogenaamde wetenschappelijk gefundeerde personeelsnorm kan deze lokale vrijheid van initiatief niet in kaart brengen en kan er ook geen afbreuk aan doen.

De vraag kan worden gesteld wat de meerwaarde zou zijn van een wetenschappelijk onderbouwde personeelsnorm die door de centrale overheid wordt aangereikt. In de huidige wettelijke context zou zo'n personeelsnorm geen enkel dwingend karakter kunnen hebben voor de OCMW-raden. Indien men dit dwingend karakter zou wensen, dan zou artikel 42 van de OCMW-wet moeten aangepast worden in de zin dat de OCMW-raad de formatie van de sociale dienst vaststelt binnen de

grenzen van de personeelsnormen die door de Vlaamse regering worden bepaald. Een wijziging van de OCMW-wet in die zin zou ingaan tegen de autonomiegedachte, die fundamenteel is.

Anderzijds ben ik van mening dat deze lokale autonomie de OCMW-raden niet kan ontslaan van de verplichting om zich op een behoorlijke wijze te kwijten van iets dat tot de kerntaken van het OCMW's behoort en dat raakt aan hun bestaansredenen. Het is dan ook hun plicht om voldoende menselijke en materiële middelen in te zetten voor een behoorlijke werking van de sociale dienst, waarbij de maatschappelijk werkers in goede omstandigheden hun taken kunnen vervullen.

Vraag nr. 125
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 25
van 21 maart 2002
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1741

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 126
van 21 maart 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Hulpmiddelen Vlaams Fonds – Kostprijs opheffing leeftijdsgrens

Enkele maanden geleden diende ik samen met een aantal CD&V-collega's een voorstel van decreet in tot opheffing van de leeftijdsgrens voor de hulpmiddelen in het kader van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (Stuk 870 (2001-2002) – Nr. 1). Op grond van de ons beschikbare gegevens maakten wij een kostenraming op.

Naar aanleiding van een vraag om uitleg van collega Jan Roegiers over dezelfde materie, verklaarde

de minister dat een eerste ruwe berekening van het Vlaams Fonds voor het wegwerken van de leeftijdsdiscriminatie voor de individuele materiële bijstand, een meerprijs van minstens 396.629.639,60 euro (16 miljard frank) impliceert (Handelingen Commissievergadering van 6 december 2001, blz. 3-4).

Graag zou ik van de minister vernemen hoe zij aan dit bedrag komt.

Wat is de kostprijs van de opheffing van de leeftijdsgrens, rekening houdende met de gegevens over de gemiddelde kostprijs van hulpmiddelen voor personen van boven de 65 jaar die in het profiel van de gebruiker van het Vlaams Fonds passen ?

Antwoord

Het merendeel van de +65-jarigen krijgt op een zeker ogenblik te kampen met problemen inzake mobiliteit, gehoor en zicht. Ten gevolge van allerlei aandoeningen kunnen, naargelang het geval, volgende problemen worden vermeld : incontinentie, spraak, ADL (bed/bad), ... (*ADL : activiteiten van het dagelijks leven – red.*)

Uit de cijfers van het NIS inzake het aantal 65+ers in de Vlaamse gemeenschap blijkt het volgende :

Brussel-Hoofdstad	± 160.000
Vlaamse gewest	± 1.000.000
	<hr/> ± 1.160.000

(*NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*)

Als men het cijfer van 50.000 frank als gemiddelde uitgave aan hulpmiddelen per persoon (volgens de toelichting bij het voorstel van decreet gegeven in de zitting van het Vlaams Parlement op 25.10.2001) van de Vlaamse volksvertegenwoordiger toepast op voornoemd aantal, bedraagt de kostprijs : $1.160.000 \times 50.000 = 5.800.000.000$ frank, of 143.778.200 euro.

De kostprijs voor allerlei hulpmiddelen/aanpassingen is echter heel wat hoger ; hierna een kleine opsomming van mogelijke tegemoetkomingen (in euro) :

Mobiliteit

aanpassing woning	10.000
traplift	7.300
aanvullende uitrusting	3000
totaal	20.300

Zicht

TV-leesloep	2.950
-------------	-------

Spraak

Communicatietoestel	3.718
---------------------	-------

Gehoor

geluidsoverdracht	
fax	2.000
lichtflitssystemen	

Diverse

verzorgingsbed	2.124
----------------	-------

Totaal	31.092
--------	--------

Het is daarom aangewezen de gemiddelde kostprijs minimaal te schatten op 12.000 euro. Niet alle +65-jarigen hebben nood aan hulpmiddelen/aanpassingen ; er is een consensus om dit op gemiddeld 30 % te schatten : $1.160.000 \times 30 \% = 348.000$ personen ; $348.000 \times 12.000 \text{ euro} = 4.176.000.000$ euro of 168.459.000.000 frank.

Als we ervan uitgaan dat dit bedrag over een periode van tien jaar kan worden gespreid, komt dit neer op een jaarkostprijs van 16.845.900.000 frank of 417.598.950 euro.

Vraag nr. 127 van 21 maart 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Strategisch plan gedetineerden – Proefregio's

Tijdens de begrotingsbesprekingen stelde de minister dat er, in het kader van het Vlaams strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, een uitbreiding van de proefregio's zou komen, en

dit naar acht gevangenen. Er werd hiervoor in de begroting een bedrag van 49.579 euro ingeschreven.

Wat is de stand van zaken van deze uitbreiding ?

Antwoord

Er is inderdaad een uitbreiding gepland van de proefregio voor de implementatie van het Vlaams strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedeïntendeerden. Op de begroting van Welzijn is daarvoor alvast financiële ruimte gecreëerd : voor de implementatie in de bestaande proefregio en in de uitbreiding ervan werd op de begroting 2002 bijkomend een bedrag van 1.239.468 euro ingeschreven.

Een en ander dient evenwel nog formeel afgesproken te worden met de verschillende Vlaamse ministers die vanuit hun bevoegdheden bijdragen tot de realisatie van het plan. Vervolgens dient hierover ook met Justitie overleg gepleegd te worden.

Een beslissing hieromtrent kan verwacht worden eind april 2002.

Vraag nr. 128 van 21 maart 2002 van de heer LUDWIG CALUWE

Bijstandsskorven Vlaams Fonds – Herziening

Sinds 1 januari 2002 werd het systeem van de individuele bijstand fundamenteel gewijzigd. Vanaf dan zal het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap persoonlijke bijstandsskorven toekennen ter waarde van een bepaald budget, waarmee personen met een handicap zich als consumenten op de hulpmiddelenmarkt kunnen begeven.

De Provinciale Evaluatiecommissie stelt de functiebeperkingen, interventieniveaus en functioneringsdomeinen van de aanvragen vast. Op basis daarvan kent het Vlaams Fonds een persoonlijke bijstandskorf toe. Deze bijstandskorf is een individuele lijst van hulpmiddelen die men in een periode van vier jaar mag aankopen, huren of leasen.

Het zal niet voor iedereen eenvoudig zijn om in te schatten wat men nodig heeft voor de komende vier jaar. Iemand met een spierziekte bijvoorbeeld kan vandaag niet weten hoe snel zijn of haar toestand zal evolueren.

Wat gebeurt er met iemand die volop aan het revalideren is ?

Bij een veranderde toestand zal men een herziening kunnen aanvragen, volgens de reglementering. "Deze herziening kan echter maar enkel bij een ingrijpende wijziging van de toestand van betrokkene of bij een ingrijpende wijziging van de omgeving waarin de gehandicapte vertoeft". Hoe zal men omgaan met deze vage omschrijving ?

Antwoord

In het nieuwe systeem van toekenning van hulpmiddelen is uitdrukkelijk bepaald dat voor mensen met een evolutieve ziekte steeds een herziening kan gebeuren, op basis van een wijziging in de toestand van de aanvrager of zijn omgeving (artikel 20, tweede lid van het BVR inzake materiële bijstand van 13 juli 2001) (*BVR : besluit van de Vlaamse regering – red.*).

Een concreet voorbeeld geven, is echter moeilijk, omdat de situatie van elke persoon verschillend is en ook telkens individueel moet worden beoordeeld. Een herziening is niet voor alle mensen op eenzelfde manier te beoordelen. Het individuele belang dat in het gehele besluit aan de persoon gehecht wordt, komt ook terug bij de beoordeling van een herziening.

Voor iemand die volop aan het revalideren is, kan er worden gekeken naar de hulpmiddelen die logischerwijze de volgende vier jaar nodig zijn. Indien blijkt dat de persoon in zijn thuisomgeving wegens zijn veranderde situatie toch niet op een aangepaste manier kan leven, dan kan deze persoon een beroep doen op een soepele herziening.

Vraag nr. 129 van 21 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Zie ;
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 250
van 21 maart 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1764

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 131
van 28 maart 2002
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Zorgverzekering – Beschermd wonen

"Beschermd wonen" wordt in het kader van de zorgverzekering gelijkgesteld met residentieel verblijf. Zo komen gehandicapten niet / nog niet in aanmerking voor een tegemoetkoming van de zorgverzekering.

Een concrete beschrijving van de leefsituatie van een jonge gehandicapte vrouw die beschermd woont en tot de doelgroep zou moeten worden gerekend, maakt dit duidelijk.

Vanaf 1 juli zullen bewoners van een rustoord (ROB) en een rust- en verzorgingstehuis (RVT) ook aanspraak kunnen maken op de tegemoetkoming van de zorgverzekering.

Wordt het recht op een tegemoetkoming van de zorgverzekering vanaf 1 juli 2002 uitgebreid naar wie onder "beschermd wonen" valt en beantwoordt aan de criteria ?

Antwoord

Het recht op een tegemoetkoming van de zorgverzekering wordt vanaf 1 juli 2002 uitgebreid naar de rusthuizen, de rust- en verzorgingstehuizen en de psychiatrische verzorgingstehuizen die door de Vlaamse Gemeenschap erkend zijn.

Dit betekent dat het recht dus niet uitgebreid wordt naar beschermd wonen of andere vormen van residentiële voorzieningen.

Vraag nr. 133
van 28 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Zorgverzekering – Controles

In uitvoering van de zorgverzekering zijn de zorgkassen begonnen met het uitkeren van toelagen aan hun eigen aangeslotenen die beantwoorden aan het criterium van zwaar zorgbehoevende. Zij moeten hiervoor voldoen aan een aantal schalen en scores.

1. Is er enige vorm van toezicht op deze uitkeringen ?
2. Worden bij wijze van steekproef de scores van de aangeslotene gecontroleerd ?

Antwoord

Met betrekking tot de controle op de beslissingen tot tenlasteneming van de zorgkassen zijn op dit moment reeds twee mechanismen in werking.

De statistische controle functioneert reeds. De zorgkassen die afwijken van het gemiddelde worden onder de loep genomen. Ten tweede zijn de zorgkassen via regelgeving verplicht om zelf, op tien procent van de dossiers met indicatiestellingen of attesten op basis van de BEL-schaal, bijkomende onderzoeken of controles uit te voeren (*BEL-schaal : basiseerstelijnschaal – red.*).

Twee bijkomende controlemechanismen worden bovendien gepland.

Het eerste betreft de controle ter plaatse. Deze controle ter plaatse kan zowel op de dossiersamenstelling als op de indicatie betrekking hebben. De werving van twee inspecteurs is lopende. De vacatures zijn reeds uitgeschreven. Op basis van hun vaststellingen in de individuele dossiers zal kunnen worden besloten tot een controle op de indicatiestelling. Die kan dan worden uitgevoerd door een door het Zorgfonds aan te wijzen indicatiesteller.

Ten slotte wordt voortgewerkt aan een vorm van financiële verantwoordelijkheid voor de zorgkassen. Hiertoe werd onlangs een studieopdracht uitgeschreven.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 55
van 28 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Geroofde kunstwerken – Restitutie

Uit een artikel dat op 26 januari van dit jaar in het dagblad De Morgen verscheen, blijkt dat de Unesco, de culturele organisatie van de Verenigde Naties, zich bereid heeft verklaard om te bemiddelen bij de onderhandelingen over de recuperatie van het erfgoed van een aantal landen.

Naar aanleiding hiervan verwijs ik naar het antwoord dat de minister op 14 december 2000 gaf op mijn interpellatie over de mogelijkheid van restitutie van uit Vlaanderen geroofde kunstwerken in het buitenland.

De minister verklaarde zich toen bereid een grondig onderzoek te laten uitvoeren naar de mogelijkheden terzake. Hij zei ook te zullen voorzien in de instrumenten die een dergelijk onderzoek op structurele basis verder zouden kunnen ontwikkelen (Handelingen Commissievergadering – Nr. 47 van 14 december 2000).

1. Kan de minister een stand van zaken geven ?
2. Werd er al een begin gemaakt met de inventarisatie van Vlaamse kunstwerken die zich onrechtmatig in het buitenland bevinden ?
3. Werd de Unesco al benaderd met de vraag te bemiddelen bij de onderhandelingen over de recuperatie van dat erfgoed ?

Antwoord

1. De Unesco vaardigde op 24 juni 1995 de Unidroit-conventie aangaande gestolen of onwettig uitgevoerde cultuurvoorwerpen uit. Deze conventie is complementair aan de Unesco-conventie uit 1970 over illegale trafiek, import en export van cultuurgoederen.

Beide conventies werden nog niet door ons land geratificeerd. Het verdrag van 1995, waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger onrecht-

streeks verwijst, werd in datzelfde jaar gemengd verklaard door de werkgroep Gemengde Verdragen, een adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid. Voor de ondertekening van dit verdrag door België is dan ook een machtiging door de Vlaamse regering noodzakelijk. Onverminderd de argumentatie in mijn antwoord op de interpellatie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 14 december 2000, engageer ik mij ertoe de Vlaamse regering hiervoor op één lijn te krijgen.

De ratificatie van beide conventies is zonder twijfel een belangrijke stap om de onderhandelingen over de recuperatie van het erfgoed te kunnen starten. Aangezien het jaar 2002 door de Verenigde Naties werd uitgeroepen tot jaar van het cultureel erfgoed, dient dit prioriteit te genieten.

2. Zoals in mijn antwoord op de bovenvermelde interpellatie destijds werd geformuleerd, is de oprichting van een Vlaams Centrum voor Kunsthistorische Documentatie een belangrijk instrument, onder andere met het oog op een inventarisatie van Vlaamse kunstwerken die zich rechtmatig en onrechtmatig in het buitenland bevinden.

Het onderzoek naar de mogelijkheden van een dergelijke onderzoekscoepel, waarin een aantal Vlaamse kunsthistorische musea hun wetenschappelijke krachten bundelen, werd een tijd geleden gestart. Een projectsubsidie ten bedrage van 99.157,41 euro werd hiervoor toegekend.

3. Op de derde vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger – of de Unesco al benaderd werd met de vraag te bemiddelen bij de onderhandelingen over de recuperatie van het erfgoed – is het logische antwoord dat daartoe de bovenvermelde twee voorwaarden vervuld moeten zijn vooraleer wij de beide Unesco-conventies als instrumenten kunnen benutten.

Vraag nr. 56
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Museumkaart – Stand van zaken

Op 7 februari 2001 keurde de plenaire vergadering het voorstel van resolutie goed betreffende de invoering van een Vlaamse museumkaart (Stuk 318 (1999-2000) – Nr. 6).

Deze resolutie vraagt de Vlaamse regering, conform de resultaten van de hoorzitting, het museum-decreet verder uit te voeren door het ter beschikking stellen van meer middelen voor erkende musea.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Antwoord

De Vlaamse regering keurde op 7 september 2001 de wijziging goed van het besluit ter uitvoering van het decreet van 20 december 1996 tot erkenning en subsidiëring van musea. Deze wijziging van het uitvoeringsbesluit heeft hoofdzakelijk betrekking op de wijziging van hoofdstuk III, Subsidiëring, met name de beslissing om vanaf 2001 ook aan erkende musea ingedeeld bij het regionale niveau een forfaitaire werkingssubsidie toe te kennen (**bijlage 1**). Daarnaast werden een aantal verbeteringen/wijzigingen aangebracht in de termijnen van de procedure voor erkenning en aanvragen van subsidies.

De middelen voor subsidies aan en ten gunste van musea – programma 45.3, basisallocatie 33.01 – vertonen de volgende evolutie :

2000	244.300.000 frank
2001	284.200.000 frank
2002	7.200.000 euro.

Als **bijlage 2** gaat een overzicht van de besteding van de subsidies 2001 :

- werkingssubsidies aan erkende musea ingedeeld bij het landelijke en het regionale niveau ;
- startsubsidies ;
- projectsubsidies volgens de beleidsaccenten 2001.

Het project museumkaart/cultuurkaart wordt ondergebracht binnen de activiteiten van het Steunpunt Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie (VCCC). Dit steunpunt heeft als opdracht :

- het verbreden en verdiepen van de participatie aan cultuur in Vlaanderen ;
- het vergroten van de maatschappelijke inbedding en uitstraling van cultuur binnen Vlaanderen ;

- het versterken van de culturele profilering van Vlaanderen en van het culturele aanbod van Vlaanderen in het buitenland.

Het concept van een cultuurdatabank wordt op dit ogenblik voorgelegd aan de verschillende betrokken actoren per beleidsveld. De gefaseerde uitvoering voorziet op langere termijn op het vlak van ontsluiting ook in productontwikkeling, waaronder ticketing, een cultuurkaart, enzovoort.

Daarnaast wil ik melding maken van een groot publieksonderzoek dat in 2001 in de Vlaamse musea gebeurd is, op initiatief van de Vlaamse museumconsulent publiekswerking. Dit kan alvast de basis bieden voor het al dan niet ontwikkelen van een museum- of ruimere cultuurkaart. In het onderzoek kwam alvast naar voren dat de museumkaart van Openbaar Kunstbezit Vlaanderen reeds goed functioneert.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 58 van 7 maart 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 72

van 7 maart 2002

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1859

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 59 van 7 maart 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zinnekeparade Brussel – Subsidiëring

Op 25 mei van dit jaar zou er een tweede editie van de Zinnekeparade plaatsvinden in Brussel. In 2000 gaf de Vlaamse Gemeenschap – voorzover mij bekend – financiële steun voor dit evenement.

1. Werd de Vlaamse Gemeenschap opnieuw aangezocht om een financiële bijdrage te leveren ?
2. Is de minister op die vraag ingegaan en voor welk bedrag ?

Antwoord

Voor de eerste editie van de Zinnekeparade, die plaatsvond op 27 mei 2000, verleende ik een subsidie van 3 miljoen frank vanuit de projectenpot "Brusselse Aangelegenheden" (programma 11.1, basisallocatie 33.03).

Voor de tweede editie, die plaatsvindt op 25 mei 2002, werd inderdaad een nieuwe subsidieaanvraag ingediend.

Ik besliste vanuit dezelfde projectenpot opnieuw een subsidie in die orde van grootte te verlenen, te spreiden over de begrotingsjaren 2001 en 2002 : in 2001 : 1,5 miljoen frank, in 2002 : 37.000 euro .

Vraag nr. 60 van 7 maart 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse projecten voor Brussel – Subsidiëring

Toevallig lees ik in "Zomaar", het blaadje van West-In uit Sint-Agatha-Berchem, dat de minister niet is ingegaan op de vraag om subsidies voor het kerstconcert, omdat dit project niet paste in de criteria van de subsidiegids "Vlaamse projecten voor Brussel".

1. Kan de minister een overzicht verstrekken van de projecten die vorig jaar werden ingediend ?
2. Welk gevolg werd er aan die projecten gegeven ?

Antwoord

Ik verleende inderdaad geen subsidie aan het kerstconcert 2001 van West-In Koekelberg, omdat dit initiatief – met een strikt lokale dimensie – tot de gewone activiteiten van een Vlaams-Brusselse socio-culturele vereniging behoort. Bovendien werd het uiterst summiere dossier niet conform de voorschriften van de subsidiegids "Vlaamse Projecten voor Brussel" ingediend.

Hierna volgen twee alfabetische overzichten. Eén van de subsidieaanvragen 2001 met positief gevolg, en één van de subsidieaanvragen 2001 met negatief gevolg.

Projecten Brusselse Aangelegenheden 2001 : zonder gevolg

Aanvrager	Project
Al Andalous	Al Andalous, open dialoog tussen autochtone en allochtone Vlamingen
Best-Brussels Polytechnische Kring	Uitwisseling Porto-Brussel
Brukselbinnenstebuiten	Heruitgave van de wandelwijzers
Brussels Jazz Orchestra	Verhuis Flagey
Brusselse Atletiekvereniging	Guldensporenmeeting
Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad	Colloquium "Thuisloos ? Een dak alleen lost niets op"
Carnaval Vereniging Laken 2000	Folkloristische verenigingsstoet te Laken
Cinema Nova	Dancing screen
DemidiLemidi	Mobiël Huis voor de Kunsten in wijk Zwarte Vijvers
Molenbeek	
Diaspora Nieuws	Multiculturele krant Diaspora-Nieuws
Elishout – school voor voeding	Studiereis naar Zuid-Afrika
Erasmushogeschool Departement Rits	Klankjorum (radio op de planken)
Federatie Marokkaanse Democratische Organisaties	Sawsan "Het Vlaams-Arabisch Huis"
Filharmonische Vereniging van Brussel	Concertreeks
Focus on Brussels VZW.	N-S Axis/Focus on Brussels in Barcelona
Geest en Lichaam	Kan niet zonder Nederlandse taal
Gemeenschapscentrum De Vaartkapoen	Ibo de verliefde wolk
Gemeenschapscentrum De Vaartkapoen	Aankoop geluidsinstallatie
Gemeenschapscentrum Den Dam	Bedeling van ons informatieblad in drie talen
Gemeenschapscentrum Essegem	Jazz Jette Juni 2001
Gemeentelijke Nederlandstalige Cultuurcommissie	Buurtfeest – open-straatdag
Gemeentelijke Openbare Bibliotheek Etterbeek	Voorleesproject
Groupe Contact et Sensibilisation	Muziekactie met de groep Zeryab
Groupe Contact et Sensibilisation	Actie vrouwen
Het Huis van Marokko	Oprichting van een Cultureel Huis
Hogeschool voor Wetenschap & Kunst, Departement Architectuur Sint-Lucas Brussel	VAT in Brussels & Bruges
Ictus Ensemble	Internationaal compositie-seminar 2001
Jeugd en Stad	De Kaart
Jongeren Tegen Racisme – School zonder Racisme	Dagen voor Vriendschap en Gelijkheid in de Brusselse scholen
Koninklijke Maatschappij van Landmeters-Experten van Onroerende Goederen	Viering van de 125ste verjaardag
Koorverenigingen Chorus Erasmus & Omnia Cantica	Requiem van G. Donizetti
KuBrussel	Taal-, cultuur- en wetenschapswedstrijd
Kurasaw	Een brug tussen studenten en jongeren uit Kuregem
KWB Laken	Anders koken
Multiplicité, Parcours en Devenir	Mp7 le sacré
Musique Plurielle	Vorming in interculturele muziek
Nefertiti	Optreden van Maak's Spirit + Mahmoud Guinea en de Gnaouagroep van Essaouira

Aanvrager	Project
Oulad Bambara Gnawa	Een Marokkaans-Vlaamse muzikale dialoog
Prometheus Ensemble	Verhuis Flagey
Recyclart	Recyclart festival 2001
Recyclart	Chalet
ROM-Integratie	Zigeuners en Voyageurs niet in de vergeethoek maar in de vijfhoek
Roodebeekcentrum	French cancan
Solidariteit met het Sahrawi-volk	De Sahrawi-vrouwen : naar een "andere" toekomst binnen de Sahrawi-samenleving
Stichting Orgelhistorische Studies	"Abraham van den Kerckhoven – een meester groot gheacht"
Subtile	De kaftan als middel tot Noord-Zuid dialoog
UTOPIA	Place Simonis plein
Vlaams Geneeskundig Verbond	Colloquium "Welke Geneeskunde willen wij in Vlaanderen"
Vlaams Palestina Komitee	De Dag van de Aarde
Vlaamse Arabische Radio	Radio als middel tot dialoog
Vooruitgang	Culturele toenadering en creatie van nieuwe arbeidsplaatsen
Vormingsinstituut Rode Kruis-Vlaanderen	Vaste Voet in Huis, Vaste Voet in Rusthuis
West-In Koekelberg	Kerstconcert 2001
www afri-kans	Introductie in de Nederlandse taal en de Vlaamse cultuur

Projecten Brusselse Aangelegenheden 2001 : positief

Aanvrager	Project	Bedrag in BEF
Alhambra	De kinderen van Alhambra en de kinderen van Chiro Wacko, Anderlecht, werken samen aan één project	50.000
Ancienne Belgique	5 jaar feest	1.000.000
Ancienne Belgique	Boterhammen in de stad	4.000.000
Archief en Museum van het Vlaams Leven te Brussel	Sint-Michiel, de verzameling van Jozef Coolsaet	1.600.000
Argos	Argos festival	1.000.000
Arthis – Belgisch-Roemeens Cultureel Huis	Initiatie in de Nederlandse taal en cultuur	250.000
Belgisch Museum voor Radiologie	Nederlandse versie van een pedagogisch video-project	100.000
Beursschouwburg	Klinkende Munt 2001	3.500.000
Bronks Jeugdtheater Brussel	Theateratelier	1.000.000
Bronks Jeugdtheater Brussel	Internationaal Jeugdtheaterfestival 2001	350.000
Brukselbinnenstebuiten	De Zevende Dag	2.000.000
Brukselbinnenstebuiten	Entrée libre – bekendmaking	50.000
Brussel Petanque Masters	Tornooi 2001	600.000
Brussels Festival	27ste zomerfestival	60.500
Brussels Jazz Marathon	Brussels Jazz Marathon, editie 2001	100.000
Brussels Nederlandstalig Comité voor Tewerkstelling en Opleiding	Meer Nederlands	250.000
Brussels Operettetheater	Het gouden tijdperk van de Weense operette	250.000
Brusselse Welzijns- en GezondheidsRaad	Vlaanderen op bezoek	700.000
Bru-West	10de Internationaal Meiboom Folklore Festival	65.440
Buurtwerk Molenbeek-centrum	Een goed leven in de Bonneviestraat, 25 jaar samenwerking voor een betere buurt	350.000
Centrum West	Mobiele Fanfarrappers	255.000
Cinema Nova	TV Nova – Ontmoeting	600.000
City Mined	PleinOPENair	500.000
Congo Cultures	Afro-Vlaamse ontdekkingen en ontmoetingen van Brussel	250.000
Conseil Consultatif des Résidents Marocains à l'Etranger	Imagocampagne Vlaanderen-Marokko 2001	750.000
Cultuur en Toerisme	Brusselse kathedraalconcerten 2001	50.000
De Boekenbende Aan Huis	De Boekenbende Aan Huis ... zo knuffel ik het Nederlands	240.000
De Overmolen	Uitbouw van een sociaal-multicultureel huis met een Wereldcaférestaurant als publiekslokker	2.085.277
De Vrienden van Brosella	Brosella 2001	800.000
Dito Dito	Nousautres	750.000
Doktersgild Van Helmont	Symposium "Geïntegreerde gezondheidszorg in Brussel en omgeving"	2.350.000
Elf Juli-Comité Brussel	De Gulden Ontsporing	3.500.000
Faisanface & Partners	Casarural	100.000
FEDA Stichting Afrikaanse Hoop	Opera Afrika	275.000

Aanvrager	Project	Bedrag in BEF
Federatie Marokkaanse Democratische Organisaties	Kleurrijk Brussel	850.000
Festival van Europese Culturen	Explaining Bach 2001	800.000
Festival van Vlaanderen Internationaal Brussel-Europa	Ambtenarenactie "Festivalhappening 2001 te Brussel"	1.200.000
FM Brussel	Stadsradio, open radio	2.500.000
Gemeenschapscentrum De Kriekelaar	25e Leipziger Grafikbörse 2000 – Brussel 2001	250.000
Gemeenschapscentrum De Kroon	Theaterfestival Sint-Agatha-Berchem	180.000
Gemeenschapscentrum De Maalbeek	Glad to meet you 2001	400.000
Gemeenschapscentrum De Markten	Literaire ontmoetingen	600.000
Gemeenschapscentrum De Markten	Tentoonstelling hedendaagse kunst	200.000
Gemeenschapscentrum De Platoo	Plazey-festival 2001	2.000.000
Gemeenschapscentrum De Rinck	Een beeld van een beeld	400.000
Gemeenschapscentrum De Vaartkapoen	Infrastructuur en uitrusting voor jeugd-initiatieven in het kader van veiligheid en preventie	500.000
Gemeenschapscentrum De Zeyp	Een waterval van woorden	400.000
Gemeenschapscentrum Den Dam	Concert "Marlène Dietrich, falling in love again"	55.000
Gemeenschapscentrum Essegem	Openingsfeest na verbouwing	80.000
Gemeenschapscentrum Everna	Aanbod van de gemeenschapscentra naar verenigingen uit Vlaanderen	45.000
Gemeenschapscentrum Heembeek Mutsaard	Groene wandeling Neder-Over-Heembeek	250.000
Gemeentelijke Openbare Bibliotheek Etterbeek	Feestelijke opening	15.000
GNARP	GNARP	250.000
Het Beschrijf	Literair plan Brussel	500.000
Het Beschrijf	Een Europese rondreis	500.000
Het Beschrijf	Het Groot Beschrijf 2002	1.500.000
Holebi Overleg Brussel	Bekendmaking van en kennismaking met het Holebi Overleg Brussel en haar toekomstig Regenbooghuis	500.000
Initia	Publicatie "My Place"	280.000
Internationaal Filmfestival	28ste Internationaal Filmfestival van Brussel	500.000
Irishogeschool Brussel	Promotie ter bevordering van de instroom van allochtone studenten	240.000
Jeugd en Stad	Stapstad	2.000.000
Jeugd en Vrede	Mensenrechtenwandeling in centrum Brussel	80.000
Jeugdhuis 't Vosske	Backster	30.000
Jonge Kamer Brussel	Debating voor scholieren	39.000
Kaatheater	Naamswijziging : Lunatheater wordt Kaaitheater	970.000
Koerdisch Bureau voor Ontmoeting en Informatie	Teken- en schilderatelier voor kinderen en culturele happenings	2.500.000
Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen	Concerten in het Paleis voor Schone Kunsten "Grote Meesterwerken"	140.000
Koninklijke Rederijkerskamer De Wijngaard	In Minnelijk Akkoord 2001-2002	510.000
KuBrussel	Nederlandse taallessen voor hooggeschoolde anderstaligen	1.000.000

Aanvrager	Project	Bedrag in BEF
KuBrussel	Ontmoetingscentrum van de Nederlandse Cultuur in Brussel (fase 2)	5.000.000
KuBrussel	Ontmoetingscentrum van de Nederlandse Cultuur in Brussel (fase 3)	5.000.000
KuBrussel	Forum Josep Carner	500.000
KuBrussel Instituut voor Politieke Sociologie en Methodologie	Studie Multiculturaliteit in het tweetalige Brusselse veld	2.049.899
KVS-de bottelarij	Halqa festival 2001	1.500.000
Lokaal Steunpunt Schaarbeek	Boekenmaand-maart 2001	50.000
Louis Paul Boonkring	Suite Jourdan Suite	105.000
Mini-Anneessens vzw	Spelenderwijs Nederlands leren	150.000
Museum van Europa vzw	Europa Universalis	2.000.000
NT-2 Brussel	Taallessen Nederlands aan volwassen Brusselse inwoners van buitenlandse oorsprong gedurende het schooljaar 2001-2002	1.500.000
Orgelkring Brussel	XXIIe Internationale Orgelweek van Brussel	200.000
Ourar Amazigh	Eerbetoon aan Abdelkrim Elkataki	250.000
Paleis	Literatuurluik "De Andere Kunst, Muziek & Proza en Geletterde Mensen"	50.000
Pantalone	Mijn hart is een pinguïn	500.000
Pro Velo	Gegidste fietstochten en fietsverhuur 2001	125.000
Quartier Latin	Verspreiding brochure "Studeren in Brussel"	882.874
Quartier Latin	Ondersteuning project "Quartier Latin" 2002	3.010.000
Radio Avenir	Een stem geven aan Vlaamse initiatieven	950.000
Recyclart	Adaptations Dansfestival	500.000
ROFC Stokkel	Voetbaltornooi van 24 tot 27 mei 2001	50.000
Roodebeekcentrum	T@@LR@P	186.000
Seniorencentrum	Uitwisselingsproject "Cultuurmidweek voor rusthuisbewoners uit Brussel en Vlaanderen"	100.000
Seniorencentrum	Brochure "Brussel Briljant, Brussel Plezant 2001"	320.684
Seniorencentrum	Brochure "Brussel Briljant, Brussel Plezant 2002"	379.000
Seniorencentrum	Gratis vervoer 65+	1.621.000
Smoners	Gembloux, 1940 kroniek van een vergeten leger (Theater)	1.000.000
Stad en Cultuur	Wakker Prikkelen	250.000
The Voice of Afro-Belgians	De socio-economische en culturele integratie van de Engelssprekende, Afrikaanse gemeenschap in de Nederlandstalige gemeenschap van Brussel	600.000
Toneelvereniging Het Meiklokje	Jubileumseizoen 50 jaar Meiklokje	100.000
Ultima Vez	Creatie 2002	3.000.000
Verbond van Latijns-Amerikaanse Verenigingen in het Brussels Gewest	In de open lucht van de Nederlandstalige Cultuur	300.000
Verbond VOS	Voor vrede in de Balkan met de groeten van Brusselse Vlamingen : onbekend is onbemind	185.000
Vereniging ter bevordering van visuele kunsten	Hier & Nu – Ici & Maintenant	500.000

Aanvrager	Project	Bedrag in BEF
Villa Kakelbont / Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur	Openingsfeest Jeugdboekenweek	350.000
Vlaams Verbond voor Gepensioneerden	Brussel, hoofdstad van Vlaanderen	1.000.000
Vooruitgang	Polen-festival	45.000
Vormingsinstituut Rode Kruis-Vlaanderen	Ongeval ... neen bedankt	1.650.000
VTB-VAB	Brussel, in je binnenzak	850.000
West-In Sint-Agatha-Berchem	Happening Roemenië 2001	50.000
ZigZag	Couleur Cafe festival	500.000
Zinneke	Zinneke Parade 2002	1.500.000
	Totaal	90.904.674

Vraag nr. 61
van 7 maart 2002
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Jeugdruimteplannen – Stand van zaken

Tijdens het najaar van 2000 werd in het Vlaams Parlement gedebatteerd over meer ruimte voor jongeren, op basis van een verzoekschrift van jongerenorganisaties. Ter afsluiting werd een resolutie goedgekeurd waarbij meer aandacht werd gevraagd voor ruimte voor jongeren. Een van de onderdelen van de resolutie was de vraag voor toetsing van de ruimtelijke plannen aan het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (inzonderheid artikel drie) (Stuk 506 (2000-2001) – Nr. 1).

De minister heeft "ruimte" als prioriteit meegenomen voor de uitwerking van de jeugdplannen. Dit komt goed uit, aangezien veel gemeenten op het moment werken aan hun ruimtelijk structuurplan. De opmaak van de gemeentelijke en provinciale structuurplannen is immers dé kans om de nodige aandacht te besteden aan ruimte voor kinderen en jongeren. Het gaat hierbij niet alleen over gestructureerde ruimte (infrastructuur, speelterreinen, ...), maar ook om vrije en groene ruimten (parken, bossen, braakliggende terreinen, ...).

Tijd en gelegenheid dus om jongeren daarin ruimte te geven.

Ter ondersteuning hiervan heeft het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering gevraagd om te onderzoeken welke info- en inspraakmethodes kunnen worden ontwikkeld met het oog op een verhoogde participatie van kinderen en jongeren in de ruimtelijke planning.

1. Hoeveel jeugdruimteplannen zijn er al gemaakt ?
2. Hoeveel jeugdruimteplannen zijn in de maak ?
3. Worden de bestaande jeugdruimteplannen effectief gebruikt bij de opmaak van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen ?
4. Is er vanuit het jeugdbeleid onderzoek gebeurd naar het betrekken van jongeren in de ruimtelijke planning ? Met welk resultaat ?

Antwoord

1. Op 27 maart 2002 hadden 30 gemeenten een door de gemeenteraad goedgekeurd jeugdruimteplan ingediend.
2. 213 gemeenten hebben laten weten dat ze vóór 1 juni 2002 een jeugdruimteplan zullen indienen voor de volledige planingsperiode van het jeugdwerkbeleidsplan 2002-2004. Dit houdt in dat men reeds in 2002 zal werken aan de uitvoering van het jeugdruimteplan.

Dit betekent dat nog minstens 183 jeugdruimteplannen in de maak zijn. Nog eens 42 gemeenten hebben nu reeds gemeld dat ze het jeugdruimteplan in 2003 zullen indienen.

3. Het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 betreffende de subsidiëring van gemeentebesturen die een jeugdruimtebeleid voeren als onderdeel van het jeugdwerkbeleid, vraagt uitdrukkelijk om in het jeugdruimteplan de gevolgen van de concrete acties voor de ruimtelijke ordening te beschrijven (artikel 3, § 2, 9°). Hiermee wordt ook bedoeld dat het jeugdruimte-

plan en het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan op elkaar moeten worden afgestemd. Vanuit de dossierbehandeling werd vastgesteld dat de afstemming tussen de twee sectoren slechts summier wordt ingevuld. Slechts één gemeente maakte uitdrukkelijk melding van een goede samenwerking met betrekking tot het project Groene Ruimte dat in die gemeente loopt. Vaak verwijst men hierbij naar de procedure voor het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan die nog niet is afgerond. Dit aspect wordt echter nauwgezet opgevolgd.

Of de bestaande jeugdruimteplannen ook effectief gebruikt worden bij de opmaak van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, is nog moeilijk te zeggen, aangezien er nog maar tien jeugdruimteplannen aanvaard werden voor subsidiëring, dit wil zeggen formeel werden goedgekeurd. Ik ga hiervan uit natuurlijk, maar dit moet zeker onderwerp zijn van evaluatie, bijvoorbeeld op basis van de werkingsverslagen bij het eerste jaar van uitvoering van de jeugdruimteplannen.

4. Vanuit het jeugdbeleid werd niet expliciet onderzocht hoe jongeren kunnen worden betrokken in de ruimtelijke planning. Wel in afgeleide vorm. Er is het langetermijnonderzoek "Jeugdbeleid in ontwikkeling" door de Vakgroep Sociale, Culturele en Vrijtijdsagogiek van de Katholieke Universiteit Leuven (Pedagogie), dat is gericht op de ontwikkeling van een leidraad voor de evaluatie van jeugdwerkbeleidsplannen.

Er worden drie centrale concepten gehanteerd :

- hoe kan de planning in samenspraak en via intensieve communicatie tussen diverse betrokkenen het best verlopen ?
- hoe worden beleidsmaatregelen op elkaar afgestemd ?
- hoe kan de participatie van jeugd (h)erkend worden ?

Aangezien in het jeugdwerkbeleidsplan zelf de ruimte voor kinderen en jongeren en de jeugdwerkinfrastructuur belangrijke aspecten zijn, kwam ook de participatie in de ruimtelijke planning in beeld. Aangezien het jeugdruimteplan nauw aansluit bij de opmaak van het jeugdwerkbeleidsplan, wordt door de gemeenten vaak dezelfde planningssystematiek gehanteerd. In het jeugdruimteplan moet men immers, net als in het jeugdwerkbeleidsplan, weergeven hoe

men de behoeften van jeugdwerk, kinderen en jongeren heeft vastgesteld. Door de onderzoekers werd ook expliciet gevraagd of in het jeugdwerkbeleidsplan de gegevens over de afstemming met het ruimtelijk structuurplan werden opgenomen.

Het onderzoek wordt eind juni 2002 afgerond, vandaar dat slechts voorlopige indicaties kunnen worden gegeven. Een opvallende vaststelling is dat het jeugdwerkbeleidsplan in eerste instantie focust op het jeugdwerkeraanbod en dat zeer weinig verbanden worden gelegd met de maatschappelijke context. Een afstemming van beleidsplannen ligt heel ver weg.

De Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme (VZW ADJ) kreeg van de afdeling Bos en Groen en de afdeling Jeugd en Sport van de Vlaamse Gemeenschap de opdracht om concrete projecten op te zetten om meer groene speelruimte te creëren voor het jeugdwerk : het project Groene Ruimte. In veertien proefgemeenten kreeg het project Groene Ruimte gestalte, wat alvast hier resulteerde in meer en toegankelijk groen voor de jeugd, na een degelijke inspraakprocedure.

In het verslagboek van dit project Groene Ruimte worden duidelijke aanbevelingen gedaan aan de sector ruimtelijke ordening. "Bij de ruimtelijke planning zou aandacht voor jeugd(ruimte) een evidentie moeten zijn. De lokale ruimtelijke planners dienen de nodige tijd en energie te investeren in de opmaak en uitvoering van het jeugdruimteplan. Ze moeten communiceren en overleg plegen met hun collega's van de jeugddienst. Kinderen en jongeren moeten kunnen participeren bij de ruimtelijke planning, maar hiervoor moeten aangepaste methodieken ontwikkeld worden. Bij de krijtlijnen van het ruimtelijk structuurplan is de aandacht voor jeugd(ruimte) echter jammerlijk minnig." De jeugdsector is immers vaak het kleine broertje naast de sector ruimtelijke structuurplanning, en ze worden blijkbaar soms afgescheept.

Een samenwerking tussen de jeugdsector en de sector ruimtelijke ordening moet op Vlaams niveau opgestart worden. Een eerste aanzet hier toe is reeds gegeven naar aanleiding van de opmaak van het Vlaams jeugdwerkbeleidsplan en naar aanleiding van een communicatie-initiatief ten aanzien van jongeren in de ruimtelijke structuurplanning van de gemeente Herent. Dit overleg wordt verder geconcretiseerd.

Onlangs nog werden op een vergadering van ruimtelijke planners verscheidene jeugdwerkers uitgenodigd om het belang van de aandacht voor kinderen en jongeren in de ruimtelijke planning toe te lichten. Deze vergadering wilde een eerste aanzet geven voor een eerste kindvriendelijke benadering van de ruimtelijkeplanningsthematiek.

Binnen het Vlaams reglement houdende subsidiëring van informatie-, communicatie- en inspraakprojecten voor de jeugd werden in de erkenningsronde van het najaar 2001 een aantal projecten geselecteerd die uitdrukkelijk inspelen op de jeugdruimtethematiek :

- "Het Kruimproject" van het Pedagogisch Instituut J.L. Vives.

Het Kruimproject wil methodieken ontwikkelen en informatie verstrekken omtrent het actief werken met de thematiek van jeugdruimte en participatie van kinderen en jongeren op het lokaal niveau, inzonderheid binnen het jeugdwerk ;

- "Kinderen over kindvriendelijke steden" van het Onderzoekscentrum Kind en Samenleving.

Het netwerk "kindvriendelijke steden" besteedt in 2002 aandacht aan het kindvriendelijk inrichten en ontwerpen van het openbaar domein ;

- "Ontwikkelen van modellen om op lokaal niveau participatie van kinderen en jongeren te organiseren bij het opmaken van ruimteplannen" van het Onderzoekscentrum Kind en Samenleving.

Dit project van het Onderzoekscentrum Kind en Samenleving wil enerzijds een aantal praktijkexperimenten opzetten en begeleiden die tot doel hebben de kinderen en de jeugd te betrekken bij het opmaken van ruimteplannen (speelruimteplan, jeugdruimteplan, gemeentelijk structuurplan, ...). Anderzijds wil het uit de voortdurende evaluatie en bijsturing de nodige inzichten verwerken om beleidsadviezen te formuleren en concrete modellen, in casu voor inspraak van kinderen en jongeren in ruimtelijke ordening, te ontwikkelen ;

- "Ontwikkeling draaiboek" van het Centrum voor Maatschappelijke Gelijkheid en Jeugdwelzijn (CMGJ).

Het draaiboek dat het CMGJ wil klaarstellen, wil goede methodieken en procesvorming aanbieden om de toegankelijkheid van de jeugdruimte te verhogen voor maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren.

Vraag nr. 62
van 14 maart 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Gemotoriseerde sporten – Circuits

Liefhebbers van motorsport kunnen bijna nergens meer terecht om hun sport te beoefenen. Van de 63 Vlaamse oefencircuits in 1990 blijven er heden ten dage nog nauwelijks vier over.

Het behoefteonderzoek inzake gemotoriseerde sporten in Vlaanderen werd eind augustus 2001 afgesloten en bevestigt een nood aan permanente circuits. De conclusies en aanbevelingen van het onderzoek zijn bekend. Deze problematiek kwam reeds aan bod in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport op 18 oktober 2001 (Handelingen Commissievergadering – Nr. 25 van 18 oktober 2001, blz. 2-8).

1. Hoever staat het met de zoektocht naar potentiële terreinen ?
2. Is er al een beslissing qua aantal en spreiding van de circuits ?
3. Welke concrete stappen werden ondernomen na november 2001 ?

Antwoord

1. Er zijn nog geen terreinen geselecteerd.

Er wordt momenteel een beslissing van de Vlaamse regering voorbereid waarin onder meer het minimum- en maximaantal locaties voor permanente omlopen met trainingsfaciliteiten in Vlaanderen per provincie zal worden bepaald.

De definitieve beslissing hierover is nog niet genomen, aangezien er onder andere nog geen sluitende oplossing gevonden werd voor de problematiek van de ruimtebalans. In het Ruimte-

lijk Structuurplan Vlaanderen wordt er beleidsmatig immers voor geopteerd om de oppervlakte recreatiegebied op het gewestplan tegen 2007 te vermeerderen met 1.000 hectare, tot 18.500 hectare. Bij analyse van de ruimtebalans per 19 februari 2002 werd vastgesteld dat er reeds 18.228 hectare recreatiegebied is ingevuld. Dit betekent dat er maximaal nog 272 hectare recreatiegebied bijkomend kan worden ingevuld (toeristische recreatie, sportbeoefening, ...).

Na de beslissing van de Vlaamse regering zal er tussen de diensten van de Vlaamse Gemeenschap (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa), administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) en Toerisme Vlaanderen) en de vijf Vlaamse provincies onmiddellijk een structureel overleg opgezet worden om concrete voorstellen van locaties te formuleren, selecteren en implementeren in provinciale en/of gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen.

2. Zoals aangegeven in het antwoord op vraag 1, is er op dit moment nog geen beslissing genomen qua aantal en spreiding van de circuits.
3. Gelet op de betrokkenheid van verschillende bevoegdheden (Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu, Sport, Toerisme) inzake deze problematiek en de noodzaak van technische afstemming tussen al deze materies, werd na november 2001 intens en zeer geregeld overleg gepleegd tussen de bevoegde kabinetten. Er werden ook bijkomende gegevens opgevraagd met betrekking tot de implicaties en consequenties van de voorgestelde beslissing op de ruimtebalans. Dit alles is noodzakelijk om tot een verantwoorde en haalbare beslissing te komen vanwege de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 63
van 14 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

WK Atletiek 2005 – Kandidatuur Brussel

De Vlaamse regering heeft zopas beslist om de kandidatuur van de stad Brussel te ondersteunen voor de organisatie van het Wereldkampioenschap (WK) Atletiek in 2005.

1. Is er voorafgaand aan deze beslissing overleg geweest met de stad Brussel ?
2. Zijn er daarbij toezeggingen gedaan of afspraken gemaakt over de profilering van Brussel als hoofdstad van Vlaanderen ?

Antwoord

1. Door de terugtrekking van Londen wegens gebrek aan gepaste infrastructuur, rees de vraag bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wat de mogelijkheden zijn van de stad Brussel om zijn kandidatuur te stellen voor dit wereldkampioenschap.

Om de haalbaarheid van de indiening van een Brusselse kandidatuur te bestuderen, had het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inmiddels aan Deloitte & Touche gevraagd om de financiële implicaties van dergelijke gebeurtenissen te onderzoeken, evenals de macro-economische effecten ervan te meten

In een brief van 23 januari 2002 werden minister-president Patrick Dewael en ikzelf, als minister bevoegd voor Sport, formeel in kennis gesteld van de interesse van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, evenals het rapport van Deloitte & Touche.

Het dossier werd dus op initiatief van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest opgestart.

Op vrijdag 8 februari 2002 vond een interkabinettenwerkgroep plaats bij de eerste minister. Naast de federale overheid waren de gemeenschappen, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de stad Brussel, evenals de Koninklijke Belgische Atletiekbond aanwezig.

Vervolgens werd de organisatie van het wereldkampioenschap besproken binnen het Overlegcomité van 26 februari 2002. In opvolging van de afspraken gemaakt binnen het Overlegcomité, en aangezien de uiterste datum voor het indienen van de kandidaturen 28 februari 2002 was, vonden op 26 en 27 februari 2002 twee interkabinettenwerkgroepen plaats op initiatief van minister-president de Donnée van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Op basis van deze vergaderingen werd het financieel engagement vanwege de federale overheid, de Vlaamse en Franse Gemeenschap en

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest geformaliseerd.

- Aangezien de kandidaturen uiterlijk op 28 februari 2002 bij de IAAF dienden te worden ingediend, werden in de eerste plaats afspraken gemaakt inzake het vinden van de nodige financiële bijdragen vanwege de verschillende overheden (*IAAF : International Association of Athletics Federations – red.*).

Op 13 april 2002 wordt beslist aan welke stad het WK Atletiek 2005 toegewezen wordt. Indien de kandidatuur van Brussel in aanmerking genomen wordt, zullen in een tweede fase concrete afspraken gemaakt worden inzake modaliteiten en return voor deze subsidie.

De bijdrage van de Vlaamse regering blijft echter zeer beperkt in het licht van de totale kostprijs (1.536.940 euro over 4 jaar t.o.v. totale financiële overheidssteun van 27,37 miljoen euro).

De bijdrage van de Vlaamse regering ligt veel lager dan oorspronkelijk werd gevraagd en werd ook bewust beperkt gehouden en gemotiveerd vanuit sportief oogpunt, en niet zozeer vanuit promotioneel oogpunt. Volgens de studie van Deloitte & Touche zal de return hoofdzakelijk federaal en voor de stad Brussel zijn. Ook promotioneel zullen vooral Brussel en België naar buiten komen, gezien de locatie en het feit dat sport internationaal nog altijd vooral als "Belgisch" naar buiten komt.

Vraag nr. 64
van 14 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VZW Achilles – Subsidiëring

Ik heb met belangstelling kennis genomen van A-Mail, de Achilles-nieuwsbrief, die totstandkwam met de steun van de minister.

- Welk budget maakt de minister hiervoor vrij ?
- Welke ondersteuning geeft de minister nog aan de VZW Achilles of de bewegingsscholen ?
- Welke initiatieven neemt de minister nog om de bewegingsscholen te promoten ?

Antwoord

- Aan de VZW Achilles wordt een subsidie toegekend als tegemoetkoming in de personeels- en werkingskosten voor de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2002. Deze subsidie bedraagt 128.904,64 euro (5.200.000 fr.) en wordt uitbetaald in drie schijven.

De financiële ondersteuning kan worden aangevend voor volgende uitgaven : personeelskosten, huur en onderhoud, werkingskosten, kosten verbonden aan drukwerken en campagnekosten.

In een afsprakennota worden in ruil voor deze subsidie volgende inhoudelijke opdrachten meegegeven :

- sensibilisering en begeleiding van initiatiefnemers met het oog op de effectieve opstart van bewegingsscholen. Dit omvat de dienstverlening op maat van de initiatiefnemers (gemeenten, federaties, clubs, ...) die wensen te starten met een bewegingsschool en een beroep doen op een VZW Achilles voor begeleiding, bijscholingsinitiatieven en het ontwikkelen van didactisch materiaal ;
- algemene informatie, promotie en sensibilisering ;
- financiële uitbouw, met andere woorden het aanzetten tot het vinden van eigen financiële inkomsten.

De subsidie dient dus niet voor de financiering van concrete bewegingsscholen.

- Er wordt verder geen ondersteuning gegeven aan de VZW Achilles.
- Wel kan het zijn dat bepaalde actoren (bv. gemeentelijke sportdiensten) het initiatief nemen om een bewegingsschool te organiseren en via andere kanalen (bv. Contract Jeugdsport) als jeugdsportinitiatief hiervoor gesubsidieerd worden. Dit overlapt echter niet de subsidie aan de VZW Achilles voor de opdracht omschreven in vraag 1.
- Er worden op dit ogenblik door mij geen andere initiatieven terzake genomen.

Wel wordt op dit moment binnen de Vlaamse Trainersschool nagedacht over de ontwikkeling van specifieke opleidingsmodules voor medewerkers van bewegingsscholen.

Vraag nr. 65
van 14 maart 2002
van de heer WILFRIED AERS

700ste verjaardag Guldensporenslag – Gelegenheidslied

Door de persmededeling van de Vlaamse regering en Belga van 8 februari 2002 vernam ik dat de Vlaamse regering 11 juli 2002 op een bijzondere manier wil vieren en dat de minister als feestleider werd aangewezen.

Het is niet meer dan normaal dat de Vlaamse regering 700 jaar na de Guldensporenslag speciale aandacht heeft voor 11 juli 2002. De organisatie en de uitvoering van dit project roepen echter veel vragen op.

Zolang Vlaanderen niet onafhankelijk is, moet 11 juli niet enkel een feestdag, maar ook een strijddag blijven, een dag waarop wij fier de klemtoon leggen op onze eigen identiteit. Het project "Vlaanderen-Europa 2002" ging in de goede richting. Dit project werd in 1992-1993 opgestart door toenmalig minister-president Luc Van den Brande. Het was, en ik citeer : "een oproep van de Vlaamse regering tot alle Vlamingen om met meer visie en in nauwe samenwerking met elkaar te werken aan een nieuw Vlaanderen dat zijn eigenheid in Europa en in de wereld bewaart en versterkt". Dit project werd door de opvolgers van Luc Van den Brande vervangen door een "Kleurennota"...

Nu gaat de Vlaamse regering nog verder en zal de nadruk worden gelegd op muziek, eten en drinken en moet Vlaanderen op 11 juli zijn multiculturele diversiteit tonen, aldus de minister-president in Gazet van Antwerpen van 11 februari laatstleden. Wat in andere landen heel normaal is, namelijk gewoon zichzelf zijn, zijn identiteit beleven en gewoon feest vieren, moet hier weer in verband gebracht worden met begrippen zoals multicultuur en dergelijke.

Buren die samen willen vieren, komen in aanmerking voor één of twee feestcheques van 200 euro.

De minister heeft ook de toestemming verkregen om iemand de opdracht te geven een gelegenheidslied te componeren.

1. Aan wie wordt de opdracht gegeven voor het componeren van het gelegenheidslied ?
2. Was een nieuw gelegenheidslied echt nodig ? Uit de rijke Vlaamse liederenschat zijn er zeker meerdere liederen die in aanmerking komen.
3. Aan welke criteria moet worden voldaan om één of twee feestcheques te verkrijgen ? Is er voldoende controle en hoe wordt deze controle georganiseerd ?
4. 11 juli kan enkel een echt volksfeest worden nadat deze dag als officiële feestdag is vastgelegd. Wat heeft de regering in de afgelopen jaren reeds gedaan om dit te bereiken en welke stappen worden nog ondernomen om tot een spoedig resultaat te komen ?

Antwoord

1 en 2. Het is een misvatting dat er een gelegenheidslied gecomponeerd zou worden. We hebben er immers voor gekozen om, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger suggereert, een prachtig lied uit de rijke Vlaamse liederenschat van de vorige eeuw te hergebruiken.

Een absolute klassieker wordt door zijn bedenker in een aangepaste en feestelijke bewerking heruitgebracht in de maand mei.

3. De criteria om feestcheques te ontvangen, zijn de volgende :
 - de activiteit met worden aangekondigd ;
 - de activiteit moet worden erkend door de gemeente ;
 - het programma moet worden ingestuurd bij het Secretariaat Vlaanderen Feest ;
 - het feest moet openstaan voor iedereen ;
 - na afloop moeten bewijsstukken van kosten voor infrastructuur en animatie worden voorgelegd.
4. Ik ben van mening dat 11 juli pas kan uitgroeien tot een echt volksfeest wanneer het een officiële feestdag wordt.

Ik zal als Vlaamse minister van Cultuur dan ook elk jaar opnieuw aan de bevoegde federale mi-

nister de vraag herhalen om 11 juli als officiële feestdag te erkennen.

Vraag nr. 66
van 14 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Gemotoriseerde sporten – Circuits

Momenteel wordt er gezocht naar terreinen voor de gemotoriseerde sport. Enkele terreinen werden reeds onderzocht en komen hiervoor in aanmerking.

1. Over welke terreinen gaat het ? Worden ze verdeeld per provincie ?
2. Op welke manier worden de gemeentebesturen bij de toewijzing van de terreinen betrokken ?
3. Welke terreinen in Vlaanderen kregen deze bestemming toegewezen ?
4. Op welke termijn wordt er een definitieve beslissing genomen ?

Antwoord

1 en 3. Er zijn nog geen terreinen geselecteerd.

Er wordt momenteel een beslissing van de Vlaamse regering voorbereid waarin onder meer het minimum- en maximaantal locaties voor permanente omlopen met trainingsfaciliteiten in Vlaanderen per provincie zal worden bepaald, en waarin een afwegingskader zal worden goedgekeurd voor de selectie en vastlegging van de concrete locaties.

2. Na de beslissing van de Vlaamse regering zal er tussen de diensten van de Vlaamse Gemeenschap (Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa), administratie Milieu-, Natuur, Land- en Waterbeheer (Aminal), administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Aroh) en Toerisme Vlaanderen) en de vijf provincies onmiddellijk een structureel overleg opgezet worden om concrete voorstellen van locaties te formuleren, selecteren en implementeren in provinciale en/of gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen.

De provincies krijgen hier een belangrijke coördinerende rol.

4. Gelet op de betrokkenheid van verschillende bevoegdheden (Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu, Sport, Toerisme) inzake deze problematiek en de noodzaak van technische afstemming tussen al deze materies, is het onontbeerlijk om uitgebreid en intens overleg te plegen tussen de bevoegde kabinetten. Er werden ook bijkomende gegevens opgevraagd m.b.t. de implicaties en consequenties van de voorgestelde beslissing op de ruimtebalans.

Dit alles is noodzakelijk om tot een verantwoorde en haalbare beslissing te komen vanwege de Vlaamse regering. Deze beslissing zal worden genomen zodra er een akkoord is over alle beleidsmatige en technische aspecten over alle bevoegdheden heen.

Vraag nr. 68
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Taalrapport

De vice-gouverneur van Brussel heeft naar verluidt reeds enige tijd geleden een taalrapport opgesteld dat aan de regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werd overhandigd.

Heeft ook de minister een exemplaar van dit rapport ontvangen ?

Zo ja, wanneer kunnen de leden van het Vlaams Parlement het inkijken ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger of ik een exemplaar van het taalrapport van de vice-gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad heb ontvangen, kan ik hem het volgende melden.

De cijfers van de vice-gouverneur werden in januari aan de Brusselse regering bezorgd. Die statistieken, die passen in het taaltoezicht, worden op dit ogenblik getoetst aan de cijfers van de Gemeenschapscommissie.

Het is de intentie vóór juni 2002 een geïntegreerd rapport te geven waaraan ook een aantal voorstel-

len voor voortzetting en actualisering van het taalhoffelijkheidsakkoord kunnen worden gekoppeld.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal dus nog wat geduld moeten oefenen.

Vraag nr. 69
van 21 maart 2002
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

"De misleiding" – Subsidiëring

De Vlaamse Gemeenschap verleent blijkbaar steun aan het project "De Misleiding", dat in het kader van "Anno '02" plaatsvindt.

De originele invalshoek – een zoektocht in de voetsporen van vier fictieve ridders – wordt volledig ontsierd door de praktische invulling van het verhaal. De deelnemers aan de zoektocht moeten ontdekken welke van de ridders de dochter van Jan Breydel ontmaagd en zwanger gemaakt heeft. Het begeleidende boekje bulkt van de vulgariteiten. De vier ridders blijken stuk voor stuk "libidineuze seksverslaafden" te zijn, om de terminologie van de auteur te gebruiken.

Misschien is er voor dergelijke literatuur wel een publiek. Maar in tegenstelling tot wat de folder aankondigt, is het gebeuren absoluut niet geschikt voor (gezinnen met) kinderen.

Op welke wijze steunt de Vlaamse Gemeenschap dit project? Was de minister vooraf op de hoogte van de weinig fatsoenlijke invulling van dit verhaal?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap ondersteunt het project "De Misleiding", passend in Anno '02, niet rechtstreeks. Het is zo dat de Vlaamse regering een algemene ondersteuning geeft aan Anno '02, op basis van het concept en het programma zoals het door de initiatiefnemers, een samenwerkingsverband van meerdere Zuid-West-Vlaamse gemeenten, is ingediend.

Het is nooit de bedoeling geweest de vele activiteiten en evenementen (een 300-tal in totaal) stuk voor stuk te screenen op de kwaliteit van de praktische invulling. De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft het in dit kader over de zoektocht waarbij de deelnemers moeten achterhalen welke van de vier fictieve ridders de dochter van Jan Breydel

ontmaagd en zwanger gemaakt heeft. Volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger bulkt het begeleidende boekje van de vulgariteiten. Ik was vooraf niet op de hoogte van de – ik citeer – "weinig fatsoenlijke invulling van dit verhaal".

Het is misschien niet zo geschikt voor kinderen, maar ik heb begrepen dat het ook nooit bedoeld werd als kinderboek. De zoektocht die errond is geweest, heb ik niet meegemaakt, dus kan ik ook niet oordelen of die geschikt was voor gezinnen met kinderen. Ik heb ook niet gehoord dat de politie is opgetreden om ontucht te beteugelen.

Tot slot, iedereen begrijpt ongetwijfeld dat het als minister van Cultuur mogelijk, noch wenselijk is om elk onderdeel van elke gesubsidieerde activiteit te controleren op zogenoemde vulgariteit en op moraliteit. Ik denk trouwens dat dat niet eens mijn bevoegdheid is.

De kunst is vrij, en dat moet zo blijven.

Vraag nr. 70
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Subrogatierecht VCT – Ministeriële stelling

In zijn antwoord op mijn interpellatie van maart jongstleden over de nieuw op te richten Taalwetwijzer stelde de minister in verband met het subrogatierecht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) dat dit weliswaar bepaald is in de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), maar dat er bij zijn weten geen uitvoeringsbesluit bestaat dat vastlegt op welke manier en onder welke voorwaarde dat recht moet worden uitgeoefend.

Het subrogatierecht kan volgens de minister derhalve vanuit technisch oogpunt niet geoperationaliseerd worden (Handelingen Commissievergadering – Nr. 146 van 5 maart 2002, blz. 1 e.v.)

Controle leert mij evenwel dat in de SWT nergens gewag wordt gemaakt van nodige uitvoeringsbesluiten in verband met het subrogatierecht.

Kan de minister derhalve uitleggen waarop zijn stelling is gebaseerd dat er eerst uitvoeringsbesluiten terzake dienen te zijn, vooraleer de VCT gebruik kan maken van het recht op indeplaatsstelling?

Antwoord

In mijn antwoord op de interpellatie van 5 maart jongstleden over de nieuw op te richten Taalwetwijzer heb ik, in verband met het subrogatierecht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), er inderdaad op gewezen dat het mijns inziens onder de huidige omstandigheden onmogelijk is voor de VCT om deze bevoegdheid effectief uit te oefenen bij gebrek aan "uitvoeringsbesluiten die vastleggen op welke wijze en onder welke voorwaarden dit recht kan worden uitgeoefend". Mijn antwoord was wellicht iets te weinig genuanceerd en kan aanleiding geven tot een interpretatie die vanuit louter juridisch oogpunt niet helemaal correct is.

Ik bedoelde niet dat er zonder koninklijk besluit geen sprake van kan zijn dat deze bevoegdheid daadwerkelijk wordt uitgeoefend. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt, bepaalt de SWT niets hieromtrent.

De uitoefening van het subrogatierecht door de VCT is inderdaad een volledig discretionaire bevoegdheid, die juridisch-technisch gezien louter op basis van de SWT kan gebruikt worden. Om juridische problemen bij de effectieve operationalisering te vermijden, is het nochtans aangewezen dat er op bepaalde vlakken duidelijkheid wordt geschapen, zoals omtrent de gevallen waarin en de voorwaarden waaronder er gebruik zou kunnen worden gemaakt van de bevoegdheid.

Ten slotte wens ik, net als in mijn antwoord op de interpellatie van 5 maart, te benadrukken dat het, los van het bovenstaande, mijns inziens onmogelijk is dat ik met de VCT een juridisch bindende overeenkomst zou sluiten teneinde haar te bewegen de bevoegdheid die haar toekomt ook daadwerkelijk uit te oefenen. Het subrogatierecht is immers een discretionaire bevoegdheid. Dat de VCT zichzelf via een overeenkomst zou vastpinnen om onder bepaalde voorwaarden en in bepaalde gevallen het subrogatierecht uit te oefenen, zou strijdig zijn met de kerneigenschap van het principe van de discretionaire bevoegdheid, met name de grote beleidsvrijheid van de overheid die de bevoegdheid uitoefent. Daarnaast herhaal ik dat naar mijn mening een dergelijke niet-bindende overeenkomst de tot op heden gevolgde politiek van de VCT niet zou wijzigen.

Ik beschouw het dan ook niet als één van mijn taken om op dat vlak initiatieven te ontplooiën.

**Vraag nr. 71
van 21 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Publiektheater Gent – Samenstelling raad van bestuur

Op 6 februari 2002 heeft de minister een beslissing genomen in verband met de afgevaardigden van de Vlaamse Gemeenschap in de raad van bestuur van het Publiektheater Gent.

Hij benoemde als vertegenwoordigers vijf mannen en één vrouw. De bestuurders zijn allen ten zeerste vertrouwd met de wereld van de podiumkunsten, aldus de minister, die ook verklaarde overtuigd te zijn dat hij met deze beslissing goede beheerders aanstelde.

Nochtans is deze beslissing van de minister in tegenspraak met het decreet dat stelt dat bij elke voordracht één man en één vrouw worden voorgedragen, en dat bij de uiteindelijke samenstelling één derde van alle leden van eenzelfde geslacht moet zijn.

1. Hoe is de samenstelling van de raad van bestuur van het Publiektheater Gent ?
2. Waarom heeft de minister bij het aanwijzen van vertegenwoordigers namens de Vlaamse Gemeenschap zich niet gehouden aan het betrokken decreet ?

Vroeg hij hiervoor een afwijking aan zijn collega Vogels, bevoegd voor Gelijke Kansen ?

Antwoord

Het Publiektheater Gent is een instelling van openbaar nut, die oorspronkelijk werd opgericht als "Nederlands Toneel Gent". De instelling wordt bestuurd door een raad van bestuur van dertien leden. De leden worden benoemd door de subsidiërende overheden naargelang hun inbreng. De raad kan het aantal van zijn leden wijzigen tot een maximum van negentien. In dit geval zijn de subsidiërende overheden : de Vlaamse Gemeenschap, de stad Gent en de provincie Oost-Vlaanderen.

De mandaten gelden voor een termijn van vier jaar. Om de twee jaar wordt de raad voor de helft hernieuwd. De uittredende bestuurders kunnen opnieuw benoemd worden. De volgorde van de beëindiging van de mandaten wordt bepaald door het lot.

Met ingang van 1 juli 2002 dienden ook zes leden voorgedragen door de raad van bestuur van ACRA VZW, te worden gecoöpteerd.

Met het besluit van 6 februari 2002 heb ik zes nieuwe leden benoemd in de raad van bestuur. Ik benoemde vijf mannen en één vrouw :

de heer Luc De Leersnyder uit Elsene ; de heer Guy Reyniers uit Sint-Martens-Latem ; de heer Luk Coppens uit Affligem ; de heer Walter De Meyere uit Merelbeke ; de heer Jan Sprimont uit Gentbrugge ; mevrouw Katrien Laporte uit Gent.

Verder zetelen in de raad van bestuur, voor de stad Gent :

mevrouw Anne-Marie Dua uit Gent ; de heer Jan Gheysens uit Mariakerke ; mevrouw Martine Bode uit Gent ; de heer Daan Bauwens uit Sint-Amandsberg ; mevrouw Sylvie Van Maele uit Oostkamp ; voor de provincie : de heer Marc Lootens uit Gent ; de heer Jean-Pierre Van Der Meiren uit Oudenaarde ; voor ARCA : de heer Jo Decaluwe uit Mariakerke ; de heer Lieven Decaluwe uit Gent ; mevrouw Ingrid De Ketelare uit Brussel ; de heer Gert De Schoenmakere uit Wingene ; de heer Marc Wylleman uit Mariakerke ; de heer Jo De Vos uit Gent.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger wenst van mij te vernemen waarom ik mij bij het aanwijzen van de vertegenwoordigers niet heb gehouden aan het decreet dat stelt dat bij elke voordracht één man en één vrouw worden voorgedragen, en dat bij de uiteindelijke samenstelling één derde van de leden van eenzelfde geslacht moet zijn.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger bedoelt het decreet van 18 mei 1999 houdende een meer evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de beheers- en bestuursorganen van de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen van de Vlaamse overheid (Belgisch Staatsblad 29 juni 1999). Dit decreet bepaalt dat bij de aanwijzing van de stemgerechtigde leden in de beheers- en bestuursorganen van instellingen, ondernemingen, vennootschappen en verenigingen van de Vlaamse overheid ten hoogste twee derde van het aantal stemgerechtigde leden van het orgaan van hetzelfde geslacht mag zijn. Telkens als de Vlaamse regering één of meerdere mandaten ten gevolge van een voordrachtprocedure invult, dient per mandaat, door elke voordragende instantie, de

kandidatuur van één man en één vrouw voorgedragen te worden.

Dit decreet is van toepassing op instellingen van de Vlaamse overheid. In de memorie van toelichting staat dat die instellingen worden bedoeld welke een bevoegdheid hebben inzake gemeenschaps- en gewestaangelegenheden. Toen de Raad van State hierover advies werd gevraagd, merkte hij op dat de decreetgever die instellingen bedoelde welke opgericht zijn bij of krachtens een decreet. Om hierover duidelijkheid te scheppen, beval de Raad van State aan om de instellingen, ondernemingen, vennootschappen of verenigingen rechtstreeks aan te wijzen in het decreet, of aan de Vlaamse regering deze bevoegdheid te verlenen. Tot dusver is dit niet gebeurd. Ik ga er echter van uit dat de instelling van openbaar nut "Publiektheater Gent" geen instelling van de Vlaamse overheid is, maar een zuivere privaatrechtelijke instelling waarvoor de Vlaamse regering, als subsidiërende overheid, leden aanwijst in de raad van beheer. Op dergelijke instellingen is het decreet niet van toepassing.

Alhoewel ik er niet toe verplicht ben, zal ik met de bepalingen vermeld in het bovenbedoelde decreet trachten rekening te houden wanneer over twee jaar de raad voor de helft wordt hernieuwd.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 11
van 10 november 2000
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Aanbod Nederlands voor anderstaligen – Evaluatie

Tijdens het zittingsjaar 1999-2000 verklaarde de minister herhaaldelijk extra inspanningen te doen om het aanbod lessen Nederlands voor anderstaligen te verbeteren. Na de begrotingswijziging 2000 werden hiervoor extra middelen ingeschreven. Graag informeer ik naar het resultaat van deze extra inspanningen en middelen.

1. Hoeveel personen (m/v) zijn er in elke provincie ingeschreven in het onderwijs voor sociale promotie :

- a) voor de basiscursussen Nederlands ? Wat is hun moedertaal (m/v) ? Hoeveel personen (m/v) staan er in elke provincie op de wachtlijsten voor deze cursussen ;
- b) voor de vervolmakingscursus Nederlands ? Hoeveel personen (m/v) staan op de wachtlijst ?

Wat is de gemiddelde wachttijd voor kandidaten tussen de basiscursus en de vervolmakingscursus ?

2. Hoeveel anderstaligen (m/v) zijn er in elke provincie ingeschreven via basiseducatie :
- a) voor basiscursussen Nederlands ? Wat is hun moedertaal (m/v) ? Hoeveel personen (m/v) staan er in elke provincie op de wachtlijsten voor deze cursussen ;
- b) voor de volmakingscursus Nederlands ? Wat is hun moedertaal (m/v) ? Hoeveel personen (m/v) staan er in elke provincie op de wachtlijsten voor deze cursussen ?

Wat is de gemiddelde wachttijd voor kandidaten tussen de basiscursus en de vervolmakingscursus ?

3. Welke mogelijkheden die ondersteund worden door de minister, zijn er sinds begin dit jaar ontstaan om flexibeler ogenblikken en voor meer gedifferentieerde doelgroepen in te stappen in het aanbod Nederlands Tweede Taal (WT2) ?
4. Welke provincies/gemeenten zijn actief betrokken bij het aanbod Nederlands Tweede Taal ? Hoe ?
5. Heeft de minister nog bijkomende maatregelen genomen om de instromingsmogelijkheden voor Nederlands Tweede Taal te vergroten ? Welke ?

Aanvullend antwoord

Bijlage : Rondvraag Nederlands als Tweede Taal in de centra voor basiseducatie 2001

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat in het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

(Antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 2 februari 2001, blz. 921 – red.)

Vraag nr. 70 van 28 februari 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Extra lestijden – Rand- en taalgrensscholen(2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 32 van 7 december 2001 bevestigt de minister dat negentien scholen uit de Vlaamse Rand en een aantal taalgrensgemeenten vorig jaar extra lestijden hadden ontvangen en ook dit jaar daarvoor in aanmerking komen. Zij dienden daarvoor geen nieuw aanwendingsplan in te dienen (*Bulletin van Vragen en Antwoorden van 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1235 – red.*).

Evenwel waren er 25 scholen die in aanmerking konden komen voor extra uren Rand- en taalgrenssubsidies. Vier ervan dienden geen aanwendingsplan in.

Waarom werden die scholen niet aangezocht om een tweede poging te ondernemen teneinde alsnog in aanmerking te komen voor de subsidies ?

Antwoord

Het tijdelijk project betreffende de toekenning van extra lestijden voor scholen van het basisonderwijs in de Rand- en taalgrensgemeenten is een project dat over twee schooljaren loopt.

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 19 januari 1999 betreffende de toekenning van extra lestijden voor scholen van het basisonderwijs in de Rand- en taalgrensgemeenten, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 4 mei 2001, moesten de scholen die voor dit tijdelijk project, met een looptijd van twee schooljaren, wensten in aanmerking te komen, vóór 20 augustus 2000 een aanwendingsplan indienen. De administratie Basisonderwijs heeft de scholen die een aanwendingsplan hadden ingediend vóór 1 september 2000 laten weten of hun ingestuurde aanwendingsplan al dan niet voldeed aan de gestelde voorwaarde en of er extra lestijden werden toegekend.

Overeenkomstig het bovenvermelde besluit worden de extra lestijden gegarandeerd voor een periode van twee schooljaren, op voorwaarde dat de

inspectie geen negatief oordeel heeft uitgebracht over de aanwending van de extra lestijden in het voorafgaand schooljaar. De toekenning van de extra lestijden gebeurt evenwel per schooljaar op basis van de leerlingencijfers berekend op de eerste schooldag van februari van het voorgaande schooljaar.

Scholen die op 20 augustus 2000 geen aanwendingsplan hadden ingediend of wier aanwendingsplan was afgekeurd, kwamen sowieso niet meer in aanmerking om extra lestijden in het kader van dit project te ontvangen. Ik respecteer de keuze die sommige scholen blijkbaar maakten om geen aanwendingsplan in te sturen. Ook bij onderwijsvoorrang en zorgverbreding waren er in het verleden scholen die niet wensten in te stappen – dit om uiteenlopende redenen.

Vraag nr. 72
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderpsychiaters – Stand van zaken

Het tekort aan kinder- en jeugdpsychiaters is bekend en werd in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen reeds meerdere malen besproken.

Het aantal afgestudeerde artsen dat zich verder wil specialiseren in de psychiatrie, meer bepaald de kinder- en jeugdpsychiatrie, is en blijft zeer laag. Op jaarbasis studeren er in Vlaanderen minder dan tien kinderpsychiaters af. Er is geen reden om aan te nemen dat dit aantal de komende jaren zal stijgen. Integendeel, veel afgestudeerden trekken naar Nederland, waar de lonen hoger en de werkmodaliteiten veel aangenamer zijn.

Volgens de federale regering wordt het tekort aan psychiaters nu nog groter. Door reconversie in de diensten voor neuropsychiatrie voor kinderen zijn er nu meer kinderpsychiaters nodig.

De oorzaken van dit tekort zijn bekend :

- de strikt gecontroleerde instroom in opleidingen, onder andere door het structureel financieel deficitair karakter van de voorzieningen waar kinderpsychiaters stage kunnen lopen en gaan werken ;
- de te lage financiering en slechte werkomstandigheden van de kinderpsychiaters.

De oplossingen heeft de minister voor een groot deel in de hand. Ze hebben te maken met opleiding, stages, statuut en werkcontext. Vlaanderen heeft het onderwijs zelf in handen, en dit zowel wat de stages, als wat het onderwijsgebeuren betreft.

1. Is er een (positieve) evolutie vast te stellen in verband met het aantal studenten in de kinderpsychiatrie ?
2. Welke acties ondernam de minister tot hier toe in verband met de opleidingen en stages ?

Antwoord

1. Ik heb de Vlaamse volksvertegenwoordiger een uitvoerig antwoord gegeven op haar vraag nr. 32 van 29 november 2000 die ging over de behoefte aan kinderpsychiaters (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 8 van 16 februari 2001, blz. 1027 – red.*).

De cijfers vervat in dat antwoord zijn dan ook de laatste volledige beschikbare cijfers, zo blijkt uit een bevraging van de betrokken universiteiten. Aan de Universiteit Antwerpen (UA) zijn er nu 22 geneesheren-specialisten in opleiding in de kinder- en jeugdpsychiatrie en aan de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) 29. Op 1 oktober 2002 zullen er aan de UA 25 zijn. Er is dus een lichte positieve evolutie merkbaar.

2. Als Vlaams minister bevoegd voor Onderwijs heb ik geen vat op de opleidingen en op de stages van de geneesheren-specialisten. Dit is een zaak van de federale ministers bevoegd voor Volksgezondheid en voor Sociale Zaken.

Ik ga bij hen de kwestie aankaarten, evenals bij mijn Vlaamse collega bevoegd voor Gezondheid.

Vraag nr. 73
van 7 maart 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Alternerend leren – Stand van zaken

De onderwijsverantwoordelijke (provinciaal gedeputeerde) van de provincie Vlaams-Brabant wil het alternerend leren invoeren, waarbij de scholieren in het beroepsonderwijs de helft van hun schooltijd praktische kennis opdoen in een bedrijf.

Naar mijn bescheiden mening is alternerend leren geen nieuw begrip en – weliswaar op bescheiden wijze – reeds van toepassing (cfr. het leercontract).

1. Is het volgens de huidige onderwijsregeling mogelijk dat scholieren uit het beroepsonderwijs de helft van hun schooltijd praktische kennis opdoen in een bedrijf ?
2. Zo ja, in welke Vlaamse scholen gebeurt dit nu reeds en in samenwerking met welke bedrijven ?

Antwoord

1. Het alternerend leren en werken is, wat Onderwijs betreft, momenteel als begrip uitsluitend van toepassing op het deeltijds beroepssecundair onderwijs. Het impliceert dat een jongere die hetzij deeltijds leerplichtig is, hetzij tot de leeftijdsgroep 18-25-jarigen behoort, een vijftien-urige opleiding volgt in een centrum voor deeltijds beroepssecundair onderwijs, in combinatie met een zogenaamde tewerkstellingscomponent die inhoudelijk aanleunt bij de opleiding. Die component kan dan worden ingevuld met een deeltijdse arbeidsovereenkomst, met een overeenkomst tewerkstelling-opleiding (KB nr. 495), met een industriële leerovereenkomst of met een werkervaringsovereenkomst (meer bepaald het brugproject voor min-18-jarigen).

Tijdens het schooljaar 2000-2001 waren 5.950 leerlingen in het deeltijds beroepssecundair onderwijs ingeschreven : voor 3.291 daarvan is men erin geslaagd in een vorm van tewerkstelling te voorzien. In totaal zijn hier enerzijds alle 45 operationele centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs en anderzijds meer dan 1.000 bedrijven en ondernemingen, al dan niet uit de commerciële sector, bij betrokken.

De leerovereenkomst in de middenstand kan slechts worden aangevuld met een middenstandsopleiding in een centrum dat ressorteert onder het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen. Zij valt als dusdanig buiten het gewone onderwijscircuit, zodat zij binnen het raam van het deeltijds beroepssecundair onderwijs buiten beschouwing dient te worden nage-
laten.

2. Wat het voltijds secundair onderwijs betreft, zijn leerlingenstages de enige mogelijkheid voor

leerlingen om het toekomstig werkmilieu te verkennen. Het optimaliseren van de organisatie-modaliteiten en de randvoorwaarden voor deze stages is één der actiepunten om het technisch en beroepssecundair onderwijs te herwaarderen. Maatregelen dienaangaande zijn deels genomen, deels in voorbereiding.

Een experiment om in een beperkt aantal scholen het stagevolume voor het beroepssecundair onderwijs op te trekken tot de helft van het leerprogramma, wordt overwogen. Op het ogenblik bestaat hiervoor nog geen uitvoeringsreglementering en zijn er nog geen praktische schikkingen getroffen.

Vraag nr. 74 van 7 maart 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Geschiedkundig colloquium – Engels

Op 15 en 16 maart 2002 organiseren de departementen Geschiedenis van de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven) en van de Universiteit Gent (UG) een geschiedkundig colloquium onder de titel : "National identities en national movements in European history".

Dit evenement wordt georganiseerd met "support from the Education department of the Flemish government, international promotion of Flemish Research". De uiteenzettingen worden allemaal in het Engels gebracht. Simultaanvertaling naar het Nederlands is niet eens beschikbaar.

1. Waaruit bestaat de steun van het departement Onderwijs ?
2. Is het geoorloofd dat de Vlaamse overheid initiatieven steunt waarbij het Nederlands wordt genegeerd ?
3. Was de minister op de hoogte van het feit dat Nederlandstaligen die het Engels niet machtig zijn, blijkbaar niet gewenst zijn op dit initiatief ?

Antwoord

1. Het colloquium werd eigenlijk gefinancierd door het FWO, waarmee de Vlaamse Gemeenschap een beheersovereenkomst heeft afgesloten (FWO : *Fonds voor Wetenschappelijk Onder-*

zoek – red.). De toekenning is gebeurd na onderzoek van de aanvraag door een internuniversitair en interdisciplinair samengestelde Commissie voor Internationale Wetenschappelijke Contacten, en het toegekende bedrag was 500.000 frank (12.395 euro). Dit geld van het FWO is afkomstig uit de 4%-subsidie 1997 waarvoor de Vlaamse regering prioriteiten aan het Fonds had opgelegd om het onderzoek in Vlaanderen internationaal bekend te maken.

Voor alle externe communicatie werd gevraagd om te schrijven dat het georganiseerd werd met de steun van de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming - omdat het georganiseerd werd in het kader van een specifieke actie om het onderzoek in Vlaanderen internationaal bekend te maken. Er is geen directe financiering vanwege Onderwijs. Dus ook in het beslissingsproces zijn noch mijn voorgangers, noch ikzelf betrokken geweest.

2. Met dit colloquium werd het Nederlands niet genegeerd. Wil men een onderzoek een internationale bekendheid geven, dan heeft men op dat niveau te maken met een grotendeels internationaal publiek. Het is dan normaal dat men in dat milieu het Engels als werktal gebruikt.

In het betrokken colloquium werd in een tweede luik het Nederlands gebruikt voor een breder publiek. Voor dit tweede luik werden vooral leerkrachten Geschiedenis uitgenodigd.

3. Met dit colloquium werd niemand uitgesloten.

Vraag nr. 77
van 7 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

e-Europe-actieplan – Onderwijs

Onder de noemer "e-Europa, een informatiemaatschappij voor iedereen" werden naar aanleiding van de Europese Raad in Lissabon in 2000 tien concrete acties voorgesteld om de ontwikkeling van de informatiemaatschappij in de Europese Unie te bevorderen.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 86 van 13 maart 2000 stelde de minister dat de doelstellingen die in de concrete acties werden vooropgesteld, passen in het ICT-beleid van het departement Onderwijs (ICT : informatie- en communica-

tietechnologie) (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 19 mei 2000, blz. 1242).

In welke mate werden de doelstellingen tot nu toe gerealiseerd ?

Antwoord

Volgende doelstellingen uit het e-Europe-actieplan hadden betrekking op ICT.

1. Ervoor zorgen dat alle scholen uit de Unie tegen eind 2001 toegang hebben tot internet en multimedia.

Via de PC/KD-subsidies – die momenteel decretaal verankerd worden in onderwijsdecreet 14 – moeten alle scholen in staat zijn toegang te hebben tot internet en multimedia. Dit infrastructuurprogramma wordt bovendien ondersteund door het federale telecomaانبod waarbij scholen tegen goedkope tarieven toegang krijgen tot een snelle breedbandverbinding.

Internetaansluiting

Vóór het I-line-aanbod gelanceerd werd in januari 1999, bleek uit onderzoek (Vande Poele, 1999) dat 72 % van de secundaire en slechts 24 % van de basisscholen over een internetaansluiting beschikten. Let wel, het gaat hier om een aansluiting die voor pedagogische doeleinden wordt gebruikt.

Tussen januari 1999 en 30 juni 2000 werden via het telecomaانبod 2.517 scholen (62,5% van het totaal aantal instellingen) voorzien van een snelle internetaansluiting. Daarbij waren er 2.211 die kozen voor een Belgacom I-line en 317 voor Telenet Pandora. Secundaire scholen nemen hier alweer het voortouw : zowat 69,2% nam in 1999 een Belgacom I-line. Van de basisscholen waren er dat 54,1% en van alle instellingen voor sociale promotie, DKO en basiseducatie 26,3% (*DKO : deeltijds kunstonderwijs – red.*).

Wat de basis- en secundaire scholen betreft, gaat het hier uiteraard niet uitsluitend om bijkomende internetaansluitingen. Waarschijnlijk maakten vele – voornamelijk secundaire scholen – van het aanbod gebruik om hun bestaande (analoge) aansluitingen te vervangen door een nieuwe, snelle ISDN-lijn (*ISDN : Integrated Services Digital Network – red.*).

Uit de tussentijdse resultaten van PC/KD (ICT-monitor) blijkt het volgende (stand van zaken m.b.t. ICT-infrastructuur op 30/09/2001 – de cijfers hebben betrekking op het schooljaar 2000-2001). In het basisonderwijs beschikt 58,8% van de scholen over een internetaansluiting, 40,6% beschikt over een lokaal netwerk en 24,2% van de scholen over een internetaansluiting, 90,7% over een lokaal netwerk en 68,1% over een eigen website. Inzake netwerken en aansluiting op internet heeft het secundair onderwijs duidelijk een voorsprong op het basisonderwijs.

Voor het basisonderwijs zijn er geen verschillen tussen scholen van verschillende netten, omvang of onderwijssoorten (gewoon of buitengewoon onderwijs). In het secundair onderwijs blijkt dat meer scholen uit het vrij gesubsidieerd onderwijs beschikken over een lokaal netwerk. Er is geen verschil tussen de netten wat internetaansluiting betreft. De grootte van de school blijkt echter wel een rol te spelen. Gemiddeld beschikken kleine scholen minder over een internetaansluiting, een lokaal netwerk en een eigen website dan de middelgrote en grote scholen.

Hoewel het percentage scholen met een internetaansluiting relatief hoog ligt, zeker in het secundair onderwijs, is de verhouding tussen het aantal leerlingen en het aantal pc's met internetaansluiting laag. In het basisonderwijs wordt één pc met internetaansluiting gedeeld door gemiddeld 55,6 leerlingen, hierbij blijkt er wel een verschil tussen het buitengewoon onderwijs en het gewoon onderwijs. Voor het secundair onderwijs is de ratio 18,2 leerlingen per computer met internetaansluiting. Er zijn verschillen tussen netten, onderwijssoorten en schoolgroottes.

De eerste overeenkomst tussen de Vlaamse overheid en Belgacom had een looptijd tot 30 juni 2000. De kostprijs van een l-line werd reeds gehalveerd tot 9.917 frank. Een eerste verlenging ging in op 1 april 2000. Sinds januari van dit jaar is een nieuwe l-line-overeenkomst van kracht. Scholen kunnen hierbij kiezen tussen ISDN-technologie of ADSL (*Asymmetric Digital Subscriber Line – red.*). De nieuwe overeenkomst loopt nog tot eind 2002.

Wat het pedagogisch gebruik van internetfaciliteiten betreft, kan worden gesteld dat de e-Europedoelstelling rond internetconnectie nog niet volledig werd behaald. Voor het administratief internetgebruik (Edison) wordt wél 100 % internetconnectie benaderd.

Multimediafaciliteiten

Zoals gezegd, had het vroegere actieprogramma PC/KD tot doel de nieuwe media te integreren in de lessen. Het stelt de scholen daarom geld ter beschikking om hardware (computer, printers, modems, netwerkinfrastructuur, ...) en software aan te kopen en te voorzien in nascholing voor de leerkrachten. Het einddoel was dat er binnen een termijn van vier jaar – tegen 2002 dus – één computer per tien leerlingen beschikbaar zou zijn in elke Vlaamse school.

Uit de ICT-monitor (situatie 30 september 2000) blijkt per tien leerlingen van het basisonderwijs 1,06 pc's aanwezig te zijn. Voor het secundair onderwijs is dit 1,32 pc's per tien leerlingen.

Inmiddels werd de PC/KD-doelgroep uitgebreid naar het volledig leerplichtonderwijs en het kleuteronderwijs. Vanaf schooljaar 2001-2002 ontvangen ook het volwassenenonderwijs, DKO en de centra voor basiseducatie deze subsidies. De komende jaren zal bovendien aandacht worden geschonken aan het moderniseren van de ICT-infrastructuur. Deze doelstelling kan dus als gerealiseerd worden beschouwd.

2. Zeer snel Trans-Europees netwerk voor elektronische wetenschappelijke communicatie, waarbij onderzoeksinstituten en universiteiten, wetenschappelijke bibliotheken, wetenschappelijke centra en, geleidelijk, ook scholen onderling aan elkaar worden gekoppeld.

Drie initiatieven dienen hierbij te worden vermeld.

- De Vlaamse onderzoekers maken voor de elektronische netwerking gebruik van Belnet, dat momenteel communicatiesnelheden biedt tot 34 Mbps (*megabits per seconde – red.*).

Belnet werd in 1993 opgericht door de federale overheid om te voldoen aan de communicatiebehoefte van de instellingen voor wetenschappelijk onderzoek in dit land. Het gebruik van Belnet is beperkt tot de gemeenschap van onderzoekers, onderwijsinstellingen en de openbare sector in het algemeen. Belnet ressorteert onder de bevoegdheid van de federale minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, Charles Picqué. Sinds kort is Belnet een staatsdienst in afzonderlijk beheer.

De infrastructuur van Belnet bestaat uit een snelle backbone (34 Mbps) en een toegangsnetwerk van huurlijnen die met elkaar zijn verbonden door middel van routers die op de Belnet-sites zijn geïnstalleerd. Dit nationale netwerk is aangesloten op het wereldwijde internet via diverse internationale verbindingen.

- Het departement Onderwijs participeert aan het European Schoolnet, dat regionale/nationale educatieve netwerken samenbrengt in een overkoepelend Europees netwerk.

Dit netwerk van netwerken is een koepelorganisatie waarbinnen scholen, maar ook innovatiecentra uit de deelnemende landen kunnen communiceren, educatieve tools en diensten uittesten en multilateraal ICT-projecten uitwerken. Naast netwerkvorming en de deelprojecten speelt het European Schoolnet nog op andere vlakken een belangrijke rol. Zo wordt er op Europees vlak denkwerk en onderzoek verricht om gelijkwaardige problemen in verschillende landen aan te pakken.

Diverse netwerken hebben betrekking op : innovatieve scholen, innovatie- of expertisecentra, ICT-experten.

- De Vlaamse regering besliste tijdens haar vergadering van 22 december 1999 tot het ontsluiten van internationale gegevensdatabanken ten behoeve van universiteiten, hogescholen en wetenschappelijke instellingen.
3. Alle leerkrachten moeten individueel beschikken over toegang tot en vaardigheden in het gebruik van internet en multimediahulpmiddelen.

Hierbij wordt op twee sporen gewerkt : enerzijds nascholing van de leerkrachten die reeds in dienst zijn, anderzijds integratie van ICT in de lerarenopleiding om de toekomstige leerkrachten vaardigheden bij te brengen.

Opmerking

De Europese Commissie specificceert in haar e-Europe-document niet wat zij verstaat onder de term "leerkracht". In deze context verwijst men doorgaans naar leerkrachten uit om het even welke "onderwijsinstelling". Dit wil zeggen leerkrachten uit het leerplichtonderwijs, kleuteronderwijs, onderwijsinstellingen voor volwasse-

nenonderwijs, ziekenhuisscholen, scholen van het deeltijds kunstonderwijs en onderwijsinstellingen voor basiseducatie en docenten hoger onderwijs.

- Nascholing van de leerkrachten reeds in dienst

Deze doelstelling kan met betrekking tot het aspect "ondersteuning en vorming" grotendeels gerealiseerd worden via de regionale expertisenetwerken die op 17 november 2000 door de Vlaamse regering werden goedgekeurd. Met de expertisenetwerken worden allerlei vormen van samenwerking bedoeld.

De opdracht van de regionale expertisenetwerken bestaat erin een nascholingsaanbod uit te werken rond educatief gebruik van nieuwe media, en dit op pedagogisch, technisch en organisatorisch vlak. Leerkrachten, directeurs, lerarenopleiders, maar ook pedagogische begeleiders kunnen bij deze centra terecht om praktische informatie in te winnen, praktijkervaring op te doen en/of zich na te scholen. Sinds januari 2001 zijn vijf regionale expertisenetwerken actief : regionaal expertisenetwerk West-Vlaanderen, regionaal expertisenetwerk Oost-Vlaanderen, regionaal expertisenetwerk Antwerpen, regionaal expertisenetwerk Vlaams-Brabant-Brussel, regionaal expertisenetwerk Vlaams-Brabant-Limburg.

Elk regionaal expertisenetwerk bestaat minstens uit één departement Lerarenopleiding van een erkende Vlaamse universiteit en één departement Lerarenopleiding van een erkende Vlaamse hogeschool.

De samenstelling van de regionale expertisenetwerken garandeert dat ze expertise op pedagogisch, technisch en organisatorisch vlak bezitten, voldoende geografisch uitgebouwd zijn, netoverschrijdend samengesteld zijn, niveau- en netoverschrijdend werken.

Tijdens het eerste werkjaar (schooljaar 2000-2001 – feitelijke periode januari-augustus 2001) werden in totaal 6.852 verschillende deelnemers nageschoold. Let wel, dit cijfer heeft betrekking op het totaal aantal verschillende deelnemers en houdt geen rekening met personen die verschillende reeksen hebben gevolgd.

– Initiële lerarenopleiding

Het evaluatierapport over de lerarenopleiding laat aan duidelijkheid omtrent de ICT-integratie niets te wensen over.

De stuurgroep stelt :

"De teams hebben in globo moeten vaststellen dat ICT in de lerarenopleiding instrumenteel quasi volledig afwezig is." En : "... De (toekomstige) leraar moet dus niet alleen ICT zelf beheersen, maar er ook de propagator en de divulgator van zijn. Dat is volstrekt onmogelijk indien de lerarenopleiding hierbij faalt door enerzijds leerkrachten in te zetten voor wie ICT zelf een vreemde zaak is, door anderzijds ICT niet systematisch in de opleidingsopvatting te integreren".

Om hieraan tegemoet te komen, werd op de begroting 2002 2.016.995 euro vrijgemaakt. De eigenlijke allocatie zal gebeuren in onderlinge afspraak met de sectorverantwoordelijken en op basis van een concreet actieplan.

Vraag nr. 79
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 25
van 21 maart 2002
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1741

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Ontwikkelingssamenwerking en Brusselse Aangelegenheden.

Vraag nr. 80
van 21 maart 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Vergoeding sociale promotie – Leeftijdsgrens

In de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie is een leeftijdsgrens van veertig jaar bepaald.

Als men over "levenslang leren" spreekt, dan mag er toch wel worden verondersteld dat ieder mens het recht heeft om gedurende heel zijn/haar leven – ook na de leeftijd van veertig jaar dus – aan permanente vorming te doen, levenslang te leren.

Deze leeftijdsdiscriminatie is in strijd met het Vlaamse non-discriminatiebeleid en de Europese regelgeving terzake.

Wat is de stand van zaken in dit dossier ? Wordt deze leeftijdsdiscriminatie concreet weggevoerd ?

Antwoord

De uitvoering van de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 83
van 21 maart 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Academie voor Wetenschappen en Kunsten – Huisvesting

In de zomer van 2001 reageerde de Koninklijke Vlaamse Academie van België voor Wetenschappen en Kunsten verbaasd op de plannen om enkele federale ministeries te huisvesten in het Paleis der Academiën, waardoor de erin gevestigde Academiën uit het gebouw zouden worden gezet.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

2. Welke acties heeft de minister ondernomen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vanderpoorten (vraag nr. 83) en Van Grembergen (nr. 80), en op 19 april 2002 ook aan minister Van Mechelen (nr. 114).

Antwoord

Mijn collega minister Van Mechelen en ikzelf zijn bevoegd voor de Koninklijke Academie voor Wetenschappen en Kunsten.

Binnen het departement Wetenschap, Innovatie en Media is de administratie Wetenschap en Innovatie verantwoordelijk voor de opvolging van dit dossier.

Elementen van antwoord zullen worden bezorgd door mijn collega minister Van Mechelen.

Vraag nr. 84
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie

Vraag nr. 250

van 21 maart 2002

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1764

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
 VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 47
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Groenarbeiders – Tewerkstellingsprojecten

De regering engageerde zich in het regeerakkoord om 1.000 groenarbeiders aan te werven via tewerkstellingsprojecten. Dit zou gepaard gaan met het geven van een sociaal statuut, de nodige opleiding en vorming, aldus de regering.

1. Hoeveel groenarbeiders (m/v) werden deze legislatuur reeds aangeworven via een of ander tewerkstellingsinitiatief ?
2. Hoe werden ze gerekruteerd ?

Werd er een speciale inspanning gedaan naar de doelgroep vrouwen ?

De doelgroep migranten ?

3. Hoe werden deze personen opgeleid/gevormd ?
4. Waar zijn ze tewerkgesteld ?
5. Hoelang liepen/lopen de contracten ?

Welk statuut hebben ze ?

Hoe/wanneer wordt dit geregulariseerd ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Dua (vraag nr. 144).

Antwoord

Vanaf het ontstaan van de tewerkstellingsprogramma's werd geprobeerd de tewerkstelling van kansengroepen te koppelen aan andere maatschappelijke noden. Zo kon aan heel wat noden uit de welzijnssector via de programma's worden tegemoetgekomen, denken we hier maar aan de poets- en klusjesdiensten of aan de projecten buitenschoolse kinderopvang. Ook de leefmilieusector vormt binnen de programma's een belangrijk onderdeel. Tijdens deze legislatuur werd aan deze sector dan ook de nodige aandacht geschonken. Het is immers in veel gevallen een sector met veel tewerkstellingsmogelijkheden voor kansengroepen.

Tijdens deze legislatuur werden in het kader van WEP-plus (Werkervaringsplan-plus) voor natuurbeheerswerken en recyclage (kringloopactiviteiten) 135 VTE betrekkingen bijkomend toegekend of werden de projecten verlengd (*VTE : voltijds equivalent – red.*).

Ook in het kader van de sociale werkplaatsen werden tijdens deze legislatuur heel wat nieuwe betrekkingen goedgekeurd. Zo werd aan de sociale werkplaatsen in 2001 een uitbreiding toegekend prioritair gericht naar de leefmilieusector. Op deze wijze konden bijkomend 178 VTE betrekkingen worden goedgekeurd. De twee grootste sectoren binnen de sociale werkplaatsen zijn dan ook twee leefmilieusectoren, namelijk de sector Kringloopcentra en de sector Natuur.

Naast de vermelde programma's WEP-plus en sociale werkplaatsen, keurde ik begin 2002 in het kader van de diensteneconomie en nabijheidsdiensten bij wijze van experiment een aantal projecten

goed die eveneens tot de sector Leefmilieu kunnen worden gerekend. Het betreft hier in totaal een 100-tal betrekkingen. De activiteiten binnen deze projecten zijn wel ruimer en omvatten bijvoorbeeld naast natuurbeheerswerken ook het onderhoud van fiets- en wandelpaden.

Bovendien werd in het kader van de collectieve dienstverlening een samenwerking uitgewerkt met de minister bevoegd voor Leefmilieu om in 2002 ongeveer 300 betrekkingen goed te keuren binnen het WEP-plus en de invoegbedrijven/invoegafdelingen. Het betreft hier enerzijds een contingent in het kader van het milieuconvenant (MINA-arbeiders), anderzijds een contingent dat zal worden toegewezen aan bosgroepen en natuurverenigingen (*MINA : milieu en natuur – red.*).

De rekrutering gebeurt steeds via de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), in overleg met de werkgever. Vermits het om verschillende programma's met verschillende doelstellingen gaat, worden hierbij verschillende aanwervingscriteria gehanteerd.

De keuze voor de stelsels WEP-plus, sociale werkplaatsen en invoegbedrijven/invoegafdelingen impliceert dat van de werkgever wordt verwacht dat hij de nodige aandacht besteedt aan de begeleiding van de werknemers. In het kader van WEP-plus en sociale werkplaatsen is hiervoor ook specifiek in een premie voorzien. Op deze wijze krijgen de werknemers de nodige begeleiding en opleiding tijdens hun tewerkstelling.

Met uitzondering van WEP-plus, waar de doelstelling het verhogen van de inzetbaarheid is en de aangeworven werknemer met een arbeidsovereenkomst van twaalf maanden wordt tewerkgesteld, betreft het arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur.

WEP-plus, sociale werkplaatsen en invoegbedrijven/invoegafdelingen zijn programma's die de tewerkstelling van een specifieke doelgroep beogen. Deze programma's en hun doelstelling blijven een belangrijk aandachtspunt binnen het werkgelegenheidsbeleid. Het is niet de doelstelling deze programma's te regulariseren. De werknemers worden bovendien tewerkgesteld conform de van toepassing zijnde CAO's (*collectieve arbeidsovereenkomsten – red.*). Wat sociale werkplaatsen en invoegbedrijven/invoegafdelingen betreft, gaat het tevens om duurzame en specifiek erkende arbeidsvormen.

(Antwoord Vera Dua : blz. 1809 – red.)

Vraag nr. 48
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Tewerkstellingsprogramma's – Leeftijdsgrenzen

De minister bevoegd voor Gelijke Kansen maakte het afschaffen van leeftijdsgrenzen tot één van haar speerpunten.

De minister bevoegd voor Werkgelegenheid hanteert in verschillende tewerkstellingsprogramma's nog steeds bepaalde leeftijdsgrenzen. Logisch gezien kan dit alleen als de leeftijd zo bepalend is dat alle andere voorwaarden hieraan ondergeschikt worden. Deze zouden dus steeds gemotiveerd moeten zijn.

1. Welke leeftijdsgrenzen hanteert de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) nog steeds in tewerkstellingsprogramma's ?
2. Is de leeftijd hier meer dominant dan bijvoorbeeld de werkloosheidsduur, de scholingsgraad, de vooropleiding, ... ?
3. Heeft de minister bevoegd voor Gelijke Kansen reeds afspraken gemaakt met de minister van Werkgelegenheid om deze leeftijdsgrenzen af te schaffen of duidelijker te motiveren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 104) en Landuyt (nr. 48).

Gecoördineerd antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt dat ik in verschillende tewerkstellingsprogramma's nog leeftijdsgrenzen zou hanteren. Het is mij niet duidelijk welke programma's hiermee worden bedoeld. In de tewerkstellingsprogramma's DAC (Derde Arbeidscircuit) en gesco (gesubsidieerde contractuelen) bestaan immers geen leeftijdsgrenzen. Integendeel, recentelijk werden de toetredingsvoorwaarden voor oudere werkzoekenden versoepeld : zo is het nu mogelijk om in deze programma's nietwerkende werkzoekenden ouder dan 45 jaar aan te werven die slechts één dag werkloos of werkzoekend zijn. Ook in de meer recente programma's zoals het WEP-plus (Werkervaringsplan-plus), de sociale werkplaatsen of de meerwaardeneconomie (invoegbedrijven/invoegafdelingen) worden geen leeftijdsgrenzen gehanteerd.

Buiten deze programma's wordt bovendien, in het kader van een leeftijdsbewust personeelsbeleid, ondersteuning aangeboden aan bedrijven en organisaties die een goede praktijk ontwikkelen met betrekking tot het inschakelen van oudere werkzoekenden, of die eindeloopbaanalternatieven formuleren binnen het bedrijf. Tevens werd een peterschapsformule uitgewerkt waarbij jongeren op de werkvloer door een ervaren oudere werknemer worden begeleid. Ook konden aanvragen worden ingediend voor het ontwikkelen van methodieken voor de (optimalisering van) de toeleiding van oudere werklozen en werkzoekenden. Dit "Actieplan ter bevordering van de werkgelegenheid voor ouderen" past in de Vlaamse bijdrage tot het Belgisch actieplan in uitvoering van de Europese werkgelegenheidsrichtsnoeren. Bedoeling is het wegnemen van direct en indirect discriminerende drempels en/of het scheppen van voorzieningen waardoor de mobiliteit van ouderen op de bedrijfsinterne en -externe arbeidsmarkt wordt vergroot en hun voor tijdige uitstroom wordt vermindert.

In het kader van het Herplaatsingsfonds werd de doelgroep van oudere werknemers specifiek vooropgesteld.

Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger tevens niet ontgaan zijn dat ik mij bovendien duidelijk schaar achter het instrument van het tijdskrediet, waardoor het voor oudere werknemers mogelijk wordt hun loopbaan zachtjes aan, via deeltijdse tewerkstelling in plaats van voltijdse tewerkstelling, te beëindigen.

Ten slotte worden, overeenkomstig het voorstel van decreet van de heer Chokri Mahassine houdende de evenredige participatie op de arbeidsmarkt, aangenomen door de Vlaamse regering op 8 februari 2002 en de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement op 14 maart 2002, in de slotbepalingen de discriminaties inzake leeftijd definitief opgeheven. In artikel 21 van bovenvermeld voorstel van decreet staat het volgende: "In de artikelen 1 en 2 van de wet van 1 juli 1963 houdende toekenning van een vergoeding voor sociale promotie worden de woorden "onder de veertig jaar" geschrapt" (*Stuk 653 (2000-2001) – Nr. 3 – red.*).

Overeenkomstig dit decreetsvoorstel en de Europese richtlijnen waarop dit gebaseerd is, worden de lidstaten verplicht om de bestaande regelgeving aan te passen aan de verplichting tot gelijke behandeling, en in het bijzonder de bepalingen die daarmee in strijd zijn, af te schaffen. In dit artikel wordt dan ook de leeftijdsgrens van veertig jaar in het stelsel van sociale promotie geschrapt.

Vraag nr. 49
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Invoegbedrijven – Stand van zaken

Het systeem van invoegbedrijven/invoegafdelingen is ook mogelijk in VZW's, gemeenten, OCMW's, intercommunales, ... Om meer groene arbeidsplaatsen te creëren, is dit een zinvolle toegangspoort.

De tewerkstelling wordt in de startfase grotendeels door de minister van Werkgelegenheid gefinancierd. Naderhand daalt dit bedrag en rekent men op een subsidie van de minister bevoegd voor Milieu.

1. Welke VZW's, gemeenten, OCMW's, intercommunales, ... namen reeds het initiatief voor een aanvraag als invoegbedrijf of invoegafdeling ?
2. Hoeveel personen (m/v) werden reeds tewerkgesteld.
3. Werd bij de toekenning van het project en de selectie van het personeel rekening gehouden met het nastreven van een mogelijke afspiegeling van de werkzoekenden in de eigen regio ? Met welk resultaat ?

Antwoord

De regelgeving inzake meerwaardeneconomie werd op 7 december 2001 aangepast. Zo werd het mogelijk om invoegbedrijven/invoegafdelingen te erkennen voor activiteiten op het vlak van natuurbehoud en onderhoud van openbare domeinen of voor activiteiten uitgevoerd door MINA-werkers passend binnen het milieuconvenant waarbij de aanvrager of opdrachtgever eveneens door de minister bevoegd voor Leefmilieu wordt gesubsidieerd (*MINA : milieu en natuur – red.*).

In de beginfase is de subsidie vanuit Werkgelegenheid hoog, als compensatie voor het rendementsverlies van de aangeworven invoegwerknemers. De premie vanuit Werkgelegenheid verloopt dan degressief tot 35 % van het loon ; gelijktijdig stijgt echter de subsidie vanuit Leefmilieu. Wat de MINA-werkers betreft, bedraagt de premie vanuit Werkgelegenheid vanaf de beginfase 35 % van het loon en ontvangt het lokale bestuur onmiddellijk een hogere subsidie vanuit Leefmilieu.

De implementatieperiode voor deze maatregel is nog volop bezig. Zo wordt er intensief tussen beide

administraties overlegd, werden gezamenlijk de nodige aanvraagformulieren en handleidingen uitgewerkt en zullen beide administraties gezamenlijk deelnemen aan informatiemomenten.

Bedoeling is dat aanvragen (in het kader van MINA) nog effectief in het voorjaar kunnen worden ingediend en voor de zomer erkend.

Wat de aan te werven werknemers betreft, moet worden gerekruteerd onder de in de regelgeving opgenomen doelgroep van invoegwerknemers. Deze zijn omschreven als personen die op de dag voor de aanwerving ingeschreven zijn bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), en waarvan de basisdienstverlening uitwijst dat ze wegens een gemis aan door de reguliere economie gevraagde vaardigheden of kwalificaties niet kunnen doorverwezen worden naar een reguliere job. Deze personen zijn minstens één jaar inactief en beschikken maximaal over een diploma, getuigschrift of brevet van HSO. Indien kandidaten maximaal over een diploma BUSO of een getuigschrift of brevet LSO of tweede graad secundair onderwijs beschikken, is één dag inactiviteit voldoende (*HSO : hoger secundair onderwijs ; BUSO : buitengewoon secundair onderwijs ; LSO : lager secundair onderwijs – red.*).

Bij de toekenning van deze projecten wordt rekening gehouden met de vooropgestelde leefmilieudoelstellingen en de voorwaarden opgenomen in de regelgeving van de invoegbedrijven/invoegafdelingen. De regelgeving voorziet niet in een erkenning van invoegbedrijven of invoegafdelingen volgens het aandeel werkzoekenden in de regio.

Vraag nr. 52
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 72

van 7 maart 2002

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1859

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 53
van 14 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

AWA-premieaanvragen – Behandelingsduur

Eind 1999 werd vastgesteld dat door het succes van de aanvullende aanmoedigingspremie arbeidsherverdeling (AWA) in het kader van loopbaanonderbreking en het personeelstekort, een enorme dossierachterstand werd opgebouwd.

De minister kondigde enkele maatregelen aan, waaronder de indienstneming en herschikking van personeel en de uitbouw van een performant informaticasysteem. De achterstand zou zijn weggevoerd in de lente van 2000.

1. Is de dossierachterstand nu effectief weggevoerd ?

Zo neen, welke bijkomende maatregelen worden vooropgesteld ?

Zo ja, wat is de gemiddelde behandelingsduur van een dossier nu ?

2. Hoeveel aanvragen werden in 2000 en 2001 ingediend en toegekend ?

Wat is het totale budget voor deze arbeidsherverdelende maatregel ?

3. Hoeveel mensen werden uiteindelijk aangeworven om de achterstand weg te werken ?

Wat was de uiteindelijke kostprijs voor het in gebruik nemen van een meer performant informaticasysteem ?

Antwoord

1. De achterstand bij de behandeling van de aanvragen voor de aanmoedigingspremie bij loopbaanonderbreking of arbeidsduurvermindering

is inmiddels volledig weggewerkt. De gemiddelde behandeltermijn (doorlooptijd tussen indienen van de aanvraag en effectieve beslissing) bedraagt momenteel drie à vier weken.

Gelet op de in het Overlegcomité gevoerde procedure met betrekking tot het hervormde stelsel van aanmoedigingspremies, dienden zowel de regelgeving (nieuw besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2002) als het informaticasysteem opnieuw te worden aangepast. Als gevolg hiervan is de administratie pas recentelijk kunnen starten met de administratieve verwerking van de aanvragen voor de premies die op het Vlaamse niveau behouden zijn (opleidingskrediet, zorgkrediet en ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering).

2. In 2000 werden 40.365 aanvragen tot het verkrijgen van een aanmoedigingspremie ingediend ; voor 2001 bedroeg het aantal ingediende aanvragen 48.871.

Er werden in 2000 en 2001 respectievelijk 36.329 en 37.587 aanmoedigingspremies voor loopbaanonderbreking of verminderde arbeidsduur toegekend.

Het effectief bestede budget (voor de drie deelsectoren samen : privé-sector, openbare sector en social profit) in 2001 bedroeg 32.098.468 euro (1.294.849.000 frank).

3. Er werden vijf extra personeelsleden op contractuele basis aangeworven binnen de cel Aanmoedigingspremies.

De totale kostprijs van het voor de nieuwe regelgeving ontwikkelde informaticasysteem wordt geraamd op 917.206 euro (37.000.000 frank).

Vraag nr. 54
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 25
van 21 maart 2002
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1741

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 144
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Groenarbeiders – Tewerkstellingsprojecten

De regering engageerde zich in het regeerakkoord om 1.000 groenarbeiders aan te werven. Dit zou gepaard gaan met een sociaal statuut en de nodige opleiding en vorming.

1. Hoeveel groenarbeiders (m/v) werden deze legislatuur reeds aangeworven en met welk statuut ?
2. Waar zijn ze tewerkgesteld ?
3. Hoe werden ze opgeleid/gevormd ?
4. Werd er een speciale inspanning gedaan naar de doelgroep vrouwen ?

De doelgroep migranten ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Landuyt (vraag nr. 47).

Antwoord

Afdeling Bos en Groen

1 en 2. In totaal 54 groenarbeiders met statuut contractueel (53 mannen en 1 vrouw).

10 arbeiders zijn reeds uit dienst, 4 hebben ontslag genomen, 5 zijn einde contract en 1 is gemuteerd.

1 deeltijds in vervanging van een loopbaanonderbreker. 1 in vervanging van iemand in gecontingenteerd verlof.

44 arbeiders zijn nog effectief in dienst.

Provincie Antwerpen : 4

- Groenbeheer : 1 (Loods Vordenstein)
- Houtvesterij Antwerpen : 3 (Loods Elsakker, Loods Blaasveldbroek, Loods Schoten – vervanging)

Provincie Limburg : 9

- Houtvesterij Bree : 2 (1 Loods Lozerheide, 1 Loods Ophovenheide)
- Houtvesterij Hasselt : 2 (Loods Heiwijck Maasmechelen)
- Houtvesterij Hechtel : 5 (Loods Pijnven)

Provincie Vlaams-Brabant : 19

- Groenbeheer : 7 Kasteel Groenenberg Sint-Pieters-Leeuw
- Inspectie Bosbeheer : 1 Leuven
- Houtvesterij Leuven : 5 (3 Loods De Vlakte, 1 Loods Tangebeek Vilvoorde, 1 Houtvesterij Leuven 1)
- Houtvesterij Groenendaal : 6 (2 Loods Den Epeler Tervuren, 1 Loods Hallerbos, 2 Loods De Kwekerij Hoeilaart, 1 Loods Hazerug)

Provincie Oost-Vlaanderen : 3

- Houtvesterij Gent : 3 (2 Loods Drongen-goed, 1 Loods Zwalm)

Provincie West-Vlaanderen : 9

- Groenbeheer : 3 (1 Loods Groenburg, 2 Park 't Paelsteenveld – 1 in vervanging)
- Houtvesterij Brugge : 6 (2 Loods De Kwekerij, 1 Loods Groenburg, 1 Loods Rijckeveld Damme, 1 Loods Kuurne, 1 Loods Vagevuurbossen)

3. Voor de groenarbeiders zijn er heel wat opleidingen, die meestal plaatsvinden in het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal (EBG) :

- startersopleiding voor groenarbeiders,
- ontmoetingsdag bos- en groentechniek,
- kettingzaaggebruik voor gevorderden,
- verantwoord gebruik van terreinwagens,
- gebruik van tractor,
- ...

4. Er wordt geen speciale inspanning gedaan naar de doelgroep vrouwen of migranten.

Zoals uit bovenvermelde lijst blijkt, was er slechts één vrouw onder de 54 personen die tijdens deze legislatuur aangeworven werden. Het is echter evident dat iedereen die meedoet aan de selectieproeven, of ze nu man of vrouw zijn, Belg of migrant, dezelfde kansen krijgt en op een objectieve wijze wordt beoordeeld.

De ervaring leert echter dat er weinig vrouwen reageren op de advertenties waarin groenarbeiders worden gevraagd, vermoedelijk omdat ze zich wat laten afschrikken doordat het toch vrij zware fysieke arbeid betreft.

Afdeling Natuur

1. Aantal

16 (West-Vlaanderen), waarvan 14 als contractueel groenarbeider,

13 (Antwerpen) steeds met contract van onbepaalde duur,

2 als startbaner (West-Vlaanderen) (contract van bepaalde duur = 1 jaar),

1 als startbaner (Antwerpen),

3 met contract van onbepaalde duur (Oost-Vlaanderen).

De afdeling Natuur, buitendienst Vlaams-Brabant, heeft sinds juni '99 geen enkele arbeider aangeworven in het kader van het sociale tewerkstellingsproject "1.000 groenarbeiders". De in totaal vijftien natuurarbeiders van de buitendienst Vlaams-Brabant (14,8 VTE's) hebben allen een contract van onbepaalde duur (*VTE : voltijds equivalent – red.*).

Sinds de oprichting van de afdeling Natuur binnen de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) zijn geregeld groenarbeiders in dienst genomen bij de buitendienst Limburg. De afdeling Natuur, buitendienst Limburg, heeft twee lopende contracten voor startbaner en twee afgesloten contracten voor startbaner.

Sinds juli 1999 is voor de groenarbeiders een overheveling gebeurd van het privé-statuut naar het personeelsstatuut (contractueel) van de Vlaamse Gemeenschap.

2. Plaats van tewerkstelling

Kustzone

Contractuelen : 3 in De Panne, 2 in Bredene, 1 in Heist.

Startbaners : 1 in De Panne, 1 in Koksijde.

Binnen-West-Vlaanderen

Contractuelen : 3 in Zedelgem, 1 in s'Heerwillemskappelle, 1 in Lo-Reninge, 1 in Diksmuide, 1 in Heuvelland, 1 in Kortrijk.

Antwerpen

1999 : 1 arbeider voor ploeg Mol-Postel.

2000 : 5 arbeiders waarvan 2 voor ploeg Berlaar en telkens 1 voor de ploegen Kalmthout, Mol-Postel en Hoogstraten.

2001 : 5 arbeiders waarvan telkens 1 voor de ploegen Berlaar, Kalmthout, Hoogstraten, Mol-Postel en Zoersel + 1 startbaner voor de ploeg Berlaar.

2002 : 2 arbeiders, waarvan telkens 1 voor de ploegen Kalmthout en Mol-Postel.

Vlaams-Brabant

Groenarbeiders van Vlaams-Brabant hebben als standplaats de arbeidersloods in Houwaart (Tielt-Winge).

Oost-Vlaanderen

De arbeiders van Oost-Vlaanderen zijn tewerkgesteld in Oostakker (standplaats) + verschillende terreinen.

Limburg

De groenarbeiders worden tewerkgesteld in de natuurgebieden in beheer van de afdeling Natuur over heel de provincie Limburg. Voor de natuurgebieden in de gemeente Voeren is de groenarbeider opgenomen in de arbeidersploeg van Voeren, een speciale samenwerking met de afdeling Bos en Groen.

3. Via de interne vorming van de afdeling Natuur bij het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal. Al de groenarbeiders hebben de mogelijkheid de specifieke cursussen te volgen opgesomd in het vormingsaanbod van de afdeling Natuur. De meeste arbeiders volgen de opleiding "startersopleiding voor groenarbeiders" bij het EBG.

Sinds 2001 is er een brochure met een vormingsaanbod, uitgewerkt op maat van de afdeling Natuur (en Bos en Groen) in samenwerking met het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal VZW, waarbij er ruime aandacht is voor en mogelijkheden zijn tot opleiding en vorming op vlak van inhoud en technische vaardigheden m.b.t. het omgaan met machines en arbeidsmiddelen. In het vormingsaanbod zit onder meer een cursus "startersopleiding groenarbeiders" specifiek gericht op en verplicht voor de pas aangeworven arbeiders.

Voordien nam de afdeling Natuur, buitendienst Limburg zelf initiatief voor het organiseren van opleidingen of vormingen ten behoeve van de groenarbeiders, of maakte ze gebruik van het vormingsaanbod van het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal VZW. Zo is er opleiding en vorming geweest rond de risico's en bescherming in verband met contact met biologische agentia, de erkenning van beroepsziekten, EHBO, welzijn op het werk en vaardigheden bij het gebruik van machines en arbeidsmiddelen (*EHBO : eerste hulp bij ongevallen – red.*).

4. Bij de vacantverklaring voor de functie van groenarbeiders werden de plaatsen altijd open verklaard voor zowel mannen als vrouwen ; migranten werden niet geweerd.

Verleden jaar werden acht proeven, waarvan zeven praktische en één inzake algemene kennis van planten en dieren, georganiseerd voor de selectie m.b.t. zes betrekkingen van groenarbeiders. Onder de circa 45 kandidaten waren er twee vrouwen, die evenwel niet geselecteerd werden door een tienkoppige jury van zeven na-

tuurwachters en drie natuurarbeiders, die elk apart een proef organiseren en de kandidaten een quoterings toekennen (West-Vlaanderen).

Er werd geen specifieke inspanning gedaan naar de doelgroep vrouwen/migranten, alle kandidaturen werden op een gelijkwaardige wijze behandeld (Antwerpen, Oost-Vlaanderen).

Wel is sinds juni '99 de ploeg natuurarbeiders uitgebreid met 5,3 VTE's, waarvan één het vervolg is van een geslaagde startbaanopleiding (van 01/12/00 tot 01/09/01). Deze uitbreiding past echter in de reguliere werking van de cel Terreinbeheer van de afdeling Natuur Vlaams-Brabant en is niet gericht op de opleiding van laaggeschoolden of langdurig werklozen.

Voor sollicitaties voor een contractuele betrekking voor groenarbeiders kan de afdeling Natuur een inbreng doen bij de selectie van de kandidaten. Zo is er een oproep gebeurd via de kranten voor het aanwerven van groenarbeiders. Hierop zijn 70 inschrijvingen toegekomen. Het zijn voornamelijk mannen die inschrijven, gezien ook de specificiteit van het beroep. Van de 70 kandidaten zijn vermoedelijk – er wordt niet naar de nationaliteit gevraagd en geen onderscheid naar gemaakt – vier kandidaten allichtoon. Alle kandidaten worden gelijk behandeld. Wel wordt, gezien de specificiteit van de functie, de terreinomstandigheden, de zware fysieke inspanningen en de veiligheid, aandacht gegeven aan fysieke bekwaamheden.

Binnen de mogelijkheden van vakantiewerk heeft de afdeling Natuur, buitendienst Limburg, een tweetal personen uit de gestelde groep allichtonen en eveneens enkele jonge vrouwen in dienst gehad.

(Antwoord Renaat Landuyt : blz. 1805 – red.)

**Vraag nr. 148
van 7 maart 2002
van de heer JAN VERFAILLIE**

Land- en tuinbouw – Schrikkanonnen

Om schade aan gewassen door vogels te voorkomen, gebruiken sommige land- en tuinbouwers alarmkanonnen, de zogenaamde vogelschrikkanonnen. Die kanonnen produceren met korte tussenpozen enorme knallen om de ongewenste vogels weg te jagen. Ieder jaar opnieuw ondervin-

den vele land- en tuinbouwers ernstige wild- en vogelschade aan hun gewassen.

Die kanonnen, die van 's morgens vroeg tot 's avonds laat ingezet worden, kunnen evenwel hinderlijk zijn voor omwonenden en voor de niet-schadelijke fauna.

Alarmkanonnen zijn dus niet het ideale vogelafschrikmiddel, vandaar dat alternatieve afschrikmiddelen en -methodes nodig zijn.

1. Werd de gemeenten reeds gewezen op mogelijke alternatieven voor het gebruik van alarmkanonnen die het wild op een effectieve en voldoende lange manier weghouden van de land- en tuinbouwgewassen ?
2. Bestaan er plannen om in de (nabije) toekomst deze vogelschrikkanonnen te verbieden in Vlaanderen ?
3. Zo ja, wanneer worden deze plannen dan effectief uitgevoerd ? Wat houden ze precies in ?
4. Zo neen, welke stimuli worden er aan de land- en tuinbouwers gegeven om alternatieven te gebruiken als afschrikmiddel ?

Antwoord

1 en 4. Voor vogelschrikkanonnen worden tegenwoordig een aantal alternatieven vermeld, zoals het gebruik van linten, het verspreiden van roofvogelgeluiden, met ogen beschilderde grote ballen, in de wind bewegende plastic zakken, enzovoort. De effectieve werkzaamheid van deze technieken is echter niet voldoende bekend en hun bruikbaarheid in de Vlaamse context (versnipperde natuur, lintbebouwing, ...) dient nog te worden geëvalueerd.

Het is dan ook mijn bedoeling nog dit jaar een studie te starten om zowel de specifieke efficiëntie (naar soorten) als de mogelijke neveneffecten van verschillende afschrikkingstechnieken voor vogels wetenschappelijk te laten onderzoeken. Aan de hand van proefprojecten en voorlichtingsbrochures zal de opgedane kennis zo snel mogelijk ter beschikking worden gesteld van gemeenten en belanghebbenden.

Aan de administratie Land- en Tuinbouw (ALT) is gevraagd om het onderzoek samen met de betrokken tuinbouw- en fruitteeltsector te begeleiden en in het kader daarvan proefpro-

jecten op te zetten om beschikbare alternatieven uit te testen en te promoten. Daarvoor zal men zich in eerste instantie baseren op buitenlandse (Nederlandse) studies.

2 en 3. Er wordt niet overwogen om een algemeen verbod op Vlaams niveau uit te vaardigen op het gebruik van schrikkanonnen.

Het beleid terzake wordt verder gevoerd op basis van subsidiariteit. Deze materie is immers gemeentelijke bevoegdheid en het gemeentelijk niveau blijft het meest aangewezen om deze problematiek te beheren.

Ik heb mijn diensten gevraagd een voorbeeld van politiereglement op te stellen dat door de gemeenten kan worden gehanteerd bij het inperken van de hinder veroorzaakt door deze kanonnen. Dit modelreglement laat ruimte voor vrije invulling door de betrokken gemeenten van een aantal parameters zoals tijdstip en frequentie van de knallen en afstand tot dichtsbijzijnde bewoning. Het modelreglement wordt binnenkort aan alle gemeenten bezorgd en zal later geëvalueerd en bijgestuurd worden op basis van de resultaten van het vermelde onderzoek.

Voor een uitvoerige toelichting en informatieve bijlagen bij het beleid rond vogelschrikkanonnen verwijs ik ook naar de stukken van de parlementaire besprekingen van het verzoekschrift "betreffende een verbod op het gebruik van vogelschrikkanonnen" van 24 januari en van 14 maart 2002 (*Stuk 1129 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*).

Vraag nr. 149
van 7 maart 2002
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Parkbos Bredene – Stand van zaken

Midden 1997 bereikten het Bredense gemeentebestuur en de afdeling Bos en Groen van de Vlaamse Gemeenschap een overeenkomst over de aanplanting van een bos in een weilandzone ter hoogte van de Oostendse Spuikom. Deze 31 hectare grote groenzone bevindt zich volledig op Bredens grondgebied. Ze wordt begrensd door de Vicognewijk, de Polderstraat, de Spuikom en de Oostendse Vuurtorenwijk.

Dit parkbos zou, naast een natuur- en landschappelijke functie, ook een educatieve en milieusensibili-

serende rol krijgen. Passieve recreatie zou er mogelijk worden in de vorm van wandelpaden en rustbanken.

Aan de genoemde overeenkomst is tot op vandaag nog geen begin van uitvoering gegeven.

Wat is de stand van zaken in dat dossier en welke verwachtingen mogen er op welke termijn gekoesterd worden ?

Antwoord

Het parkgebied nabij de Spuikom werd als een aanvullend groengebied opgenomen in de "Localisatiestudie en structuurplan stadsrandbos Oostende".

Recentelijk werden afspraken gemaakt tussen het gemeentebestuur en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Bos en Groen, in verband met de realisatie. De afspraak is dat de afdeling Bos en Groen nagaat bij de eigenaars en gebruikers of een minnelijke verwervingsovereenkomst mogelijk is.

Vraag nr. 151
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 72
van 7 maart 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1859

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 152
van 7 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Kouterwijk St.-Amands – Sanering

Volgens berichten zou de sanering van de Kouterwijk in Sint-Amands in opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) wellicht in de loop van het volgend jaar van start gaan.

In dat verband vragen buurtbewoners zich af wie de eventuele schade aan hun eigendom zal betalen.

Kan de minister hieromtrent uitsluitsel geven ?

Antwoord

In antwoord op de vraag wie eventuele schade aan het eigendom van de bewoners zal betalen, wordt verwezen naar de overeenkomstige bepalingen inzake aansprakelijkheid in de wetgeving op de overheidsopdrachten, meer bepaald artikel 72 van het KB van 26 september 1996 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken (*KB : koninklijk besluit – red.*).

Deze regeling verwijst naar de artikelen 1792 en 2270 van het Burgerlijk Wetboek, die omschrijven dat de architect, in casu de erkend bodemsaneringsdeskundige type 2 die het bodemsaneringsproject heeft opgemaakt, en de aannemer na tien jaar van hun aansprakelijkheid worden ontslagen.

Teneinde oeverloze discussies te vermijden, wordt vooropgesteld te werken via één hoofdaannemer (met diverse aannemers in onderaanneming), die deze aansprakelijkheid voor de opdracht op zich neemt.

Daarnaast heeft de OVAM een voorstel van regeling voor tegemoetkoming in de heraanleg van de tuinen uitgewerkt, dat momenteel via de inspecteur van Financiën ter principiële goedkeuring wordt voorgelegd.

Vraag nr. 153
van 7 maart 2002
van de heer FELIX STRACKX

Demerbroeken Scherpenheuvel-Zichem – Rioleringsplannen

Natuurlijkhebbers uit Scherpenheuvel-Zichem maken zich ongerust over de geplande aanleg door Aquafin van een riool dwars door het natuurgebied Demerbroeken.

Het zou hier gaan over een rioleringsbuis met een diameter van tachtig centimeter, met op geregelde afstanden een controleput. De bezwaren zijn niet alleen van esthetische aard, er wordt ook gevreesd voor eventuele lekkage, waarbij vervuild water in het natuurgebied zou terechtkomen.

Bovendien is de stad Scherpenheuvel-Zichem van plan een gescheiden rioleringsstelsel aan te leggen, wat de aanleg van deze riolering overbodig maakt.

1. Werd er reeds een definitieve vergunning voor het uitvoeren van deze werken verleend ?
2. Werden hiertegen bezwaarschriften ingediend ?
3. Welk gevolg werd hieraan gegeven ?
4. Wordt dit dossier alsnog herbekeken ?

Antwoord

Het Aquafin-project waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is het project 98255 "Collector Averbode" en werd in 1997 met het investeringsprogramma 1999 ter uitvoering opgedragen aan NV Aquafin.

Omdat dit project onder meer in natuurgebied gesitueerd is, diende een MER-studie te worden uitgevoerd (*MER : milieueffectrapport – red.*). Ten gevolge van deze MER-studie diende een wijziging te worden aangebracht in het tracé zoals dit in het technisch plan werd voorgesteld. Deze tracéwijziging werd doorgevoerd en door alle partijen goedgekeurd.

Wat de bezwaarschriften in het kader van de bouwvergunningsprocedure betreft, kan ik meedelen dat er slechts één bezwaarschrift werd ingediend. Wat het tracé van de collector betreft, werd geen gevolg gegeven aan de geformuleerde bezwaren, vermits uit de MER-studie is gebleken dat het uiteindelijke tracé vanuit milieu- en natuuroogpunt het meest wenselijk is.

De bouwvergunning werd uiteindelijk verleend op 8 mei 2001. Op 25 januari 2002 werd het project gegund en het is de bedoeling dat de werken begin april 2002 starten.

Ten slotte wens ik toch nog op te merken dat er bij het Vlaams Gewest geen gemeentelijke plannen bekend zijn die interfereren met het bedoelde project, waardoor dit project overbodig zou worden.

Vraag nr. 154
van 7 maart 2002
van de heer JOS DE MEYER

Durmevallei – Gebiedsvisie

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie
 Vraag nr. 225
 van 7 maart 2002
 van de heer Jos De Meyer
 Blz. 1744

Antwoord

De vraag handelt over de studie die door minister Stevaert werd uitgevoerd.

Ik verwijs dan ook naar het antwoord dat werd verstrekt op vraag nr. 225 van minister Stevaert.

Vraag nr. 155
van 7 maart 2002
van de heer FELIX STRACKX

Breekwerven – Asbest

Op breekwerven wordt vaak gemengd afbraakmateriaal verwerkt. Het valt te vrezen dat zich daartussen ook geregeld asbesthoudend materiaal bevindt. Hierbij kunnen asbestvezels vrijkomen en verspreid worden in de ruime omgeving.

1. Welke maatregelen heeft de minister genomen om te voorkomen dat asbesthoudend afbraakmateriaal op een breekwerf terechtkomt ?
2. Op welke wijze gebeurt de controle op breekwerven ?

Werd er de voorbije jaren asbesthoudend afbraakmateriaal op breekwerven aangetroffen ?

Welke sancties werden er genomen ?

3. Is het nog te verantwoorden dat breekwerven worden gevestigd in de nabijheid van woningen ?

Antwoord

1. Het Vlarea regelt onder meer het hergebruik van sommige afvalstoffen als secundaire grond-

stof, zoals bijvoorbeeld het hergebruik als bouwstof van inerte granulaten afkomstig van breekwerven (*Vlarea : Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.*). Het Vlarea bevat een verbodsbepaling met betrekking tot het voorkomen van vrije asbestvezels of asbeststof : indien deze vezels/stof voorkomen in gebroken inerte granulaten, mogen deze granulaten niet meer gebruikt worden als bouwstof.

De breekwerven voor bouw- en sloopafval dienen in het kader van het Vlarem te beschikken over een milieuvergunning voor het opslaan en mechanisch behandelen van inerte afvalstoffen. Een dergelijke vergunning laat niet toe om asbestcement te behandelen. Tevens dienen breekwerven over een Copro-keuring te beschikken (een soort kwaliteitskeuring van de geproduceerde granulaten) om afvalstoffen tot secundaire grondstoffen om te vormen. De Copro-keuring voorziet in een streng acceptatiebeleid op de binnenkomende stromen, periodieke zelfcontroles en periodieke controles door externen. (*Copro : Onpartijdige Instelling voor de Controle van de Bouwproducten – red.*)

Op containerparken wordt asbestcement in afzonderlijke containers ingezameld waardoor dit asbestcement niet gemengd wordt met inert afval (metselwerkpuin, betonpuin of een mengsel van beide). Het asbestcement kan vervolgens rechtstreeks afgevoerd worden naar vergunde categorie III-stortplaatsen.

De overheid sensibiliseert de mensen over asbest door onder meer informatieverspreiding via diverse kanalen.

2. De breekwerven die afvalstoffen verwerken (zeven, breken, eventueel bijkomend zuiveren), moeten voor deze activiteiten over een milieuvergunning beschikken. De controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden behoort tot de bevoegdheid van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Milieu-inspectie.

De laatste jaren heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest op een aantal breekwerven stalen genomen in het kader van het toezicht op het afvalstoffen-decreet, en deze op asbest laten onderzoeken. In één geval bleek het staal asbesthoudend. Er werd een PV naar het parket verzonden (*PV : proces-verbaal – red.*). Op vraag van het parket voerde de OVAM een controleactie uit bij de-

zelfde breekwerf, waarbij geen asbest meer in een staal werd aangetroffen.

Ik heb OVAM alvast verzocht om de komende tijd volgende maatregel te nemen : het opstarten van een nieuwe sensibiliseringscampagne rond het opmaken van een nieuw uitvoeringsplan "asbest – bouw- en sloopafval" waarin samen met alle betrokken beroepsfederaties zal worden bekeken hoe het asbestprobleem verder aan te pakken. Onder andere de idee van selectieve sloopbestekken komt hier naar voren. Dit nieuw uitvoeringsplan zal in het voorjaar van 2003 moeten worden afgewerkt. De sensibiliseringscampagne zal ondertussen zijn beslag krijgen.

3. Naleving van de milieuvergunningvoorwaarden garandeert dat de hinder voor de omgeving binnen aanvaardbare grenzen blijft.

Bij het adviseren van milieuvergunningaanvragen van breekwerken evalueert de OVAM onder meer de locatie van deze installatie in relatie tot mogelijke hinder voor de omgeving, waarbij onder meer nagegaan wordt of zich woonkernen in de onmiddellijke nabijheid bevinden.

Indien de locatie onverenigbaar wordt geacht wegens een te grote (potentiële) milieuhinder, geeft de OVAM een ongunstig advies. Ook kunnen bijkomende voorwaarden opgelegd worden, zoals het verplicht plaatsen van de breker in een loods of het afdekken van de transportbanden.

**Vraag, nr. 156
van 7 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Antwerpse fortengordel – Grondwaterverontreiniging

De onenigheid tussen Defensie en Milieu woedt voort.

Nog maar even geleden bespraken we de problemen met de federale regering over de achterstallige waterheffing voor kazernes en militaire domeinen, maar ook andere problemen m.b.t. kazernes en forten blijven zich voordoen, blijkbaar door een slechte coördinatie. Vooral na de problemen in het Franse Vimy, zijn veel omwonenden van forten of kazernes toch enigszins ongerust.

Onlangs vernamen we uit de media dat vele duizenden tonnen munitie uit beide wereldoorlogen die in het Fort Brosius of het Fort van Zwijndrecht werden opgeslagen, zouden worden opgeruimd. Tijdens de oorlog werden in de hele fortengordel rond Antwerpen immers fosforgranaten opgeslagen en bewaard. Ze werden onder water bewaard, in de grachten, maar deze inmiddels meer dan vijftig jaar oude granaten zouden nu lekken. Dat zou mogelijk grondwaterverontreiniging hebben veroorzaakt. Dit probleem doet zich vermoedelijk niet enkel in het Fort van Zwijndrecht voor.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van de aanwezigheid van fosforgranaten in de grachten van Antwerpse forten en kazernes ?
2. Heeft het Ministerie van Defensie de Vlaamse regering ingelicht over lekkende fosforgranaten, die grondwaterverontreiniging tot gevolg kunnen hebben ?
3. Werden in het verleden in andere forten en kazernes in Vlaanderen reeds fosforgranaten verwijderd wegens mogelijke verontreiniging ? Waar ?
4. Hebben de diensten van de minister weet van grondwaterverontreiniging in de omgeving van de kazerne in Zwijndrecht of van de grachten rond het fort ?

Heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) hier reeds onderzoek uitgevoerd ?

Antwoord

1. In het kader van de periodieke verplichting tot bodemonderzoek werd in het verleden reeds een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd op een locatie (Schoten) die deel uitmaakte van de fortengordel rond Antwerpen. Dit onderzoek werd uitgevoerd volgens de standaardprocedure voor oriënterend bodemonderzoek.

De site werd wel onderzocht op alle stoffen van het standaardanalysepakket, met als voornaamste conclusie: "Op de site van Schoten wordt een gemengde verontreiniging met minerale olie en BTEX (benzeen, ethylbenzeen, toluen en xylenen) vastgesteld. Er moet worden overgegaan tot verdere maatregelen (i.e. een beschrijvend bodemonderzoek)". De OVAM heeft de eigenaar reeds gewezen op zijn zelfstandige plicht tot bodemsanering.

Voor de fortén Brosius en Zwijndrecht zijn er bij de OVAM geen gegevens bekend.

2 en 3. Dit behoort tot de bevoegdheid van de minister van Defensie. Er is daaromtrent geen informatie bekend bij de OVAM.

4. De OVAM heeft geen weet van een grondwaterverontreiniging in de omgeving van de kazerne in Zwijndrecht of van de grachten als gevolg van lekkende fosformunitie.

Door de OVAM werd geen bodemonderzoek uitgevoerd op de betrokken locatie.

**Vraag nr. 158
van 7 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Afvalwaterheffing – Impact afkoppelingsbeleid

Het Vlaams Economisch Verbond (VEV) bracht een drietal weken geleden een onheilspellende boodschap voor de gezinnen : het ziet ernaar uit dat op korte termijn de afvalwaterheffing dubbel zo duur wordt. Voor een gezin van vier personen zou dit op jaarbasis een meerprijs betekenen van ongeveer 108 euro of 4.357 frank. Terwijl de afvalwaterheffing momenteel gemiddeld 27 euro of 1.089 frank bedraagt.

De heffing is volgens het VEV gebaseerd op het principe "de vervuiler betaalt". Het VEV meent dan ook dat het tarief voor afvalwaterheffing snel zou kunnen oplopen. Zij beroepen zich op het afkoppelingsbeleid van de Vlaamse regering waarbij grotere bedrijven die vervuild afvalwater produceren, worden losgekoppeld van de installaties voor rioolwaterzuivering. Door de minderinkomsten van de bedrijven, die voor zowat 80 miljoen euro aan heffingen opbrengen, vreest het VEV dat deze minderopbrengst in rekening zal worden gebracht van de burger.

1. Moeten gezinnen in de toekomst opdraaien voor de mogelijke minderinkomsten van het afkoppelingsbeleid, terwijl minister-president Dewael momenteel ervoor pleit om allerlei lastenverminderingen door te voeren, zoals bijvoorbeeld de afschaffing van het kijk- en luistergeld ?
2. Op welke manier worden de minderinkomsten aan waterheffingen gecompenseerd ?
3. Wat is de stand van zaken in het afkoppelingsbeleid ?

4. Wordt het principe "de vervuiler betaalt" in de toekomst gehandhaafd, zoals het VEV bericht, of wordt er een nieuwe wending gegeven aan het milieubeleid ?

Antwoord

Vooraf wens ik op te merken dat het VEV zelf verantwoordelijk is voor de uitspraken die het doet en de standpunten die het formuleert.

Navolgend antwoord behandelt dan ook enkel de aspecten van het gewestelijk vergunningen- en heffingenbeleid.

1. Met betrekking tot de VEV-uitspraken inzake doorschuiving van de afvalwaterzuiveringsfactuur van bedrijven naar gezinnen, heb ik reeds geantwoord dat ik het met deze stelling niet eens ben. Het zijn nog steeds de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement die zullen bepalen hoe het afvalwaterzuiveringsbeleid zal worden gefinancierd.

Decretale wijzigingen aan het vigerend heffingenbeleid zullen in eerste orde door het parlement worden vastgesteld.

2 en 3. Om een eenduidig antwoord te geven op deze vraag, zijn momenteel nog niet alle elementen die deze problematiek betreffen, vaststaand en/of bekend.

De eventueel noodzakelijke afkoppeling van bedrijven dient te worden geadviseerd in de Adopa-commissie, op basis van de krachtlijnen die in de omzendbrief werden toegelicht (*Adopa : Administratieve Opvolgingscommissie Afvalwater – red.*).

Teneinde een bedrijf te kunnen afkoppelen, moet bovendien de lozings- of milieuvergunning herzien worden overeenkomstig de geldende procedures. De impact van de geponeerde afkoppeling zal dus gespreid worden over een aantal jaren.

Toch willen we proberen om een zo duidelijk mogelijk beeld te schetsen van de factoren die een rol spelen bij de inschatting van de financiële implicaties van het afkoppelingsbeleid op de inkomsten van het Vlaams Gewest via de heffingen op de verontreiniging van het oppervlaktewater.

Momenteel dragen de P-bedrijven – die het voorwerp uitmaken van de omzendbrief – voor ongeveer 50 miljoen euro bij aan de heffingen (tarief 2002) (*P-bedrijf : prioritair bedrijf – red.*) Relatief ten opzichte van de totale groep van grootverbruikers betekent dit 50 % en ten aanzien van de totale heffingsopbrengst bedraagt dit 20 %.

Alle bedrijven die water opnemen of afvalwater lozen, zijn heffingsplichtig, ongeacht of zij lozen op oppervlaktewater of op riool al dan niet uitmondend in een RWZI (*rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*).

Voor bemonsterde oppervlaktewaterlozende bedrijven gelden ten opzichte van bemonsterde rioollozende bedrijven twee belangrijke verschillen bij de bepaling van de heffing :

- de lozings- of milieuvergunning stelt scherpere normen voor het geloosde afvalwater, waardoor kan worden aangenomen dat de geloosde vuilvrachten van oppervlaktewaterlozers – verhoudingsgewijs – lager liggen dan voor rioollozers ;
- de factor a in de berekeningsformule voor de bepaling van N1 wordt gelijk aan nul ten op-

zichte van 0,2 voor rioollozers, waardoor de heffing voor rioollozers relatief hoger ligt dan voor oppervlaktewaterlozers bij gelijke geloosde vuilvrachten.

Voor niet-bemonsterde bedrijven wordt forfaitair berekend – op basis van omzettingcoëfficiënten – ongeacht de lozing op riolering of op oppervlaktewater. De omzettingcoëfficiënten hebben immers betrekking op de hoeveelheid opgenomen water en zijn niet individueel gerelateerd aan de geloosde vuilvracht. Het afkoppelen van rioollozende niet-bemonsterde bedrijven zal als waarschijnlijke consequentie hebben dat de lozingsnormen zullen worden verscherpt, en in afgeleide orde dat de bedrijven zullen moeten investeren in zuiveringsinfrastructuur, waardoor het financieel voordeliger zou kunnen zijn om het afvalwater te bemonsteren. Enkel en alleen als deze bedrijven beslissen om hun afvalwater te laten bemonsteren, zijn er financiële gevolgen te verwachten. Hoeveel bedrijven er zullen omschakelen van de forfaitaire naar de uitgebreide berekeningsmethode, is niet op voorhand in te schatten.

Volgende tabel geeft een overzicht van de P-bedrijven volgens de heffingen (basisgegevens 1999).

Overzicht toestand 1999

	Oppervlaktewaterlozers		Rioollozers		Totaal
Aantal LP	176		773		949
Aantal bedrijven	130		437		567
	Heffing op basis van analyse	Heffing forfaitair	Heffing op basis van analyse	Heffing forfaitair	
Aantal LP	175	1	649	124	949
Aantal bedrijven	129	1	362	75	567
VE	673.000	3.000	1.000.000 (*)	146.000 (**)	1.800.000
Opbrengst euro (tarief 2002)	17.800.000	100.000	26.600.000 (*)	3.900.000 (**)	48.400.000
Opbrengst fr.	719.000.000	5.000.000	1.074.000.000 (*)	158.000.000 (**)	1.953.000.000

(LP = lozingspunten, VE = vervuilingseenheden)

Voor de bedrijven die hier met (*) worden aangeduid, zal bij de afkoppeling de heffingsopbrengst dalen ingevolge de wijziging van de factor a (van 0,2 naar 0 bij afkoppeling). In welke mate deze daling zal optreden, is niet bekend. Algemeen kan worden gesteld dat de factor a belangrijker wordt naarmate het geloosde afvalwater zuiverder is en dat de heffing van een bedrijf dat reeds veel geïnvesteerd heeft in zuivering en afgekoppeld wordt, relatief sterker zal dalen dan deze van een bedrijf dat nog zwaar verontreinigd afvalwater loost.

Bovendien zal door het verstrengen van de lozingsnormen eveneens een daling van het aantal geloosde VE optreden.

Uiteraard staat de opbrengst van de milieuheffingen in verhouding tot het basistarief. Dit bedraagt momenteel 22,3 euro per VE, of geïndexeerd voor 2002 : 26,63 euro per VE.

Voor de bedrijven die met (**) zijn aangeduid, is de daling van het aantal geloosde VE nog minder te voorspellen. Het is immers momenteel niet duidelijk wat de werkelijke inhoud van het geloosde afvalwater is (er zijn immers geen analysegegevens beschikbaar), of deze bedrijven reeds (gedeeltelijk) zuiveren en of zij in de toekomst hun heffing zullen laten berekenen op basis van meet- en bemonsteringsresultaten.

Op welke wijze de minderinkomsten zullen dienen te worden gecompenseerd, zal het voorwerp uitmaken van de bespreking in het Vlaams Parlement van de discussienota inzake de financiering van het milieubeleid.

4. In tegenstelling tot wat het VEV poneert, dekken de inkomsten van de afvalwaterheffing slechts gedeeltelijk de kosten van de "factuur Aquafin", aangezien een belangrijk deel van de middelen van het MINA-fonds gedekt wordt via een dotatie uit de algemene middelen (*MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*).

Mede gelet op de bepalingen van de Europese kaderrichtlijn Water, zal de discussie dienen te worden gevoerd in welke mate het milieufinancieringsbeleid bijsturingen vergt om het principe "de vervuiler betaalt" beter na te komen.

Dit geldt trouwens niet alleen ten aanzien van het afvalwaterbeleid, maar evengoed ten aanzien van het grondwater, afval en lucht.

**Vraag nr. 159
van 14 maart 2002
van de heer JAN VERFAILLIE**

De Balokken (Wervik) – Uitbreiding

Sedert het rechtekken van de Leie beschikt Wervik over een eiland van 36 hectare groot, dat op het gewestplan ingekleurd is als parkgebied.

Een eerste gedeelte van het park, namelijk 22 hectare, werd aangelegd in samenwerking tussen de administratie Waterwegen en Zeewezen en de afdeling Bos en Groen. Het resultaat is een natuurvriendelijk park, de Balokken, dat volgens de principes van het harmonisch parkbeheer wordt ontwikkeld. Naast dit park bleef een domein van 12 hectare over, waarop zich een landbouwbedrijf met uitdovend karakter bevindt.

Met de provincie en de afdeling Bos en Groen waren er reeds een aantal besprekingen waaruit bleek dat de interesse voor het verwerven van de rest van het terrein zeer groot is.

Werden er vanuit de diensten van de minister reeds stappen ondernomen om de resterende 12 hectare met de bijbehorende bedrijfsgebouwen aan te kopen ?

Zo ja, wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot deze aankoop ?

Zo neen, bestaan er plannen om tot de aankoop van de resterende 12 hectare over te gaan ?

Antwoord

1. Op 13 maart werd aan het Aankoopcomité opdracht gegeven om een schattingsverslag op te maken.
2. Momenteel wordt gewacht op het schattingsverslag, alvorens verdere stappen te ondernemen.
3. Indien de schatting redelijk is en de Inspectie van Financiën geeft gunstig advies, kan het Aankoopcomité onderhandelen met de drie eigenaars.

Wat de hoeve betreft, is er geen gepaste bestemming. We opteren er in eerste instantie dan ook voor om de hoeve niet te verwerven.

Vraag nr. 160
van 14 maart 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

IVOO-verbrandingsoven Oostende – Toekomstopties

IVOO (Intercommunale voor Vuilverwijdering en -verwerking voor Oostende en Ommeland) is de huisvuilintercommunale van de gemeenten Brede ne, Gistel, Ichtegem, Middelkerke, Oostende en Oudenburg, die in het totaal ongeveer 135.000 inwoners tellen. Dit inwonersaantal dient nog te worden verhoogd met de toeristen. Het gecorrigeerde aantal inwoners bedraagt om en bij de 180.000. Samen betekent dat een aanzienlijke hoeveelheid afval.

De intercommunale staat in voor de verwerking en de verwijdering van het huisvuil van de particuliere bewoner en doet dit op een wijze die zowel economisch als ecologisch verantwoord is. Tijdens het jaar 2000 bedroeg de huisvuilberg die door de gemeenten van het intercommunale samenwerkingsgebied werd aangeboden 80.878 ton, die verbrand werd met energierecuperatie. Er zijn momenteel 33 mensen tewerkgesteld in de verbrandingsoven.

Tegen 2005 wordt een Europese richtlijn inzake emissies bij afvalverbranding van kracht, waarin een dioxinenorm wordt gesteld van 0,1 ng TEQ/Nm³ (die reeds van toepassing is in Vlaanderen) en een stikstofoxydenorm die verlaagd wordt van 400 naar 200 mg/Nm³ (*ng : nanogram ; TEQ : toxisch equivalent ; Nm³ : normaal kubieke meter – red.*). De raming van de aanpassing bedraagt circa 5 miljoen euro.

Wordt de verbrandingsinstallatie in Oostende aangepast aan deze Europese richtlijn ?

Zo neen, heeft dit tot gevolg dat de verbrandingsinstallatie op korte termijn dient te worden gesloten ?

Hoe wordt de huisvuilberg van die respectieve gemeenten dan opgevangen ?

Zo ja, wat is de verdere toekomst en strategie voor de verbrandingsinstallatie in Oostende ?

Antwoord

Op 4 december 2000 werd de richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de verbranding van afval goedgekeurd. Zij dient

geïmplementeerd te zijn in de Vlaamse wetgeving op 28 december 2002 en is onmiddellijk van kracht op nieuwe installaties. Bestaande installaties dienen aan de nieuwe richtlijn te voldoen vanaf 28 december 2005.

De meeste Vlaamse huisvuilverbrandingsinstallaties voldoen nu reeds aan de emissiegrenswaarden van deze nieuwe richtlijn, met uitzondering van de NO_x-norm (*NO_x : stikstofoxides – red.*). Dit wil zeggen dat hoe dan ook alle Vlaamse installaties bijkomend zullen moeten worden uitgerust met een denoxinstallatie uiterlijk voor 28 december 2005. Indien zij deze investering niet wensen te doen, zullen zij moeten sluiten voor die datum.

Wij gaan ervan uit dat alle Vlaamse huisvuilverbrandingsinstallaties, met uitzondering van MIWA in Sint-Niklaas, op termijn zullen functioneren conform de normen van de richtlijn (*MIWA : Intercommunale Vereniging voor Huisvuilverwerking Midden-Waasland – red.*). Nu reeds heeft IVOO een milieuvergunningaanvraag ingediend voor de uitbreiding van de rookgaswassing, teneinde tegemoet te komen aan de voorwaarden van de verbrandingsrichtlijn.

Op dit moment werkt de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) aan het ontwerp-Uitvoeringsplan Huishoudelijk Afval 2003–2007. Volgens het eerste ontwerp wordt ervan uitgegaan dat de huisvuilverbrandingsinstallatie van IVOO gedurende de volledige planperiode verder zal worden uitgebreid.

De IVOO-huisvuiloven is uitgerust met een elektrofilter (voor stofafscheiding), halfnatte rookgasreiniging (reactor met kalkmelk en actief-koolinjectie en mouwfilter), zuigtrekventilator en natte wasser. Deze zuiveringsinstallatie laat toe om de gestelde norm voor dioxines van 0,1 ng TEQ/Nm³ te halen.

Om aan de strengere norm voor stikstofoxyden van 200 mg/Nm³ te voldoen, zal de bestaande zuiveringsinstallatie worden uitgebreid met een katalytische denoxinstallatie. Voor deze verandering van de installatie werd op 21 februari 2002 een milieuvergunningaanvraag ingediend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen. Bijgevolg mag worden verwacht dat binnen de voorgeschreven overgangstermijn ook aan de verstrengde NO_x-norm zal kunnen worden voldaan.

Wat de verdere toekomst en strategie voor bedoelde oven betreft, kan ik medelen dat de huisvuil-

verbrandingsinstallatie is vergund tot 7 oktober 2013. Het feit dat de exploitant continu milieu-investeringen doet en plant om aan de gestelde normen te voldoen, lijken mij een aanwijzing te zijn dat de exploitant alleszins beoogt de exploitatie met respect voor de normen op langere termijn voort te zetten.

**Vraag nr. 161
van 14 maart 2002
van de heer JAN VERFAILLIE**

Onbevaarbare waterlopen – Beheers- en onderhoudskosten

De onbevaarbare waterlopen worden ingedeeld in vier categorieën, overeenkomstig de wet van 28 december 1967 : waterlopen van eerste, tweede en derde categorie en de vroeger geklasseerde waterlopen volgens de atlas van 1877.

Voor de waterlopen van eerste categorie is het Vlaams Gewest verantwoordelijk voor het beheer en het onderhoud. Het doel van het beheer is de waterafvoer te verzekeren en het leefmilieu te vrijwaren.

1. Welk totaalbudget wordt jaarlijks besteed aan het beheer en onderhoud van de waterlopen eerste categorie ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de kosten voor de afgelopen vier jaar op het vlak van personeel en administratie, studies, jaarlijkse onderhouds- en herstellingswerken, buitengewone werken van verbetering of wijziging ?

Antwoord

1. De afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer beschikt voor de uitvoering van de haar toegewezen taken in het kader van het beheer van de onbevaarbare waterlopen eerste categorie over middelen op de algemene uitgavenbegroting (programma's 61.5 (BA 12.10, 73.20, 73.90, 74.05) en 64.6 (BA 73.02) (BA : *basisallocatie* – red.). In totaal bedragen de beschikbare middelen ongeveer 27 miljoen euro. Dit geld wordt onder meer benut voor investeringswerken, aankoop van gronden, onderbouwende studies, ruimingswerken, herstellingen, verbeteringswerken, verbruik pompstations, ...

In dit bedrag zijn de personeelskosten en algemene werkingskosten niet begrepen.

2. De enige belangrijke wijziging die de voorbije jaren is opgetreden in de budgetten voor het beheer van de waterlopen eerste categorie is de nieuwe basisallocatie 73.02 : "veiligheid en versterking van de ecologische functie van de onbevaarbare waterlopen", die na de zware overstromingen in september 1998 werd ingevoerd. Op de begroting is daarvoor momenteel 5,7 miljoen euro uitgetrokken. Voor het overige zijn de kredieten steeds zo goed als ongewijzigd gebleven, maar werden – mede door de initiatieven in het kader van het Milieubeleidsplan 1997-2001 – een aantal belangrijke heroriënteringen doorgevoerd. Ik denk hierbij aan de verhoogde aandacht voor de sanering van waterbodems, de initiatieven rond het wegwerken van vismigratieknelpunten, de projecten rond natuurvriendelijke oeveraanleg, de aanleg van natuurlijke overstromingsgebieden, enzovoort.

Wat de kosten betreft die werden gemaakt voor studies, onderhoud en herstellingen en investeringen, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende mededelen.

Het aandeel van de verschillende onderhoudswerken varieert. Zo hebben bijvoorbeeld zware overstromingen een impact op het oeverherstel en zijn in zeer natte jaren de pompkosten hoger. De hierna vermelde cijfers geven evenwel een indicatie van de grootte van belangrijke onderdelen (cijfers tussen haakjes geven bedragen in miljoen euro) : energieverbruik en exploitatie pompstations (1,9), kleine slibruiming (1,25), onderhoud waterlopen (2,4), herstellingen elektromechanica en revisie pompen (0,83).

Wat de overige kredieten voor integraal waterbeheer en investeringen betreft, kan grosso modo volgende verdeling worden opgegeven : investeringswerken en belangrijke heraanlegwerken (10), grote slibruiming (5), alle ere-looncontracten en opdrachten van diensten voor de realisatie der werken (bodemonderzoeken, milieueffectrapporten, berekeningen, ...) (3). Deze laatste cijfers ondergaan wel verschuivingen van jaar tot jaar, en dit naargelang de specifieke noden van de afdeling. Zo worden bijvoorbeeld in bepaalde jaren belangrijke budgetten gependend aan de aankoop van terreinen, terwijl in andere jaren meer kredieten worden benut voor het uitvoeren van de daaropvolgende werken.

In 2000 werd op basis van een oefening rond tijdsregistratie vastgesteld dat binnen het procesbeheer van de waterlopen (met inbegrip bijvoorbeeld van het verlenen van adviezen en machtigingen) momenteel personeel actief is dat overeenstemt met ongeveer 45 VTE (*vol-tijdsequivalent — red.*). In deze cijfers is personeelsinzet voor de administratieve ondersteuning en de voorbereiding van projecten begrepen.

Vraag nr. 162
van 14 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Plantentuin Meise – Toegangsprijs

Als de overdracht van de Plantentuin van Meise ooit rond is, zal het probleem rijzen van het al dan niet vrij toegankelijk maken van de site voor het publiek.

Vanuit de Plantentuin zelf zou men niet gewonnen zijn voor een vrije toegang.

Kan de minister toelichten wat de bezwaren zijn ?

Antwoord

Door de directie van de Nationale Plantentuin wordt momenteel een beleid inzake toegangsprijs gevoerd dat gebaseerd is op één globale prijs of abonnement, waardoor de afzonderlijke betaling voor zowel de kassen als de openluchtverzameling kon worden afgeschaft. Door de toegangscontrole bij slechts twee mogelijke ingangen te laten plaatsvinden, kon men bovendien 40 hectare meer openstellen voor het publiek.

De collecties van de Plantentuin worden als één geheel gepresenteerd. Het bezoek wordt beperkt tot bezoekers die het domein respecteren en zij die komen uit interesse voor de plantenverzamelingen. Diefstal, vandalisme en exhibitionisme, waarover voorheen zonder toegangscontrole veel klachten waren, komen nu niet meer voor. Het ongeoorloofd binnenbrengen van honden kon ook worden gestopt.

Door dit pakket van maatregelen, alsook door het grotere aanbod en door het invoeren van een goedkope jaarkaart steeg het aantal abonnementen (momenteel meer dan 1.700 abonnementen in 2000 – 2001) en verdubbelde het aantal bezoekers. Het grotere aanbod en een nieuw educatief centrum

worden trouwens deels gefinancierd uit de inkomsten van het toegangsgeld.

Om al deze redenen acht de directie van de Nationale Plantentuin het opportuun deze regeling te behouden.

Vraag nr. 163
van 14 maart 2002
van de heer JAN LOONES

Teerhoudend asfaltpuin – Verwerking

Heel wat besturen en aannemers hebben te maken met een actueel en steeds weerkerend probleem : het afvoeren van teerhoudend asfaltpuin bij het opbreken van asfaltwegen.

Het niet-teerhoudend asfaltpuin vormt geen probleem, aangezien het op verschillende manieren kan worden hergebruikt. Anders ligt het voor het teerhoudend asfaltpuin. Teerhoudende asfalt bevat als bindmiddel (steenkool)teer, dat vanwege het hoge gehalte aan kankerverwekkende PAK's (polycyclische aromatische koolwaterstoffen) gevaren kan opleveren voor gezondheid en milieu. Daarom is het, volgens het Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea) verboden teerhoudend asfaltpuin te hergebruiken.

Tot 1 januari 2002 kon dit soort puin nog worden afgevoerd naar vergunde stortplaatsen, waarbij de kosten geraamd werden op circa 5.000 frank/ton, afhankelijk van het transport.

In afwachting van een wijziging van het huidige Vlarea is het mogelijk het teerhoudend asfaltpuin op te slaan mits een tijdelijke milieuvergunning (max. 6 maanden) voor het opslaan van afvalstoffen.

Voorzover een tijdelijke milieuvergunning (bij de gemeente) al kan worden verkregen, blijkt, na contactname met de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), dat één van de voorwaarden is dat het om minstens 3.000 m³ moet gaan, teneinde een versnipperd hergebruik tegen te gaan.

Ik verwijs naar onze noorderburen (Nederland), waar gewerkt wordt aan een nieuwe verwerkingswijze, bestaande uit een speciale manier van thermische conversie (verbranding). Daarbij worden tegelijk drie doelstellingen gerealiseerd : volledige thermische vernietiging van het bindmiddel met daarin aanwezige schadelijke PAK's ; efficiënt ge-

bruik van vrijkomende energie ; hoogwaardig hergebruik van de overblijvende schone mineralen.

OVAM is echter geen voorstander van deze verwerkingswijze, wegens niet-economisch en alleen rendabel op grote praktijkschaal.

Bij ons kan er momenteel enkel bij Indaver (Antwerpen) verbrand worden, tegen 15.000, frank/ton, te verhogen met de transportkosten. Dit is dus onbetaalbaar.

Er zijn dus geen redelijke en betaalbare oplossingen voorhanden, en de nieuwe te verwachten Vlaerevoorschriften zullen ook geen uitweg bieden voor dit actuele probleem.

1. Is de minister op de hoogte van de moeilijkheden die de besturen en aannemers ondervinden bij de berging van teerhoudend asfaltpuin ?
2. Hoe evalueert de minister de nieuwe verwerkingswijze van dit soort asfaltpuin, zoals toegepast in Nederland ?

Onderschrijft zij de bovenvermelde evaluatie van OVAM ?

3. Wordt eraan gedacht om deze methode ook bij ons toe te passen ?
4. Welke haalbare oplossingen reikt de minister aan voor dit probleem ?

Antwoord

1. Ik ben op de hoogte van de problematiek rond teerhoudend asfalt.

Momenteel kan dit teerhoudend asfalt niet gebruikt worden als bouwstof, omdat het gehalte aan polycyclische aromatische koolwaterstoffen de voorwaarde zoals gesteld in het Vlarea overschrijdt. Het gevaar voor de volksgezondheid en het milieu bestaat bij het warm hergebruik, omdat bij verhitting de PAK's kunnen vrijkomen. Daarom werd besloten om het koud hergebruik mogelijk te maken. Daartoe wordt een Vlarea wijzigingsvoorstel voorbereid waarbij wordt afgeweken van de voorwaarde voor PAK's. De verwerking in een fundering van asfaltgranulaatcement beoogt de milieutechnisch veilige verwerking van teerhoudend asfalt. Het teerhoudend asfalt wordt gemengd met zand en met minstens 2,5 % cement, zodat er niet moet

worden gevreesd voor een langzame uitlozing van PAK's op lange termijn.

Een aanvullende voorgestelde voorwaarde is om teerhoudend asfalt alleen te hergebruiken in werken met een minimale omvang van 3000 m³. Op deze wijze kan de stroom in een tweede leven beter gericht gestuurd worden en wordt bijmenging onder andere granulaten in kleinere werken voorkomen.

2. In Roosendaal werd begin januari 2000 gestart met een demonstratie-installatie. Door verbranding in een toroïdaal wervelbedstelsysteem wordt het bindmiddel teer vernietigd. Deze thermische conversie wordt geïntegreerd in het asfaltproductieproces, in combinatie met optimale benutting van de vrijgekomen energie en hoogwaardig hergebruik van de overblijvende materialen.

De OVAM stelt enkel kritische vragen bij het proefproject in Nederland namelijk :

- er wordt onderscheid gemaakt tussen de kwaliteit van het asfalt (T1-en T2-kwaliteit). Er ligt naar schatting 800.000 ton teerhoudend asfalt opgeslagen in Nederland, voor een groot deel T2-kwaliteit. De technologie in Roosendaal is voornamelijk gericht op het verwerken van teerhoudend asfalt met T1-kwaliteit.

Het verwerken van teerhoudend asfalt met een mindere kwaliteit (T2) levert een lager energetisch rendement op en de kwaliteit van het mineraal aggregaat staat direct hergebruik in warm asfalt niet toe. Het is belangrijk om te weten welk rendementsverlies hiermee gepaard gaat en of dit in de praktijk een haalbare operatie is ;

- bovendien stelt OVAM zich vragen bij de kwaliteit van de rookgasemissies.

Een delegatie van het OCW (Opzoekingscentrum van de Wegenbouw) heeft vorig jaar bij een plaatsbezoek aan de proefinstallatie deze gegevens opgevraagd, maar ze werden hun tot op heden niet overhandigd. OVAM volgt de nieuwe verwerkingswijze op, in overleg met het OCW.

3. Gelet op de antwoorden onder punten 1 en 2, wordt er voorlopig nog niet voor geopteerd om de verbrandingstechniek in Vlaanderen toe te passen.

4. Voor de haalbare oplossing verwijs ik naar het antwoord onder punt 1.

Vraag nr. 164
van 14 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Gemeentelijke containerparken – Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 298 van 14 september 2000 heeft de minister verklaard dat het Vlaams Gewest stappen zou ondernemen, conform het decreet van 2 juli 1981, wanneer de betrokken gemeenten niet binnen afzienbare tijd zouden voldoen aan de verplichting om een gemeentelijk containerpark uit te baten (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 298 van 14 september 2000, blz. 519).

1. Welke gemeenten van meer dan 10.000 inwoners beschikken nog altijd niet over een operationeel containerpark ? Wat is de reden hiervoor ?
2. Zijn er sinds 2000 nog gemeenten met minder dan 10.000 inwoners die een overeenkomst afgesloten hebben met een naburig gemeentelijk containerpark ?
3. Welke stappen heeft de minister ondertussen ondernomen tegen gemeenten die niet voldoen aan de decretale bepalingen ?

Over welke gemeenten gaat het hier ?

Antwoord

1. Volgende gemeenten beschikken nog altijd niet over een operationeel containerpark:
 - Haaltert : heeft een milieuvergunning verkregen op 13 november 2001, lopende tot 13 november 2002 ;
 - Herzele : momenteel is een milieuvergunningsaanvraag ingediend voor een containerpark ;
 - Lede : deze gemeente beschikt nog steeds niet over een geldige milieuvergunning en zal binnen afzienbare tijd een nieuwe milieuvergunningsaanvraag indienen ;

– Zwijndrecht : afwijking verkregen van de minister om zelf geen containerpark te hebben, de bevolking kan terecht op het containerpark van Beveren. Dit containerpark is gesitueerd op de grens van beide gemeenten ;

– Beerse : afwijking verkregen van de minister om zelf geen containerpark te hebben, de bevolking kan terecht op het containerpark van Merksplas.

2. Sinds 2000 is er geen enkele gemeente die een overeenkomst afgesloten heeft met een naburig gemeentelijk containerpark.
3. De gemeenten krijgen richtlijnen dat ze aan de voorschriften moeten voldoen conform de bepalingen van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen, namelijk het beschikken over een containerpark of het afsluiten van een overeenkomst met een buurgemeente voor het gebruik van het containerpark.

Gemeenten die niet voldoen aan de vigerende milieuwetgeving, krijgen geen subsidies, zoals bepaald in het milieuconvenant.

Vraag nr. 165
van 14 maart 2002
van de heer JOHAN MALCORPS

NV Pako Rumst – Mobiliteitseffecten en milieuvergunning

De Rupelstreek heeft reeds zwaar te lijden van een overmaat aan overslagbedrijven en van het bijbehorende zware vrachtverkeer. Op het industrieterrein Catenberg in Rumst wordt een nieuw distributiebedrijf gepland. Een mobiliteitseffectrapport (Mober) opgemaakt door het studie bureau Technum schat dat de vestiging tot een toename van het verkeer zou leiden met zo'n 10 % personenwagens en 19 % vrachtwagens, bovenop de bestaande stroom van zo'n 6.800 voertuigen per dag tussen de E19-autosnelweg en het centrum van Rumst (cf. de verkeerstelling van de Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen (Igean) in de Steenberghoekstraat op 18/10/2000).

Om de bijkomende verkeersoverlast uit de dorpskernen van Rumst en Terhagen te weren, wil men een ontsluitingsweg aanleggen tussen de Steenberghoekstraat en de Hollebeekstraat, en het verkeer verder afleiden via de Hollebeekstraat, de Hoge Meentochtstraat, de Slijkenhoefstraat en zo

via de N1 naar de E19. Dit is ook de aanbeveling van Technum. Meer zelfs, zonder deze omleidingsweg naar de E19 acht men de vestiging van het distributiebedrijf niet verantwoord. Door velen wordt echter sterk betwijfeld of men de truckers zover kan krijgen dat ze deze omleidingsweg gebruiken en de dorpskernen van Rumst en Reet mijden.

Op termijn wordt door sommigen ook gedacht aan een ontsluitingsweg achter het industriegebied en een omleidingsweg rond Terhagen tot aan de Hoogstraat en vervolgens de Bosstraat. Deze weg zou een negatieve natuurimpact hebben. Of men suggereert zelfs een extra op- en afrit ter hoogte van het servicestation FINA op de autosnelweg. Deze oplossingen worden door Technum niet verdedigd. Maar door de keuze voor deze locatie zullen ze in de toekomst allicht opnieuw met meer kracht op de agenda worden geplaatst.

Minister Stevaert liet echter reeds weten, in antwoord op mijn vraag nr. 164 van 29 januari 2002, dat hij conform het mobiliteitsplan voor de Rupelstreek geen omleidingswegen rond Terhagen of Rumst overweegt. Het al dan niet verlenen van de vergunningen op basis van het opgemaakte Mober is volgens hem integraal de verantwoordelijkheid van de ministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en Milieu (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1381).

De vraag is in een dergelijk geval wat de waarde is van een Mober.

Het rapport vermeldt duidelijk dat er een sterke bijkomende verkeerslast gegenereerd wordt, in een situatie die al sterk verzadigd is. Als er geen omleidingswegen komen, is het afleveren van een milieuvergunning in feite niet verantwoord.

1. Gaat de minister van Leefmilieu er in een dergelijk geval van uit dat de bedoelde vestiging vanuit mobiliteitsoogpunt wenselijk is ?
2. Zo ja, welke oplossingen worden dan in het vooruitzicht gesteld inzake te volgen (om)wegen of een verplichte vrachtwagenrouteplanning ?
3. Wordt daarover dan overleg gepleegd met de collega bevoegd voor Mobiliteit ?
4. Wat is in het algemeen de relatie tussen een Mober en de milieuvergunning ?

Kan een negatief Mober een voldoende reden zijn om een vergunning te weigeren ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Van Mechelen (nr. 99).

Antwoord

Vooreerst wil ik opmerken dat bij de bevoegde afdeling Milieuvergunningen momenteel geen vergunningsaanvraag, noch andere informatie beschikbaar is over een bedrijf NV Pako dat zich als distributiebedrijf zou vestigen op het industrieterrein Catenberg in Rumst.

Verder kan worden verduidelijkt dat distributiebedrijven op zich, volgens bijlage 1 bij titel I van het Vlarem, geen ingedeelde inrichtingen zijn. Of de activiteiten in een concreet geval al dan niet aan meldings- of vergunningplicht onderworpen zijn, zal dan ook afhangen van welke goederen opgeslagen worden en in welke hoeveelheden. Een factor kan eventueel ook het stallen van voertuigen andere dan personenwagens zijn, eventueel aanwezige koelruimten, enzovoort. In elk geval is het niet denkbeeldig dat de activiteit slechts meldingsplichtig is of vergunningplichtig klasse 2. In beide gevallen ligt de bevoegdheid inzake de milieuvergunningproblematiek bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst. Slechts wanneer het om een klasse 1-inrichting gaat, is de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen bevoegd in eerste aanleg. Mijn ambt kan slechts aangezocht worden bij een beroepsprocedure voor een klasse 1-inrichting.

Ten slotte kan ik op concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende antwoorden.

1. De beoordeling van een milieuvergunningsaanvraag omvat alle elementen die invloed hebben op het milieu en de mens. Alle hinderfactoren voor de omgeving dienen te worden beoordeeld, dus ook de eventuele gegenereerde verkeersstroom en de bereikbaarheid en toegankeelbaarheid van het bedrijf in het licht van de mogelijke omgevingshinder.

De beoordeling van de waarde van een mobiliteitseffectrapport op zich, komt toe aan de Vlaamse minister bevoegd voor Mobiliteit. In het kader van een milieuvergunning is het geen verplicht document, maar voorzover het document beschikbaar is en elementen bevat die betrekking hebben op de impact op het milieu en de mens dient er, zoals trouwens het geval is met alle beschikbare en bekende informatie, re-

kening mee gehouden te worden bij de beoordeling van een milieuvergunningaanvraag.

2. In de milieuvergunning kunnen enkel voorwaarden opgelegd worden met betrekking tot de inrichting zelf, dit tot en met de te gebruiken in- en uitgangen voor vrachtwagens en eventueel de verkeerscirculatie op het terrein.

Het opleggen van een verplichte vrachtwagenroute op openbare wegen buiten de omgeving van het bedrijf, kan niet afdwingbaar in de milieuvergunning worden opgelegd en moet eventueel geregeld worden via verkeerssignalisatie vanuit de bevoegde wegbeheerders (gemeente, provincie of gewest).

3. Bij de beoordeling van een milieuvergunningaanvraag wordt rekening gehouden met de omgevingsituatie en de beschikbare informatie zoals bijvoorbeeld een Mober.

Er is geen dossiermatig overleg hieromtrent tussen de ministers bevoegd voor Mobiliteit en Leefmilieu.

4. Er is geen wettelijk vastgelegde relatie tussen beide. Een Mober is geen verplichting in het kader van een milieuvergunning. Voorzover het document bekend is en elementen bevat die betrekking hebben op hinder voor het milieu en de mens, dient er rekening mee gehouden te worden bij de beoordeling van een milieuvergunningdossier, zoals dat het geval is met elk element dat bekend is en invloed heeft op milieu en omgeving naar hinder.

Een negatief Mober kan een onderdeel vormen van de beoordeling van een milieuvergunningaanvraag en zou kunnen leiden tot een weigering als eruit blijkt dat de veroorzaakte hinder voor milieu en mens onaanvaardbaar is.

(Antwoord Dirk Van Mechelen : blz. 1840)

Vraag nr. 166
van 14 maart 2002
van de heer ANDRE MOREAU

Cladosporium – Bestrijding

Cladosporium is een van de meest voorkomende schimmels ter wereld. Hij groeit praktisch overal.

De bewoners van de Pastorijstraat in Grimde-Tienen klagen over zwarte schimmel op hun daken, dakgoten, deuren en ramen.

Citroenzuurproducent "Citrique Belge NV" is gelegen in de Pastorijstraat. In 2001 bereikten de bewoners en de "Citrique Belge NV" een akkoord over de reiniging van hun huizen. Maar de gevels die toen werden behandeld, zitten nu alweer onder de zwarte schimmel.

Volgens de bewoners wordt de schimmel veroorzaakt door het bedrijf. De bedrijfsleiding daarentegen stelt dat de fabriek geen stof uitstoot. De manager veiligheid en milieu van "Citrique Belge NV" geeft de volgende verklaring : "Door een grotere vochtigheid ontstaat hier in de buurt van de fabriek een soort microklimaat waar deze schimmelsoort uitstekend in gedijt".

1. Hoeveel klachten over Cladosporium werden in 2000 en 2001 in Vlaanderen geregistreerd ?
2. In hoeveel gevallen (procentueel uitgedrukt) was een bedrijf bij het probleem betrokken ?
3. Hoe werden de geregistreerde klachten behandeld ?
4. Hoeveel gevallen (procentueel uitgedrukt) werden gerechtelijk beslecht ? Zijn er nog significante hangende rechtszaken ?
5. Wat is (zijn) de meest efficiënte wijze(n) om Cladosporium te bestrijden ?

Antwoord

1. Voor de provincie Vlaams-Brabant werd in de loop van de jaren 2000 en 2001 één klacht ingediend bij de buitendienst Vlaams-Brabant van de afdeling Milieu-inspectie.

Het betrof een klacht van een actiecomité, ondertekend door een zevental personen, die gewag maakte van "een zwarte neerslag op alles wat blootgesteld is aan de buitenlucht". Ook de stad Tienen zelf deed melding van dezelfde klacht.

2. De klagers wezen hierbij naar het bedrijf "Citrique Belge" als mogelijke bron.
3. De buitendienst Vlaams-Brabant van de afdeling Milieu-inspectie nam onmiddellijk contact op met het bewuste bedrijf. Hij ontving per ke-

rende een visie van het bedrijf op de feiten. Een door de KU Leuven uitgevoerd onderzoek wees op de aanwezigheid van *Cladosporium* (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*). Dit is een der meest voorkomende schimmelsoorten in de natuur en hij is wereldwijd verspreid. Hij komt vooral voor op dood plantenmateriaal en als grondsimmel.

De UCL werd belast met een verder onderzoek (*UCL : Université Catholique de Louvain – red.*). Tevens werden de leden van het buurtcomité uitgenodigd op een vergadering op het bedrijf om het probleem te bespreken.

Gelet op het feit dat het betrokken bedrijf in overleg met de buurtbewoners enerzijds een oplossing uitwerkte om de huizen te reinigen, en anderzijds gepaste maatregelen zocht om de groei en de verspreiding van de schimmel te beperken, leek een verder ingrijpen van de afdeling Milieu-inspectie niet opportuun. Sindsdien werden ook geen klachten meer ontvangen bij de buitendienst Vlaams-Brabant van de afdeling Milieu-inspectie.

Naar aanleiding van de voorliggende vraag werd het bedrijf opnieuw gecontacteerd. Hierbij bleek dat er opnieuw een vergadering is gepland met de buurt. Op die bijeenkomst zullen onder meer de verdere fasen van de reinigingsactie worden toegelicht.

4. De afdeling Milieu-inspectie is niet op de hoogte van mogelijke gerechtelijke procedures in deze problematiek.
5. De afdeling Milieu-inspectie is niet op de hoogte van mogelijke bestrijdingstechnieken voor *Cladosporium* en acht het de verantwoordelijkheid van het bedrijf om de meest efficiënte oplossing te bieden.

Vraag nr. 167
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 25
 van 21 maart 2002
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1741

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 171
van 21 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

OTL-stort Rumst – Kwaliteit opvulgrond

In 1994 werden na de sluiting van de OTL-stortput in Rumst aan de Hollebeekstraat beplantingen aangebracht. Acht jaar na de eerste beplantingen blijkt dat het plantgoed nauwelijks groeit.

De milieuambtenaar van deze gemeente meent dat de kwaliteit van de grond niet ideaal is om planten te laten groeien. Het gaat om uitgegraven grond van de waterputten van de Antwerpse Waterwerken. Het rapport van een bodemdeskundige meldde dat de grond met compost moet worden verrijkt, maar door de hoge kostprijs van zo'n operatie werd dit niet uitgevoerd. Ook de lorken van het aangrenzende Mechelse Bos zijn in slechte toestand.

1. Werd bij het aanleveren van de grond voor opvulling van de stortput, de kwaliteit ervan onderzocht ?
2. Wat is het resultaat van het rapport van de bodemdeskundige ?
3. Is de laag die op het stort werd gelegd voldoende om de veiligheid en de kwaliteit te garanderen ?
4. Dient er verder onderzoek uitgevoerd te worden naar de eventuele problemen in het Mechelse Bos ?
5. Welke initiatieven neemt de minister naar aanleiding van deze verontrustende vaststellingen ?

Antwoord

1. Hierover is geen informatie bekend bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), onder meer omdat het toezicht op de afwerking toen niet tot de bevoegdheid van de OVAM behoorde.

2. In oktober 1992 onderzocht Adinco BVBA of de afdichtlaag voldoet aan de eis betreffende de doorlaatbaarheid. De slotconclusie was dat de afdichtlaag, na analyse van een aantal monsters, statistisch gezien aan de gestelde eis voldoet.

Vanaf 1992 werd de stortplaats afgewerkt conform de voorwaarden opgelegd door de OVAM. De afdekking van de stortplaats (ca 22 ha) gebeurde in twee fasen :

- afdichting (ca 4 ha) met tweemaal 30 centimeter verdichte klei met daarop een 70 centimeter dikke, sterk kleihoudende bewortelingslaag met daarin een draineringslaag ;
- afdichting van circa 17,5 hectare van de resterende oppervlakte. Na het nivelleren van de gipslaag werd hierop 30 centimeter klei aangebracht met daarop een HDPE-folie van 1 millimeter. Hierboven werd een bewortelingslaag (met daarin draineersleuven met PVC-leidingen met draineerzand) van 70 centimeter aangebracht (*HDPE : hogedichtheidspolyethyleen ; PVC : polyvinylchloride – red.*).

De kwaliteit van de aangevoerde grond (bewortelingszone en klei) is de OVAM onbekend (zie ook punt 1). Door de erkende bodemsaneringsdeskundige VFD-Fugro wordt gesteld dat de opvulgrond afkomstig was van de uitgraving van het waterspaarbekken in Duffel.

3. Globaal kan worden gesteld dat de laag die op het stort werd aangebracht, uitgevoerd werd conform de bepalingen van artikel 8, § 2 van de uitbatingvoorwaarden van de bestendige deputatie van 1 augustus 1985 (brief Min. Vl. Gem., dep. Leefmilieu en Infrastr., administratie Milieu, Natuur en Landinrichting dd. 15 december 1994).
4. Het is de OVAM niet bekend of de problemen in het Mechelse Bos verband houden met het voormalige stort. In eerste instantie is dit een zaak van de beheerder van dit terrein.
5. Eventuele initiatieven zullen worden onderzocht, voorzover zij behoren tot de bevoegdheden van de minister bevoegd voor Leefmilieu.

Vraag nr. 172
van 21 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Omloopstraat Roosdaal – Bodem- en grondwateronderzoek

In de gemeente Roosdaal, meer bepaald in de Omloopstraat, wordt voor twee loten een stedenbouwkundig attest aangevraagd met de bedoeling ze binnen enige tijd te kunnen bebouwen.

Op deze loten werden in het verleden activiteiten ontplooid door een ijzerhandelaar, die koelkasten, autowrakken en dergelijke op een niet al te milieuvriendelijke manier recycleerde en in vele gevallen verbrandde. Na stopzetting van de werkzaamheden van de ijzerhandelaar werden deze gronden door het gemeentebestuur van Roosdaal afgedekt.

De vrees bestaat dat door de praktijken van de ijzerhandelaar een zware verontreiniging kan worden vastgesteld op deze gronden en in de ruime omgeving. Het is opvallend dat er, ondanks het lage aantal inwoners in deze straat, toch veel kankergevallen zijn. In vergelijking met de omliggende straten is het een eigenaardig fenomeen, dat op zijn minst ongerustheid creëert.

Door de aanwezigheid van talrijke bronnen in de omgeving van de Omloopstraat is een verontreiniging van het grondwater niet ondenkbaar.

1. Werd de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) belast met een bodemonderzoek op de twee loten in de Omloopstraat, met name lot 1 : Roosdaal, 1e afdeling Pamel, Sie E nr. 745 m deel, en lot 2 : Roosdaal, 1e afdeling Pamel, Sie E nr. 745 m deel ?
2. Wat is het resultaat van dit bodemonderzoek, en worden deze resultaten ter inzage gelegd bij het gemeentebestuur ?
3. Werd gezien de bronrijke omgeving ook onderzoek gedaan naar verontreiniging van het grondwater ?
4. Heeft het gemeentebestuur van Roosdaal OVAM ervan op de hoogte gebracht dat de mogelijk verontreinigde site opgehoogd werd met een grondlaag ?
5. Wie dient er verantwoordelijk te worden gesteld als er sprake is van verontreiniging ?

Antwoord

1. Op 25 juni 2001 ontving OVAM, in het kader van een mogelijke overdracht, gelijktijdig een oriënterend en een beschrijvend bodemonderzoek voor een perceel in de gemeente Roos-

daal, kadastraal bekend als Roosdaal, 1E afdeling Pamel, Sie E nr. 745 m.

Deze bodemonderzoeken werden uitgevoerd door de erkende bodemsaneringsdeskundige Becewa.

- Op basis van het oriënterend bodemonderzoek werden verhoogde concentraties in het vaste deel van de aarde teruggevonden voor een aantal zware metalen.

Voor cadmium (1,12 x de norm), lood (1,42 x de norm) en zink (1,70 x de norm) werd de bodemsaneringsnorm overschreden. Voor chroom werd de bodemsaneringsnorm benaderd (0,8 x de norm). Er werd tevens een verhoogde waarde voor EOX (extraheerbare organische halogenen) in het vaste deel van de aarde teruggevonden (10,8 mg/kg ds) (*ds : droge stof – red.*).

Uit het beschrijvend bodemonderzoek bleek dat de verontreiniging van het vaste deel van de aarde met lood, zink en cadmium voornamelijk in de top laag werd waargenomen. De verontreiniging met lood en zink werd voornamelijk waargenomen in boringen met bijmenging met puin. De concentraties lood en zink namen snel af met de diepte. De verontreiniging met cadmium wordt voornamelijk waargenomen op het centrale gedeelte van het terrein.

Op basis van deze gegevens kon worden aangenomen dat de vastgestelde verontreiniging van het vaste deel van de aarde met zink, lood en cadmium gerelateerd was met de aanwezige puinlaag. Vooraan het terrein werden geen verhoogde concentraties aan EOX waargenomen.

Aangezien de historische verontreiniging geen ernstige bedreiging vormde, diende er geen bodemsaneringsproject opgesteld te worden. Het onderzochte perceel werd wel opgenomen in het register van verontreinigde gronden.

Via een bodemattest werd de gemeente ervan op de hoogte gebracht dat er op dit perceel geen bodemsanering noodzakelijk is, maar dat het perceel wel opgenomen wordt in het register van verontreinigde gronden.

- Tijdens het oriënterend bodemonderzoek werd onderzoek verricht naar een mogelijke verontreiniging van het grondwater.

Voor zink werd de toenmalige norm van 100 µg/l overschreden (1,79 x). Momenteel ligt de

norm voor zink op 500 µg/l (*µg : microgram – red.*). Uit het onderzoek werd besloten dat deze verhoogde zinkconcentraties een regionaal verschijnsel zijn.

Voor andere zware metalen werd een verhoogde concentratie ten opzichte van de achtergrondwaarde waargenomen, doch de bodemsaneringsnorm of de waarde voor opname in het register werden niet overschreden.

- Uit het bodemonderzoek bleek dat er op het terrein een puinlaag aanwezig was.
- Volgens artikel 10 van het decreet betreffende de bodemsanering rust de verplichting om tot bodemsanering over te gaan op volgende personen :

a) indien op de grond waarop de verontreiniging totstandkwam een inrichting gevestigd is of een activiteit uitgeoefend wordt die vergunning- of meldingsplichtig is, op de exploitant ;

b) in de andere gevallen op de eigenaar van de grond waar de verontreiniging totstandkwam, zolang deze niet heeft aangetoond dat een andere persoon voor eigen rekening de feitelijke controle over deze grond heeft. Levert de eigenaar dit bewijs, dan rust deze verplichting op deze andere persoon.

De saneringsplichtige kan de kosten verhalen op de saneringsaansprakelijke. De saneringsaansprakelijke is diegene die door emissie bodemverontreiniging heeft veroorzaakt.

Uit het beschrijvend bodemonderzoek bleek echter dat er niet moet worden overgegaan tot verdere bodemsanering.

**Vraag nr. 175
van 21 maart 2002
van de heer JOHAN DE ROO**

Rattenbestrijding – Deprivatisering

In juni 1999 besliste de Vlaamse regering om de rattenbestrijding op de Vlaamse waterlopen te deprivatiseren. Op die manier neemt de Vlaamse overheid de verdelging van ratten in eigen beheer.

- Hoeveel personeelsleden zijn in de Vlaamse Gemeenschap tewerkgesteld inzake rattenbestrijding ?

2. Wat waren de gevolgen van deze deprivatisering?
3. Hoe wordt deze deprivatisering geëvalueerd?

en beleidsvoerende taken eveneens uitgevoerd worden.

De bestrijding in eigen beheer wordt nu, alles inbegrepen, jaarlijks op ± 4.957.870 euro (± 200 miljoen frank) begroot.

Antwoord

De vorige Vlaamse regering besliste om de rattenbestrijding langs de waterwegen en de onbevaarbare waterlopen van eerste categorie in eigen beheer uit te voeren. De bestrijdingsopdracht, de te bereiken resultaten en de controle op de restpopulatie zijn vastgelegd.

De afdeling Water heeft zichzelf opgelegd om de muskusratten enkel nog met mechanische middelen te bestrijden, terwijl volgens het bestek voor de geprivatiseerde opdrachten ook nog giftige lokazen waren toegelaten. De voorwaarden waaronder de bestrijding van muskusratten in eigen beheer wordt uitgevoerd, zijn dus strenger dan deze opgenomen in het bestek van 1999 voor de geprivatiseerde opdrachten. Hierdoor wordt de opdracht milieuvriendelijker, maar arbeidsintensiever.

1. Om overeenkomstig deze opdracht de bestrijding van de muskusrat, de bruine rat en de beverrat te kunnen uitvoeren, zijn bij de afdeling Water 90 rattenbestrijders tewerkgesteld. Zij worden gecoördineerd door vier personeelsleden. Daarenboven zijn zes ervaren rattenbestrijders uitsluitend met prospectie en controletaken belast.

Voor de beleidsmatige, administratieve, logistieke en boekhoudkundige aspecten wordt bovendien via parttime inzet in totaal voor vier VTE gepresteerd (*VTE : voltijds equivalent – red.*).

2. Begin 1999 werden na een algemene offerte-vraag de prijzen van de voordeligste biedingen bekend. De gemiddelde eenheidsprijs voor een bestrijding volgens het lintenbestek was 3,607 euro (145,50 frank)/lm waterloop (incl. BTW) (*lm : lopende meter – red.*).

Voor de totaliteit van de waterlopen in beheer bij het Vlaams Gewest gaat het om 1.578 kilometer bevaarbare en 1.191 onbevaarbare waterlopen eerste categorie, of samen 2.769 kilometer waterloop. Dit is voor 9.987.369 euro (402.889.500 frank) per jaar. In dit scenario stond de overheid bovendien nog blijvend in voor het toezicht op en de controle van deze opdrachten en moesten algemene coördinerende

De controles op de restpopulatie in 2001 hebben aangetoond dat de resultaatsnorm langs de waterlopen in beheer bij het Vlaams Gewest gehaald werd. Dit steekt schril af tegen het resultaat dat in het verleden behaald werd door de privé-firma's. Een paar vergelijkbare controles op waterlopen vroeger behandeld door privé-firma's en nu in eigen beheer, geven volgende resultaten.

- Bekken van de Brugse polders

Controle privé-firma, 16 mei 1997 – Isabel-lavaart in Knokke-Heist, 61 muskusratten. Controle eigen beheer, 22 november 2000 – Isabellavaart in Knokke-Heist, 2 muskusratten.

- Demerbekken

Controle privé-firma, 23 januari 1998 – Zwart Water in Molenstede, 14 muskusratten. Controle eigen beheer, 12 december 2001 – Zwart Water in Halen, 0 muskusratten.

Benedenscheldebekken

Controle privé-firma, 16 januari 1998 – Verlegde Schijns in Antwerpen, 63 muskusratten. Controle eigen beheer, 12 november 2001 – Antitankkanaal in Stabroek, 2 muskusratten.

- Dijle en Zennebekken

Controle privé-firma, 22 augustus 1997 – Zuunbeek in Sint-Pieters-Leeuw, 35 muskusratten. Controle in eigen beheer, 24 oktober 2001 – Willebroekse Vaart in Halle, 0 muskusratten.

Conclusie

Op het vlak van de rattenpopulatie tonen de resultaten van de controles van de restpopulatie aan wat de gevolgen van de deprivatisering zijn. Deze evaluatie is dus uitermate positief. Op financieel vlak hebben de cijfers uit de kostprij-

vergelijking weinig bijkomende toelichting nodig.

3. Door de afdeling Water werden in het jaar 2000 in totaal 39.394 muskusratten gevangen. In 2001 waren dat er 42.802.

Een belangrijk aantal ratten wordt gevangen in de bufferzone langs de waterlopen van het Vlaamse gewest, dit is langs de tweede en derde categorie onbevaarbare waterlopen in beheer bij de provincies en de gemeenten. Om de norm op de eigen waterlopen te halen, is de afdeling Water verplicht een ruime bufferzone te behandelen.

Het voortdurend groot aantal gevangen ratten wijst op een belangrijke instroom vanuit provinciale en gemeentelijke waterlopen. Controles in 2001 uitgevoerd langs deze waterlopen in samenwerking met de provincies, hebben aangetoond dat hier nog een zeer grote rattenpopulatie aanwezig blijft.

De provincies worden via de nieuwe samenwerkingsovereenkomst met het Vlaams Gewest aangezet om eveneens resultaatgerichte rattenbestrijding uit te voeren.

**Vraag nr. 178
van 21 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Grensboeren – Mesttransport

Het Mestactieplan wil de nadelen van overbemesting wegwerken. Het detecteren van nitraatgevoelige gebieden en het uitrijverbod zijn hiervan een uitvloeisel.

De Vlaamse landbouwers in het gewestgrensgebied met Wallonië hebben vaak gronden in bewerking in Vlaanderen en Wallonië : dit is historisch zo gegroeid. Zij worden nu geconfronteerd met een uitrijverbod naar hun eigen gronden in Wallonië en kunnen dus hun eigen gronden niet meer bemesten met de mest van de eigen dieren.

1. Besprak de minister dit reeds met de terzake bevoegde minister van Wallonië ? Met welk resultaat ?
2. Klopt het dat de Vlaamse landbouwers met grond in Wallonië de mest van eigen dieren niet mogen uitrijden op eigen gronden ?

3. Mogen landbouwers wonende in Wallonië en met grond in Vlaanderen hun mest op deze gronden uitrijden ?

Antwoord

1. Het probleem van de grensboeren wordt in de hele problematiek van de mesttransporten naar Wallonië misschien minder belicht, maar vanwege de historische achtergrond is de onzekerheid met betrekking tot de bemesting van de eigen gronden met de eigen mest schrijnend. Het probleem van deze landbouwers, die mee het slachtoffer zijn van de stugge houding van de Waalse overheid tegen de invoer van mest vanuit Vlaanderen, ligt mij dan ook na aan het hart.

De problematiek werd in het verleden reeds herhaaldelijk aangekaart op het overleg tussen de administraties. Vanuit de Vlaamse overheid (Mestbank) werden hieromtrent volledige voorstellen gericht aan de Waalse overheid. Deze voorstellen zijn gebaseerd op het jaarlijks op voorhand voorleggen van een perceelsgebonden bemestingsplan aan beide bevoegde overheden. De Waalse overheid heeft met betrekking tot dit probleem trouwens bevestigd dat ook zij hiervoor een sluitende oplossing wenste.

Tijdens het overleg in januari met minister Foret is dit probleem eveneens aangekaart. Er werd hierbij bevestigd dat een oplossing voor de grensboeren dringend en gewenst was, ook vanuit Waalse zijde. De voorstellen uitgewerkt door de Mestbank werden dan nogmaals voor dringende bespreking overgezonden aan de bevoegde personen bij het Waals Gewest. Voorlopig echter zonder verdere bespreking.

Ik blijf bij elk onderhoud aandringen op een snelle en goede oplossing. Ik denk dat de wil bij de Waalse collega's voor een oplossing eveneens aanwezig is. Ik hoop dan ook om spoedig resultaten hierover kenbaar te maken.

2. Momenteel is het standpunt van de Waalse overheden met betrekking tot de bemesting van de eigen gronden met de eigen mest niet duidelijk. Daarom wens ik ook een sluitende reglementering voor de grensboeren in overleg met het Waals Gewest (zie hiervoor).

Uit informatie mondeling meegedeeld door de administratie bevoegd voor het afvalstoffendecreet (Office Wallon des Déchets) kan worden

opgemaakt dat voor hen de transporten van eigen mest naar eigen grond niet vallen onder de bepalingen van het afvalstoffendecreet indien het Vlaamse bedrijf en de Waalse gronden minder dan 40 kilometer van elkaar verwijderd zijn. Vanuit gemeentelijke overheden en vanuit controlerende instanties bereiken ons echter andere signalen. Zij beschouwen deze transporten soms wel als transporten die vallen onder het Waalse afvalstoffendecreet. Zij gaan ervan uit dat ook deze transporten verboden zijn en treden tegen deze transporten ook zo op.

Deze verschillende standpunten geven voor de Vlaamse grensboer een grote onzekerheid, die ik ook zo snel mogelijk wens op te lossen.

3. Waalse landbouwers met gronden in Vlaanderen mogen hun eigen dierlijke mest overbrengen naar hun eigen Vlaamse gronden, indien dit gebeurt conform de bepalingen van het mestdecreet.

Dit wil zeggen dat deze Waalse landbouwers een Mestbanknummer moeten hebben als grensoverschrijdend veeteeltbedrijf, dat ze jaarlijks aangifte moeten doen bij de Mestbank en dat jaarlijks hun gronden geregistreerd worden op fotografisch materiaal. Indien ze dan de eigen dierlijke mest wensen over te brengen naar de eigen gronden in het Vlaamse gewest, moeten ze zich houden aan de overige verplichtingen met betrekking tot bemesting van het mestdecreet.

In totaal zijn er 275 Waalse landbouwers met gronden in Vlaanderen. Samen bewerken ze 5.568 hectare cultuurgrond.

Vraag nr. 194
van 28 maart 2002
van de heer JOZEF BROWAEYS

Ruilverkavelingsdossiers – Datering briefwisseling

Bij ruilverkavelingen zijn, in uitvoering van artikel 5 van de ruilverkavelingswet, eigenaars, vruchtgebruikers of verpachters verplicht, op verzoek van de minister van Landbouw of van zijn gemachtigde, binnen vijftien dagen mededeling te doen van naam en adres van de gebruikers, van de door ieder van hen in bedrijf genomen totale oppervlakten en van elke andere inlichting die hij nuttig acht.

Daartoe krijgen zij, sinds 1 januari 2002, van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Land, van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een aangetekend schrijven waarin hun dossier wordt toegelicht en waarbij zij op hun verplichting worden gewezen.

Deze aangetekende brieven dragen evenwel enkel de vermelding "postdatum", wat leidt tot verwarrende situaties. Immers, de betrokken eigenaars (...) beschikken op die manier niet over een datum die als startdatum voor de betrokken termijn van vijftien dagen geldt.

1. Welke datum moet in dergelijke situaties als startreferentie voor de geldende termijn van vijftien dagen worden gehanteerd ?
2. Is het niet zinvoller om op de concrete brieven te werken met een welbepaalde datum, in plaats van met de vermelding "postdatum", zodat er geen verwarring kan ontstaan doordat bijvoorbeeld de geadresseerde de gebruikte envelop met postdatum weggooit ?

Antwoord

Artikel 5, tweede lid van de ruilverkavelingswet van 22 juli 1970, aangevuld door de wet van 11 augustus 1978, bepaalt inderdaad dat alle eigenaars, vruchtgebruikers of verpachters van gronden die krachtens artikel 63 van de ruilverkavelingswet opgenomen zijn in een geheel van gronden waarvoor een onderzoek naar het nut van een ruilverkaveling werd ingesteld, aangeschreven worden en verzocht worden om binnen een termijn van vijftien dagen na hierom te zijn gevraagd, de namen en adressen mee te delen van de gebruikers van hun gronden.

Het opvragen van het gebruik gebeurt voor elk van de ruilverkavelingen die worden opgestart. De meest recente bevraging die werd georganiseerd, was die voor de ruilverkaveling Sint-Lievens-Houtem en vond plaats in januari van dit jaar.

Om te vermijden dat door vertraging bij de administratieve voorbereiding van de verzending of bij de behandeling ervan door De Post, de effectief beschikbare periode voor de eigenaars om te antwoorden zou worden beperkt, opteer ik ervoor om op de brieven zelf geen datum te vermelden. Het is bijgevolg de postdatum op de briefomslag die onmiskenbaar geldt als startdatum voor de periode van vijftien dagen.

Vraag nr. 195
van 28 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

NV Scheldemolens St.-Amands – Bodemvervuiling

Onlangs werd op de terreinen van de voormalige NV Scheldemolens in de gemeente Sint-Amands bodemvervuiling vastgesteld.

In dat verband heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) naar verluidt een onderzoek van grondstalen – afkomstig van het bedrijfsterrein – ingesteld. De resultaten van dat onderzoek moeten meer duidelijkheid over de omvang van de pollutie verschaffen.

1. Kan de minister meer informatie terzake verstrekken ?
2. Gaat het hier om een toewijsbare vervuiling, waarbij de verantwoordelijke aansprakelijk kan worden gesteld ?
3. Op welk ogenblik werd de bevoegde overheid door het gemeentebestuur van Sint-Amands van de feiten op de hoogte gebracht ?

Antwoord

Op vraag van de politionele diensten werd door de OVAM op 11 maart 2002 een bezoek gebracht aan de exploitatiezetel van de voormalige firma NV Scheldemolens, Emiel Verhaerenstraat 7 in 2890 Sint-Amands.

De OVAM heeft echter geen stalen genomen, noch in haar opdracht laten nemen van de bodem. Wel wordt een navolgend proces-verbaal opgemaakt voor het illegaal achterlaten van afvalstoffen (het aanvankelijke proces-verbaal werd opgesteld door de politie).

Vermits de OVAM in dit dossier optrad op verzoek van de politie, was er tot op heden geen rechtstreeks contact met het gemeentebestuur. Evenwel vindt binnenkort omtrent dit dossier een overlegvergadering plaats op het gemeentehuis van Sint-Amands waarop zowel de politie als de OVAM vertegenwoordigd zullen zijn. Daar zal worden besproken wat er te doen staat.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
 INNOVATIE, MEDIA
 EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 89
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 72

van 7 maart 2002

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1859

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 93
van 7 maart 2002
van de heer FELIX STRACKX

Breekwerf Tienen – Bouwvergunning

De firma Croes plant een breekwerf in Tienen, ter hoogte van Lovensteen.

Afgezien van de stof- en geluidshinder voor de buurt, valt er ten gevolge van de vrachtwagens die via de ring rond Tienen de werf op- en afrijden een enorme toename van de verkeersonveiligheid te verwachten.

Het zou dan ook totaal onverantwoord zijn op deze plaats een breekwerf te vestigen.

1. Werd er reeds een bouwaanvraag ingediend voor de vestiging van een breekwerf op deze plaats ?
2. Is er reeds een advies afgeleverd door de administratie ? Wat is de inhoud hiervan ?

3. Werden er door de administratie reeds bepaalde toezeggingen gedaan aan de betrokken firma ?
4. Is het, gelet op de stof- en geluidshinder en het groot verkeersveiligheidsrisico, wel verantwoord een breekwerf te vestigen op deze plaats ?

Antwoord

Betreffende de mogelijke vestiging van een breekwerf in Tienen dient te worden opgemerkt dat :

- a) tot dusver bij de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) Vlaams-Brabant nog geen bouwaanvraagdossier voor advies werd voorgelegd ;
- b) er bijgevolg ook niet werd geadviseerd ;
- c) er tot dusver ook geen overleg geweest is met deze afdeling met betrekking tot deze aanvraag ;
- d) volgens het gewestplan Tienen-Landen het betrokken perceel gelegen is in een industriezone ; een eventuele aanvraag terzake zal dan ook goetst worden aan de planologische voorschriften gevoegd bij dit gewestplan.

Vraag nr. 94 van 7 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

Sectorale BPA's zonevrije bedrijven – West-Vlaanderen

In de studie van het Strategisch Plan voor Ruimtelijke Ordening (SPRE) omtrent de omvang van de zonevrije bedrijven in Vlaanderen werd een hoofdstuk gewijd aan de stand van zaken inzake de sectorale bijzondere plannen van aanleg (BPA) zonevrije bedrijven. Dit hoofdstuk was gebaseerd op gegevens van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm).

Uit de gegevens blijkt dat de provincie West-Vlaanderen het voortouw neemt inzake sectorale BPA's zonevrije bedrijven (SBPA). Zowel wat aan het aantal gemeenten betreft dat actief bezig is met een SBPA, de ministeriële goedkeuring (in totaal 15), als het aantal opgenomen bedrijven (278 bedrijven) scoort West-Vlaanderen het best van alle provincies. Wat de uitval (het aantal onthoudingen in de door de minister goedgekeurde SBPA's) betreft, scoort West-Vlaanderen echter ook

veel hoger dan de andere provincies. Met andere woorden, in de provincies Antwerpen en Limburg bedraagt het aantal goedgekeurde en gedeeltelijk goedgekeurde bedrijven 80 à 90 %. In West-Vlaanderen bedraagt dit maar 73 % en ligt het onder het Vlaamse gemiddelde. Volgens de onderzoekers konden, gelet op de grote verschillen in aantallen bedrijven, hieruit geen conclusies worden getrokken.

1. Kan de minister verklaren waarom het aantal onthoudingen inzake zonevrije bedrijven in de provincie West-Vlaanderen groter is dan in de provincies Antwerpen en Limburg ?
2. Kan de minister een inventaris geven van het aantal zonevrije bedrijven per gemeente die een sectoraal BPA indient in de provincie West-Vlaanderen ?

Kan hij eveneens een overzicht geven van het aantal goedgekeurde en gedeeltelijk goedgekeurde zonevrije bedrijven en onthoudingen per gemeente met een goedgekeurd sectoraal BPA zonevrije bedrijven in de provincie West-Vlaanderen ?

Antwoord

1. Gezien de enorme verscheidenheid van de problematiek van zonevrije bedrijven in Vlaanderen en het feit dat het initiatiefrecht bij de gemeente ligt om te kiezen voor de opmaak van een sectoraal BPA zonevrije bedrijven, is het onmogelijk om vergelijkingen te maken tussen de provincies m.b.t. het aantal bedrijven dat wordt goedgekeurd in een sectoraal BPA zonevrije bedrijven.

Voor iedereen is het duidelijk dat de problematiek sterk verschilt van streek tot streek en dat er een concentratie zonevrije bedrijven is in West- en Oost-Vlaanderen. Dit betekent echter niet dat een sectoraal BPA zonevrije bedrijven uit een gemeente met veel zonevrije bedrijven, op een andere manier wordt behandeld als een sectoraal BPA zonevrije bedrijven uit een gemeente met maar weinig zonevrije bedrijven. Er bestaat dus geen directe link tussen de omvang van de problematiek van zonevrije bedrijven en de uitsluitingen uit een (gedeeltelijk) goedgekeurd dossier. Alle dossiers worden door mijn administratie op gelijke voet behandeld aan de hand van de omzendbrief RO 2000/01 over het planologisch attest, het

bedrijfs-BPA en het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven.

In eerste instantie moet worden vastgesteld dat gemiddeld meer dan driekwart van de bedrijven die opgenomen zijn in een deelplan, ook effectief geheel of gedeeltelijk wordt goedgekeurd. Dit betekent dat voor een beperkte minderheid van de bedrijven die in een deelplan zijn opgenomen, ofwel het bedrijf niet in aanmerking komt voor de toepassing van het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven, ofwel het voorgestelde bestemmingsplan om ruimtelijke redenen niet kan worden goedgekeurd.

Ten tweede zijn de gemeenten verantwoordelijk voor de inhoudelijke samenhang en de kwaliteit van het voorgestelde ontwerp-BPA. In de goedkeuringsprocedure zijn er verschillende adviesmomenten ingebouwd, waardoor de gemeente kan inschatten wat de kans is dat een bepaald deelplan wordt goedgekeurd. In sommige gevallen legt de gemeente de adviezen van verschillende adviserende instanties naast zich neer en worden bedrijven die ongunstig werden geadviseerd toch nog opgenomen in het ontwerp-BPA. De aard van de activiteiten – die duidelijk is omschreven in de omzendbrief RO 2000/01 – de stedenbouwkundige-vergunningentoestand

en de ruimtelijke afweging zijn meestal de hoofdredenen om aan een gedeelte de goedkeuring te onthouden.

Voor een aantal dossiers die in West-Vlaanderen zijn opgemaakt in de pioniersfase van het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven, kan worden gezegd dat er bij de opmaak nog onduidelijkheid heerste over wat kon en wat niet in aanmerking kwam. Dit zette de gemeenten aan om te proberen tot het uiterste te gaan. In een tweede fase zijn een deel van de bedrijven waaraan oorspronkelijk een goedkeuring werd onthouden, opnieuw opgenomen, waardoor er opnieuw een hoog percentage bedrijven in de tweede fase een goedkeuring werd onthouden.

2. Hierna vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal zonevreemde bedrijven die een definitief aanvaard sectoraal BPA indienden per gemeente in de provincie West-Vlaanderen.

In dezelfde tabel zit een overzicht van het aantal goedgekeurde en gedeeltelijk goedgekeurde zonevreemde bedrijven en onthoudingen per gemeente met een goedgekeurd sectoraal BPA zonevreemde bedrijven.

Gemeente	Inventaris	Voorontwerp	Dossier definitief aanvaard	Ministerieel besluit	Aantal bedrijven in deelplannen	Waarvan gedeeltelijk goedgekeurd	Waaraan goedkeuring onthouden
Anzegem	121	14/07/99	02/05/00	06/12/00	23	0	6
Avelgem	37	16/03/99	25/04/00	29/08/00	4	0	0
Deerlijk	65	15/07/98	30/09/99	10/01/00	11	2	1
Deerlijk	65	16/06/00	25/10/01				
Diksmuide	73	12/05/99	20/12/99	25/04/00	16	3	4
Harelbeke	52	09/04/99	20/11/00	07/05/01	14	2	6
Izegem	30	07/10/99	08/05/00	23/10/00	12	0	1
Kortemark	85	15/02/99	20/06/00	14/06/01	16	4	1
Lendelede	57	11/09/98	23/03/00	06/12/00	7	1	2
Moorslede	72	20/02/01	26/09/01	10/01/02	8	1	2
Oostkamp	52	12/07/99	16/03/00	14/11/00	8	1	4
Oostrozebeke	102	15/09/00	10/01/02				
Spiere-Helkijn	15	07/04/99	15/04/99	25/09/01	6	0	2
Staden	167	09/07/99	19/12/99	01/03/00	11	1	1
Waregem	134	27/10/00	03/07/01	10/01/02	42	3	3
Wervik	94	26/05/00	21/12/01				

Gemeente	Inventaris	Voorontwerp	Dossier definitief aanvaard	Ministerieel besluit	Aantal bedrijven in deelplannen	Waarvan gedeeltelijk goedgekeurd	Waaraan goedkeuring onthouden
Wevelgem	35	15/09/99	13/10/00	11/05/01	12	1	2
Wingene	80	09/12/97	27/07/98	24/07/98	30	0	9
Wingene	80	14/09/99	28/02/00	19/09/00	9	2	4
Wingene	80	26/09/01	28/01/02				
Zonnebeke	50	23/12/99	22/01/01	10/05/01	17	2	5
Zwevegem	106	08/10/97	27/04/98	24/07/98	23	1	7
Zwevegem	106	17/07/99	17/04/00	15/09/00	5	0	3

**Vraag nr. 95
van 14 maart 2002
van mevrouw ISABEL VERTRIEEST**

Ruimtelijke planning – Ruimte voor jongeren

Tijdens het najaar van 2000 werd in het Vlaams Parlement gedebatteerd over meer ruimte voor Jongeren, op basis van een verzoekschrift van jongerenorganisaties. Ter afsluiting is een resolutie goedgekeurd waarbij meer aandacht is gevraagd voor ruimte voor jongeren. Een van de onderdelen van de resolutie was de vraag voor toetsing van de ruimtelijke plannen aan het Verdrag inzake de Rechten van het Kind (inzonderheid artikel drie) (Stuk 503 (2000-2001 -Nr. 1).

De opmaak van de gemeentelijke en provinciale structuurplannen is immers dé kans om de nodige aandacht te besteden aan ruimte voor kinderen en jongeren. Het gaat hierbij niet alleen over gestructureerde ruimte (infrastructuur, speelterreinen, ...), maar ook om vrije en groene ruimten (parken, bossen, braakliggende terreinen, ...).

Ter ondersteuning hiervan heeft het Vlaams Parlement aan de Vlaamse regering gevraagd om te onderzoeken welke info- en inspraakmethodes kunnen worden ontwikkeld met het oog op een verhoogde participatie van kinderen en jongeren in de ruimtelijke planning.

1. Op welke manier wordt er bij de evaluatie van de structuurplannen door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) aandacht geschonken aan de problematiek van ruimte voor jongeren ?

2. In hoeveel door Arohm goedgekeurde gemeentelijke structuurplannen is er expliciet aandacht voor ruimte voor jongeren ?

3. Een specifiek aandachtspunt zijn de jeugd kampen.

In hoeverre is deze problematiek opgenomen in de provinciale structuurplannen ?

4. Wat zijn de resultaten van het onderzoek naar info- en inspraakmethodes ? Of wanneer zijn resultaten te verwachten ?

Antwoord

1. Conform artikel 33 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, onderzoekt de Vlaamse regering bij goedkeuring of het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan formeel en inhoudelijk in overeenstemming is met het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het Vlaams Gewest kan aldus nagaan of de gemeente ingegaan is op de lokale woon- en leefstructuur en een lokale benadering op recreatie heeft opgesteld.

De invulling van het subsidiariteitsbeginsel laat niet toe een inhoudelijk oordeel te geven over deze lokale beleidsbevoegdheden, tenzij ze de uitvoering van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in het gedrang brengen.

In de fase vóór de procedure die in het decreet is ingesteld, volgt de administratie het structuurplanningsproces op indien de gemeente dit vraagt. Conform de omzendbrief RO 97/02 kan de gemeente structureel overleg tussen Vlaams Gewest, provincie en gemeente organiseren. In

de toekomst zal de administratie bij dit overleg wijzen op de vraag van het Vlaams Parlement om aandacht te hebben voor het Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

2. In alle zestien goedgekeurde ruimtelijke structuurplannen wordt een visie geformuleerd op de lokale woon- en leefstructuur. Er worden door de administratie geen statistieken bijge-
- 3.

houden met betrekking tot inhoudelijke elementen van lokaal niveau in gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen. Het is zo dat al deze gemeenten, ook indien ze er niet expliciet op ingegaan zijn in hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, een jeugd vriendelijk ruimtelijk beleid kunnen voeren.

Provincie	Stand van zaken provinciaal ruimtelijk structuurplan	Jeugdkampen
Antwerpen	Goedgekeurd op 10/07/2001	De term "jeugdkampen" is niet expliciet opgenomen. De ontwikkelingsperspectieven voor toerisme en recreatie laten een afweging op provinciaal niveau toe. De provincie suggereert de gemeenten om aandacht te hebben voor sport- en spelvoorzieningen voor de jeugd in gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.
Limburg	Openbaar onderzoek van 23/12/2001 tot 22/03/2002	De term "jeugdkampen" is opgenomen. (Zonevreemde) jeugdverblijven zullen in samenwerking tussen provincie en gemeente aangepakt worden. Daarnaast zal de provincie een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan of een stedenbouwkundige verordening opstellen.
Oost-Vlaanderen	Fase voor procedure in decreet bepaald (voorontwerp juli 2001)	De term "jeugdkampen" is niet expliciet opgenomen. De gewenste toeristisch-recreatieve structuur laat een afweging op provinciaal niveau toe. Voor niet-vergunde kleinschalige toeristisch-recreatieve elementen dient de gemeente een ruimtelijke visiete ontwikkelen en eventueel een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken.
West-Vlaanderen	Goedgekeurd op 06/03/2002	De term "jeugdkampen" is opgenomen. Jeugdkampen worden opgenomen bij de kleinschalige toeristisch-recreatieve plattelandsactiviteiten. Indien noodzakelijk wordt voor uitvoering van het beleid hiervoor een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan en/of verordening ingezet.
Vlaams-Brabant	Fase voor procedure in decreet bepaald (derde discussienota januari 2002)	De term "jeugdkampen" is niet expliciet opgenomen. De visie op de nederzettingsstructuur en de visie op plattelandsontwikkeling met aandacht voor toeristisch-recreatieve infrastructuur vormen de eerste aanzetten voor een beleidsvisie hierover.

4. Er zijn afspraken gemaakt tussen de administratie Ruimtelijke Ordening en de afdeling Jeugd van de administratie Cultuur om verder te werken rond gezamenlijke thema's.

Een van de thema's die hierbij aan bod zullen komen, is de wijze waarop informatie en inspraak kunnen worden georganiseerd.

Nog in de loop van april wordt gewerkt aan de vorm van het samenwerkingsverband tussen beide administraties.

**Vraag nr. 96
van 14 maart 2002
van de heer JAN VERFAILLIE**

Leiebrug Menen – Stand van zaken

De Vlaamse regering is naar verluidt bereid om een nieuwe brug over de Leie te realiseren, met het oog op een betere ontsluiting van de westelijke ring rond Menen. Dat heeft minister-president Patrick Dewael beloofd bij zijn bezoek aan de stad Menen.

Wervik, een economisch knooppunt, wil een regionaal bedrijventerrein realiseren in de buurt van deze westelijke ring, zodat het optimaal kan worden ontsloten. Momenteel wordt door het stadsbestuur gewerkt aan een motivatienota.

Evenwel zou de geplande brug de realisatie van het bedrijventerrein ernstig kunnen hypothekeren. De brug zou een veel betere verbinding met Frankrijk tot stand brengen en aldus ook een vlotte toegankelijkheid op de Vlaamse markt. Aangezien de industriegrond in Frankrijk merkkelijk goedkoper is dan in Vlaanderen, zit de schrik voor een delocalisatie en een verminderde aantrekkelijkheid van de geplande Wervikse industriezone er diep in.

Voor de bouw van deze brug is een aanpassing van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen noodzakelijk.

1. Wanneer wordt deze brug gerealiseerd ?
2. Wanneer wordt het regionaal bedrijventerrein gerealiseerd ?
3. Worden beide dossiers gekoppeld ?
4. Voor wanneer is de aanpassing van het structuurplan Vlaanderen gepland voor de realisatie van deze brug ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 235)

Antwoord

1. De realisatie van een eventuele brug behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.
2. Bij mijn administratie is geen project bekend voor het realiseren van een bijkomend regionaal bedrijventerrein op het grondgebied van Wervik langs de westelijke ring rond Menen. De stad Wervik heeft wel reeds een bedrijventerrein langs deze westelijke ring en een nieuw lokaal bedrijventerrein aansluitend bij het bedrijventerrein langs de Klingstraat.

Bij het recente overleg tussen mijn administratie, de provincie West-Vlaanderen en de stad Wervik, naar aanleiding van de startnota van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan Wervik, was er geen vraag naar nog een bijkomend regionaal bedrijventerrein in Wervik langs de ring van Menen.

Het eventuele bestemmen van een bijkomend regionaal bedrijventerrein in specifieke economische knooppunten en kleinstedelijke gebieden volgens de principes van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen is een taak van de provincie West-Vlaanderen.

3. Uit hoofde van mijn bevoegdheid is er, gelet op het voorgaande, zeker geen sprake van koppeling van beide dossiers.
4. De westelijke ring rond Menen werd niet geselecteerd als primaire weg of als hoofdweg in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Hij werd niet geselecteerd als secundaire weg in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan West-Vlaanderen. Ook komt de verlenging van de westelijke ring niet voor als reservatiestrook op het gewestplan Ieper-Poperinge.

(Antwoord Steve Stevaert : blz. 1753 – red.)

**Vraag nr. 97
van 14 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Evenementenlijst – Stand van zaken

Volgens artikel 76, § 1 van de gecoördineerde mediawetgeving stelt de Vlaamse regering een lijst op

van evenementen die van aanzienlijk belang voor de samenleving worden geacht.

Deze evenementen moeten dan op een zodanige wijze via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving worden uitgezonden, dat een belangrijk deel van het publiek in de Vlaamse gemeenschap ze op de kosteloze televisie kan volgen.

1. Wanneer werd die evenementenlijst voor het laatst aangepast? Wat waren de redenen?
2. Welke evenementen staan momenteel op deze lijst?
3. Is er nog sprake van een Europese evenementenlijst?

Zo ja, wat is de stand van zaken hieromtrent?

Antwoord

1. Artikel 76, § 1 van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie geeft uitvoering aan artikel 3bis van de Europese richtlijn "televisie zonder grenzen".

Op dit ogenblik beschikt de Vlaamse Gemeenschap nog niet over een goedgekeurde evenementenlijst.

Een eerste voorontwerp van besluit houdende vaststelling van de lijst van evenementen van aanzienlijk belang voor de samenleving werd reeds opgesteld begin 1999. De Vlaamse Media-raad en de Raad van State brachten hierover een gunstig advies uit.

2. Het voorontwerp bevatte de volgende evenementen:

- 1° de Olympische Zomerspelen;
- 2° voetbal (mannen): alle wedstrijden van de nationale ploeg en alle wedstrijden van de eindronde van de Europese en wereldkampioenschappen;
- 3° Europese voetbalcompetities voor clubteams (mannen):
 - de wedstrijden waaraan een Belgisch clubteam deelneemt;
 - halve finales en finales;

4° de finale van de Beker van België voetbal (mannen);

5° wielrennen: de Ronde van Frankrijk voor eliterenners (mannen): alle ritten; de volgende wedstrijden: Milaan-San Remo, Ronde van Vlaanderen, Parijs-Roubaix, Luik-Bastenaken-Luik; het kampioenschap van België en het wereldkampioenschap op de weg voor eliterenners (mannen);

6° veldrijden: het kampioenschap van België en het wereldkampioenschap voor eliterenners;

7° de Europese en wereldkampioenschappen judo en zwemmen: halve finales en finales waaraan een Belgische sportman/-vrouw deelneemt;

8° Grand Slam-tornooien tennis Wimbledon en Roland Garros: halve finales en finales;

9° de Grote Prijs van België Formule 1;

10° de Memorial Van Damme;

11° de Grote Prijzen van België motorcross;

12° de Koningin Elisabethwedstrijd.

3. Zoals kan worden vastgesteld, was de voorgestelde lijst vrij uitgebreid. Daartegenover stond dat de eerste evenementenlijsten die door de EU werden goedgekeurd, namelijk voor Denemarken, Italië en Duitsland, zeer beperkt waren (*EU: Europese Unie – red.*).

Daarom werd uit tactische overwegingen beslist de lijst niet in te dienen en te wachten tot ruimere lijsten werden goedgekeurd. Voor het Verenigd Koninkrijk was dit het geval.

Intussen meldde de Europese Commissie dat zij van België verwachtte dat via een gemeenschappelijke procedure één evenementenlijst wordt voorgelegd, waarin de gemeenschappen wel hun eigen accenten kunnen leggen.

In het licht hiervan zijn besprekingen opgestart met de Franse Gemeenschap en de Europese Commissie. Op basis van dit gesprek wordt de lijst nu verfijnd en zullen de omroepen en de organisatoren/rechthebbenden nog bijkomend geconsulteerd worden. In aansluiting hierop zal de evenementenlijst voor de Vlaamse Gemeen-

schap aan de Vlaamse regering en aan de Europese Commissie worden voorgelegd.

Ik reken erop dat deze evenementenlijst dan per 1 januari 2003 van kracht kan worden.

4. Van een Europese evenementenlijst is, voorzover ik weet, nooit sprake geweest.

Vraag nr. 98
van 14 maart 2002
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Frequentieplan lokale radio – Stand van zaken

Sinds 1999 worden er onderhandelingen gevoerd tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap over het frequentieplan voor de lokale radio's.

Wat is de stand van zaken in het dossier betreffende het frequentieplan en het akkoord dienaangaande tussen de Vlaamse en Franse Gemeenschap ?

Antwoord

1. De Vlaamse Gemeenschap heeft zich steeds uiterst constructief opgesteld in de onderhandelingen over de frequentieplannen en is blijven aandringen op het hernemen van de besprekingen die eenzijdig werden stopgezet in mei 2001.
2. Over de plannen in de band 87.5-102.1 MHz heeft de Vlaamse Gemeenschap over de frequenties van de Franse Gemeenschap, waarover technisch overeenstemming was, haar officieel akkoord gegeven (*MHz : megahertz – red.*).

De Franse Gemeenschap heeft dat nog niet gedaan en wenst maar te reageren als er over de hele frequentieband 87.5-107.9 MHz tussen de gemeenschappen een akkoord wordt bereikt.

3. Op dit ogenblik trachten we zeer spoedig overeenstemming te bereiken over de hele frequentieband.

In de band 102.2-104.8 MHz streven we naar een optimalisering via de grootvermogen-assig-naties van het akkoord van Genève '84. De Vlaamse Gemeenschap gaat daarmee in op een vraag van de Franse Gemeenschap.

Voor de Vlaamse Gemeenschap gebeuren de besprekingen op basis van het frequentieplan dat door Broadcast Partners is opgemaakt.

4. De band 104.9-107.9 MHz blijft de Vlaamse Gemeenschap reserveren voor kleinschalige radio.

Toch is ze bereid om ook daar naar oplossingen te zoeken voor de nieuwe plannen van de Franse Gemeenschap.

5. Ik hoop dat een globaal akkoord spoedig mogelijk wordt en dat de Vlaamse Gemeenschap, die sedert 1994 in een eigen radiobeleid gehinderd wordt, eindelijk een nieuwe en afdwingbare frequentieruimte aan de particuliere radio's kan bieden.

Voor de Vlaamse Gemeenschap is het immers van groot belang dat er met de gemeenschappen en de federale overheid ook overeenstemming wordt bereikt over een sluitende coördinatieprocedure en over een correct optreden tegen overtredingen.

Vraag nr. 99
van 14 maart 2002
van de heer JOHAN MALCORPS

NV Pako Rumst – Mobiliteitseffecten en bouwvergunning

De Rupelstreek heeft reeds zwaar te lijden van een overmaat aan overslagbedrijven en van het bijbehorende zware vrachtverkeer. Op het industrieterrein Catenberg in Rumst wordt een nieuw distributiebedrijf gepland. Een mobiliteitseffectrapport (Mober) opgemaakt door het studie bureau Technum schat dat de vestiging tot een toename van het verkeer zou leiden met zo'n 10 % personenwagens en 19 % vrachtwagens bovenop de bestaande stroom van zo'n 6.800 voertuigen per dag tussen de E19-autosnelweg en het centrum van Rumst (cf. de verkeerstelling van de Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen (Igean) in de Steenberghoekstraat op 18/10/2000).

Om de bijkomende verkeersoverlast uit de dorpskernen van Rumst en Terhagen te weren, wil men een ontsluitingsweg aanleggen tussen de Steenberghoekstraat en de Hollebeekstraat, en het verkeer verder afleiden via de Hollebeekstraat, de Hoge Meentochtstraat, de Slijkenhoefstraat en zo via de N1 naar de E19. Dit is ook de aanbeveling van Technum. Meer zelfs, zonder deze omleidings-

weg naar de E19 acht men de vestiging van het distributiebedrijf niet verantwoord. Door velen wordt echter sterk betwijfeld of men de truckers zover kan krijgen dat ze deze omleidingsweg gebruiken en de dorpskernen van Rumst en Reet mijden.

Op termijn wordt door sommigen ook gedacht aan een ontsluitingsweg achter het industriegebied en een omleidingsweg rond Terhagen tot aan de Hoogstraat en vervolgens de Bosstraat. Deze weg zou een negatieve natuurimpact hebben. Of men suggereert zelfs een extra op- en afrit ter hoogte van het servicestation FINA op de autosnelweg. Deze oplossingen worden door Technum niet verdedigd. Maar door de keuze voor deze locatie zullen ze in de toekomst allicht opnieuw met meer kracht op de agenda worden geplaatst.

Minister Stevaert liet echter reeds weten in antwoord op mijn vraag nr. 164 van 29 januari 2002 dat hij conform het mobiliteitsplan voor de Rupelstreek geen omleidingswegen rond Terhagen of Rumst overweegt. Het al dan niet verlenen van de vergunningen op basis van het opgemaakte Mober is volgens hem integraal de verantwoordelijkheid van de ministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en Milieu (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1381)

De vraag is in een dergelijk geval wat de waarde is van een Mober.

Het rapport vermeldt duidelijk dat er een sterke bijkomende verkeerslast gegenereerd wordt, in een situatie die al sterk verzadigd is. Als er geen omleidingswegen komen, is het afleveren van een stedenbouwkundige vergunning in feite niet verantwoord.

1. Gaat de minister van Ruimtelijke Ordening er in een dergelijk geval van uit dat de bedoelde vestiging vanuit mobiliteitsoogpunt wenselijk is ?
2. Zo ja, welke oplossingen worden dan in het vooruitzicht gesteld inzake te volgen (om)wegen of een verplichte vrachtwagenrouteplanning ?
3. Wordt daarover dan overleg gepleegd met de collega bevoegd voor Mobiliteit ?
4. Wat is in het algemeen de relatie tussen een Mober en de stedenbouwkundige vergunning ?

Kan een negatief Mober een voldoende reden zijn om een vergunning te weigeren ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Dua (vraag nr. 165).

(Antwoord Vera Dua : blz. 1824 – red.)

Antwoord

Randinformatie

Ontwerp BPA Catenberg

Dit BPA werd opgesteld volgens artikel 17 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 en gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, 18 mei 1999 en 26 april 2000. Het bijzonder plan van aanleg beperkt zich tot het aangeven van de bestaande toestand en van de grenzen van het gebied.

Op 5 mei 1994 werd het BPA voorgelegd in plenaire vergadering. Het BPA werd niet afgewerkt.

Mobiliteitsplan van de Rupelgemeenten

Er werd een bovengemeentelijk mobiliteitsplan opgemaakt voor de gemeenten Boom, Schelle, Rumst, Niel en Aartselaar.

Het beleidsplan werd door de Provinciale Auditcommissie conform verklaard op 14 januari 2000. De gemeente Rumst heeft het beleidsplan niet aanvaard in de gemeenteraad, waardoor er in de gemeente geen beleidsplan voor mobiliteit kan worden gehanteerd.

Structuurplan van de gemeente Rumst

Op 30 mei 2000 vond een structureel overleg plaats over de startnota van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Rumst. Het structuurplanningsproces zit echter nog in een beginfase, de gewenste ruimtelijke structuur is nog niet uitgewerkt.

Vermits er nog geen goedgekeurd structuurplan is en de gemeente haar gewenste ruimtelijke-orderingsbeleid als dusdanig nog niet in ruimtelijke uitvoeringsplannen kan vastleggen, moeten aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning worden getoetst aan het van kracht zijnde gewestplan en eventuele plannen van aanleg.

Het gewestplan Antwerpen, (koninklijk besluit van 3 oktober 1979) en de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen van 8 juli 1997

Het perceel is gelegen in industriegebied. De industriegebieden zijn bestemd voor de vestiging van industriële of ambachtelijke bedrijven. Ze omvatten een bufferzone.

Voorzover zulks in verband met de veiligheid en de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is, kunnen ze mede de huisvesting van het bewakingspersoneel omvatten. Tevens worden in deze gebieden complementaire dienstverlenende bedrijven ten behoeve van de andere industriële bedrijven toegelaten, namelijk : bankagentschappen, benzinestations, transportbedrijven, collectieve restaurants, opslagplaatsen van goederen bestemd voor nationale of internationale verkoop (artikel 7 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen).

Er is niet verder bepaald op grond van welke criteria onderscheid moet worden gemaakt tussen de verschillende industrieën om ze te kunnen catalogeren als vervuilend, milieubelastend, of om te kunnen uitmaken of ze van ambachtelijke aard zijn of kleine of middelgrote onderneming. Talrijke beoordelingscriteria spelen hierbij een rol, zoals de hinderlijkheid, de grootte van de onderneming, de relatie tot de omgeving, de bestaande wegeninfrastructuur, de werkgelegenheid, de aard van de productie of de bewerking, de weerslag op het leefmilieu en dergelijke. De hinderlijkheid kan van allerlei aard zijn en zowel betrekking hebben op de vormgeving, als op het gebruik van materialen of de hinderlijkheid vanuit verkeerstechnisch oogpunt.

De aanvraag van Pako is in overeenstemming met de bestemming op het gewestplan. Er was echter wel onduidelijkheid over de hinderlijkheid die het project zou veroorzaken naar de omgeving. De bestaande wegeninfrastructuur is onvoldoende uitgerust om een frequent gebruik van vrachtwagens te kunnen dragen en de overlast voor de bewoners in de Tiburstraat en de Tuinwijk zou waarschijnlijk vrij groot zijn. Ook was niet duidelijk welke activiteiten er op het terrein zouden komen, een inschatting van verkeersstromen kon niet eenduidig worden gemaakt.

De afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) Antwerpen heeft de NV Pako dan verzocht een Mober te

laten opmaken om een beeld te schetsen van de te verwachten verkeersstromen.

Antwoorden

De waarde van een Mober

Het Mober heeft tot doel te komen tot een integrale benadering van mobiliteit, locatiebeleid en ruimtelijk beleid. Het is een evaluatie-instrument en moet worden gepast binnen een globaal mobiliteitsbeleid. Het beleidsinstrumentarium bij het ruimtelijke-ordeningsbeleid is goed uitgewerkt en bevat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, stedenbouwkundige verordeningen, stedenbouwkundige vergunningen, voorschriften en dergelijke. Het mobiliteitsbeleid heeft dergelijke instrumentaria nog niet ontwikkeld. De toets van een aantal principes zoals bijvoorbeeld de bovenvermelde hinderlijkheid vanuit verkeerstechnisch oogpunt, kan vandaag moeilijk worden gemaakt.

Het Mober is een instrument dat gebruikt kan worden om na te gaan in hoeverre het mobiliteitsprofiel van een bedrijf of activiteit is afgestemd op het bereikbaarheidsprofiel van de omgeving. De doelstelling is uiteraard het bevorderen van een duurzame mobiliteit, waarbij niet enkel wordt nagegaan of een project verkeerskundig, verkeerstechnisch verantwoord is, maar ook om ervoor te zorgen dat plaatselijke overlast en overlast op het wegennet worden vermeden.

Het instrument kan ondersteunend werken bij de besluitvorming, onder meer om het ambitieniveau van een project te verminderen, een aantal maatregelen zoals een verkeerscirculatieplan voor auto's, vrachtwagens, voetgangers en fietsers op te leggen of het gebruik van duurzame vervoerswijzen zoals openbaar vervoer en zachte vervoersvormen te bevorderen.

Bij het voorliggende project werd door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen naar aanleiding van een aanvraag tot stedenbouwkundig attest een Mober gevraagd. Deze procedure is in het kader van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening (gecoördineerd op 22 oktober 1996 en gewijzigd bij decreet van 19 december 1998, 18 mei 1999 en 26 april 2000) niet vereist. Doch uit de aanvraag bleek een mogelijk stijgende verkeersdruk door de

lokalisering van het project op de dorpskern van Rumst.

Wordt er overleg gepleegd met de collega bevoegd voor Mobiliteit ?

Er is momenteel geen procedure vastgelegd die bepaalt in welke gevallen al dan niet een Mober kan worden opgemaakt. Het blijft afhankelijk van de beoordeling van de behandelende ambtenaar in welke gevallen een Mober ondersteunend kan werken bij het vergunningenbeleid.

De aanvraag van Pako is niet gelegen aan een gewestweg. Een advies van de afdeling Wegen en Verkeer (AWV) was in dit geval dan ook niet vereist. Doch gelet op het feit dat de afdeling ervaring heeft met de beoordeling van dergelijke instrumenten, werd door de afdeling ROHM Antwerpen advies gevraagd.

De afdeling AWV Antwerpen bracht op 9 januari 2001 een negatief advies uit voor de locatie van het logistieke centrum. Er wordt gesteld dat een aanvaardbare oplossing wordt gezocht voor het vrachtverkeer in de relatie logistiek centrum – E19, die meteen ook een oplossing biedt voor het vrachtverkeer afkomstig van Terhagen. Dit laatste kan enkel wanneer infrastructurele aanpassingen worden uitgevoerd, zowel op openbaar domein als op privé-domein. De afdeling vreest voor een overbelasting van Reet. Ook in de relatie logistiek centrum – A12, is geen afdoende vrachtroute te vinden die slechts een beperkte hinder zou betekenen. Vermits de gebruikers van het dienstencentrum niet bekend zijn, kunnen de als problematisch omschreven relaties niet worden uitgesloten.

De opmerkingen die door AWV Antwerpen werden geformuleerd en de resultaten van het Mober vormden de aanleiding voor een overleg tussen alle betrokken partijen. Er werd op het overleg getracht een aanvaardbare oplossing te zoeken voor de gestelde problematiek.

De wenselijkheid van de bedoelde vestiging vanuit mobiliteitsoogpunt

Gelet op de resultaten van het Mober en het negatief advies van AWV Antwerpen, werd zoals boven reeds gesteld een overlegvergadering georganiseerd met alle betrokken partijen.

In het Mober werd een alternatieve ontsluitingsroute voorgesteld via bestaande wegen, namelijk Hollebeekstraat, Hoge Meentochtstraat, Van der Taelenstraat, Slijkenhoefstraat, Antwerpsesteen-

weg en Bussestraat tot aan de oprit E19, met als uitgangspunt het verhogen van de leefbaarheid langs de wegen Tuinwijk en Tiburstraat, die door het centrum van Rumst lopen.

De Hoge Meentochtstraat heeft een beperkte breedte en de fundering van de weg is niet geschikt voor het verwerken van frequent zwaar vrachtverkeer. Ook fietspaden ontbreken hier.

Er werd voor de uitvoering van het alternatief tracé een opsplitsing gemaakt naar een kortetermijn- en een langetermijnaanpak van de problematiek. Op korte termijn moet een verbinding gerealiseerd worden tussen de Nieuwstraat en de Hollebeekstraat. De Hoge Meentochtstraat moet met het oog op het zwaar verkeer in beide richtingen heraangelegd worden. Het vrachtverkeer van Pako zou dan via deze alternatieve route verlopen.

Op lange termijn moet een alternatieve ontsluitingsweg langs de noordzijde van het industrieterrein Catenberg en van de KMO-zone Stuyvenberg aangelegd worden, aansluitend op de Hoge Meentochtstraat en de alternatieve verbinding naar de E19. Deze noordelijke ontsluitingsweg mag niet in verbinding worden gesteld met de omleidingsweg rond Terhagen.

Er werd besloten slechts een stedenbouwkundige vergunning af te leveren voor 25 % van de globale oppervlakte waarvan sprake in de aanvraag tot stedenbouwkundig attest en waarvoor het Mober werd opgemaakt. Het distributiecentrum is gelegen langs voldoende uitgeruste wegen. Het gedeelte waarvoor een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd, betreft slechts een klein gedeelte van de oorspronkelijke plannen. De mobiliteitsgenererende impact van het vergunde project is beperkt. Bovendien betreft het een zeer tijdelijke situatie, die zal worden gewijzigd vanaf het ogenblik dat de nieuwe verbinding via het eigendom van de NV Pako tussen de Hollebeekstraat en de Nieuwstraat gerealiseerd is.

De NV Pako kan slechts een stedenbouwkundige vergunning krijgen voor de overige gebouwen na uitvoering van het volledige alternatieve tracé, namelijk de verbinding tussen de Nieuwstraat en de Hollebeekstraat en de aanpassing van de Hoge Meentochtstraat aan vrachtwagenverkeer.

De NV Pako ging de verbintenis aan de ontsluitingsweg tussen Nieuwstraat en Hollebeekstraat over de industrieterreinen van Pako te realiseren en te financieren. Zolang deze ontsluitingsweg niet is afgewerkt, kan de tijdelijke aanvoer van vrachtwagens voor de vergunde 25 % van het distributie-

bedrijf vanaf de E19 nog gebeuren via de Tiburgstraat en de Tuinwijk.

De vooruitzichten inzake te volgen omwegen of een verplichte vrachtwagenrouteplanning

Een verplichte vrachtwagenrouteplanning kan door middel van signalisatie worden opgelegd, doch slechts wanneer het alternatieve tracé volledig geoptimaliseerd is voor frequent vrachtwagenverkeer.

Signalisatie is een gemeentelijke bevoegdheid, die geen deel uitmaakt van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

Relatie tussen een Mober en de stedenbouwkundige vergunning

Een Mober en mobiliteit vormen uiteraard niet de enige afweging die naar aanleiding van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning moet worden gemaakt. Een Mober maakt duidelijk welke de gevolgen zijn op het vlak van mobiliteit en welke maatregelen genomen kunnen worden om de mobiliteitseffecten te verminderen.

De uiteindelijke beslissing is een afweging die gemaakt wordt tussen hinderlijkheid naar de omgeving op stedenbouwkundig, verkeerskundig en milieutechnische vlak en overeenstemming met de bestaande regelgeving.

Vraag nr. 100
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 25

van 21 maart 2002

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 1741

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 101
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT Stille Waters – Verkoop aan buitenlandse zenders

De VRT heeft zopas de succesvolle serie "Stille Waters" achter de rug.

1. Werd deze serie aan buitenlandse zenders verkocht ?
2. Wordt zo'n verkoop vanuit de overheid op een of andere wijze gestimuleerd of gesteund ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan minister Landuyt(nr. 55).

Antwoord

1. Buitenlandse verkopen zijn in het vooruitzicht, meer bepaald in Nederland en Duitsland. De overeenkomsten zijn echter nog niet gefinaliseerd.

Bij de verkoop van dergelijke programma's is er een niet onbelangrijk nadeel : meestal moet een nagesynchroniseerde versie aangemaakt worden en die is soms duurder dan de opbrengst van een mogelijke verkoop.

2. Niet specifiek, maar de Vlaamse overheid biedt de Vlaamse producenten in het algemeen via Flanders Image de mogelijkheid om bijvoorbeeld op relatief goedkope manier aanwezig te zijn op professionele beurzen.

Vraag nr. 102
van 21 maart 2002
van de heer JAN ROEGIERS

Ethisch beleggen – Voorbeeldfunctie Vlaamse overheid

Ethisch beleggen heeft de laatste jaren een hoge vlucht genomen. Meer en meer mensen, maar ook bedrijven en pensioenfondsen gaan op een duurzame manier beleggen.

Op 18 januari laatstleden was één van de 21 prioriteiten uit de "Sociaal-economische prioriteitennota 2002-2003" : "het creëren van fiscale voordelen voor ethische beleggingen voor duurzame investeringen in duurzame ondernemingen, voor sparen

op duurzame spaarrekeningen en beleggingsfondsen".

Ik juich inderdaad toe dat men door het nemen van fiscale maatregelen deze beleggingsvorm aantrekkelijker wil maken.

Toch zouden de verschillende overheden zelf een voorbeeldfunctie kunnen opnemen in het promoten van ethisch beleggen.

1. Welk percentage van de totale Vlaamse financiële middelen wordt op een ethische manier belegd ?
2. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende departementen binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die al dan niet ethisch beleggen ?

Over welke vorm van ethisch beleggen gaat het ?

Welk percentage van de budgetten wordt op een ethische manier belegd ?

3. Worden de departementen aangezet om meer ethisch te beleggen, eventueel zelfs via stimuli ?

N.B. Een vraag over de voorbeeldfunctie van de lokale besturen terzake werd gesteld aan minister Van Grembergen (vraag nr. 79).

Antwoord

De financiële werkmiddelen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen zijn samengebracht in twee afzonderlijke cashpools, respectievelijk bij de Dexiabank en bij de KBC-bank.

Tussentijdse tijdelijke kasoverschotten tot zeven dagen in deze pools worden contractueel belegd bij beide kassiers.

Daarnaast werden ook bankierscontracten afgesloten met enkele Belgische grootbanken waarbij op niet-exclusieve basis de tijdelijke kasoverschotten vanaf acht dagen tot één jaar concurrentieel tegen het beste nettorendement kunnen worden belegd.

De vermelde kassiers- en bankierscontracten lopen nog tot einde 2003 en bevatten geen specifieke bepalingen inzake ethisch beleggen. De beleggingen gebeuren in belangrijke mate in Belgisch overheidspapier.

Buiten de cashpools worden nog afzonderlijke beleggingen gedaan door het Vlaams Egalisatie- en Rentefonds (VERF), door het Zorgfonds en door het Vlaams Pensioenfonds.

De beleggingen door het VERF verlopen volgens dezelfde modaliteiten als die van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De beleggingen door het Vlaams Zorgfonds zullen worden gesplitst via een aandelenmandaat en een obligatiemandaat. In een recent advies van 12 februari 2002 gericht aan de bevoegde Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen stelt het Begeleidingscomité voor de beleggingen bij het Vlaams Zorgfonds dat de markt van het duurzaam investeren voor institutionele beleggers nog volop in ontwikkeling is. De beleggingsfondsen die tot voor kort aangeboden werden, zijn voornamelijk bedoeld voor particuliere beleggers. Deze beleggingsproducten voldoen niet aan de noden van institutionele beleggers zoals het Vlaams Zorgfonds.

Het Begeleidingscomité stelt voor om het obligatiemandaat grotendeels te beleggen in overheidsobligaties van eurolanden, aangezien deze landen door hun toetreding voldoen aan minimale duurzame normen (economie, mensenrechten, sociale wetgeving, ...). Anderzijds adviseert het Begeleidingscomité om het aandelenmandaat volledig duurzaam te beleggen volgens de methode van Dow Jones Sustainability, een internationaal aanvaarde duurzame norm.

Bij het Vlaams Pensioenfonds zijn de middelen voor 70 percent belegd in (Belgische) overheidsobligaties. De andere 30 percent van de portefeuille is belegd in individuele aandelen of aandelenfondsen. Omdat de markt van het duurzaam investeren nog in volle ontwikkeling is, zeker voor institutionele beleggers, werd op heden bijna niet belegd in dit type product. Niettemin volgt de raad van bestuur deze investeringen op en indien er zich interessante opportuniteiten voordoen, zal hij niet aarzelen om een deel van de middelen hierin te beleggen. Zo werd een deel van de portefeuille belegd in het "Sustainable Energy Fund" van de Vlaamse Milieuholding.

Vraag nr. 103
van 21 maart 2002
van de heer ERIK MATTHIJS

Decreet ruimtelijke ordening – Definiëring van begrippen

Bij de bespreking van het decreet houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996 (Stuk 720 (2000-2001) – Nr. 4) werd geopperd dat vele van de gebruikte termen voor interpretatie vatbaar waren, zoals de begrippen "ruimtelijke draagkracht", "stabiliteit" en "behoud van karakter en verschijningsvorm".

De minister verklaarde toen dat de Vlaamse regering hiertoe nadere regels kan vastleggen, om anomalieën te vermijden.

Er worden door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) duidelijke criteria opgesteld, die verder zouden worden besproken, verfijnd en in een besluit vastgelegd, criteria waaraan de ambtenaren zich dan zouden moeten houden.

Zijn er reeds criteria in een besluit opgenomen omtrent de begrippen "stabiliteit", "ruimtelijke draagkracht" en "behoud van karakter en verschijningsvorm" ?

Zijn deze besluiten reeds goedgekeurd door de Vlaamse regering ?

Wanneer worden zij gepubliceerd ?

Antwoord

Er zijn nog geen criteria in een besluit van de Vlaamse regering opgenomen omtrent de begrippen "stabiliteit", "ruimtelijke draagkracht" en "behoud van karakter en verschijningsvorm".

Wel stelt mijn administratie op internet een toelichting ter beschikking omtrent de regeling inzake woningen die niet in de geëigende bestemmingszone gelegen zijn (<http://www2.vlaanderen.be/ned/sites/ruimtelijk/zonevreemd/woningnietkwetsbaar.html> – red.)

Deze toelichting is vrijwel volledig gebaseerd op de teksten van de besprekingen in de bevoegde parlementaire commissie. Zowel het begrip "verkrotting" als de begrippen "karakter en verschijningsvorm" worden er nader uitgelegd.

Naar aanleiding van concrete gevallen zal in de nabije toekomst worden onderzocht of die teksten moeten worden bijgestuurd.

Vraag nr. 104 van 21 maart 2002 van de heer CARL DECALUWE

Decreet landelijke commerciële radio – Studiebureaus

Vaak wordt door de kabinetten een beroep gedaan op externe consultants en studiebureaus om decreten of besluiten voor te bereiden.

1. In welke mate werden externe consultants, studiebureaus of andere instanties ingeschakeld bij de uitwerking van het decreet inzake landelijke commerciële radio en de ontwerpbesluiten (inclusief frequentieplan) ?
2. Welke procedure werd hiertoe gebruikt en wat was de kostprijs ?
3. Welke bureaus werden aangeschreven ? Wie kreeg de opdracht ?

Antwoord

1. Voor de opstelling van het frequentieplan in de band 87.5 – 102.4 MHz werd een onderzoeksopdracht uitgeschreven en werd een beroep gedaan op een extern studiebureau (*MHz : megahertz – red.*). De onderzoeksopdracht was een overheidsopdracht voor aanneming van diensten en werd gegund volgens de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking.

De kostprijs bedroeg 108.982,10 euro (incl. BTW).

De volgende bureaus werden aangeschreven :

- BIPT : Sterrekundelaan 14 bus 21, 1210 Brussel ;
- Broadcast Partners : Axelsestraat 90, 4537 AM Terneuzen, Nederland ;
- IRT : Floriansmühlstrasse 60, 80939 München, Duitsland ;
- Nozema : Postbus 6, 3400 AA IJsselstein, Nederland ;
- NTL : Crown Castle International, PO Box 98, Warwick CV34 6TN, Verenigd Koninkrijk ;

- TDF : Rue d'Oradour-sur-Glane 10, 75732 Paris Cedex 15, Frankrijk ;
- Teracom : PO Box 17666, 11892 Stockholm, Zweden ;
- TNO : Oude Waalsdorperweg 63, 2509 JG 's Gravenhage, Nederland.

De onderzoeksoopdracht werd gegund aan Nozema.

(BIPT : Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie ; Nozema : Nederlandsche Omroep-Zender Maatschappij ; TNO : Nederlandse Organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek – red.)

2. De opstelling van het voorontwerp van decreet inzake particuliere landelijke radio is in overleg met mij en mijn kabinet door mijn administratie.

De ontwerp teksten werden, zoals decretaal bepaald, voorgelegd voor advies aan de Vlaamse Mediaraad, de SERV en de Raad van State (SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.).

3. Een extern bureau werd belast met een onderzoeksoopdracht tot het voorstellen van een waardebepaling voor de vaststelling van de toe te kennen radiolicenties binnen de Vlaamse Gemeenschap in de vorm van een jaarlijkse vergoeding voor het behoud van de erkenning en de vergunning, met inbegrip van de te verstrekken financiële waarborgen. De onderzoeksoopdracht was een overheidsopdracht voor aanneming van diensten en werd gegund volgens de onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking.

De kostprijs bedroeg 2.500.000 frank (61.974 euro).

De volgende bureaus werden aangeschreven :

- Arthur Andersen, Warandeborg 4, 1000 Brussel ;
- Deloitte & Touche : Louizalaan 240, 1050 Brussel ;
- McKinsey & Company Inc. Belgium : Louizalaan 480, 1050 Brussel ;

- PricewaterhouseCoopers : Woluwedal (Woluwe Garden) 18, 1932 Sint-Stevens-Woluwe.

De onderzoeksoopdracht werd gegund aan McKinsey.

**Vraag nr. 105
van 21 maart 2002
van de heer JOHAN DE ROO**

Wijzigingen van gebruik – Lijst en nadere regels

In het decreet op de ruimtelijke ordening staat vermeld dat "de vergunningverlenende overheid bij het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning die betrekking heeft op een vergunningplichtige wijziging van een hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed, alleen mag afwijken van de voorschriften van een gewestplan of een algemeen plan van aanleg in een aantal gevallen".

Eén van deze gevallen is het "wijzigen van het gebruik van een bestaand, vergund gebouw voor zover deze wijziging is opgesomd in een door de Vlaamse regering vast te leggen lijst. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen voor deze wijzigingen van gebruik".

1. Bestaat deze bovenvermelde lijst reeds ?

Zo ja, waar kan men hem raadplegen ?

Zo neen, wanneer wordt hij opgemaakt ?

2. Bestaan de bovenvermelde "nadere regels" reeds ?

Zo ja, waar kan men ze raadplegen ?

Zo neen, wanneer worden deze "nadere regels" vastgesteld ?

3. Kan de minister verduidelijken welke activiteiten in een bufferzone mogelijk zijn ?

Antwoord

1 en 2. Noch de lijst, noch de nadere regels bestaan al. De lijst is wel reeds in opmaak.

3. Voor de activiteiten die vergunbaar zijn in bufferzones verwijs ik naar artikel 14.4.5. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp gewestplannen en gewestplannen en de

bijbehorende omzendbrief van 8 juli 1997, en artikel 145bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

a. Artikel 14.4.5 bepaalt het volgende :

"De bufferzones dienen in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden, om te dienen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ordening van elkaar moeten gescheiden worden."

Met deze gebieden worden de effectieve bufferstroken bedoeld die voorgeschreven worden om gebieden met bestemmingen die moeilijk met elkaar te verzoenen zijn, van elkaar te scheiden. Met "de bufferzones" wordt dus niet het "schermgroen" bedoeld dat overeenkomstig artikel 7.2.0 vereist is rond industriële of ambachtelijke zones.

De bufferzones dienen in hun staat te worden bewaard of als groene ruimten te worden ingericht, zodat ze hun functie kunnen vervullen als overgangsgebied tussen gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of die ten behoeve van de goede plaatselijke ruimtelijke ordening van elkaar moeten worden gescheiden.

Binnen deze gebieden geldt bijgevolg *een principieel bouwverbod. Bestaande inrichtingen en gebouwen kunnen behouden blijven*, voorzover aldus de eigen functie van de bufferzone niet in het gedrang wordt gebracht. Verbouwing (gebouwen en woningen), herbouw (woningen) en uitbreiding (woningen) ervan zijn evenwel slechts mogelijk binnen de grenzen van artikel 145bis van het vermeld decreet.

b. Functiewijzigingen in deze zone zijn vergunbaar, overeenkomstig de op dit ogenblik toelaatbare functiewijzigingen conform artikel 145bis, namelijk van bedrijfsgebouw en de gebouwen die er fysisch één geheel mee vormen, naar ééngezinswoning met inbegrip van tijdelijke verblijfsgelegenheden (op voorwaarde dat voor dit laatste de landbouw als nevenbestemming nog aanwezig blijft).

**Vraag nr. 106
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 50
van 21 maart 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1764

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

**Vraag nr. 107
van 28 maart 2002
van de heer ERIK MATTHIJS**

Arohm – Antwoord op brieven

Op 4 oktober 2001 schreef ik naar de directeur-generaal van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) inzake een administratieve inlichting over stedenbouwkundige vergunningen voor frituren op openbare plaatsen.

Op 8 januari 2002 stuurde ik een rappel. Ik kreeg nog steeds geen antwoord. De administratie blijft in gebreke.

1. Wat is de gebruikelijke antwoordtermijn bij de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen ?
2. Bestaat er een verplichting voor de administratie om op elke brief te antwoorden, met een bericht van ontvangst binnen veertien dagen en een antwoord binnen redelijke termijn ?
3. Kan de administratie aansprakelijk worden gesteld voor het negeren van vragen waarop zij wordt geacht te antwoorden ?

4. Getuigt het niet van minachting voor het parlement dat brieven van leden ervan gewoon opzij worden geschoven ?

brief van een burger gaat. Alle briefwisseling dient te worden beantwoord, binnen de boven geschetste prioriteitenstelling.

Antwoord

1. De gebruikelijke antwoordtermijn hangt uiteraard van vele factoren af. Op eenvoudige vragen kan vrij snel (binnen de week) een inhoudelijk antwoord gegeven worden. Over het beantwoorden van complexere vragen, die opzoekingswerk, overleg, een standpuntbepaling of combinaties van deze elementen noodzakelijk zijn, zal uiteraard meer tijd heen gaan.

Hoe dan ook is echter duidelijk dat, ondanks inspanningen in het kader van de oplossing van bestaande achterstanden in dossiers en vragen om vertegenwoordiging in vergaderingen en overleg, mijn administratie blijft kampen met een structureel personeelstekort. Slechts de daadwerkelijke versterking van de diensten kan ertoe leiden dat op alle vragen binnen een redelijke termijn kan worden geantwoord en dat bij de dossierbehandeling de wettelijk voorgeschreven termijnen kunnen worden gehaald.

Tot zolang is mijn administratie verplicht de facto prioriteiten te stellen en kunnen taken, zeker als deze enig opzoekingswerk vergen, qua behandeling vertraging oplopen.

2. Indien geen inhoudelijk antwoord binnen een redelijke termijn kan worden verstrekt, is het inderdaad aangewezen dat de administratie een ontvangstmelding stuurt en een indicatie geeft van binnen welke termijn een antwoord kan worden verwacht.

Ik zal niet nalaten daar nogmaals de aandacht op te vestigen, dit ondanks het feit dat het systematisch formuleren van een ontvangstmelding eveneens supplementair werk genereert.

3. Mij is niet bekend dat de administratie aansprakelijk kan worden gesteld voor het niet beantwoorden van vragen om inlichtingen.
4. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigen dat de brief in kwestie zeker niet "gewoon opzij werd geschoven" door mijn administratie.

Geen enkele brief mag trouwens worden "opzijgeschoven", of het nu om een brief van een Vlaamse volksvertegenwoordiger, of om een

Vraag nr. 108 van 28 maart 2002 van de heer ERIK MATTHIJS

Stedenbouwkundige vergunningen – Frituren

Het decreet van 18 mei 1999 over de organisatie van de ruimtelijke ordening bevat meerdere onduidelijkheden en sommige artikels zijn voor interpretatie vatbaar.

Zo is er geen duidelijkheid over het statuut van frituren, pitta- en pizzatenten die zich op openbare plaatsen bevinden, in een verplaatsbare, doch vaste constructie.

1. Zijn vaste constructies op openbare plaatsen vergunningplichtig ?
2. Worden de eventuele "bouwovertredingen" opgespoord ?
3. Zijn er regularisatiemogelijkheden ?

Antwoord

1. Artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening luidt :

"§ 1. Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning :

1° bouwen, op een grond één of meer vaste inrichtingen plaatsen, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit ;

(...)

Onder bouwen en plaatsen van vaste inrichtingen, zoals bedoeld in het eerste lid, 1°, wordt verstaan het oprichten van een gebouw of een constructie of het *plaatsen van een inrichting*, zelfs uit niet-duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan, ook al kan het ook uit elkaar worden genomen, verplaatst

of is het volledig ondergronds. Dit behelst ook het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een vaste inrichting of constructie ontstaat, en het aanbrengen van verhardingen."

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is of voor vaste constructies op openbare plaatsen een vergunningplicht geldt. Deze vraag kan zonder twijfel bevestigend beantwoord worden. De vaste constructie is bestemd om ter plaatse te blijven staan, ook al kan ze verplaatst worden. Ze is dus vergunningplichtig overeenkomstig artikel 99, § 1, 1°. Dit decreetsartikel lijkt mij, ten minste wat de vaste frituren en dergelijke betreft, niet voor interpretatie vatbaar te zijn.

2. Er is geen actief opsporingsbeleid met betrekking tot al dan niet verplaatsbare frituren, pittaren en pizzatenten. Bij melding of naar aanleiding van algemene controles op het terrein van ambtenaren met een bevoegdheid om te verbaliseren, wordt van de eventuele bouwovertradingen een proces-verbaal opgemaakt, eventueel de staking van de werken en/of het gebruik uitgevaardigd en een herstellvordering ingeleid.

De administratie Ruimtelijke Ordening spoort dus niet systematisch op welke frituren zonder stedenbouwkundige vergunning zijn opgericht. De meeste frituren worden trouwens opgericht in stads- of dorpscentra. De problematiek is mede daarom niet bepaald van Vlaams niveau. Gemeentelijk optreden lijkt meer aangewezen. Een heksenjacht lijkt mij niet opportuun.

3. Uiteraard kan een eigenaar van een zonder stedenbouwkundige vergunning geplaatste frituur overwegen alsnog deze vergunning aan te vragen. Deze aanvraag zal worden getoetst aan de planologische voorschriften, de ruimtelijke situatie en de goede plaatselijke aanleg. Een frituur in woongebied zonder bijzondere waarde zal bijvoorbeeld makkelijker in aanmerking komen voor een vergunning dan een frituur gelegen in een beschermd dorpsgezicht.

Los hiervan moet de eigenaar van een op openbaar domein geplaatste frituur uiteraard ook de toestemming (concessie) hebben van de eigenaar van dit openbaar domein (gemeente, provincie of gewest).

Vraag nr. 109
van 28 maart 2002
van de heer MARINO KEULEN

Brussel – Vlaamse must-carryzenders

De positie van een aantal Vlaamse tv-zenders die het must-carrystatuut dragen en die dus door de kabelmaatschappijen verplicht moeten worden doorgegeven in Brussel-Hoofdstad, blijft precair. Kleinere zenders zoals JIM TV, Vitaya en Kanaal Z geraken ondanks hun statuut niet op de Brusselse kabel. Als er al een oplossing uit de bus komt, zoals bij Kanaal Z, gebeurt dat tegen zware voorwaarden en met belangrijke beperkingen. De kleinere zenders zijn van oordeel dat de Brusselse kabelmaatschappijen onredelijke financiële eisen stellen.

De radio- en tv-distributie in Brussel-Hoofdstad is een federale bevoegdheid. De bevoegde minister, Charles Picqué, houdt zich in dit dossier op de vlakte. Bovendien hebben de kabelmaatschappijen bij de Raad van State een vraag ingediend inzake het ministeriële besluit dat de zenders benoemt die in Brussel must carry zijn. Ze spelen het dus blijkbaar hard en denken hierbij gebruik te maken van het voornemen van de Europese Commissie om het must-carrystatuut in te perken.

1. Heeft de minister bij zijn federale collega reeds gepleit voor een actievere houding, zodat de kabelmaatschappijen ertoe worden gedwongen de regelgeving na te leven ?
2. Beschikt de minister over andere middelen om het op de Brusselse kabel plaatsen van deze Vlaamse zenders te verzekeren ?
3. Vitaya en Kanaal Z hebben zich bij de Raad van State als betrokken partij gemeld in verband met de vraag van de kabelmaatschappijen.

Beschikt de Vlaamse Gemeenschap over de mogelijkheid om zich ook betrokken partij te stellen, zodat de belangen van de Vlaamse media kunnen worden verdedigd ?

4. Hoever staat het met de Europese herziening van het must-carrystatuut ?

Welke acties onderneemt de Vlaamse regering om haar visie terzake te verdedigen ?

Antwoord

1. Het doorgeven in Brussel-Hoofdstad van de omroepprogramma's die bij de Vlaamse Gemeenschap de must-carryregeling genieten, heeft steeds mijn volle aandacht genoten.

Tussen de federale overheid en de gemeenschappen werd de afspraak gemaakt dat de omroepprogramma's die in de gemeenschappen een must-carrystatuut hebben, ook in Brussel verplicht moeten worden doorgegeven.

Bij ministerieel besluit van 17 januari 2001 werden de omroepprogramma's aangewezen die, op grond van artikel 13, 2^o gedachtestreepje, van de wet van 30 maart 1995, in Brussel verplicht moeten worden doorgegeven.

Het gaat hier om de volgende Vlaamse omroepprogramma's : VMM (VTM, Kanaal 2 en JIM TV), Belgian Business Television (Kanaal Z), Media and Infinitum (Vitaya) en TV Brussel.

Ik heb bij de bevoegde federale minister bij diverse gelegenheden erop aangedrongen om ook Event TV Vlaanderen in deze lijst op te nemen, hetgeen is gebeurd bij ministerieel besluit van 24 januari 2002.

2. Ik heb ondertussen moeten vaststellen dat vooral kleinere Vlaamse omroepen ondanks hun must-carrystatuut moeilijkheden ondervinden om op de Brusselse kabel te komen. Dit is te wijten aan de hoge vraagprijs van de kabelmaatschappijen. In dit verband moet ik erop wijzen dat de kabel in Brussel-Hoofdstad ressorteert onder de federale bevoegdheid. Mijn federale collega heeft in de Kamercommissie hierover verklaard geen kennis te kunnen geven van de tariefpolitiek van de kabelmaatschappijen.

In dit verband wil ik eraan herinneren dat ook in de Vlaamse regelgeving de kosteloze doorgifte is beperkt tot de omroepprogramma's van de regionale omroepen.

Ik heb beslist dat de Vlaamse Gemeenschap zal tussenkomen in de zaak die door Brutelé is ingediend bij de Raad van State tegen het ministerieel besluit van 17 januari 2001.

3. Bij brief van 12 september 1999 heeft de Europese Commissie opmerkingen geformuleerd m.b.t. de must-carryregeling binnen de Vlaamse

Gemeenschap. Een met redenen omkleed advies werd tot op heden evenwel niet ontvangen.

Ik heb mijn administratie gevraagd om voorstellen te formuleren tot aanpassing van de must-carryregeling zoals die nu in de gecoördineerde mediadecreten is vastgelegd.

Op basis van deze voorstellen hebben reeds verschillende informele gesprekken met de Europese Commissie plaatsgehad. Wanneer deze besprekingen zullen zijn afgerond, zal ik een voorontwerp van decreet indienen. Hierbij zal tevens rekening moeten worden gehouden met de telecommunicatierichtlijn, die op 14 februari 2002 is goedgekeurd, waarin voor elektronische communicatienetwerken een doorgifteverplichting is opgenomen.

In de richtlijn is bepaald dat doorgifteverplichtingen alleen kunnen worden opgelegd indien zij noodzakelijk zijn om duidelijk omschreven doelstellingen van algemeen belang te verwezenlijken. Ze moeten evenredig en transparant zijn. Er is tevens voorgeschreven dat voor de must-carryprogramma's een passende vergoeding kan worden vastgesteld.

Op de laatste vergadering van 11 maart jongstleden heeft de Europese Commissie (Directoraat-generaal Interne Markt) gesteld dat ze de Vlaamse Gemeenschap haar officieel standpunt zal toesturen.

**Vraag nr. 110
van 28 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Indoorkartings – Stedenbouwkundige situatie

Naar aanleiding van een incident op 4 december 2000 in een indoorkarting in Wallonië werden de stedenbouwkundige aspecten van de indoorkartings opnieuw in vraag gesteld.

Alleen al uit het oogpunt van lawaaihinder zou de vestiging aan strenge voorwaarden onderworpen moeten zijn.

Zijn de stedenbouwkundige voorwaarden voor een indoorkarting nu al meer geconcretiseerd ?

In welke gebieden worden de indoorkartings bij voorkeur gevestigd ?

NB. Een vraag over de aanwezigheid van een afzuiginstallatie bij indoorkartings werd gesteld aan minister Dua (vraag nr. 188).

Antwoord

Mijn administratie heeft in het verleden gesteld dat indoorkartings gericht zijn op recreatie. Ze zijn dus uit juridisch oogpunt verenigbaar met de bestemming recreatiegebied.

Uiteraard is niet elk recreatiegebied geschikt voor de vestiging van een indoorkarting. Er is daarom de laatste jaren een consensus gegroeid dat de problematiek best planologisch wordt aangepakt via de afbakening van multifunctionele zones voor luidruchtige recreatie (net zoals voor motorsport, kleiduifschieten, enzovoort). Of hierbij een onderscheid moet worden gemaakt tussen luidruchtige binnen- en buitenrecreatie, kan nog nader bekeken worden.

Een dergelijk planmatig initiatief moet uiteraard gebeuren aan de hand van een objectieve inschatting van de behoeften, in samenwerking met de betrokken sector.

Het zal de Vlaamse volksvertegenwoordiger bekend zijn dat vele indoorkartings zich momenteel echter bevinden in een industriegebied of gebied voor ambachtelijke bedrijven. Het Hof van Beroep van Antwerpen heeft in 1999 in twee concrete gevallen een arrest gewezen dat dergelijke gevallen behandelt. Analyse van de beide arresten van het Hof van Beroep van Antwerpen leert dat dit Hof moeilijk inziet dat een karting niet zou kunnen worden geëxploiteerd in een industriegebied of KMO-zone. In weerwil van de omstandigheid dat een karting aan de consumentzijde als recreatie wordt gepercipieerd, lijken stedenbouwkundige recreatiegebieden volgens het Hof veeleer bedoeld te zijn voor rustige exploitaties. Terwijl een karting, vanuit het standpunt van de exploitatie, met zijn bezoek, onderhoudswerkplaatsen, opslag van diverse petroleumproducten, onvermijdelijk lawaai en luchtafzuigingsinstallaties, veeleer beantwoordt aan de begrippen "KMO" en "lichte industriële activiteit".

Dit is uiteraard nog geen vaste rechtspraak. Wat de Raad van State in deze aangelegenheid zou stellen, is bijvoorbeeld nog niet bekend.

Momenteel zijn besprekingen bezig met de kartingfederatie om te onderzoeken welke gevolgen

deze arresten hebben voor de bestaande kartings. Voor nieuwe kartings lijkt het mij aangewezen deze enkel toe te laten in de nieuw aan te wijzen zones voor luidruchtige recreatie.

Vraag nr. 111 van 28 maart 2002 van de heer FRANS RAMON

Stort Lendeledede – Herstelvordering

In oktober 2001 werden in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening vragen gesteld in verband met de opvolging van de bouwovertradingen op het Stevan-stort in Lendeledede. De vaststellingen werden gedaan, maar de vraag naar herstel bleef.

In zijn antwoord stelde de minister dat – met het oog op het opmaken van de herstellvordering – de stedenbouwkundig inspecteur van West-Vlaanderen zou nagaan of er nog bijkomende overtradingen op het terrein konden worden vastgesteld. Dat onderzoek zou in november 2001 uitmonden in een gepaste herstellvordering.

De minister gaf ook aan dat hij erop stond dat de bufferzones waarop ten onrechte gestort werd, in de kortst mogelijke tijd zouden worden vrijgemaakt (Handelingen Commissievergadering – Nr. 37 van 25 oktober 2001).

Vandaag verwijt het actiecomité de Vlaamse overheid dat ze niet met het dossier bezig is. "De kleibergen van het stort van Lendeledede zijn op een onwettige manier gedumpt en bijna twee jaar later is niemand opgetreden tegen deze bouwovertrading."

1. Wat waren de resultaten van het bijkomende onderzoek van de stedenbouwkundig inspecteur van West-Vlaanderen, en hebben die geleid tot een gepaste herstellvordering ?
2. Heeft de stedenbouwkundig inspecteur – wat de stortingen in de bufferzones betreft – het herstel in de oorspronkelijke staat als herstellmaatregel geëist en hoe is die eis eventueel opgevolgd ?
3. Werden de bufferzones ook effectief als bufferzone ingericht ?

Zo niet, welke stappen worden dan gedaan ?

Antwoord

Er werd op 30 november 2001 een herstellvordering ingeleid bij de procureur des konings :

- a) waarin voor zone 15 van het ontwerp-BPA de verwijdering van de aanwezige klei en het bodemmateriaal wordt gevorderd, met een verbod om nog klei te stapelen, en waarin tevens aan de rechter wordt gevraagd de verplichting op te leggen om die zone in het eerstvolgende plantseizoen te beplanten ;
- b) met de vraag voor het resterende terrein de wederrechtelijk opgestapelde kleimassa's en het bodemmateriaal te herschikken, deels door afgraving, afvoer of verplaatsing volgens de modaliteiten van het ontwerp-BPA (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red*).

Slechts na een definitieve rechterlijke uitspraak en het verstrijken van de rechterlijke termijn kan de uitvoering worden afgedwongen van de herstelmaatregel (indien deze wordt ingewilligd door de rechter), reden waarom inmiddels een stakingsbevel werd gegeven met een verbod om verder klei te stapelen. Dit gebeurde vooral ter verdere vrijwaring van de bufferzones. Het stakingsbevel impliceerde geenszins dat de wederrechtelijk gestapelde klei weer kon worden verwijderd.

In een schrijven van de NV Stevan van 29 maart 2002 kondigt de vennootschap aan om vanaf 1 april 2002 een aanvang te nemen met de verwijdering van de gestapelde klei uit de bufferzone. Eind april zal door de diensten van Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (ROHM) West-Vlaanderen worden gecontroleerd of er daadwerkelijk uitvoering werd gegeven aan dit schrijven.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN
BUITENLANDS BELEID

Vraag nr. 67
van 28 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nationaal erfgoed – Federaal initiatief

In maart van vorig jaar bleek dat de federale regering van plan was 400 miljoen frank van de Nationale Loterij toe te kennen aan een Stichting voor het Nationaal Erfgoed. Deze stichting zou worden beheerd door de federale Regie der Gebouwen.

Toenmalig minister Sauwens bevestigde dat de bevoegdheid voor monumenten en landschappen wel degelijk naar de gewesten werd overgedragen. Op 29 maart 2001 stelde hij in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport dat er over deze aangelegenheid nog geen overleg was gepleegd. Evenwel stelde hij dat er over dit probleem binnen een korte termijn een gesprek moest kunnen worden gevoerd (Handelingen Commissievergadering – Nr. 134 van 29 maart 2001, blz. 1-2).

Werd dit probleem ondertussen uitgeklaard ?

Antwoord

De eerste contacten hebben pas plaatsgevonden in de loop van de maand maart.

Het is de bedoeling om nog voor de grote vakantie concrete vormen van samenwerking te onderzoeken.

Vraag nr. 68
van 28 februari 2002
van de heer JOS GEYSELS

Gemeenteontvanger – Cumulatie

Blijkbaar is cumulatie in hoofde van een gemeenteontvanger wettelijk niet uitdrukkelijk verboden. Dat doet vragen rijzen uit het oogpunt van beschikbaarheid én uit het oogpunt van mogelijke belangenvermenging.

1. Is het juist dat er terzake geen wettelijke beperkingen bestaan ? Zijn er eventueel omzendbrieven die deze aangelegenheid regelen ?
2. Op welke wijze oefent de hogere overheid toezicht uit op de aard en/of de omvang van dergelijke cumulaties ? Hoe wordt er eventueel opgetreden ?
3. Ik denk aan een situatie waarbij de gemeenteontvanger tegelijk deeltijds ontvanger is bij een gemeentelijk energiebedrijf. Dat doet toch vragen rijzen uit het oogpunt van "rechter en partij zijn". Wat is het beleid terzake ? Gaat de minister ervan uit dat dit een louter lokale politieke

verantwoordelijkheid is, of gaat hij er veeleer van uit dat er hier een lacune is in de regelgeving? Welke initiatieven worden in het laatste geval eventueel gepland?

Antwoord

1. Omtrent de cumulatie van verscheidene functies door de gemeenteontvanger bestaan wel degelijk wettelijke beperkingen. Evenwel werden geen omzendbrieven opgemaakt die deze aangelegenheid zouden regelen.

Het betreft hier dus het combineren van het ambt van plaatselijke ontvanger met een andere functie buiten de "reguliere uren". Uit de vraagstelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik opmaken dat de cumulatie van de functie van gemeenteontvanger met een politiek mandaat hier niet aan de orde is. Ook de bepalingen in verband met de cumulatie door gewestelijke ontvangers worden buiten beschouwing gelaten.

De vier hierna opgesomde bepalingen zijn allemaal terug te vinden in de Nieuwe Gemeentewet (NGW).

- *Artikel 68, § 1* bepaalt namelijk dat het de plaatselijke ontvanger verboden is handel te drijven, ook door tussenpersonen. De gemeenteraad legt een tuchtstraf op aan de plaatselijke ontvanger die dit verbod overtreedt.
- *Artikel 78* bepaalt dat niemand in eenzelfde gemeente tegelijk secretaris en ontvanger kan zijn. In gemeenten die minder dan 5.000 inwoners tellen, mogen voorlopig de ambten van secretaris en ontvanger met machtiging van de provinciegouverneur door dezelfde persoon worden bekleed, in afwijking van artikel 52, § 1, 2°.
- Het ambt van de plaatselijke ontvanger mag volgens *artikel 79* ook niet worden uitgeoefend door beambten van het provinciebestuur of van het arrondissementscommissariaat.
- *Artikel 52, § 2* bepaalt dat een plaatselijke ontvanger slechts ontvanger kan zijn in één gemeente. De plaatselijke ontvanger van een gemeente die 10.000 inwoners of minder telt, kan tot ontvanger van het plaatselijk OCMW benoemd worden. De samengevoeg-

de prestaties mogen echter niet meer bedragen dan 1,25 maal de arbeidstijd van het voltijds ambt (zie KB van 20 juli 1993 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het administratief en geldelijk statuut van de secretarissen en de ontvangers van de OCMW's). (*KB : koninklijk besluit – red.*)

Daarenboven stelt *artikel 140, § 1, 5° van de Provinciewet* dat het ambt van plaatselijke ontvanger al evenmin mag worden gecumuleerd met het ambt van provinciegouverneur, provinciegriffier of arrondissementscommissaris.

Er moet daarenboven worden opgemerkt dat andere bijzondere wetten de titularissen van een bezoldigde openbare functie, waaronder de functie van gemeenteontvanger ressorteert, verbieden ambten van de rechterlijke orde uit te oefenen (zie art. 107 van de gecoördineerde wetten over de Raad van State; art. 293 van het Gerechtelijk Wetboek en art. 44 van de Bijzondere Wet van 6 januari 1989 over het Arbitragehof).

Volgens *artikel 30 van de wet van 7 december 1998* tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus, worden de ontvangsten en uitgaven van de politiezone gedaan door een *bijzonder rekenplichtige*. In de ééngemeentezone treedt de gemeenteontvanger op als bijzonder rekenplichtige. In de meergemeentezone wordt de bijzonder rekenplichtige op voorstel van het politiecollege aangewezen door de politieraad onder de gemeenteontvangers en ontvangers van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van een van de gemeenten die deel uitmaken van de politiezone. De politieraad kan evenwel een beroep doen op een gewestelijke ontvanger of een personeelslid van een al dan niet tot de politiezone behorende gemeente of OCMW dat voldoet aan de voorwaarden om in zijn gemeente benoemd te worden tot gemeenteontvanger of ontvanger van het OCMW.

Het ambt van de gemeentesecretaris, adjunct-secretaris of plaatselijke ontvanger kan niet worden gecumuleerd met het ambt van OCMW-secretaris. Dit volgt uit de bepalingen van het KB van 20 juli 1993 tot vaststelling van het administratief en geldelijk statuut van de secretarissen en ontvangers van de OCMW's.

Artikel 20 van het besluit van de regent van 18 juni 1946 betreffende het financieel beheer van de gemeentebedrijven (Belgisch Staatsblad 29

juni 1946) stelt dat het bedrijfsontvangerschap wordt waargenomen door de gemeenteontvanger of door een bijzonder ontvanger. Krachtens artikel 18 van dit regentsbesluit wordt de boekhouding van een gemeentebedrijf door een speciaal hiertoe aangewezen lid van het gemeentepersoneel gevoerd. Luidens artikel 19 bestaat er onverenigbaarheid tussen de functie van bedrijfsboekhouder en die van bedrijfsontvanger. Hieruit volgt dat er onverenigbaarheid bestaat tussen de functie van bedrijfsboekhouder en die van gemeentelijk ontvanger in het uitsluitend geval dat deze laatste werd aangesteld als bedrijfsontvanger (zie Vragen en Antwoorden Senaat – vraag nr. 14 van de heer De Rore van 11.02.1972).

2. – Dergelijke gemeenteraadsbesluiten zijn onderworpen aan het *algemeen administratief toezicht*.

Van deze besluiten wordt binnen een termijn van twintig dagen, ingaande de dag volgend op het nemen ervan, een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden aan de provinciegouverneur verstuurd. Op dezelfde dag van de verzending aan de gouverneur wordt de voornoemde lijst door middel van een aanplakbrief bekendgemaakt onder de voorwaarden die opgesomd worden in artikel 28, tweede lid van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Deze besluiten zijn niet langer vatbaar voor schorsing door de gouverneur of voor rechtstreekse vernietiging door de Vlaamse regering indien de laatstgenoemde overheden hun beslissing niet hebben genomen en verstuurd naar de besturen binnen een termijn van 30 dagen, ingaande de dag volgend op het versturen van de lijst. Deze termijn wordt wel gestuit door de verzending van een ter post aangezekende brief waarbij de toezichthoudende overheid het dossier betreffende een bepaald besluit bij de gemeenteoverheid opvraagt of bijkomende inlichtingen inwint (artikel 29 decreet van 28.04.1993). Een dergelijk besluit is volgens artikel 32 van het toezichtsdecreet niet langer vatbaar voor schorsing en vernietiging na het verstrijken van een termijn van 30 dagen, waarbinnen de toezichthoudende overheid haar besluit naar de gemeente moet versturen, ingaande de dag volgend op de ontvangst van het hetzij bij aangetekende zen-

ding toegestuurde, hetzij tegen ontvangstbewijs afgegeven of bijkomende inlichtingen.

- Het instellen van een gemeenschappelijke ontvanger gemeente-OCMW conform artikel 52, § 2 van de NGW is onderworpen aan het *bijzonder administratief toezicht*.

Het instellen van een dergelijke functie moet eerst door de Vlaamse regering goedgekeurd worden, conform artikelen 5 en 6 van het toezichtsdecreet van 28 april 1993 en artikel 42 van de organieke OCMW-wet.

- Van de besluiten van de raad van bestuur van het *autonome gemeentebedrijf* wordt onverwijld na het nemen ervan een lijst met een beknopte omschrijving van de daarin geregelde aangelegenheden aan de regering gestuurd.

Onverminderd haar rechtstreekse vernietigingsbevoegdheid, kan de Vlaamse regering bij gemotiveerd besluit en binnen de in het decreet gestelde termijnen de uitvoering schorsen van het besluit waarbij de raad van bestuur van een autonoom gemeentebedrijf de wet schendt of het algemeen belang schaadt. De besluiten van het directiecomité zijn niet aan het algemeen toezicht onderworpen. De benoeming van personeel kan worden gedelegeerd aan het directiecomité, waardoor de benoemingsbesluiten ontsnappen aan het toezicht.

(zie decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op gemeenten)

- *Artikel 9 van het decreet van 1 juli 1987* betreffende de werkwijze van de controle op en de vaststelling van het ambtsgebied van intercommunales stelt dat alle besluiten van de organen van de intercommunales aan de algemene controle van de Vlaamse regering zijn onderworpen.
- De *gemeentewet* voorziet enkel uitdrukkelijk in een sanctie – binnen het raam van het tuchtrecht – indien de onverenigbaarheidsverplichting niet wordt nageleefd inzake het uitoefenen van bepaalde activiteiten.

Artikel 282 van de Nieuwe Gemeentewet schrijft voor dat tuchtstraffen kunnen worden opgelegd wegens overtreding van het verbod bedoeld in de artikelen 27 (secretaris, adjunct-secretaris), 68, § 1 en 70 van de Gemeentewet.

- Het *decreet van 24 juli 1991* houdende regeling voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel bedoeld in de Nieuwe Gemeentewet, inzonderheid artikelen 14, 15 en 16, voorziet in het ambtshalve optreden van de Vlaamse regering wanneer de gemeenteraad weigert zich uit te spreken over het opleggen van een tuchtstraf aan onder andere de gemeenteontvanger wegens handeldrijven.

In dat geval moet het besluit van de Vlaamse regering binnen tien werkdagen na de dag van nemen ervan bij aangetekende brief verzonden worden aan de betrokken partijen.

3. Het gegeven dat een gemeenteontvanger tegelijkertijd buiten de normale werktijd van 38 uur per week tevens ontvanger is van een gemeentelijk energiebedrijf, wordt momenteel niet geregeld via een of andere wettelijke bepaling.

Mijns inziens zou de gemeenteraad op basis van *artikel 117 van de NGW* een deontologische code kunnen goedkeuren voor zowel de wettelijke graden als de overige personeelsleden. Hierin zou dan in duidelijke bewoordingen kunnen staan welke onverenigbaarheden er gelden voor het gemeentelijk personeel en welke sancties hieraan verbonden zijn bij het overtreden ervan. De gemeentelijke autonomie moet in deze ten volle spelen.

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger nu al wel meedelen dat de problematiek van de onverenigbaarheden van de wettelijke graden aan bod zal komen bij het opstellen van het Nieuw Gemeentedecreet.

Vraag nr. 69
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gemeentepersoneel – Tewerkstelling bij VZW's

In vele gemeenten worden personeelsleden – al dan niet gesubsidieerde contractuelen (gesco's) – die officieel in dienst zijn van de gemeente, in de praktijk tewerkgesteld in gemeentelijke VZW's zoals kinderopvanginitiatieven, culturele centra, ... Dit gebeurt meestal in onderlinge afspraak, al dan niet op papier gezet, en bemoeilijkt de arbeidsrechtelijke positie van deze werknemers.

1. Klopt het dat personeelsleden in dienst van de gemeente niet systematisch voor gemeentelijke VZW's mogen werken? Hoe gebeurt de controle?
2. Welke gevolgen kan dit hebben voor de werknemer, de gemeentelijke VZW en de gemeente indien het toch gebeurt?

Antwoord

1. De artikelen 31 en 32 van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, zijn van toepassing op alle contractuele werknemers, zowel van de openbare sector als van de privé-sector.

Als algemene regel geldt dat het ter beschikking stellen door een natuurlijk persoon of rechtspersoon van door hem in dienst genomen werknemers aan derden, die deze werknemers gebruiken en over hen enig gedeelte van het gezag uitoefenen dat normaal aan de werkgever toekomt, verboden is (art. 31, § 1 van de wet van 24 juli 1987, zoals gewijzigd door de wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen).

Artikel 32 van de hier bedoelde wet formuleert een aantal beperkte uitzonderingen op dit verbod. Dit betreft bijvoorbeeld het ter beschikking stellen voor zeer beperkte tijd, mits voorafgaande toestemming van de bevoegde ambtenaar van de Inspectie van de Sociale Wetten van het federale Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid.

Ook artikel 60, § 7 van de wet van juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn omvat een afwijking op deze verbodsbepaling. Het betreft hier echter geenszins de tewerkstelling van gesubsidieerde contractuelen.

In verband met de controle op de naleving van deze wet bepaalt artikel 35 het volgende: "Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van gerechtelijke politie, houden de door de Koning aangewezen ambtenaren toezicht op de naleving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan. Deze ambtenaren oefenen dit toezicht uit overeenkomstig de bepalingen van de wet van 16 november 1972 betreffende de arbeidsinspectie."

2. Artikel 33 van de bovenvermelde wet van 24 juli 1987 betreffende onder meer het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, stelt dat alle met de bepalingen van deze wet en haar uitvoeringsbesluiten strijdige bedingen nietig zijn voorzover zij ertoe strekken de rechten van de werknemers in te korten of hun verplichtingen te verzwaren. Met andere woorden, een overtreding van deze wet heeft geen negatieve gevolgen voor de betrokken werknemers.

De voorziene strafbepalingen treffen dan ook alleen de "gebruikers" die werknemers tewerkstellen in strijd met de bepalingen van de wet, en verder ook al degenen die werknemers ter beschikking stellen van gebruikers in strijd met de bepalingen van de artikelen 31 en 32, alsmede hun aangestelden of lasthebbers, maar dus niet de terbeschikkinggestelden zelf.

In het voorbeeld dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt, treffen de sancties dus de verantwoordelijken van de betrokken VZW's en van de betrokken gemeenten. De werknemer zelf wordt niet gesanctioneerd. Wel moet er onmiddellijk een einde worden gemaakt aan de eventuele onwettige terbeschikkingstelling.

Ten slotte moet nog worden opgemerkt dat gesubsidieerde contractuelen in dit verband niet verschillend zijn van andere contractuelen en dat gemeentelijke VZW's geen rechtspersoonlijkheid hebben verschillend van andere VZW's, en dus privaatrechtelijke rechtspersonen zijn.

**Vraag nr. 70
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Grootstedelijk beleid – Coördinatie

Voor het grootstedelijk beleid in Vlaanderen is de minister verantwoordelijk. Vele goedbedoelde, maar zo verschillende initiatieven van de federale overheid doorkruisen het Vlaamse beleid.

Daarom verklaarde de toen bevoegde minister in antwoord op schriftelijke vraag nr. 163 van 27 juli 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 1 december 2000, blz. 534) dat een werkgroep

bezig was met de inventarisatie van de Vlaamse financieringsstromen naar de lokale besturen, zodat er een horizontale begroting inzake stedenbeleid gemaakt kan worden. Op een intern overleg tussen de verschillende betrokken ministers zou de afstemming met de federale overheid gebeuren.

1. Beschikt de minister nu over een lijst van alle middelen die in het kader van het grootstedelijk/kansarmoedebeleid naar de Vlaamse SIF+-gemeenten gaan (SIF : Sociaal Impulsfonds) ?

Hoeveel middelen gaan naar deze steden en vanuit welke federale/Vlaamse instantie ?

2. Wat is het resultaat van de afstemming van dit beleid tussen de federale overheid, de federale stichtingen/programma's en de minister en zijn kabinet/administratie ?

3. Hoe worden de Vlaamse overheid en de steden zelf bij dit geheel betrokken ?

Antwoord

1. Op vraag van de minister van Binnenlandse Angelegenheden werd een inventaris opge maakt van specifieke subsidiestromen naar de gemeenten en/of de OCMW's in het Vlaamse gewest.

Op dit ogenblik wordt nagegaan welke financieringsstromen hieraan gekoppeld zijn. Grote moeilijkheid daarbij is dat vele subsidieregelingen en voornamelijk deze in de welzijnssector zich zowel richten naar publieke als private instellingen. Per maatregel dient daarom te worden nagegaan hoeveel naar welke sector gaat en, wat de publieke sector betreft, voor welke gemeente/stad de subsidie bedoeld is. Inzake kansarmoede- en achterstellingsproblematiek zijn het de voorbije jaren de middelen van het Sociaal Impulsfonds die voor de grootste financieringsstroom hebben gezorgd.

De middelen uit het federale grootstedenbeleid beperken zich tot 2000 tot de steden Antwerpen en Gent. Vanaf 2001 werd daar Oostende aan toegevoegd. Hieronder volgt een overzicht van de trekkingsrechten van de steden.

Trekingsrechten steden (in euro)

Steden	SIF				Federaal
	TR2000	TR2001	TR2002	Totaal	2.001
Aalst	1.995.663,70	2.013.818,77	2.001.368,99	6.010.851,46	
Antwerpen	54.819.997,69	55.114.786,50	54.298.163,01	164.232.947,21	9.859.915,36
Brugge	2.541.854,79	2.569.162,44	2.563.045,00	7.674.062,23	
Brussel VGC	4.025.617,32	5.496.791,02	8.325.840,00	17.848.248,33	
Genk	7.424.651,42	7.457.700,44	7.331.094,00	22.213.445,87	
Gent	27.819.502,87	27.960.209,30	27.525.106,01	83.304.818,18	4.935.634,44
Hasselt	1.349.349,90	1.379.845,22	1.408.684,01	4.137.879,12	
Kortrijk	3.244.777,30	3.272.437,09	3.247.869,01	9.765.083,40	
Leuven	4.338.619,65	4.370.780,84	4.326.705,00	13.036.105,49	
Mechelen	6.401.800,55	6.440.858,32	6.356.311,00	19.198.979,87	
Oostende	6.341.032,87	6.375.326,91	6.281.324,00	18.997.683,78	885.202,98
Roeselare	821.078,88	839.635,27	857.184,00	2.517.898,16	
Sint-Niklaas	1.968.310,93	2.012.794,75	2.054.862,01	6.035.967,69	
Turnhout	1.645.235,36	1.657.508,12	1.640.973,01	4.943.716,49	
Totaal	124.737.493,25	126.961.665,00	128.218.529,05	379.917.687,30	15.680.753,00

2. Afstemming van het federale en Vlaamse stedenbeleid is niet vanzelfsprekend. Zo richt de federale overheid zich tot een beperkt aantal steden, met name Antwerpen, Gent en recentelijk ook Oostende, terwijl de Vlaamse overheid een stedenbeleid voert voor dertien steden en via de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) ook in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Over de afstemming tussen federale en Vlaamse programma's rond stedenbeleid werd tussen beide bevoegde ministers in juli 2001 wel afgesproken dat :

- a) beide administratieve cellen Stedenbeleid een voorstel dienen uit te werken rond :
- communicatie tussen federaal, gewest en steden ;
 - gemeenschappelijke rapportage of een minimumbasis aan monitoring ;
 - voorstel tot afsprakennota tussen beide overheden ;
 - nagaan hoe communicatie rond aanverwante programma's kan verlopen, onder

andere veiligheids- en samenlevingscontracten ;

- b) convenants in het kader van het federale grootstedenbeleid voor advies aan de Vlaamse overheid zullen worden overgezonden.

**Vraag nr. 71
van 7 maart 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Vlaamse vertegenwoordigingen – Londen

Sinds Vlaanderen de volwaardige bevoegdheid kreeg om een eigen buitenlands beleid te voeren, groeide de intentie om de structurele samenwerking tussen de verschillende netwerken en hun vertegenwoordigingen in het buitenland te versterken.

Als gevolg daarvan werd in de hoofdsteden van verschillende landen overgegaan tot het samenbrengen van deze diensten onder één dak in een geïntegreerde Vlaamse Vertegenwoordiging. Dit gebeurde reeds met succes in Den Haag, Wenen en Berlijn en werd recentelijk in Parijs toegepast.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het samenbrengen van de verschillende netwerken en vertegenwoordigingen in Londen in één geïntegreerde Vlaamse Vertegenwoordiging ?
2. Wanneer is de geïntegreerde Vlaamse Vertegenwoordiging in Londen een feit ?
3. Welke netwerken en diensten worden samengebracht onder één dak ?
4. Hoeveel financiële middelen worden uitgetrokken voor het samenbrengen van deze diensten in Londen ?
5. Wordt er bijkomend personeel aangeworven in het kader van de realisatie van deze geïntegreerde Vlaamse Vertegenwoordiging in Londen ?
6. Heeft de Vlaamse regering reeds een pand aangekocht in Londen waar de geïntegreerde Vlaamse Vertegenwoordiging zal worden gehuisvest ? Zo ja, waar ?

Antwoord

In dit stadium kan ik bevestigen dat ik de intentie heb de Vlaamse regering voor te stellen over te gaan tot de structurele uitbouw van een geïntegreerde Vlaamse Vertegenwoordiging in Londen.

1. Het samenbrengen van de verschillende plaatselijke Vlaamse vertegenwoordigers in Londen onder één dak bevindt zich op dit ogenblik in de voorbereidingsfase.

Mijn diensten stellen op dit ogenblik een dossier samen in verband met de budgettaire, personele en infrastructurele aspecten van dit geheel.

2. Op basis van het onder 1 genoemde dossier zal de Vlaamse regering een besluit nemen in verband hiermee. Het precieze tijdstip van de realisatie van de Vertegenwoordiging is afhankelijk van deze besluitvorming en van verschillende, deels externe factoren, zoals de beschikbaarheid van panden op de markt, het verloop van de onderhandelingen, enzovoort.
3. Het is de bedoeling de diensten van Export Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen te bundelen onder één dak.

Het is verder ook de bedoeling de nieuwe, aan te stellen gemeenschapsattaché in het pand te huisvesten.

4. Zoals onder 1 gesteld, maakt het financiële aspect nog het voorwerp uit van onderzoek door mijn diensten.
5. Verwijzend naar 3. kan ik melden dat het de bedoeling is één gemeenschapsattaché en één administratieve kracht (ter ondersteuning van de gemeenschapsattaché) aan te werven.
6. Zoals uit het antwoord op de vorige vragen blijkt, werd nog niet overgegaan tot de aankoop of huur van een pand.

Vraag nr. 72 van 7 maart 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

De domeinen waarover het Comité voor Preventie en Bescherming (CPB) zijn advies moet geven, zijn sinds 1996 gevoelig uitgebreid. Eén domein behandelt de psychosociale belasting – stress – veroorzaakt door het werk. CAO nr. 72 betreffende het beleid ter voorkoming van stress op het werk, werd algemeen bindend verklaard voor alle werknemers in de privé-sector.

Bestaat er voor de werknemers van de Vlaamse openbare instellingen die onder de bevoegdheid van de minister ressorteren, een soortgelijke afspraak om de stress veroorzaakt door het werk, collectief te voorkomen of te verhelpen ?

Wat zijn de grote lijnen ?

Zo neen, waarom niet ?

Graag antwoord voor alle Vlaamse openbare instellingen afzonderlijk.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 24, Stevaert nr. 224, Vogels nr. 115, Anciaux nr. 58, Vanderpoorten nr. 76, Landuyt nr. 52, Dua nr. 151, Van Mechelen nr. 89, Van Grembergen nr. 72, Gabriels nr. 69).

Gecoördineerd antwoord

Voor de personeelsleden van de Vlaamse openbare instellingen bestaat geen gelijkaardige, algemeen geldende afspraak om stress veroorzaakt door het werk te voorkomen of te verhelpen, zoals dat in de private sector het geval is. De CAO nr. 72 betreffende het beleid ter voorkoming van stress op het werk, waarnaar de parlementaire vraag verwijst, is niet van toepassing op overheidsdiensten.

Niettemin is iedere werkgever verplicht om sinds de invoering van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn op het werk, een beleid terzake uit te stippelen. Dit gebeurt in principe op basis van een zogenaamd risicobeheersingssysteem. Het systeem veronderstelt de opmaak van een globaal preventieplan voor de duur van vijf jaar, waaraan uitvoering wordt gegeven via jaarlijkse actieplannen. Tevens worden hierbij middelen en verantwoordelijkheden vastgelegd.

De Vlaamse openbare instellingen zijn verplicht om in het kader van deze wet een welzijnsbeleid uit te werken waarin onder meer aandacht wordt besteed aan stresspreventie.

Er zijn evenwel geen Vlaamse openbare instellingen die onder mijn bevoegdheden ressorteren.

Wat de Vlaamse openbare instellingen betreft die onder de bevoegdheid ressorteren van de andere Vlaamse ministers, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding)

Na de publicatie van de uitvoeringsbesluiten (KB's van 27 maart 1998) op de wet "welzijn" van 4 augustus 1996, werd door de interne preventiedienst contact opgenomen met de externe preventiedienst waarbij de VDAB aangesloten is. Tevens werden een bijkomend aantal externe specialisten geraadpleegd.

Einde 1999 gaf de directie de opdracht een proefproject op te starten in de regionale VDAB-diensten van Gent. Dit project zou worden ondersteund door het NOVA, Nationaal Onderzoeksinstituut voor Arbeidsomstandigheden, zodat de wetenschappelijke basis zou worden gegarandeerd.

Dit gebeurde begin 2000 binnen de VDAB Gent. Na de rapportering aan het Basisoverlegcomité (BOC) en de bespreking in verschillende overlegorganen, werd in juni 2001 beslist om de resultaten

van het onderzoek naar de werkbeleving binnen de VDAB Gent toe te lichten aan het personeel, en dit aan de hand van informatiesessies. Tijdens deze informatiesessies zou tevens tijd uitgetrokken worden om prioriteiten vast te stellen en verbetervoorstellen te formuleren.

In totaal werden veertien informatiesessies georganiseerd, verspreid over vier dagen. Telkens was er eerst een plenair gedeelte, waar alle aanwezigen de resultaten uit de externe vergelijking aangereikt kregen. Vervolgens werd de groep opgedeeld naar functie/afdeling. In deze beperkte groepen werd kort stilgestaan bij de resultaten uit de externe vergelijking, om vervolgens over te gaan tot de bespreking van de resultaten van de eigen afdeling/functie. Aan het slot van de informatiesessie werd getracht prioriteiten aan te geven en waar mogelijk suggesties te formuleren.

In de rapportering over de resultaten van deze informatiesessies werden de resultaten uit de externe vergelijking meegegeven, aangevuld met een verslaggeving van de bespreking van deze resultaten in de verschillende informatiesessies. Vervolgens kwamen per afdeling/functie de resultaten aan bod, komende zowel uit het statistisch rapport als uit de informatiesessies. In een laatste hoofdstuk kwamen de meest voorkomende prioriteiten en suggesties aan bod. De resultaten waren slechts mogelijk door actieve medewerking van de personeelsleden die deelnamen aan deze sessies.

Dit rapport werd verder gebruikt als leidraad voor de verdere besprekingen binnen de VDAB Gent. Dit rapport werd tevens geagendeerd op het Tussenoverlegcomité (TOC) van 19 januari 2002. Het rapport werd bezorgd aan het team dat de reorganisatie van de VDAB begeleidt. De dienst Communicatie onderzoekt het rapport en vergelijkt de resultaten met de resultaten van het eigen onderzoek en met de eigen geplande acties.

Na analyse en bespreking van de algemene resultaten van het rapport werd door het managementteam van LKC Gent een concreet actieplan opgesteld, met een lijst van prioritaire aanpakpunten als eindresultaat (*LKC : lokaal klantencentrum – red.*). Hierbij werd het principe van het tweesporenbeleid gevolgd : welke acties/aanbevelingen dienen te worden bezorgd aan de centrale diensten en welke acties dienen te worden opgenomen op lokaal niveau.

Het rapport en het voorstel tot actieplan van het managementteam van LKC Gent werden op 15 maart op de directeursvergadering samen met de

centrale directie besproken. De directie zal de voorstellen van het LKC Gent verder onderzoeken en een eigen voorstel voorleggen aan het TOC.

Toerisme Vlaanderen

Onder impuls van de preventieverantwoordelijke en gevolg gevende aan een voorstel van het Basisoverlegcomité, werd op 18 februari 2002 door de arbeidsgeneesheer aan een werkgroep van het BOC uitgebreide informatie verschaft over stress en stresspreventie op het werk. De arbeidsgeneesheer situeerde het wettelijk kader, definieerde een aantal begrippen (zoals stress, depressie, burn-out, ...) en gaf een aantal tips en suggesties ter voorkoming en genezing van stress (op individueel niveau, groepsniveau, organisatorisch niveau).

Naar aanleiding van voormelde informatieve vergadering werd door het BOC beslist om een gezondheidsonderzoek te starten bij de instelling en inventarisatie te doen van stressoren bij Toerisme Vlaanderen. Het onderzoek wordt gevoerd door een onafhankelijk bureau. Het wordt uitgevoerd door een arbeidspsycholoog en wordt begeleid door de arbeidsgeneesheer. Daartoe werd eveneens in de schoot van het BOC een werkgroep "stresspreventie" opgericht. Deze werkgroep is belast met de voorbereiding en begeleiding van het onderzoek. De werkgroep staat onder leiding van de arbeidspsycholoog, die het onderzoek uitvoert. De werkgroep zal, nadat de resultaten van het onderzoek bekend zijn, voorstellen en maatregelen formuleren ter voorkoming van stress.

Het gezondheidsonderzoek zal starten in de maand oktober 2002. De eerste globale resultaten van het onderzoek worden aan de werkgroep voorgesteld eind november 2002. In januari-februari 2003 zal een totaalbeeld van de bevraging worden opgeleverd.

VRT (Vlaamse Radio en Televisieomroep)

Sedert juni 2000 voert de VRT een actief stressbeleid als uitloper van een in 1998 georganiseerde stress-enquête bij het personeel.

Medewerkers met klachten inzake stress kunnen terecht bij het hoofd Sociale Dienstverlening en de HR-verantwoordelijken van radio en televisie, evenals bij de sociale en medische dienst (*HR : human resources – red.*). Zij onderzoeken de klachten en zoeken naar een oplossing.

Daarnaast biedt de VRT al zijn personeelsleden de mogelijkheid om een cursus "omgaan met stress" te volgen. In het opleidingstraject voor het ma-

nagement wordt aandacht besteed aan de manier van omgaan met verschillende typologieën van persoonlijkheden (hoe communiceren, hoe motiveren, wat met stress, ...).

Verder worden de personeelsleden via interne communicatiekanalen (intranet, de personeelsnieuwsbrief "Open Kaart", het personeelsblad "Joost") op de hoogte gehouden van belangrijke ontwikkelingen, evoluties en veranderingen binnen de instelling. Slechte of onvolledige communicatie hierover blijkt immers vaak een bron van stress te zijn.

Bloso

Het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Bloso) beschikt over een interne dienst voor preventie en bescherming (IDPB) en heeft een overeenkomst afgesloten met een externe dienst voor preventie en bescherming (EDPB – arbeidsgeneeskundige dienst).

Artikel 4 van het KB van 27 maart 1998 betreffende het beleid inzake het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk bepaalt dat de psychosociale belasting van de werknemers één van de opdrachten is van de IDPB, in samenwerking met de EDPB. Het genoemde KB kan, bijgevolg, beschouwd worden als een collectief initiatief ten aanzien van de werknemers van alle Vlaamse openbare instellingen.

Het Bloso gaat inzake de psychosociale belasting van zijn werknemers als volgt te werk : eventuele klachten inzake stress worden door de Bloso-IDPB besproken met de arbeidsgeneesheer en, voorzover gegrond en zinvol, stelt de EDPB een voorstel van onderzoek en/of remediëring voor. Tot op heden werd slechts één klacht genoteerd, waarvoor momenteel een onderzoek lopende is.

VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek)

Wat het VITO betreft, werd reeds begin 1997 de noodzaak aanvoeld om aandacht te besteden aan collectieve en individuele stresstoestanden op het werk.

In samenwerking tussen de personeelsdienst en het Comité PB (preventie en bescherming) werd een externe dienst aangezocht om de VITO hierin te begeleiden, met als voornaamste doel ontdekken of VITO-personeelsleden aan overmatige stress-toestanden zouden worden blootgesteld. Zodoende werd aan de hand van internationaal gehanteerde

vragenlijsten aan elk personeelslid een "stressinventaris" bezorgd – hierop werd door 78 % van de medewerkers geantwoord.

De conclusies uit dit onderzoek waren in grote lijnen :

- de collectieve stressbeleving is niet verontrustend en is vergelijkbaar met andere bedrijven uit de referentiegroep (dienstensector) ;
- bij een beperkt aantal individuen blijkt een reëel stressyndroom aanwezig te zijn ;
- bij een belangrijk aantal (tot 1/3de van de antwoorden) wordt een verminderde betrokkenheid/motivatie vastgesteld (= "burn-out"), vooral naar aanleiding van een verminderde luisterbereidheid van de hiërarchie.

Naar aanleiding van deze conclusies werden de volgende acties uitgevoerd :

- een gemakkelijke mogelijkheid tot professionele begeleiding van individuele gevallen via de medische dienst, en in alle discretie. Hiervan hebben een vijftal personen gebruikgemaakt ;
- opleidingssessies voor de hiërarchie in verband met "leidinggeven". Deze vraag heeft, na de reorganisatie van de VITO in 1999/2000 met een aparte afdeling P&O (Personeel en Organisatie) op directieniveau en een cultuur-/waardenonderzoek, begin 2000 geleid tot een zeer intensieve begeleiding van alle leidinggevenden. Deze begeleiding is nog steeds gaande, maar zou in de loop van de maanden mei en juni 2002 voorlopig worden afgerond ;
- de veiligheidsverantwoordelijke blijft op de hoogte, middels cursussen, van recente kennis en ontwikkelingen op het domein van stresspreventie en -remediëring. Zo heeft hij eind 2001 nog een cursus terzake gevolgd, waarbij trouwens alle leden van het Comité PB waren uitgenodigd.

IWT-Vlaanderen (Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie)

Bij het IWT-Vlaanderen bestaat er nog geen algemeen en gesystemiseerd voorkomingsbeleid. Er bestaan wel een aantal preventieve maatregelen

om tegemoet te komen aan mogelijke stresssituaties :

- een verzekeringspolis die in geval van ziekte van een kind gratis een professionele opvang aan huis verzekert ;
- de invoering van een glijdende uurregeling sinds 5 februari 2001 ;
- de uitbreiding van het personeelsbestand ;
- de omzetting van contractuele tijdelijke tewerkstelling in statutaire vaste betrekkingen ;
- de registratie en opvolging van de individuele werkbelasting ;
- de mogelijkheid om zonder veel formaliteiten spoedverlof te verkrijgen ;
- de toezegging, zonder beperking, van vragen tot deeltijds werken.

Een algemeen voorkomingsbeleid zal worden opgebouwd met behulp van externe expertise.

Vlaamse Opera

Sinds begin 2000 bestaat er een Comité Pesterijen en Stress binnen de instelling. Dit comité is een subcomité van het Basisoverlegcomité van deze VOI, en is paritair samengesteld.

In januari 2000 werd onder het vast personeel een rondvraag georganiseerd met als doel de problemen van de werknemers met betrekking tot hun werk en werkomstandigheden te identificeren. Dit werd gedaan aan de hand van een vragenlijst die werd opgesteld in samenwerking met de Koninklijke Muntchouwburg en het Nationaal Onderzoeksinstituut voor Arbeidsomstandigheden.

De resultaten van deze rondvraag werden deels door NOVA en deels in eigen beheer verwerkt. Het onderzoeksverslag werd op de vergadering van het Basisoverlegcomité van 20 februari laatstleden voorgesteld. De resultaten werden gedeeltelijk verwerkt in het ontwerp van sectoraal akkoord dat voor het ogenblik ter goedkeuring wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering, en zij zullen een aandachtspunt zijn in het beleidsplan rond HR-management dat nu wordt uitgewerkt.

Afspraken voor stressbestrijding zullen worden opgenomen in het nieuwe beleidsplan.

KANTL (Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde)

Binnen de KANTL zijn er twee soorten personeel :

- de eigen medewerkers van de KANTL. Hiervoor bestaat geen afspraak inzake collectieve stressbestrijding, aangezien contractueel bepaald is dat zij volledig meegaan met wat geldt voor contractuele Vlaamse ambtenaren (er is namelijk een convenant met de personeelsdienst van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) op basis waarvan de salarisadministratie door hen gebeurt) ;
- de door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) uitgeleende medewerkers ter ondersteuning van de KANTL. Deze hebben qua arbeidsovereenkomst niets met de KANTL te maken. Zij zijn ambtenaren zoals op het hoofdbestuur, en er staat niets over hun specifieke situatie op papier, zodat niets erop wijst dat er voor hen een andere arbeidsovereenkomst zou gelden dan voor de andere Vlaamse ambtenaren.

De KANTL zelf heeft dus geen afspraken inzake collectieve stressbestrijding.

Vlaams Fonds voor de Letteren

Binnen deze instelling bestaan er geen afspraken betreffende het voorkomen van stress op het werk. De organisatie bestaat slechts uit vijf personen.

VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij)

De basis om een degelijk stressbeleid te kunnen voeren, is een algemene analyse van de werksituatie, een evaluatie van deze analyse en het nemen van de passende maatregelen.

De werkgever moet verder voorlichting verstrekken aan de werknemers betreffende :

- de aard van de werkzaamheden ;
- de daaraan verbonden risico's ;
- de maatregelen die erop gericht zijn risico's te voorkomen of te beperken.

Van de werknemers kan worden verwacht dat zij naar best vermogen meewerken aan een stressvoorkomingsbeleid.

Het BOC van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij adviseerde op 14 december 2000 een onderzoek te doen om na te gaan in welke mate het VHM-personeel stressgevoelig is.

De algemene directie vertrouwde de opvolging toe aan de preventieadviseur, en het onderzoek werd toevertrouwd aan NOVA/Quest. Een stuurgroep begeleidde het bureau voor het opstellen van de vragen en de verdere verwerking van de resultaten.

Het onderzoek zelf, in de vorm van een enquête, gebeurde op 29 maart 2001. De basis van deze enquête was de VBBA-vragenlijst (Vragenlijst "Beleving en Beoordeling van de Arbeid"). Het referentiebestand wordt beheerd door het Nationaal Onderzoeksinstituut voor Arbeidsomstandigheden.

De resultaten werden op een personeelsvergadering met het personeel besproken op 20 juni 2001. Vanaf september 2001 zijn de verdere opvolging en de aanpak in handen van bovenvermelde stuurgroep.

Eerste resultaten van aanpak verwacht de VHM rond juni 2002.

Bij de Vlaamse openbare instellingen die ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke kansen wordt de nodige aandacht besteed aan stress op het werk. Er worden verschillende initiatieven, zowel van collectieve als van individuele aard, genomen met betrekking tot het voorkomen van stress op het werk. Bovendien hebben de meeste VOI's een onderzoek uitgevoerd rond stress. Dit leidde vaak tot het formuleren van acties in een actieplan.

Voor het Fonds voor Bijzondere Jeugdbijstand en het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) gelden de maatregelen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Dit personeel wordt immers via detachering ter beschikking gesteld van deze Vlaamse openbare instellingen, aangezien zij geen eigen personeel hebben.

OPZ Geel (Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Geel)

Binnen het OPZ Geel bestaat geen plan voor collectieve aanpak van stress. Wel worden waar nodig op individuele basis maatregelen genomen (bv. verandering van dienst, aanpassing takenpakket).

OPZ Rekem

Bij het OPZ Rekem volgt de opdrachthouder Veiligheid de domeinen waarover het Comité ter Preventie en Bescherming op het Werk (CPBW) adviseert. Op zijn aangeven werd voor de implementatie van de "wet welzijn" een stuurgroep opgericht. Er werd een voorbereidende risicoanalyse opgesteld op basis van checklists met 218 vragen. De resultaten werden voorgesteld in september 2000 en gepast in het jaaractieplan, waarna beslist werd om een project "stressonderzoek – burn-out" op te starten.

De externe arbeidsgeneeskundige dienst werd aangezocht om een stappenplan op te stellen. Gedilo stelde een gedetailleerde vragenlijst op en er werd een informatiecampaagne voor het personeel opgezet, gevolgd door de verspreiding van de enquête met 242 vragen.

Er werd een respons van 61,68 % gehaald. OPZ-Rekem kijkt op zes van de 27 gemeten domeinen negatief af ten opzichte van de referentiegroep (NACE-BEL85 : gezondheidssector en dienstverlening) en positief op vijf andere (*NACE-BEL : Belgische versie van de Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes – Statistische Nomenclatuur van de Economische Activiteiten in de Europese Gemeenschappen – red.*). De resultaten van het onderzoek werden in het CPBW besproken. Het is de bedoeling om de belangrijkste knelpunten aan te pakken, voorzover mogelijk. Hiermee zal worden gestart in het jaaractieplan 2002.

Kind en Gezin

Bij Kind en Gezin is in 1997 een uitgebreide bevraging bij alle personeelsleden gedaan naar stress. Het onderzoek resulteerde in een rapport op basis waarvan eind 1998 een actieplan werd opgemaakt. Dit onderzoek en actieplan werden overlegd in het Tussenoverlegcomité.

In dit actieplan werd zowel ingewerkt op de stressoren in de subjectieve werkomgeving (vooral op de stressoren overbelasting, verantwoordelijkheid, beslissingsmogelijkheden over het werk), als op de sociale ondersteuning (chef en collega's als bron van sociale steun) en de modererende factoren (vooral vrije tijd).

In het onderzoek "Participatieve risicoanalyse" dat in 2001 door de dienst voor preventie en bescherming op het werk werd uitgevoerd, werd geen rechtstreekse stressbevraging opgenomen, maar de

vragen en antwoorden over arbeidsinhoud, arbeidsomstandigheden, arbeidsvoorwaarden en arbeidsverhoudingen waren indicatief voor de stressbeleving en -perceptie.

Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

Het Vlaams Fonds tracht in hoofdzaak via een preventief beleid stress op het werk te voorkomen. Op 23 maart 2000 werd voor de personeelsleden een studievoormiddag georganiseerd binnen het Vlaams Fonds. De "Stichting Technologie Vlaanderen" gaf er een zeer deskundige en overzichtelijke uiteenzetting over de achtergronden en de aanpak van werkstress. Het was de bedoeling hiermee de personeelsleden te sensibiliseren omtrent de verschillende oorzaken van stress en de mogelijke aanwezigheid hiervan in de eigen werkomgeving.

Op 30 oktober 2000 werd de risicoanalyse, uitgevoerd volgens de Sahier-methode, afgesloten. In deze audit "veiligheid" werd eveneens de nodige aandacht gegeven aan het opsporen van stress-elementen. Dit onderzoek gaf aan dat er geen systematische stressfactoren aanwezig waren.

Vanaf december 1999 worden de nodige oogtesten in het kader van het beeldschermwerk vergezeld van een vragenlijst waarin eveneens gepolst wordt naar eventuele werkstress. Ook hieruit blijkt geen latente stress aanwezig te zijn binnen het Vlaams Fonds.

Op 9 oktober 2001 werd binnen het BOC Vlaams-Brabant (*Basisoverlegcomité – red.*) op verzoek van de leden een voordracht omtrent "stress op het werk" gehouden door de arbeidsgeneesheer.

Uit de voorafgaande acties blijkt dat stress binnen het Vlaams Fonds niet prioritair dient te worden behandeld. Wel werd de personeelsleden aangeraden zich met hun eventuele problemen onmiddellijk te melden bij de externe arbeidsgeneesheer. Deze laatste zal dan de individuele gevallen doorverwijzen voor gespecialiseerde psychologische begeleiding.

De leiding van het Vlaams Fonds heeft zich voorgenomen blijvend aandacht te besteden aan deze problematiek. Daarom werd in het jaaractieplan 2002 omtrent preventie en welzijn op het werk een actiepunt omtrent stress opgenomen. Tijdens de maanden maart en april wordt daarom aan het individu speciale aandacht gevraagd bij de organisatie van zijn werk. Ook hebben de opdrachthouder HRM en de preventieadviseur zich de laatste jaren geregeld bijgeschoold in deze materie.

OVAM (Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest)

Om de werkomstandigheden en de kwaliteit van de arbeid te verbeteren, diende de OVAM ingevolge de nieuwe wetgeving terzake (KB van 21.06.1999) een beter zicht te krijgen op de stressproblematiek binnen het bedrijf en de moeilijkheden of problemen die zich daarbij voordoen.

Gelet op het voorgaande heeft de directie van de OVAM in samenwerking met de preventieadviseur en de personeelsdienst ervoor gekozen om alle personeelsleden de kans te geven zich hierover uit te spreken door middel van een schriftelijke enquête.

Om de nodige garanties te bieden in verband met de vertrouwelijke behandeling van de informatie, werd beslist om de bevraging en de verwerking van de gegevens uit te besteden aan Idewe (interbedrijfsgeneeskundige dienst, externe dienst) onder leiding van de arbeidsgeneesheer van de OVAM. De vragenlijst diende met andere woorden teruggestuurd te worden naar de arbeidsgeneesheer, en dus niet naar de OVAM.

Op 4 september 2001 ontvingen alle personeelsleden bij hen thuis voormelde vragenlijst. Deelname aan deze bevraging was vrijwillig. Hoe groter de deelname was, des te betrouwbaarder echter de besluiten die eruit getrokken kunnen worden. Mede op basis van de antwoorden op deze bevraging zou dan een actieplan tot risicobeheersing uitgewerkt worden. Deze antwoorden zullen een basis zijn voor of een aanvulling van verdere analyse en een aanzet tot directe acties naargelang het probleem.

De hele studie werd en wordt nog steeds begeleid door een ad hoc werkgroep waarin de directie, de preventieadviseur, de personeelsdienst, leden van de respectieve vakbonden binnen de OVAM en de onderzoekers van Idewe zijn vertegenwoordigd. Het protocol van onderzoek was bij deze laatste ter inzage.

In maart 2002 wordt de laatste hand gelegd aan het finaal rapport "Arbeidsomstandigheden, werkstress en ziekteverzuim" bij de OVAM.

Voormelde bevraging was voor de OVAM geen vrijblijvende bevraging, maar een belangrijke eerste stap in het uitbouwen van het preventiebeleid zoals de OVAM het in de toekomst ziet.

Aan het personeel werd de boodschap meegegeven dat niet alle klachten zullen worden opgelost.

Wel werd beloofd dat op deze manier een inzicht zal worden verkregen in de aard en de omvang van problemen, om op die manier prioriteiten te stellen voor verdere acties. Deze concrete acties zullen gedefinieerd worden in samenspraak met de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk (IDPBW) en zullen steeds opgenomen worden in het jaaractieplan passend in een ruimer langetermijnpreventiebeleid.

VLM (Vlaamse Landmaatschappij)

De Vlaamse Landmaatschappij ontving geen richtlijnen om stress veroorzaakt door het werk te voorkomen of te verhelpen.

Anderzijds is de "wet op het welzijn", die een aantal verplichtingen oplegt aan alle werkgevers, ook op de VLM van toepassing en heeft de VLM het in het kader van een HRM-beleid nuttig geacht om zelf initiatieven op dat vlak te nemen.

Er gebeurde tweemaal een bevraging van de personeelsleden om een beeld te krijgen van de psychosociale belasting binnen de VLM.

Op basis van die resultaten werd een actieplan opgesteld, waarvan intussen de meeste actiepunten werden uitgevoerd.

Psychosociale belasting vormt binnen de VLM een permanent aandachtspunt, waarvoor op verschillende vlakken maatregelen genomen werden en worden.

In het Tussenoverlegcomité, dat de bevoegdheden van het Comité voor Preventie en Bescherming uitoefent, wordt over deze onderzoeken, het actieplan en de uitvoering ervan verslag uitgebracht en overleg gepleegd met de vakorganisaties.

VMM (Vlaamse Milieumaatschappij)

Bij de Vlaamse Milieumaatschappij werden en worden initiatieven en acties ondernomen die onder de noemer vallen van de principes ter preventie en verhelping van stress opgenomen in CAO nr. 72.

Deze initiatieven en acties zijn terug te vinden in het preventiebeleid van de IDPBW en het HRM-beleid.

In het globaal preventieplan (2002-2006) en jaarlijkse actieplan (2002) van de IDPBW zijn volgende initiatieven opgenomen :

- er werden vorig jaar risicoanalyses uitgevoerd per type functie. Bij die risicoanalyses ging ook aandacht naar psychosociale lasten zoals stress, omgang met interne en externe klanten, en zo meer. Deze risicoanalyses zullen permanent worden aangepast naargelang de wijzigende omstandigheden ;
- op basis van deze risicoanalyses zullen in 2002 richtlijnen opgesteld worden met betrekking tot "welzijn op het werk" ;
- De IDPBW zorgt voor de verspreiding van (maandelijkse) tips met betrekking tot onder meer ontspanning en sport, gezondheid, ergonomie en dergelijke meer ;
- de VZW Limits werd aangewezen als extern vertrouwenspersoon inzake ongewenst gedrag op het werk, waaronder ook pesten. Concrete procedures inzake pesten worden uitgewerkt nadat de nieuwe wet inzake pesten, geweld en ander ongewenst gedrag op het werk werd goedgekeurd.

In het HRM-beleid wordt eveneens aandacht besteed aan de factor stress :

- eerst en vooral wordt bij de selectietesten en het selectie-interview aandacht besteed aan de stressbestendigheid van de kandidaten wanneer dit vereist is voor de uitoefening van de job. Dit om te voorkomen dat stressgevoelige personen in stressgevoelige jobs terechtkomen ;
- bij de opleiding van de evaluatoren wordt nadruk gelegd op het belang van Smart-gedefinieerde persoonlijke doelstellingen (*Smart : specifiek-meetbaar-aanvaard-realistisch-tijdsbepaling – red.*). De doelstellingen moeten realistisch en haalbaar zijn binnen het vooropgestelde tijdsperspectief.

Verder wordt bij de Vlaamse Milieumaatschappij vooral ook op individueel niveau aandacht besteed aan signalen die een uiting kunnen zijn van overmatige blootstelling aan stress. Deze signalen komen toe hetzij bij de IDPBW, hetzij bij de dienst voor HRM, die dan een gepaste oplossing zoekt, bijvoorbeeld aanpassing van de taakhoud, werktijdregeling, uitrusting, enzovoort.

VMW (Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening)

Bij de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening neemt het Tussenoverlegcomité de taken waar die in de private sector wettelijk zijn toegewezen aan het comité voor preventie en bescherming.

Hoewel de CAO nr. 72 niet van toepassing is op de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, besteedt de Maatschappij heel wat aandacht aan de voorkoming van stress op het werk.

In overleg met de representatieve vakorganisaties is in het Tussenoverlegcomité een beleid terzake uitgewerkt, waarvan de eerste fase bestaat uit een enquête bij het personeel. Deze enquête is uitgewerkt in samenwerking met de gespecialiseerde diensten van Idewe (in samenwerking met Arista), een externe dienst voor preventie en welzijn. Deze enquête is thans in uitvoering.

Ik wil ten slotte afronden met een algemene bedenking over de aanpak van stress bij het Ministerie.

Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zorgt het HRM-beleid voor een specifieke bijdrage aan het stressbeleid door een aantal instrumenten : de tweejaarlijkse bevraging naar personeelstevredenheid (het zogenaamde PRO of personeelsresultatenonderzoek), waarin stressgerelateerde elementen aan bod komen, de mogelijkheid om lokale problematieken (zoals die bv. blijken uit risicoanalyses) met vraaggestuurde ondersteuning (meestal externe consultants) aan te pakken, stress-enquêtes, klachtenbehandelingssystemen voor Ploegklachten (gerelateerd aan vooral de evaluatie), OSGW (ongewenst seksueel gedrag op het werk), pesten op het werk, ... (*Ploeg : plannen, leiding geven en leiding krijgen, opvolgen en ondersteunen, evaluatie, gewaardeerd worden – red.*).

De toenemende samenwerking tussen HRM-actoren van de VOI's en van het MVG kan er wellicht toe leiden dat een aantal initiatieven vanuit het ministerie hun weg vinden naar de Vlaamse openbare instellingen. Zo zal aan de VOI's binnenkort de gelegenheid worden gegeven aan te sluiten op het externe meldpunt voor klachten inzake pesten op het

werk. Ook wordt vooropgesteld dat de PRO-bevraging reeds in 2003 zou plaatsvinden in de VOI's.

Aanvullend gecoördineerd antwoord

ARGO (Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs)

De vroegere dienst VGV heeft een globaal preventieplan 1999-2003 opgemaakt voor de administratieve diensten van het Gemeenschapsonderwijs (*VGV : Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing van de Werkplaatsen – red.*).

Het risico met betrekking tot de psychosociale belasting (onderzoek naar werkdruk en relaties) staat vermeld als actiepoint voor het jaar 2002. Gelet op de graduele operationalisering van de nieuwe preventiestructuur (de Gemeenschappelijke Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk van het Gemeenschapsonderwijs) zal de uitwerking van het actiepoint psychosociale belasting worden aangevat in samenwerking met de externe arbeidsgeneeskundige dienst. Deze dienst zal een gericht onderzoek uitvoeren in samenwerking met de preventieadviseur bij de administratieve diensten van het gemeenschapsonderwijs.

VLOR (Vlaamse Onderwijsraad)

Er bestaat voor de werknemers van de Vlaamse Onderwijsraad geen afspraak om de stress veroorzaakt door het werk collectief te voorkomen of te verhelpen.

Vlaamse Openbare Instelling Universitair Ziekenhuis Gent (UZ Gent)

Bij de Vlaamse Openbare Instelling Universitair Ziekenhuis Gent is sinds mei 2001 een psycholoog aangeworven met als taak onder andere het opstellen van een stresspreventiebeleid voor het personeel van het UZ in het kader van de welzijnswet van augustus 1996 en in nauwe samenwerking met de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk.

Hierbij werd een voorstel uitgewerkt volgens de methode vooropgesteld in het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de interne dienst voor preventie en bescherming op het werk (luik psychosociale belasting veroorzaakt door het werk) : uitvoeren van een risicoanalyse, opstellen van preventie maatregelen, opstellen van een vijfjarig globaal preventieplan en een jaarlijks actieplan.

Door zwangerschaps- en ouderschapsverlof van voornoemde psycholoog is de verdere uitwerking echter met een aantal maanden uitgesteld.

DIGO (Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs)

Vorig jaar werd bij de DIGO het tevredenheidspeil via een enquête onderzocht. Er heeft reeds een terugkoppeling plaatsgehad naar het personeel. Tevens is er duidelijk een engagement van het management.

De DIGO beschikt over een globaal preventieplan. In dit plan is de psychosociale belasting een van de zeven wettelijke domeinen waarvoor de risico's dienen te worden beoordeeld. Zo nodig dienen maatregelen genomen te worden. De leidinggevendenden kunnen voor de risicobeoordelingen een beroep doen op de preventieadviseur van de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming op het Werk.

De Lijn

In het kader van de wetgeving op de bescherming van de werknemer en het welzijn op het werk is De Lijn er zich van bewust dat de aandacht onverminderd moet worden gericht op de stressbestrijding, in het belang van de chauffeur en van de klanten en met het oog op een kwaliteitsvol openbaar vervoer.

Een "Ergo-bus- en tramcomité" gaat in samenwerking met het personeel onder meer systematisch de invloed van de werkomstandigheden op het welzijn na.

Het is duidelijk dat voor de chauffeurs de verkeersdrukte de belangrijkste oorzaak van stress is. Hiervoor zijn evenwel geen pasklare oplossingen voorhanden. De verkeersdrukte is een heel variabel gegeven, zowel in tijd als in ruimte. Het aanpassen van de rituren biedt dikwijls geen oplossing, gelet op de wisselvalligheid van verkeersstromen en -problemen. De beste manier om de stress bij de chauffeurs te bestrijden, is met aanwending van alle mogelijke middelen trachten de verkeersdoorstroming van het openbaar vervoer te verbeteren.

Ondertussen concentreert De Lijn zich op de problematiek rond de beheersing van stress. De reeds ondernomen acties hebben substantieel een positieve bijdrage geleverd. Concrete acties passen in een vijfjarenplan en in verschillende jaaractieplannen.

1. Vijfjarenplan

Het vijfjarenplan 1999-2003 voor integrale veiligheidszorg (opgesteld in het kader van de wet van 4.8.1996) voorziet in het waarborgen van veiligheid voor klanten en personeel als essentieel onderdeel van het kwaliteitsstreven van De Lijn.

Ten aanzien van de vermindering van gevaren en risico's werd rekening gehouden met de problemen rond agressie en stress.

2. Jaaractieplannen

- Opleiding klantenzorg (1997) : behandeling van courante situaties die zich op een voertuig kunnen voordoen tussen de chauffeur en de reizigers (met inbegrip van "lastige" reizigers en stresserende situaties).
- Opleiding anticiperend rijden (1998-1999) met bespreking van risicofactoren, waaronder stress.
- Opleiding posttraumatische stress (1999) voor controleurs en maatschappelijk assistenten.
- Opleiding slachtofferopvang (sinds 1999) voor maatschappelijk assistenten, stelplaats-oversten en controleurs.
- Opleiding conflict- en stressbeheersing (2000-2001) voor controleurs en chauffeurs.
- Opleiding coaching chauffeurs (2002) voor controleurs.
- Opleiding rijvaardigheid en klantenzorg (2002-2004).
- Voor de weddetrekkende personeelsleden bestaat de mogelijkheid op vrijwillige basis deel te nemen aan een opleiding individueel stressmanagement.

In het kader van de stressbeheersing wordt er niet alleen preventief, maar ook curatief opgetreden. De sociaal assistent in de entiteiten zorgt voor de eerste opvang van personeelsleden die betrokken zijn in een stressgenererend ongeval of agressie-incident. Als het slachtoffer professionele hulp van een therapeut nodig heeft, contacteert de sociaal assistent Pobos ("Permanente Opvang en Begeleiding van Ongevallslachtoffers"), een organisatie die gespe-

cialiseerde opvang biedt in crisis- en posttraumatische stresssituaties, met een netwerk van therapeuten die dag en nacht beschikbaar zijn.

NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen

Voor de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen kan worden gemeld dat met betrekking tot de stress veroorzaakt door het werk momenteel stressklachten steeds individueel kunnen worden besproken met de arbeidsgeneesheer.

De preventieadviseur en het CPBW hebben vorig jaar de krijtlijnen van een stressbeleid uitgetekend.

In eerste instantie werd beslist een stressonderzoek te laten plaatsvinden dat kan worden gehanteerd als 0-meting. Op basis van deze resultaten zal het CPBW, in overleg met de directie en de arbeidsgeneesheer, passende acties ondernemen naar zowel functiegroepen als individuele personeelsleden. Op geregelde tijdstippen zullen er nieuwe metingen plaatsvinden en zullen er bijstellingen gebeuren.

Dienst voor de Scheepvaart

Bij de Dienst voor de Scheepvaart wordt een zeer actief preventiebeleid gevoerd. In het kader van dit preventiebeleid werd een diepgravende risicoanalyse opgezet.

Het preventiebeleid zal zich in de nabije toekomst vooral richten op de resultaten van deze risicoanalyse.

Indien uit de risicoanalyse blijkt dat op bepaalde werkposten of voor bepaalde functies de kans op stress te groot is, zal de Dienst de nodige maatregelen nemen.

De Dienst voor de Scheepvaart voert dus geen algemeen beleid ter voorkoming van stress op het werk, maar integreert deze acties binnen het globale preventiebeleid.

Vraag nr. 73 van 7 maart 2002 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Gevolmachtigd vertegenwoordiger

Blijkbaar werd een eind gemaakt aan de opdracht van de gevolmachtigd vertegenwoordiger.

1. Waarom wordt die functie niet langer als relevant beschouwd ?
2. Kan de minister tevens verduidelijken welke opdracht de betrokkene op dit moment op het kabinet van de minister uitoefent ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Gabriels (vraag nr. 70) en Van Grembergen (nr. 73).

Antwoord

1. Aan de opdracht van de gevolmachtigd vertegenwoordiger werd een einde gemaakt omdat en nadat betrokkene een nieuwe functie had aanvaard als secretaris-generaal van de Vergadering van de Regio's van Europa (VRE). Betrokkene heeft later zelf ontslag genomen uit die functie.
2. Momenteel is betrokkene op het kabinet van de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlands Beleid belast met een aantal protocollaire en representatieve opdrachten en met de organisatie, de omkadering en de begeleiding van de talloze ontvangsten van buitenlandse delegaties, buitenlandse ministers en hoogwaardigheidsbekleders en leden van het diplomatiek corps in Brussel.

(Antwoord Jaak Gabriels : blz. 1872 – red.)

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 66
van 7 maart 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Expansiesteun – Bedrijven in stedelijk gebied

Nieuwe bedrijventerreinen zijn vrij schaars geworden in Vlaanderen. Vooral in stedelijke gebieden lijkt uitbreiding van een bedrijf soms niet mogelijk. In hun zoektocht naar nieuwe bedrijventerreinen wordt dan vooral gezocht naar terreinen en gebieden die in aanmerking komen voor expansiesteun. Op die manier mislopen vele gemeenten de kans om alsnog grote bedrijven aan te trekken en dat is, behalve op het vlak van werkgelegenheid, ook een

tegenvaller op het vlak van de gemeentelijke financiën.

1. Welke regio's in Vlaanderen komen in aanmerking voor expansiesteun ?

Wanneer werd dit statuut aan deze regio's toegekend, en hoe lang loopt deze expansiesteun ?

2. In welke mate ontstaat er op die manier soms een oneerlijke concurrentie ?

3. Ziet de minister een oplossing om daartoe geschikte bedrijven in stedelijke regio's te behouden, waar ze niet alleen gevestigd zijn in een omgeving met hoge bevolkingsdichtheid, maar ook nabij een degelijk uitgebouwd wegennet, een combinatie die bevorderlijk lijkt uit het oogpunt van mobiliteit ?

Antwoord

1. Kleine ondernemingen in het Vlaamse gewest kunnen voor expansiesteun in aanmerking komen bij toepassing van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering.

Middelgrote en grote ondernemingen vallen onder de toepassing van :

- de expansiewet van 30 december 1970 betreffende de economische expansie als zij investeren in een ontwikkelingszone van het Vlaamse gewest en een tewerkstellingsaan-groei realiseren, of
- het expansiedecreet van 15 december 1993 indien de investeringen niet vallen onder de expansiewet van 30 december 1970.

In de ontwikkelingszones kunnen de grote en middelgrote ondernemingen op grond van de wet van 30 december 1970 een verhoogde investeringssteun krijgen. De ontwikkelingszones zijn afgebakend in de regionale steunkaart van het Vlaams Gewest voor de periode van 1 januari 2000 tot 31 december 2006. De regionale steunkaart is bij beslissing van de Vlaamse regering van 7 juli 2000 ingevoerd overeenkomstig de Europese richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen (Europees Publicatieblad van 10 maart 1998, nr. C 74/9). De huidige regelgeving over de toekenning van expansiesteun loopt uiterlijk op 31 december 2003 af. Een nieuw decreet betreffende het economisch ondersteu-

ningsbeleid en de uitvoeringsbesluiten zijn evenwel in voorbereiding.

2. Het Europees gemeenschapsbeleid streeft naar een passend evenwicht tussen drie hoofddoelstellingen, namelijk een onvervalste mededinging op de interne markt, een economische en sociale samenhang en een concurrerend bedrijfsleven bewerkstelligen. Daarom is de regionale steun onderworpen aan voornoemde Europese richtsnoeren.

De regionale steunkaart van het Vlaams Gewest werd door de Europese Commissie goedgekeurd op 20 september 2000, gewijzigd bij corrigendum van 18 oktober 2000. De ontwikkelingszones en de steunplafonds van deze steunkaart zijn in overleg met de Europese Commissie op een zodanige manier gekozen dat zij voldoende impulsen geven aan de ontwikkeling van de regionale steungebieden, rekening houdende met de regionale handicaps en de noodzaak om onnodige mededingingsvervalsingen te voorkomen.

Regionale steun kan bijdragen tot de ontwikkeling van het steungebied door ondernemingen aan te moedigen in de steunzone te investeren.

De steunplafonds in de regionale steunkaart van het Vlaamse Gewest zijn in overleg met de Europese Commissie bepaald op grond van de Europese richtsnoeren inzake regionale steun. Zij zijn niet hoger dan noodzakelijk om de regionale handicaps te compenseren, namelijk om de extra kosten van ondernemingen te onderhouden die voortvloeien uit de keuze om in een minder ontwikkeld gebied te investeren. Op die manier wordt een ongeoorloofde concurrentievervalsing voorkomen. Enkel en alleen onder die voorwaarde kon trouwens de goedkeuring van de Europese Commissie voor de nieuwe regionale steunkaart worden verkregen.

3. Kleine ondernemingen kunnen op basis van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering onder welbepaalde voorwaarden een inbreidingssteun ontvangen. Dit is een extra subsidie van 3% of 5% die wordt toegekend voor investeringen in een leegstand pand of op een vervallen terrein dat gelegen is in een stedelijk gebied.

Verder dient er verwezen te worden naar de "bindende bepalingen in verband met de gebie-

den voor economische activiteiten" van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV). Bij de limitatieve selectie van economische knooppunten werden de stedelijke gebieden opgenomen. Zij komen prioritair in aanmerking bij de realisatie van nieuwe bedrijventerreinen.

Er wordt in het RSV eveneens aandacht besteed aan de afstemming van het mobiliteitsprofiel van de bedrijven op het bereikbaarheidsprofiel van het bedrijventerrein.

Ten slotte dienen nog de mogelijkheden vermeld te worden die de Mercuriusprojecten en het centrummanagement bieden voor de handhaving en eventuele uitbreiding van activiteiten in stedelijke gebieden.

Vraag nr. 67
van 7 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vervallen uitgeruste sociale verkavelingen – Stand van zaken

Geregeld probeer ik via schriftelijke vragen inzicht te verwerven in de oppervlakte en het aantal percelen die eigendom zijn van de erkende vennootschappen (EV) en die reeds uitgerust zijn met basisinfrastructuur, maar waar niet meer kan worden gebouwd overeenkomstig het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

1. Hoeveel verkavelingen voor sociale huisvesting in Vlaanderen zijn reeds voorzien van infrastructuur, maar kunnen niet bebouwd worden vanwege de ruimtelijke ordening ?
2. Welke waarde vertegenwoordigt deze niet-gebruikte infrastructuur ?
3. In welke mate is de minister van Huisvesting betrokken bij de plannen van Ruimtelijke Ordening om reeds uitgeruste verkavelingen alsnog te laten bebouwen ?

Welke criteria worden hiervoor gebruikt ?

4. Hoeveel uitgeruste, niet-bebouwde verkavelingen werden reeds definitief geschrapt ?

Wat gebeurt er vervolgens met de bestaande infrastructuur ?

Antwoord

Op de *vergunde* met infrastructuur uitgeruste eigendommen van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) en haar socialehuisvestingsmaatschappijen rusten volgens de gegevens waarover de VHM beschikt geen vervallen verkavelingsvergunningen (in geval van sociale verkaveling) of vervallen bouwvergunningen (in geval van groepsbouw voor huur- en/of koopwoningen). Al deze gronden kunnen mettertijd bebouwd worden mits de nodige stedenbouwkundige vergunningen. De socialehuisvestingsmaatschappijen slagen er bovendien steeds in binnen de geldigheidsduur van deze vergunningen de bouwwerken te realiseren.

Tot hiertoe heeft de VHM ook geen weet van uitgeruste, maar niet bebouwde gronden waarvoor een verkavelings- en/of bouwvergunning afgeleverd zou zijn aan de bouwmaatschappijen, die achteraf om de een of andere reden geschrapt zou zijn.

Anders is het gesteld met de *niet-vergunde* met infrastructuur uitgeruste gronden, waarvoor de bouwmaatschappijen geen verkavelingsvergunning of bouwvergunning kunnen krijgen. In die gevallen kan er dus ook geen sprake zijn van vervallen vergunningen met betrekking tot uitgeruste gronden.

De vraag over de bestemming van verkavelingen, en de belemmeringen voor bebouwing die er eventueel uit voortvloeien, betreft een bevoegdheid van de minister bevoegd voor het ruimtelijke-orderingsbeleid. De vraag over plannen om deze gronden alsnog te laten bebouwen en de criteria daarvoor betreffen eveneens een bevoegdheid Ruimtelijke Ordening.

Het samenstellen van een lijst van de bedoelde verkavelingen met de gevraagde gegevens vergt derhalve het samenbrengen van verschillende gegevensbronnen.

Nadat een lijst van de bedoelde verkavelingen is aangelegd op basis van de verschillende gegevensbronnen, kan aan de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur gevraagd worden om een overzicht te geven van de gemaakte kosten ; bijgevolg kan de vraag over de waarde van de niet-gebruikte infrastructuur op dit ogenblik nog niet worden beantwoord.

Vraag nr. 68
van 7 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Sociale huurwoningen – GSM-masten

Sociale huurders worden vaak geconfronteerd met het feit dat de bouwmaatschappij de toelating geeft voor de plaatsing van een gsm-mast en hiervoor de vergoeding opstrijkt.

Deze huurders en aanpalende eigenaars uiten dikwijls bezwaar tegen deze masten en spreken over een objectief onveiligheidsgevoel (gezondheidsrisico).

1. Werden voor de plaatsing van gsm-masten binnen het patrimonium van een erkende vennootschap (EV) voorschriften uitgevaardigd ? Welke ?
2. In welke mate dienen huurders hierbij betrokken te worden ?
3. Welke vergoedingen worden door de EV gevraagd ? Bestaan hiervoor richtlijnen ?
4. Kan de minister een overzicht geven van de opbrengsten in Vlaanderen voor de toegestane plaatsing van gsm-masten ?

In welke mate worden deze vergoedingen gedeeld met de huurder, die geconfronteerd wordt met een objectief onveiligheidsgevoel ?

Antwoord

1. Bij rondzendbrief V1.2/KVB/449 van 22 juli 1997 werden de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) in kennis gesteld van het akkoord van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) van 24 juli 1997 met het principe dat SHM's onder bepaalde voorwaarden een huurovereenkomst mogen afsluiten met het oog op het plaatsen van een gsm-zendinstallatie.

Indien toestemming wordt gegeven voor de plaatsing van masten op woongebouwen, moet in de contracten onder meer bedongen worden dat :

- er geen schade aan de gebouwen aangericht mag worden ;
- de antennes steeds boven onbewoonde lokalen geplaatst moeten worden, zoals technische ruimtes, liftcabines, droogzolders, trapruimten ;
- de werking geen storende invloed mag hebben op het gebruik van apparatuur (radioontvangst, enz.) in de woningen in de naaste omgeving ;
- bij opzeg alles hersteld wordt in de oorspronkelijke staat.

De betrokken commerciële maatschappij moet al de nodige voorzorgen nemen om het uiterlijk aspect van de wijk niet te schaden.

Ook moet ervoor worden gezorgd dat de wijkbewoners op geen enkele wijze hinder ondervinden van een dergelijke mast.

Aan de socialehuisvestingsmaatschappijen werd bovendien een modelovereenkomst bezorgd met de vraag deze bij voorkeur te gebruiken wanneer een huurovereenkomst wordt afgesloten voor de plaatsing van een gsm-installatie.

2. Zoals in de rondzendbrief van 22 juli 1997 aan de socialehuisvestingsmaatschappijen werd meegedeeld, mogen de huurders geen hinder ondervinden van een gsm-mast.

De VHM heeft geen expliciete richtlijnen gegeven over de betrokkenheid van de huurders.

3. De VHM beschikt niet over deze informatie.

De vergoeding die wordt betaald voor het plaatsen van een gsm-installatie is uiteraard het resultaat van de onderhandeling tussen de socialehuisvestingsmaatschappij en de commerciële maatschappij.

4. De VHM beschikt niet over de informatie over de opbrengsten in Vlaanderen en heeft er geen weet van dat bedoelde vergoedingen rechtstreeks zouden worden gedeeld met de huurders.

Aangezien een geldelijke opbrengst de financiële situatie van een maatschappij ten goede komt, kan de bedoelde vergoeding wel onrechtstreeks een invloed hebben voor de huurders (beheersing van de basishuurprijzen, een finan-

ciel overschot creëert ruimte voor initiatieven ter bevordering of verbetering van de leefbaarheid of om tegemoetkomingen te verlenen aan de minst goeude huurders).

Vraag nr. 69
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 72

van 7 maart 2002

van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen

Blz. 1859

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 70
van 7 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Gevolmachtigd vertegenwoordiger

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 73

van 7 maart 2002

van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

Blz. 1868

Antwoord

1. Betrokkene was gevolmachtigd vertegenwoordiger van de minister belast met Buitenlands Beleid. Voor een antwoord op deze vraag verwijs ik dan ook naar mijn collega.
2. Betrokkene oefent momenteel een opdracht uit op het kabinet van de minister van Buitenlands Beleid. Voor meer informatie hierover verwijs

ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar mijn collega.

Vraag nr. 72
van 14 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Handelsmissie Chili – Initiatief

Op mijn schriftelijke vraag nr. 47 van 5 februari 2002 of de economische zakenreis naar Chili, onder het voorzitterschap van prins Filip en geleid door federaal minister Annemie Neyts-Uyttebroeck, er gekomen is op initiatief van de gewesten, antwoordt de minister dat het initiatief werd genomen in consensus door de verschillende gewesten en de federale instanties (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1521 – red.*).

Ik kan moeilijk aannemen dat die verschillende entiteiten op hetzelfde ogenblik dezelfde plannen hebben opgevat.

Derhalve herhaal ik mijn vraag : van wie is het initiatief voor deze zakenreis uiteindelijk gekomen ?

Antwoord

Voorstellen in verband met economische zakenreizen onder het voorzitterschap van prins Filip en geleid door federaal minister Neyts werden in het verleden geformuleerd door het coördinatiecomité van de BDBH en goedgekeurd door minister Neyts.

De directeur-generaal van Export-Vlaanderen, AWEX en Brussels Export zetelen in het coördinatiecomité. Omdat het Agentschap voor de Buitenlandse Handel nog niet operationeel was, heeft het coördinatiecomité in het vierde trimester van 2001 voorstellen geformuleerd aan het kabinet-Neyts in verband met prinselijke zendingen in 2002.

(*BDBH : Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel ; AWEX : Agence Wallonne à l'Exportation – red.*).

Vraag nr. 73
van 21 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Brussel – Overleg met VGC-college

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 25
 van 21 maart 2002
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1741

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

Vraag nr. 74
van 21 maart 2002
van de heer JAN LOONES

Ontslagvergoedingen – Bekendmaking

Bij de Dienst Investeren in Vlaanderen (DIV) werd onlangs de directeur ontslagen, na een vernietigend rapport van managementconsultant Arthur D. Little (Trends 31/01/02).

Er zou over de ontslagvergoeding van de ontslagen directeur hard onderhandeld zijn. Het zou gaan om een fors bedrag.

Aangezien enerzijds deze vergoeding wordt gefinancierd met Vlaams belastinggeld en anderzijds hier de wet op de openbaarheid van bestuur geldt, kan men gerust stellen dat deze ontslagvergoeding bekend mag zijn.

1. Gaat de minister ervan uit dat dergelijke vergoedingen inderdaad bekendgemaakt kunnen worden ? Waarom wel of waarom niet ?
2. Zo ja, kan hij het bedrag van bovenvermelde ontslagvergoeding meedelen ?

Antwoord

Voorafgaandelijk wil ik stellen dat de ontslagvergoeding toegekend aan de ontslagen directeur steunt op de bestaande wetgeving. Er is in deze geen sprake van extra vergoedingen of buitensporigheid.

Overeenkomstig de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonsgegevens kunnen dergelijke gegevens niet worden gepubliceerd. De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal er begrip kunnen voor opbrengen dat de wet op de openbaarheid van bestuur niet kan worden ingeroepen

om persoonsgebonden gegevens zoals een ontslagvergoeding publiek te maken.

Vraag nr. 75
van 21 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel

Zie :

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
 en Energie

Vraag nr. 250

van 21 maart 2002

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1764

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
 VAN WELZIJN, GEZONDHEID
 EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 88
van 21 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderopvang – Bijkomende plaatsen Limburg

De Vlaamse regering reserveert in haar begroting een substantieel bedrag voor de uitbouw van de kinderopvangsector. Dit past in haar engagement om 1.500 nieuwe kinderopvangplaatsen te scheppen tegen 2004.

Begin 2000 reageerden vele Vlaamse steden, gemeenten en organisaties op een schrijven van Kind en Gezin met een toelichting over toekomstplannen. De uitwerking van deze plannen is veelal afhankelijk van de financiële steun van de Vlaamse overheid en het beschikbare personeel, al dan niet gesubsidieerd.

1. Kan de minister een overzicht geven van de aanvragen tot uitbreiding van de accommodatie voor de kinderdagverblijven in de verschillende Limburgse gemeenten, met vermelding of de initiatieven gemeentelijk dan wel privé zijn ?

2. Kan eveneens een overzicht gegeven worden van de toezeggingen voor extra kinderopvangplaatsen in Limburgse gemeenten sinds het aantreden van deze regering ? Welke waren de bijbehorende modaliteiten ?

3. Hebben de aanvragers in deze gemeenten de toezegging verkregen ? Waarom eventueel niet ?

4. Werden er voor 2002 reeds toezeggingen gedaan ? Welke ?

Werd hierbij rekening gehouden met de tekort-index in de verschillende gemeenten ?

Antwoord

Hierna worden de vier gestelde vragen gezamenlijk beantwoord middels een globaal overzicht.

Daarbij worden, per jaar, de verleende principiële akkoorden voor kinderdagverblijven (KDV) en diensten voor opvanggezinnen (DVO) vermeld, gevolgd door de aanvragen waaraan in dat jaar geen principiële akkoord werd toegekend.

Het verlenen van een principiële akkoord impliceert nog niet dat deze toegezegde plaatsen effectief werden of worden gerealiseerd. Waar dit wel (reeds) het geval is, wordt dit expliciet vermeld.

1999

Principiële akkoord in 1999 verleend

Kinderdagverblijven

- Diepenbeek, "De Zonnekindjes" (VZW), uitbreiding van 36 naar 39 plaatsen
- Peer, "Pinnocchio" (VZW), nieuw initiatief van 23 plaatsen (omschakeling van POI naar KDV)
- Lommel (VZW), uitbreiding van 51 naar 63 plaatsen

(POI : particulier opvanginitiatief – red.)

Diensten voor opvanggezinnen

- DVO Beringen (VZW), uitbreiding met 28 plaatsen (1/4 capaciteit)
- DVO Meeuwen-Gruitrode (VZW), uitbreiding met 28 plaatsen (1/4 capaciteit)
- DVO Zutendaal-Lanaken (VZW), uitbreiding met 28 plaatsen (1/4 capaciteit)

Al deze principiële akkoorden werden inmiddels in een erkenning omgezet.

Aanvragen die in 1999 niet geleid hebben tot een principieel akkoord

Kinderdagverblijven

- Maaseik, Sportlaan 6, nieuw initiatief voor 46 plaatsen, openbaar bestuur
- Genk-Zuid, Schiepse Bos, nieuw initiatief voor 126 plaatsen, privaat
- Heusden-Zolder, Koolmijnlaan, nieuw initiatief voor 55 plaatsen, privaat
- Genk, Centrum of Zuid, nieuw initiatief voor 28 plaatsen, privaat
- Genk, Halmstraat, uitbreiding met 8 plaatsen, privaat
- Maasmechelen, Boudewijnlaan, uitbreiding met 6 plaatsen, privaat
- Hasselt, Erasmuslaan, uitbreiding met 10 plaatsen, privaat
- Heusden-Zolder, Koolmijnlaan 425, uitbreiding met 23 plaatsen, privaat
- Hasselt, Stadsomvaart 74, uitbreiding met 6 plaatsen,
- Tongeren, Hasseltsesteenweg 16, uitbreiding met 10 plaatsen, privaat
- Tessenderlo, Spekestraat 1, uitbreiding met 4 plaatsen, privaat

2000

Principieel akkoord in 2000 verleend

De raad van bestuur van Kind en Gezin besliste in het licht van snelle beschikbaarheid van bijkomende opvangplaatsen dat enkel die aanvragen welke in 2000 realiseerbaar werden geacht, in aanmerking konden komen voor principieel akkoord. Voor de diensten voor opvanggezinnen werd tevens een minimumbezetting van 80 % als norm gehanteerd om in aanmerking te kunnen komen voor principieel akkoord voor uitbreiding.

Kinderdagverblijven

- Genk, Halmstraat 3 (VZW), uitbreiding 96 naar 98 plaatsen
- Lanaken, Gasthuisstraat 18 (OCMW), uitbreiding 46 naar 48 plaatsen

Diensten voor opvanggezinnen

- DVO Gingelom (VZW), uitbreiding voor 28 plaatsen
- DVO Leopoldsburg (VZW), uitbreiding voor 28 plaatsen

Alle vier deze in 2000 voor Limburg toegekende principiële akkoorden werden inmiddels reeds gerealiseerd en erkend.

Aanvragen waaraan in 2000 geen principieel akkoord werd verleend

Kinderdagverblijven

- Maasmechelen, Boudewijnlaan, uitbreiding 6 plaatsen, privaat, realisatie afhankelijk van VIPA-dossier
- Lanaken, Gasthuisstraat, uitbreiding 8 plaatsen, openbaar bestuur, onvoldoende infrastructuur
- Genk, Halmstraat, verdere uitbreiding 8 plaatsen, privaat, kan niet in huidige infrastructuur
- Hasselt, Hemelrijk, uitbreiding 23 plaatsen, privaat, niet realiseerbaar in 2000

- Hasselt, Erasmuslaan, uitbreiding 3 plaatsen, privaat, niet realiseerbaar in 2000
- Hasselt, Stadsomvaart, uitbreiding 6 plaatsen, niet realiseerbaar in 2000
- Heusden-Zolder, Koolmijnlaan, uitbreiding 23 plaatsen, privaat, niet realiseerbaar in 2000
- Lommel, Duinenstraat, uitbreiding 29 plaatsen, privaat, niet realiseerbaar in 2000
- Heusden-Zolder, nieuw initiatief 36 plaatsen, privaat, realisatie afhankelijk van VIPA-dossier
- Halen, nieuw initiatief 23 plaatsen, privaat, onzekerheid over haalbaarheid realisatie in 2000
- Maaseik, Sportlaan, nieuw initiatief 46 plaatsen, openbaar bestuur, niet realiseerbaar in 2000
- Genk, Schiepse Bos, nieuw initiatief 126 plaatsen, privaat, niet realiseerbaar in 2000

(VIPA : *Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden* – red.)

Diensten voor opvanggezinnen

- DVO Lummen, openbaar bestuur, uitbreiding met 28 plaatsen (1/4 capaciteit) : geen 80 % bezetting
- DVO Genk, privaat, uitbreiding met 28 plaatsen (1/4 capaciteit) : geen 80 % bezetting

2001

Alle toegekende principiële akkoorden vanaf 2001 passen in het uitbreidingsproject 2001-2004. Op basis van objectieve gegevens werden de beschikbare budgetten voor 1.000 nieuwe opvangplaatsen (650 in DVO : 350 in KDV) verdeeld over de provincies enerzijds, over de gemeenten in elke provincie anderzijds.

Eenzijds was de algemene programmatieoefening de basis om over de vijf provincies, binnen de grenzen van de beschikbare budgetten, vast te leggen aan hoeveel nieuwe opvangplaatsen in kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen een principieel akkoord kon worden toegezegd.

Anderzijds werd per gemeente een opvangtekort-index berekend, om te kunnen bepalen in welke volgorde de aanvragen uit de diverse gemeenten van eenzelfde provincie in aanmerking genomen

moeten worden voor principieel akkoord voor nieuwe plaatsen. De grootte van de beschikbare budgetten per provincie en de plaats van een gemeente op de zogenaamde "witte vlekkenlijst" van de provincie waren aldus het eerste criterium voor toewijsbaarheid van een principieel akkoord. Daarnaast werden onder meer ook de realiseerbaarheid van de aanvraag en de mogelijke meerwaarde van het initiatief onderzocht.

Voor Limburg waren er in 2001 75 plaatsen in diensten voor opvanggezinnen en 41 plaatsen in kinderdagverblijven toe te wijzen. Om een vorm van meerjarenplanning te kunnen inbouwen, en om te voorkomen dat door afhaken van initiatiefnemers minder plaatsen dan vooropgesteld effectief zouden worden gerealiseerd, besliste de raad van bestuur van Kind en Gezin om waar mogelijk aan méér plaatsen dan vooropgesteld een principieel akkoord toe te kennen, met een bovengrens van 130 % van het voor 2001 beschikbare budget.

Principieel akkoord in 2001 verleend

Kinderdagverblijven

- Lommel, Duinenstraat, privaat, uitbreiding met 28 plaatsen (realisatie verwacht einde 2003)
- Halen, Singellaan, privaat, nieuw initiatief 23 plaatsen (realisatie verwacht medio 2003)

Diensten voor opvanggezinnen

- DVO Lummen-Herk-de-Stad-Halen, openbaar bestuur, uitbreiding met 28 plaatsen (1/4 capaciteit)
- DVO Genk, privaat, uitbreiding met 28 plaatsen (1/4 capaciteit)

Allebei deze uitbreidingen van DVO zijn inmiddels gerealiseerd.

Aanvragen waaraan in 2001 geen principieel akkoord werd verleend

Kinderdagverblijven

- Genk, Lousbeekstraat, privaat, nieuw initiatief 126 plaatsen
- Heusden-Zolder, Koolmijnlaan, privaat, nieuw initiatief 55 plaatsen
- Maaseik, Sportlaan 6, openbaar bestuur, nieuw initiatief 46 plaatsen

- Genk, Halmstraat, privaat, uitbreiding 8 plaatsen
- Hasselt, Stadsomvaart, privaat, uitbreiding 6 plaatsen
- Hasselt, Erasmuslaan, privaat, uitbreiding 10 plaatsen
- Hasselt, Hemelrijk, privaat, uitbreiding 23 plaatsen
- Heusden-Zolder, Koolmijnlaan, privaat, uitbreiding 23 plaatsen
- Lanaken, Gasthuisstraat, openbaar bestuur, uitbreiding 8 plaatsen
- Maasmechelen, Boudewijnlaan, privaat, uitbreiding 6 plaatsen

Diensten voor opvanggezinnen

- DVO Bilzen-Hoeselt-Riemst-Voeren, privaat, uitbreiding met 28 plaatsen (1/4 capaciteit)

2002

De toewijzing van principiële akkoorden voor 2002 is nog niet gebeurd. Het voorstel van beslissing wordt wellicht in april 2002 voorgelegd aan de raad van bestuur van Kind en Gezin. De toewijzingsvoorstellen zijn opgebouwd volgens dezelfde methodiek en binnen gelijkaardige budgettaire marges als in 2001.

Verschillend met 2001 is wel dat tevens aan de provinciale comités van Kind en Gezin wordt gevraagd, vanuit hun voeling met de situatie op het terrein, een advies te formuleren aangaande :

- de volgorde der gemeenten op de wittevlekkenlijst van de provincie ;
- de aanvragen die voor principiële akkoord worden voorgesteld binnen de in aanmerking komende gemeenten ;
- iedere individuele aanvraag.

Uitgaande van de basismethodiek waarbij in principe prioriteit wordt gegeven aan aanvragen uit gemeenten met de hoogste tekortindex, kan de raad van bestuur van Kind en Gezin, afhankelijk van de gegrondheid der argumenten, beslissen al dan niet rekening te houden met het advies van het provinciale niveau bij de uiteindelijke besluitvorming.

Verschillend met 2001 is tevens dat in 2002 de principiële akkoord voor de 1.000 nieuwe opvangplaatsen in Vlaanderen en het Brusselse Hoofdstedelijke gewest verdeeld zullen worden over 400 nieuwe plaatsen in kinderdagverblijven en 600 in diensten voor opvanggezinnen.

Het voor Limburg hiervan gereserveerde aandeel in 2002 bedraagt 23 %, namelijk 138 plaatsen in diensten voor opvanggezinnen en 92 plaatsen in kinderdagverblijven. Om budgettaire redenen besliste de raad van bestuur van Kind en Gezin om het aantal principiële toe te wijzen nieuwe plaatsen te beperken tot 100 % van de voor 2002 bijkomend beschikbare financiële middelen.

Vraag nr. 91 van 21 februari 2002 van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Specifieke zorgbehoefte

In het raam van de begrotingsbesprekingen was er sprake van 70 plaatsen voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte binnen het bestaande aanbod.

Het is echter niet duidelijk hoe deze plaatsen gedefinieerd, gehonoreerd en toegewezen worden.

Wel – zo bleek uit besprekingen – gaat het om plaatsen binnen het bestaande aanbod.

1. Gaat het om nieuwe, bijkomende plaatsen bovenop de 2.500 plaatsen in de dagopvang en de 1.000 in de initiatieven buitenschoolse opvang (IBO), of maken die 70 plaatsen daar deel van uit ?
2. Hoe wordt "kinderen met een specifieke zorgbehoefte" geconcretiseerd ?
3. Hoe worden de kinderdagverblijven (KDV) of de opvanggezinnen ondersteund voor de opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte ?

Moeten zij hiertoe een bepaalde kwalificatie of ervaringsdeskundigheid aantonen ?

4. Op welke wijze worden deze plaatsen toegewezen ? Is er ook hier een studie van "blinde vlekken" en op welke wijze werd die opgemaakt en ingevuld, of wordt er geen rekening gehouden met enige geografische spreiding ?

5. Werden in het verleden kinderen met een specifieke zorgbehoefte reeds opgevangen ? Zo ja, hoeveel en worden deze op een bijzondere wijze ondersteund en gehonoreerd ?
6. Indien er – op grond van een nieuwe regelgeving – reeds plaatsen voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte werden toegewezen, graag een zicht op wie de initiatiefnemers zijn, waar ze gesitueerd zijn en hoeveel kinderen ze opvangen.

Antwoord

1. Voor de inclusieve opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte kan een extra financiële ondersteuning worden toegekend op twee wijzen.

Eenzijds kan het een prestatiegebonden vergoeding betreffen voor opvangvoorzieningen die occasioneel een kind met een specifieke zorgbehoefte opvangen. Alle opvangvoorzieningen die erkend zijn door, of onder toezicht staan van Kind en Gezin kunnen hiervoor in aanmerking komen.

Anderzijds hebben erkende kinderdagverblijven en initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang de mogelijkheid om een deel (maximaal 1/3) van hun bestaande opvangcapaciteit structureel uit te bouwen voor de inclusieve opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Binnen de grenzen van de begroting kan voor dergelijke structurele plaatsen een extra subsidie worden uitgetrokken : een vast bedrag per structurele plaats per jaar om dit aanbod te kunnen organiseren. Voor de concrete opvang van kinderen op deze structurele plaatsen kunnen deze voorzieningen tevens een (iets lagere) prestatiegebonden vergoeding krijgen.

Kinderdagverblijven en initiatieven buitenschoolse opvang die kinderen met een specifieke zorgbehoefte inclusief opvangen, werken per vestigingsplaats hetzij occasioneel, hetzij structureel. Beide kunnen niet vermengd worden.

De begroting 2001 voorzag in 70 dergelijke structurele plaatsen. De begroting 2002 voorziet in een bijkomend budget voor nog eens 70 extra plaatsen. In totaal gaat het dus om 140 structurele plaatsen, toe te wijzen aan KDV's en IBO's.

De structurele plaatsen kunnen slechts worden toegewezen aan voorzieningen die reeds erkend

zijn, en dienen te worden gerealiseerd binnen de erkende capaciteit. Er is aldus geen rechtstreeks verband tussen de toekenning van deze structurele plaatsen en de uitbreiding van de kinderdagopvang met 2.500 plaatsen per jaar of de 1.000 nieuwe plaatsen in IBO's. Een KDV of een IBO kan eventueel wel enerzijds een principieel akkoord voor uitbreiding en anderzijds structurele plaatsen voor inclusieve opvang toegewezen krijgen. De finaliteit, de voorwaarden en de te volgen methodiek zijn echter verschillend.

Het beslissingspad is dan ook niet bewust op elkaar afgestemd, omdat het om twee onderscheiden zaken gaat : in het eerste geval gaat het om bijkomend te erkennen capaciteit, in het andere geval betreft het de invulling die aan een aantal plaatsen binnen de erkende capaciteit wordt gegeven.

2. Tot einde 2000 bestond enkel de mogelijkheid om in een extra vergoeding te voorzien voor de opvang van kinderen met een handicap in erkende kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen. Sedert het in werking treden van het nieuwe regelgevende kader in 2001 is er echter sprake van kinderen met een specifieke zorgbehoefte.

In wezen wordt gemikt op een verruiming van de doelgroep, waarbij het in de concretisering in hoofdzaak om twee principes gaat :

- het gaat in ieder geval om een probleem met het kind zelf (niet bijvoorbeeld in de familiale of sociale context van het kind) ;
- het gaat om een problematiek waarvoor wordt aangetoond dat een extra inzet van middelen of zorgen noodzakelijk is om de opvang van het kind in een "gewoon" opvangmidden te kunnen handhaven ; het betreft vaak, maar niet noodzakelijk, een medische problematiek.

Dergelijke ruime benaderingsmogelijkheid heeft als doel de extra middelen te kunnen inzetten op de plaatsen waar daar het meest nood aan is. Het is niet omdat het kind een handicap heeft, dat een extra inzet van middelen of zorg in de opvang noodzakelijk is ; evenzeer zou ook bijvoorbeeld een tijdelijke problematiek aanleiding kunnen geven tot extra ondersteuning.

Het is aan de opvangvoorziening om de problematiek en de noodzakelijke extra zorg en/of

inzet van middelen aan te tonen, onder meer op basis van een professioneel attest van een deskundige buiten de opvangvoorziening (vaak maar niet noodzakelijk een medisch attest). Iedere individuele aanvraag wordt door de medische kwaliteitscoördinator van Kind en Gezin onderzocht en geadviseerd, op basis waarvan de extra financiële ondersteuning al dan niet wordt toegezegd.

3. Er is een onderscheid tussen de voorzieningen met een structureel aanbod en deze met een occasioneel aanbod.

Om de extra subsidie voor structurele plaatsen toegewezen te krijgen, dient de voorziening aan vier voorwaarden te voldoen.

- De structurele inclusieve opvang moet zijn uitgewerkt in het kwaliteitsbeleid van de voorziening.
- De voorziening moet aantonen dat op infrastructuur, personeel en pedagogisch vlak een aangepast opvangaanbod beschikbaar is.
- De voorziening moet deel uitmaken van een netwerk van voorzieningen, organisaties, instanties die de deskundigheid in het opvangen van deze kinderen kunnen verhogen.
- Minstens één personeelslid van de voorziening moet jaarlijks een minimum aan vorming uit oogpunt van de inclusieve opvang van dergelijke kinderen volgen.

Het vervullen van deze voorwaarden komt reeds een minimaal gegarandeerde opvangkwaliteit ten goede. Specifieke voorafgaande opleidingsvereisten voor het personeel worden niet opgelegd. De structurele inclusieve opvang inschrijven in het kwaliteitsbeleid van de voorziening, impliceert evenwel ook het voeren van een aangepast personeelsbeleid. Voorzieningen met een occasioneel aanbod dienen aan de twee eerste voorwaarden te voldoen. Het is aan de voorzieningen om in overleg met betrokkenen uit te maken of men deze of gene problematiek in de opvang aankan.

Heel wat kinderdagverblijven hebben reeds jarenlange ervaring met de opvang van kinderen met een handicap, al dan niet mits specialisatie. Zij kregen als eerste de kans om voor de structurele plaatsen in aanmerking te komen. Om evenwel ook aan alle andere opvangvoorzieningen de nodige ondersteuning te kunnen bieden,

start Kind en Gezin vanaf 2002 een project voor de uitbouw van de netwerking tussen vorming van en consultatiefunctie voor voorzieningen en opvanggezinnen die kinderen met een specifieke zorgbehoefte inclusief opvangen. Hiertoe wordt contact gezocht met relevante partners binnen het landschap van voorzieningen, vormingscentra, belangengroepen en dergelijke, actief binnen het werkveld van de gehandicaptenzorg.

4. Kind en Gezin is bij de toewijzing van de structurele plaatsen uitgegaan van het principe van een zo goed mogelijke spreiding : enerzijds geografisch, anderzijds naar verdeling over zowel KDV's als IBO's.

De toewijzing van de plaatsen door Kind en Gezin is in twee fasen gebeurd. In eerste instantie werden de 70 plaatsen beschikbaar vanaf 2001 verdeeld. Op basis van een advies van de medische kwaliteitscoördinatoren van Kind en Gezin omtrent de kwalitatieve inhoud van de aanvraagdossiers, werden deze toegewezen aan opvangvoorzieningen die reeds sedert jaren een aantoonbare, kwaliteitsvolle structurele opvang aanbieden. In de praktijk betrof het evenwel enkel kinderdagverblijven in de provincies West- en Oost-Vlaanderen en Limburg. In de beslissingen omtrent de 70 bijkomende structurele plaatsen vanaf 2002 werd deze scheefftrekking rechtgezet. Aldus werden in totaal 90 plaatsen in kinderdagverblijven en 50 plaatsen in IBO's toegekend.

Enkele kanttekeningen hierbij :

- niet in alle provincies waren er hoe dan ook, of in dezelfde mate, aanvragen voor zowel KDV's als IBO's ;
- niet alle plaatsen in de tweede reeks van 70 zijn reeds gerealiseerd. Kind en Gezin heeft er bewust voor geopteerd om ook voorzieningen met een concreet en kwaliteitsvol engagement om dergelijk aanbod op korte termijn uit te bouwen, van meet af aan financieel te ondersteunen teneinde dergelijk aanbod te kunnen uitbouwen.

5. Zoals uit het voorgaande blijkt, werd tot in het jaar 2000 in een extra financiële ondersteuning voorzien voor de opvang van kinderen met een handicap in erkende kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen. In dat laatste jaar betrof het 102 kinderen in een KDV en 181 in een DVO. Wellicht werden dergelijke kinde-

ren in de mate van het mogelijke ook opgevangen in initiatieven voor buitenschoolse opvang en in zelfstandige opvangvoorzieningen. Kind en Gezin beschikt terzake evenwel niet over exacte cijfergegevens.

Zoals al aangegeven, kregen de kinderdagverblijven die reeds heel wat ervaring konden aantonen inzake de inclusieve opvang van kinderen met een handicap, de mogelijkheid als eerste in het nieuwe systeem van de structurele plaatsen in te stappen. Andere voorzieningen konden verder werken binnen het bestaande systeem van het occasionele aanbod. Wanneer voor bepaalde kinderen in 2000 de extra vergoeding was toegezegd met een einddatum in 2001 of later, kon deze naadloos doorlopen in 2001. In alle gevallen werd het bedrag van deze vergoeding hoger : de dagprestatie voor occasionele inclusieve opvang werd circa 20 % hoger ; de vergoeding voor de structurele plaatsen is nieuw en zorgt voor een belangrijke verhoging van de financiële armslag om dergelijke opvang te kunnen organiseren.

6. De raad van bestuur nam in december 2001 en in januari 2002 beslissingen omtrent de toewijzing van de respectievelijk eerste en tweede reeks van 70 structurele plaatsen voor inclusieve opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte.

Het overzicht van deze toewijzingen gaat als **bijlage**.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 107
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vaccinatiegraad – Initiatieven

De vaccinatiegraad voor polio en difterie, tetanos en kinkhoest (DTP) ligt vrij hoog : van 99 % voor de eerste dosis tot 89 % voor de laatste. Mazelen, bof en rodehond (MBR) halen 83 %. Haemophilus influenza type b (Hib) en hepatitis B halen slechts 86 tot 89 %.

De vaccinatiegraad voor Hib, hepatitis B en MBR ligt dus te laag, net zoals de laatste opvolgingsvaccinatie van DTP en – algemeen – de vaccinatiegraad in bepaalde regio's.

De vaccinatiegraad is ook regiogebonden. Zo behaalde Vlaams-Brabant een zeer lage vaccinatiegraad, Limburg een erg hoge in 1999.

Daarom is er – volgens de resultaten van wetenschappelijk onderzoek hierover – een informatie-campagne nodig gericht op zowel de ouders als de partners die kunnen vaccineren.

1. Is de vaccinatiegraad voor alle vaccinaties regiogebonden ?
2. Welke oorzaken zijn er als mogelijke verklaring voor de lage vaccinatiegraad in Vlaams-Brabant ?

Werden er reeds acties ondernomen om de vaccinatiegraad in minder goed scorende regio's te verhogen ?

3. Werd er opvolging gegeven aan de conclusies van het onderzoek naar de vaccinatiegraad ?

Welke acties worden ondernomen naar de ouders van de te vaccineren kinderen ?

Welke naar de vaccinerende instanties ?

Antwoord

1. De vaccinatiegraad is volgens de studie van 1999 streekgebonden voor alle vaccins, behalve voor het verplichte poliovaccin. De studie (A. Vellinga, A.M. Depoorter, P. Van Damme, Vaccinatiegraad in Vlaanderen 1999 – Rapport van het onderzoek naar de vaccinatiestatus van kinderen tussen 18 en 24 maanden in Vlaanderen) is raadpleegbaar op de website van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (<http://www.wvc.vlaanderen.be/vaccinatiegraad>).

De gegevens voor de verschillende vaccins per provincie zijn er vermeld. Wel was er blijkbaar een verschil in vaccinatiegraad volgens de enquête van 1999 en een steekproef ter controle uit de vaccinatiedatabank van Kind en Gezin. Het is ook belangrijk op te merken dat in 1999 het vaccin tegen hepatitis B nog niet gratis ter beschikking was voor de bestudeerde groep en dat er pas overgegaan was tot een acellulaire component voor het kinkhoestvaccin voor de vierde dosis. Dit vaccin heeft minder nevenwerkingen en maakt het aanvaardbaarder voor ouders en vaccinatoren. Ook het vaccin tegen Haemophilus influenzae type b moest worden

voorschreven en door de ouders aangekocht in de apotheek.

2 en 3. Een duidelijke verklaring voor de lage vaccinatiegraad in Vlaams-Brabant is er niet.

Mogelijk speelt hier ook het feit mee dat men in sommige gemeenten deels op het systeem van Wallonië afgestemd is met een ander bestel- en distributiesysteem en deels op het Vlaams systeem. In de Franse algemene en medische pers is in de voorbije jaren heel wat te doen geweest over vermeende relaties tussen bepaalde vaccins en het voorkomen van bepaalde ziektes, meer bepaald over het verband tussen hepatitis B-vaccinatie en het optreden van neurologische aandoeningen. Dit verband werd ondertussen duidelijk ontkracht via wetenschappelijke studies.

In het najaar is een volgende studie van de vaccinatiegraad gepland. Daarbij zal zeker aandacht uitgaan naar de evolutie van de situatie. In Vlaams-Brabant loopt momenteel ook een studie over de bruikbaarheid van de vaccinatie-databank van Kind en Gezin voor de huisartsen en pediaters, in samenwerking met twee Logo's (*Logo : lokaal gezondheidsoverleg – red.*). Hierdoor krijgt vaccinatie extra aandacht, hetgeen mogelijk een positief effect kan hebben op de coverage.

Ondertussen zijn vaccins tegen hepatitis B gratis ter beschikking gesteld voor de zuigelingen (en de jongeren van het eerste jaar secundair onderwijs). Het kinkhoestvaccin is nu een acellulaire vorm voor alle doses en wordt aangeboden in een combinatievaccin met het (verplicht) poliovaccin, wat zeker de coverage ten goede moet komen. Voor diegenen die echt enkel het wettelijk verplicht vaccin willen, wordt daarin ook voorzien. Sedert februari wordt ook het vaccin tegen *Haemophilus influenzae* type b gratis ter beschikking gesteld.

In het kader van de Interministeriële Conferentie Gezondheid is de werkgroep Vaccinatie aan het bestuderen hoe tot een eenvormig systeem van vaccinfinanciering kan worden overgegaan. Op die manier zou in de toekomst kunnen worden overgegaan op een hexavalent vaccin waarbij alle basisvaccins voor zuigelingen in één enkel spuitje zouden kunnen worden toegediend, wat natuurlijk de coverage ten goede zou komen.

In het rapport van 1999 wordt ook gesteld dat in Vlaams-Brabant als reden door de ouders aangehaald wordt dat de vaccinatie niet voorgesteld is door de arts en/of dat de ouders de vaccinatie niet nodig vonden.

De conclusies van het rapport zijn beschrijvend en bevatten geen aanbevelingen om de vaccinatiegraad te verbeteren. Dit is wel een onderwerp dat aan bod komt op de Vlaamse Vaccinatiekoepel, waar men het geheel van het vaccinatiebeleid van dichtbij volgt.

Sinds 1999 is er ook op structureel vlak heel wat veranderd in het vaccinatielandschap.

Enerzijds zijn de Logo's goed op gang gekomen en is het verhogen van de vaccinatiegraad opgenomen in één van de gezondheidsdoelstellingen waaraan zij werken.

Anderzijds was er de oprichting van de centra voor leerlingenbegeleiding. Voor de kinderen die onvolledig gevaccineerd werden volgens de aanbevolen vaccinatiekalender wordt vrij systematisch een inhaalbaarheid geboden via de schoolartsen van de centra voor leerlingenbegeleiding. Het is immers hun taak de vaccinatie-status van de kinderen op te vragen en zo nodig de mogelijkheid te bieden de ontbrekende vaccins alsnog te laten toedienen. Sinds het oprichten van de centra voor leerlingenbegeleiding zijn er nu op vaccinatievlak gelijke richtlijnen voor de schoolartsen van alle onderwijsnetten, wat ook het opvolgen van de vaccinatiestatus en het eventueel aanvullen van ontbrekende vaccinatie ten goede komt.

Naar huisartsen en pediaters wordt gewerkt aan een eenvoudiger en eenvormig systeem om vaccins te bestellen en te leveren. De bedoeling is om op die manier het vaccinatiebeleid dichter bij de eerstelijns geneeskunde te brengen. Bij Kind en Gezin en de centra voor leerlingenbegeleiding worden vaccins systematisch aangeboden. De ouders van de schoolgaande kinderen worden hierover telkens ingelicht.

Ter gelegenheid van de verandering van de vaccinatiekalender begin 2001, waarbij een maand vroeger gevaccineerd wordt bij zuigelingen en overgegaan werd van een oraal naar een injecteerbaar geïnactiveerd poliovaccin, werden alle huisartsen en kinderartsen aangeschreven. Ter gelegenheid van dit schrijven werden ook de bestelmodaliteiten voor de vaccins nog eens uitgelegd.

Wanneer het nieuw distributiesysteem voor alle vaccins gerealiseerd zal zijn, kan dit kanaal mogelijk ook benut worden om het breed publiek te bereiken om zo de vaccinaties te promoten.

Vorig jaar werd naar aanleiding van de snelle toename van meningokokkeninfecties in Vlaanderen een publieksfolder over hersenvliesontsteking verspreid naar alle huisgezinnen. Hierin werd uitleg gegeven over de ziekte en gewezen op de mogelijkheid te vaccineren. Informatie hierover werd ook op een website gezet.

Naar de toekomst zal voor Vlaanderen een algemene website over vaccinatie gecreëerd worden.

Naargelang de resultaten van de volgende vaccinatiecoveragestudie zullen mogelijke acties ondernomen worden om vaccinatie te promoten, in overleg met de vaccinatoren en de Logo's.

Vraag nr. 108
van 28 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Gentse Kanaalzone – Stofhinder

In oktober 2001 heb ik een schriftelijke vraag gesteld over stofhinder in de Gentse Kanaalzone (nr. 25 van 18 oktober 2001). Het antwoord hierop heeft heel wat reacties teweeggebracht. Uit diverse hoeken werd gevraagd om maatregelen te nemen teneinde het risico voor de volksgezondheid door stof van kolen en petroleumcokes weg te nemen.

In haar antwoord vermeldde de minister dat de Gentse Kanaalzone expliciet opgenomen wordt in het biomonitoringprogramma. Daarnaast wordt een PBO-studie (Programma Beleidsgericht Onderzoek) begeleid. De studiedoelstelling is om no-regretmaatregelen te identificeren die de impact van fijn stof kunnen beperken. Naast literatuurstudie worden er gerichte meetcampagnes verricht. Stof wordt gekarakteriseerd, waarbij ook de chemische samenstelling wordt bekeken. Dat gebeurt onder andere ook in de Gentse Kanaalzone met een meetpunt in Zelzate (Bulletin van Vragen en Antwoorden n. 7-8-9 van februari-maart 2002, blz. 777).

Wordt er in de Gentse Kanaalzone ook een meetpunt geplaatst in een woonzone nabij een bedrijf dat overslag, opslag en manipulatie van kolen en petroleumcokes als activiteit heeft ?

Zo neen, waarom niet ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Dua (vraag nr. 145).

Antwoord

In zijn nieuwe vraag over stofhinder in de Gentse Kanaalzone vraagt de Vlaamse volksvertegenwoordiger specifiek naar de meetpunten in het PBO-project inzake de "evaluatie van beleidsscenario's met betrekking tot fijn stof (PM_{2.5})".

De bedoeling van de studie is, zoals hij terecht stelt, het identificeren van prioritaire no-regretmaatregelen om de impact van fijn stof te beperken. Daarvoor is het veeleer noodzakelijk om een algemeen beeld te krijgen van de stofproblematiek, dan om een bronnenonderzoek uit te voeren in de betekenis van het zoeken naar individuele bedrijven als veroorzaker van stofhinder. De studie is met andere woorden niet geconcipieerd om uitspraken te kunnen doen over individuele bedrijven, zoals een op- en overslagplaats van kolen en petroleumcokes.

De zes meetlocaties in de PBO-studie werden uiteraard gekozen in het licht van de doelstelling. Twee meetpunten zijn bedoeld om een "industriële omgeving" te karakteriseren. De meetlocaties bevinden zich ter hoogte van de Petroleumkaai in Antwerpen en, zoals reeds eerder gemeld, in Zelzate. Dit laatste punt bevindt zich in de nabijheid van een woonwijk. Meetpunten in Mechelen en in Hasselt zijn bedoeld ter karakterisatie van een "voorstedelijke omgeving". Ten slotte komen ook een "verkeersrijke omgeving", met name Borgerhout, en een "landelijke omgeving" aan bod. Deze laatste meetlocatie bevindt zich in Wingene.

(Antwoord Vera Dua : blz. 1895 – red.)

Vraag nr. 111
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Buitenschoolse kinderopvang – Lokaal overleg

Met het lokaal overleg buitenschoolse kinderopvang heeft men nu enige jaren ervaring.

Een dergelijk lokaal overleg dat zijn doelstelling wil verwezenlijken, beoogt meer te zijn dan een loutere tafel waarrond men nu en dan eens samenkomt om de evoluties in de gemeente op te volgen.

Zo wil men infoavonden organiseren over bestaande initiatieven, een gezamenlijke infobrochure maken gericht naar alle ouders, ...

Het lijkt zinvol financiële stimuli te geven om dergelijke initiatieven waar alle lokale partners bij betrokken zijn, mogelijk te maken.

Wordt dat in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

De opties inzake buitenschoolse kinderopvang die lokaal genomen worden, kunnen erg verscheiden zijn, zoals ook de taken die het lokaal overleg opneemt. Binnen het globale opdrachtenkader dat bij ministerieel besluit is vastgelegd, leggen de lokale overlegfora hun eigen accenten, geënt op de specificiteit van de plaatselijke situatie.

In deze context is het (o.m. budgettair) onmogelijk concrete projecten, die ook vaak tot het gemeentelijke initiatief behoren, financieel te honoreren.

Wat het lokale overleg betreft wijs ik nog op twee relevante evoluties, enerzijds via de op stapel staande beleidsbrief inzake buitenschoolse opvang, anderzijds via het verruimingsproject.

De beleidsbrief inzake buitenschoolse opvang wil het proces van het lokale overleg versterken. Een van de mogelijke pistes die daarbij wordt onderzocht is een beperkte en gerichte (logistieke) ondersteuning van het lokale overlegproces in grote steden.

Teneinde na te gaan wat de mogelijkheden en moeilijkheden zijn wanneer het lokale overleg wordt uitgebouwd tot een overleg- en adviesforum voor het hele kinderopvangsterrein, maken veertien gemeenten momenteel werk van een globaal beleidsplan kinderopvang. Het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS) volgt dit proces op en bereidt tegen eind dit jaar een beleidsrapport voor.

Op grond daarvan wordt het opdrachtenkader van het lokale overleg begin 2003 geactualiseerd.

Vraag nr. 113
van 7 maart 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Thuiszorg – Meldingsplicht

Organisaties die dienstverlening organiseren gelijkaardig aan deze van de voorzieningen erkend in het thuiszorgdecreet, moeten voldoen aan een meldingsplicht. Aan deze bepaling werd tot op heden geen uitvoering gegeven. In antwoord op een vraag van collega Riet Van Cleuvenbergen werd gesteld dat dit zou gebeuren na de regularisatieoperaties.

Inmiddels werden de DAC'ers in de thuiszorg geregulariseerd, zij het dat een nog verdergaand reglementair kader moet worden uitgewerkt. Ook werd een evaluatie van het thuiszorgdecreet doorgevoerd. Hierover werden echter geen vragen gesteld.

Thans ligt ook een nieuwe regeling inzake dienstencheques voor.

Het blijft belangrijk dat voor de thuiszorg en de dienstverlening kwaliteit gegarandeerd en aangevoerd wordt. Daarvoor is ook een minimale controle nodig. Dit werd via de aanmeldingsplicht beoogd.

1. Wanneer wordt er uitvoering gegeven aan deze bepaling ?
2. Waarom werden in het raam van de evaluatie van het thuiszorgdecreet hieromtrent geen vragen gesteld ?
3. Op welke wijze wordt voor de aanwending van de dienstencheques de kwaliteit van de dienstverlening nagegaan en eventueel geoptimaliseerd ?

Antwoord

1. Aan de bepalingen zoals ze vandaag omschreven zijn in hoofdstuk IV van het thuiszorgdecreet werd inderdaad vooralsnog geen uitvoering gegeven.

Na de evaluaties van het ouderendecreet en het thuiszorgdecreet werk ik, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, aan een aanpassing van de regelgeving, waarbij bijkomende kwaliteitsgaranties zullen worden opgenomen. Eén van de pistes die ik momenteel verken, is de verplichting, ook voor niet-erkende voorzieningen, van een door de overheid toegekend kwaliteitslabel, gekoppeld aan een eventuele meldingsplicht.

2. Alleen daar waar na de evaluatie van het thuiszorgdecreet nog knelpunten werden vastgesteld,

werden bijkomende vragen gesteld. Wat de meldingsplicht betreft, is de sector ervan overtuigd dat het mogelijk moet blijven bepaalde vormen van thuiszorg aan te bieden zonder erkenning, al dan niet gekoppeld aan een bepaalde schaal-grootte.

De sector suggereert wel een meldingsplicht in te schrijven voor die aanbieders die wensen te werken zonder erkenning.

3. Een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de gewesten en de Duitstalige Gemeenschap legt het gemeenschappelijke kader vast voor de erkenning van ondernemingen die een beroep kunnen doen op de dienstencheques. Gezien de beperkte middelen wordt voorgesteld om in Vlaanderen de cheque enkel te lanceren op het activiteitenterrein van de huishoudelijke hulp (schoonmaken, wassen en strijken, kleine naaiwerken, boodschappen doen, bereiden van maaltijden).

Supplementair aan de vereisten opgenomen in het samenwerkingsakkoord met de federale overheid moeten voorzieningen die huishoudelijke hulp aanbieden, voldoen aan volgende erkenningsvoorwaarden.

- Een kwaliteitsvolle dienstverlening aanbieden waarin het respect voor de menselijke waardigheid, de bejegening, de persoonlijke levenssfeer, de ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging, het klantenrecht, de informatie aan en de inspraak van de gebruiker gewaarborgd zijn, en waarbij rekening wordt gehouden met de sociale context van de klant.
 - Een doeltreffende en efficiënte werking garanderen en hierbij de grootst mogelijke beroepsbekwaamheid, integriteit en vakkennis aanbieden en te allen tijde de hoogst mogelijke ethische normen in acht nemen bij de uitvoering van de opdrachten.
 - Geen onderscheid maken tussen klanten bij het aanbieden en toegankelijk maken van de dienstverlening op grond van handicap, gezondheidstoestand, seksuele geaardheid, filosofische of godsdienstige overtuiging.
 - Aan de klanten een duidelijk en objectief beeld geven van de dienstverlening en werkingsmodaliteiten, doelstellingen, methoden en financiële afspraken.
- Een goede arbeidsomgeving creëren met billijke arbeidsvoorwaarden, arbeidsinhoud en arbeidsverhoudingen, waarbij de CAO van de sector wordt gerespecteerd (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*).

**Vraag nr. 114
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Actieplan Armoedebestrijding – Stand van zaken

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag over kansarme gezinnen (vraag nr. 99 van 9 februari 2001) antwoordde de minister dat zij in het kader van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding vooral maatregelen op het terrein van de welzijnsvoorzieningen, de jeugdhulpverlening en de kinderopvang wou uitvoeren. Zij beklemtoonde eveneens dat stimulering van de inzet van ervaringsdeskundigen en de uitbouw van opvoedings- en gezinsondersteuning aan kansarme gezinnen de kwaliteit van de dienstverlening moet verbeteren (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 11 mei 2001, blz. 1674).

1. Welke concrete maatregelen heeft de minister sinds 23 februari 2001 – datum van het goedkeuren van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding – extra genomen op het terrein van de welzijnsvoorzieningen, de jeugdhulpverlening en de kinderopvang ?
2. Wat deed de minister extra na 23 februari 2001 om de inzet van ervaringsdeskundigen en de uitbouw van de opvoedings- en gezinsondersteuning te stimuleren ?
3. Welk bedrag van de begroting waarvoor de minister bevoegd is, wordt zodoende gebruikt voor het armoedebeleid ?

Antwoord

1. Op het terrein van de *welzijnsvoorzieningen* werden de volgende concrete maatregelen genomen.

Maatregelen met betrekking tot zorgwonen en beschut wonen

- Extra middelen voor zorgwonen voor oudere en/of zorgbehoevende thuislozen (9 voltijdse equivalenten – 72 opvangplaatsen).

- Verdere uitbouw zorgwonen.
- Behoeftetepeiling door Steunpunt Algemeen Welzijnswerk : enerzijds in kaart brengen van het bestaande aanbod inzake begeleid wonen en de instroombehoefte vanuit de opvangcentra naar begeleid wonen, anderzijds kwalitatieve peiling naar hulpvragers van de cliënten zelf.

Maatregelen met betrekking tot kwaliteitsbeleid in de welzijnsvoorzieningen

- Integratie van de minimale kwaliteitscriteria in de sectorale regelgevingen van de welzijnssectoren.

Maatregelen met betrekking tot de eerstelijns-hulpverlening

- Er werd een onderzoek uitgevoerd door het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) met de bedoeling de toegankelijkheid van welzijnsvoorzieningen vanuit cliëntperspectief te verbeteren door een grotere afstemming en samenwerking van de actoren op het terrein.
- Er werd een onderzoek uitgevoerd door het Centrum voor Interculturele Communicatie en Interactie (CICI, Universiteit Gent) rond mogelijke modellen van samenwerkingsvormen tussen integratiecentra en opbouwwerk.
- Het Hoger Instituut voor de Arbeid voerde een onderzoek uit om inzicht te verwerven in het profiel van mensen met schulden en in de manier waarop de schuldbemiddeling gebeurt. De aanbevelingen van de studie voor een meer klantgerichte en meer op bemiddeling in plaats van op beheer gerichte schuldbemiddeling, worden meegenomen in de opleiding van schuldbemiddelaars en in de werking van erkende schuldbemiddelingscentra.
- Omzendbrief waarin de meerjarenplanning voor het maatschappelijk opbouwwerk, de integratiecentra en het autonoom algemeen welzijnswerk op elkaar worden afgestemd.
- Ondersteuning voor de tewerkstelling van opgeleide ervaringsdeskundigen in de drie grootstedelijke instituten voor samenlevingsopbouw.
- Uitwerken van een duidelijke profilering voor het autonoom algemeen welzijnswerk.

- Het opstellen van een actieplan en decreet lokaal sociaal beleid.

Op het gebied van welzijnsvoorzieningen werden ook op andere beleidsdomeinen, bijvoorbeeld Energie en Mobiliteit, maatregelen genomen. De omzendbrief van 20 november 2001 garandeerde het recht op minimumlevering van elektriciteit en stroomlijnde de rol van de lokale adviescommissies. Het ontwerp van uitvoeringsbesluit m.b.t. het elektriciteitsdecreet van 14 december 2001 stelt onder meer de verplichting voorop voor de stroomleverancier om een budgetmeter te installeren bij gezinnen met betalingsmoeilijkheden. Inzake mobiliteit wordt verwezen naar het decreet rond basismobiliteit van 21 augustus 2001.

Op het terrein van de *jeugdhulpverlening* werden de volgende concrete maatregelen genomen.

Maatregelen met betrekking tot de integrale jeugdhulpverlening

- Participatie van armen aan het beleidsontwikkelingsproces rond integrale jeugdhulp (o.a. via nota van vereniging waar armen het woord nemen, vertegenwoordiging van armen in werkgroep "positie en participatie van de cliënt").

Maatregelen met betrekking tot bijzondere jeugdbijstand

- Inventaris van uitsluitingsmechanismen bij maatschappelijk kwetsbaren via belevingsonderzoek bij maatschappelijk kwetsbare gezinnen en ontmoetingen met kansarmenorganisaties (CBJ Gent in samenwerking met universiteit Gent en vrouwenwerking 't Ogenblik).
- Integratieproject kinderen en jongeren uit kansarme gezinnen : onderzoeksproject om uitsluitingsmechanismen op stedelijk niveau te analyseren (CBJ Oostende in samenwerking met stad Oostende).
- Project "uit-zicht/in-zicht" rond problematische afwezigheden in het basisonderwijs (CBJ Dendermonde in samenwerking met CLB's en scholen).
- Project jeugdbescherming en zinvolle vrijetijdsbesteding in kansarme wijken (CBJ

Ieper en Veurne in samenwerking met Ark-tos).

- Ondersteunen van leerkrachten in het herkennen van signalen van kinderen met moeilijkheden via enkele publicaties, zoals "probleemgedrag op school" voor het secundair onderwijs (samenwerkingsverband West-Vlaamse CBJ's en Onderwijs).
- Versterking van de gezinsgerichte werking van de bijzondere jeugdbijstand door stijging van de (semi)-ambulante capaciteit met 246 plaatsen.
- Subsidies voor projecten die in trajectbegeleiding voorzien voor de moeilijkste jongeren.
- Oprichting van de ondersteuningsstructuur bijzondere jeugdbijstand als experiment ter ondersteuning van de herstelgerichte afhandeling en kinderrechten.

(CBJ : comité voor bijzondere jeugdzorg ; CLB : centrum voor leerlingenbegeleiding – red.)

Op het terrein van de *kinderopvang* werden de volgende concrete maatregelen genomen.

- Uitbreiding van het opvangaanbod door goedkeuring van een besluit van de Vlaamse regering dat financiële ondersteuning vastlegt voor kleinschalige particuliere opvanginstellingen (de zgn. mini-crèches), door realisatie van 2.465 bijkomende opvangplaatsen voor niet-schoolgaande kinderen en door uitbreiding van het lokaal overleg buitenschoolse opvang naar een lokaal overleg kinderopvang.
- Het wegwerken van drempels in het reguliere circuit door een nieuw systeem van ouderbijdrageregeling, door het activeren van een vernieuwde website rond kinderopvang en door uitwerking en goedkeuring van een nieuwe regelgeving aangaande de inclusieve opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte.
- Het verbeteren van de begeleiding van kinderen in armoede door de verdere ondersteuning van projecten die zich toespitsen op verenigingen van kansarmen en migranten in hun weg naar een reguliere erkenning en subsidiëring, door het opstarten van een werkgroep die een profiel moet uitwerken

voor personen tewerkgesteld in de kinderopvang en door het in kaart brengen van bestaande kindbelevingsonderzoeken.

Deze maatregelen staan vermeld in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2002 zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering op 29 maart 2002.

2. Op 19 oktober 2001 keurde de Vlaamse regering het ontwerpdecreet betreffende de armoedebestrijding goed. Het ontwerpdecreet verwoordt de principes die de krachtlijnen van het armoedebeleid zullen vormen. In het ontwerpdecreet krijgen een aantal initiatieven rond armoedebestrijding, waaronder de *opleiding tot ervaringsdeskundige*, een decretale verankering.

De opleiding tot ervaringsdeskundige stelt armen in staat om de nodige inzichten, houdingen en vaardigheden te verwerven om tewerkgesteld te worden in een job die een brugfunctie vervult tussen het beleid en de armen zelf. Deze decretale verankering biedt een structurele basis voor de opleiding en de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen in de bestrijding van armoede. De eerste lichting ervaringsdeskundigen in de armoede studeert af in de loop van 2002.

Inzake de *uitbouw van de opvoedings- en gezinsondersteuning* werden, naast de onder 1 aangehaalde maatregelen, de volgende concrete maatregelen genomen met betrekking tot de dienstverlening van Kind en Gezin en haar partners :

- oriëntering van de preventieve zorgcentra op nieuw inhoudelijk profiel ;
- beslissing en voorbereidende werkzaamheden rond twee nieuwe locaties voor een INLOOP-team ;
- verhoging van de capaciteit van de CKG's (centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning) met 200 plaatsen.

Deze maatregelen staan vermeld in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2002 zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering op 29 maart 2002.

3. Op de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 2002, die bij decreet van 21 december 2001 werd goedgekeurd, staan op het programma 41.8 de volgende middelen ingeschreven.

- Op de basisallocatie 12.01 : 206.000 euro, bestemd voor de financiering van het wetenschappelijk onderzoek in het kader van armoedebestrijding, voor de organisatie van het vooruitgangcongres van 27 mei 2002 en voor de organisatie van het toekomstverkennd congres van 17 oktober 2002.
- Op de basisallocatie 33.10 : 893.000 euro, bestemd voor subsidies aan de armenverenigingen.
- Op de basisallocatie 33.11 : 340.000 euro bestemd voor vorming en opleiding, bijvoorbeeld voor de opleiding van ervaringsdeskundigen in de armoede of voor opleidingen tot schuldbemiddelaar.
- Op de basisallocatie 45.01 : 69.000 euro, te gebruiken om het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten (Steunpunt ter Bestrijding van de Armoede, Bestaansonzekerheid en Sociale Uitsluiting) uit te voeren.

Dit totaalbedrag van anderhalf miljoen euro is maar een klein gedeelte van wat de Vlaamse regering in totaal aan armoedebestrijding besteedt. Naast dit begrotingsprogramma worden nog andere initiatieven genomen. Zo kan het programma 41.6 "Maatschappelijk opbouwwerk" vermeld worden, vermits het hier gaat om een meer structureel gerichte aanpak van kansarmoedebestrijding en participatiebevordering. Dit programma is begroot op 6.291.000 euro. Maar ook in andere programma's, behorende tot de bevoegdheid van de respectieve ministers, worden aanzienlijke middelen ter beschikking gesteld die rechtstreeks of onrechtstreeks de bestrijding van armoede ten goede komen. Daarnaast plukken armen ook de vruchten van maatregelen die gericht zijn op het bevorderen van het algemeen welzijn, bijvoorbeeld de uitbreiding van het vaccinatieprogramma in verband met meningokokkensepsis en hersenvliesontsteking.

Door de complexiteit van deze maatregelen en initiatieven is het heel moeilijk om een onderscheid te maken tussen het totaalbedrag dat direct aan armoedebestrijding wordt besteed en het bedrag dat indirect de bestrijding van armoede ten goede komt.

**Vraag nr. 115
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 72
van 7 maart 2002
van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen
Blz. 1859

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 116
van 7 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bijzondere jeugdbijstand – Instelling Mechelen

Tijdens het actualiteitsdebat over jeugdgedelinquentie en het jeugdsanctiebeleid op 20 februari jongstleden in het Vlaams Parlement maakte de minister gewag van het feit dat er in Mechelen een initiatiefnemer bereid is gevonden om een halfopen instelling te openen. Dat was ook reeds enige jaren geleden het geval (Handelingen Plenaire Vergadering – Nr. 31 van 20 februari 2002, blz. 4 e.v.).

1. Is er nog steeds sprake van dezelfde locatie, met name een gebouw achter de Sint-Hubertuskerk in de wijk Nekkerspoel in Mechelen ?
2. Destijds sprak men van een initiatief waarbij een vijftiental jongeren die in de criminaliteit dreigen verzeild te raken, begeleid zouden kunnen worden.

Gaat het nog altijd om hetzelfde initiatief ?

Antwoord

1. Locatie

De aanvraag vermeldt enkel dat het zou gaan om een begeleidingstehuis categorie 1bis in Me-

chelen, waarvan de juiste locatie nog te bepalen is.

2. Omschrijving van het initiatief

In eerste instantie werd een aanvraag gedaan door de VZW Provinciaal der Broeders van Liefde voor een erkenning van een begeleidingstehuis categorie 1bis voor tien allochtone jongens, risicjongeren m.b.t. delinquent gedrag.

De aanvraag werd hernomen als antwoord op de oproep tot nieuw initiatief 2002 in het kader van de bevordering van de uitstroom van de gemeenschapsinstellingen van 8 februari 2002 door een voorziening van voornoemde inrichtende macht, namelijk De Sleutel, als aanvraag voor een nieuwe afdeling categorie 1bis voor tien allochtone jongens en meisjes, eventueel toegespitst op drugverslaafden.

Vraag nr. 118 van 7 maart 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Delinquente jongeren – Opvangcapaciteit

Sinds 1 januari 2002 mogen minderjarigen niet meer in de gevangenis opgesloten worden. Reeds jaren is er plaats te kort in instellingen voor delinquente jongeren : de gevangnissen werden daarom als noodoplossing gebruikt. De wet van 4 mei 1999 maakte een einde aan deze toestand : België was er al in 1988 voor veroordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Dit dossier was dus een van de eerste die de minister kreeg om op te volgen. De parlementsleden herinnerden de minister hier minimum vier keer per jaar aan bij begrotingsbesprekingen, interpellaties en vragen. Steeds opnieuw verklaarde de minister dat er geen problemen waren en dat we ons geen zorgen moesten maken, en dat zij sinds februari 2000 gemachtigd was door de Vlaamse regering om dit op te lossen, interministerieel overleg inclusief.

De feiten van vorige maand toonden het tegendeel aan. Slechts door tussenkomst van de federale regering werd een oplossing gevonden. Of deze keer de timing gehaald wordt, valt af te wachten.

De rol van Vlaanderen is echter niet uitgespeeld. De toeleiding en begeleiding gebeuren via de bijzondere jeugdbijstand, en ook de doorstroming naar psychiatrie, drugscentra en andere voorzienin-

gen van bijzondere jeugdbijstand is een Vlaamse bevoegdheid. Bovendien is de preventie van dit alles gemeenschapsbevoegdheid.

Daarom is het belangrijk de evoluties op de voet te volgen en te detecteren in welke regio de problemen het grootst zijn. Zowel de voorzieningen voor jeugdpsychiatrie, drugsbehandeling als "gewone" bijzondere jeugdbijstand (1bis-voorzieningen) moeten daar de doorstroming mogelijk maken. Het preventieve luik moet ook daar in de best mogelijke omstandigheden uitgebouwd zijn.

1. In welke gerechtelijke arrondissementen van Vlaanderen werd sinds januari 2002 de vraag gesteld naar opvang van delinquente jongeren ?

Om hoeveel plaatsen ging het hier ? Betrof het jongens of meisjes ?

2. Waar werden deze jongeren geplaatst ?

Wat gebeurde er verder met hen ?

3. Hielden de jeugdrechters rekening met de omschrijving van de minister : het moet gaan om +12-jarigen, het moet een als misdrijf omschreven feit betreffen waarvoor men minimum vijf tot tien jaar straf kan krijgen indien men meerderjarig was, de openbare veiligheid moet in gevaar zijn of de jongere zou kunnen "verdwijnen" ?

4. Hoe was de bezetting in Mol en Beernem de twee voorbije maanden ?

Werd de buffercapaciteit gebruikt ?

5. Hoeveel jongeren uit Mol en Beernem ondertekenden in januari-februari een traject om in een halfopen instelling geplaatst te kunnen worden ?

6. Waar werden de 28 extra plaatsen in 1bis-voorzieningen voor dit traject toegekend ?

Om hoeveel middelen gaat het ?

Wanneer zijn ze operationeel ?

7. Hoeveel jongeren gingen in ambulante vervolfbegeleiding ?

8. Wat werd er gedaan om de extra druk voor het personeel in Mol en Beernem, in de 1bis- en ambulante voorzieningen, op te vangen ?

9. Welke concrete plaatsen voor doorstroming in (kinder)psychiatrie, in Vlaams-Fondsvoorzieningen, in drugscentra werden nu reeds gerealiseerd ?

Antwoord

- 1 en 2. Gelet op de inhoud van vraag 3 wordt er in dit antwoord van uitgegaan dat de vraagstelling betrekking heeft op de beslissingen van de jeugdrechtbanken om minderjarigen via de zogenaamde "buffercapaciteit" te plaatsen in een gesloten opvoedingsafdeling van een gemeenschapsinstelling of in het gesloten centrum in Everberg.

De tabel hierna geeft een overzicht van deze plaatsingen van 1 januari tot 20 maart 2002. Daarbij moet worden opgemerkt dat de gesloten capaciteit in Ruiselede en in Everberg maar beschikbaar kwam vanaf 1 maart 2002.

3. Bij deze plaatsingen hanteerden de jeugdrechtbanken steeds de objectief juridische criteria, zoals de ernst van de feiten. Het criterium "volstreekte noodzaak voor de bescherming van de openbare veiligheid" biedt de rechter ruimte voor interpretatie.

In sommige dossiers is de inschatting van deze noodzaak wellicht voor discussie vatbaar, maar het komt de magistraten toe hierover uitspraak te doen en aan de instellingen om hun beslissingen terzake uit te voeren.

4. De gesloten instelling De Hutten in Mol was vanaf februari 2002 bijna steeds volzet. Dit houdt in dat een vrijgekomen plaats binnen twee dagen opnieuw werd ingenomen.

In de gesloten instelling De Zande in Beernem werd de buffercapaciteit geregeld aangesproken, maar deze kwam meestal na enkele dagen opnieuw beschikbaar door de doorstroming van de jongeren naar andere plaatsen binnen de instelling.

5. De procedure van het "ondertekenen van een traject om in een halfopen instelling geplaatst te worden" is onbestaande in de gemeenschapsinstellingen.

Indien de begeleiding van oordeel is dat de jongere een minder vrijheidsbeperkende opvang aankan, wordt een verslag met overeenstemmend advies opgesteld ten behoeve van de jeugdrechtbank. Deze laatste beslist, na de jongere gehoord te hebben, over een eventuele overplaatsing naar een open instelling.

Zoals uit het overzicht bij dit antwoord kan worden opgemaakt, gebeurde dit tweemaal vanuit De Hutten naar De Markt.

6. Van de geplande extra plaatsen in de voorzieningen van categorie 1bis werden er vijftien toegewezen aan de regio Brussel en dertien aan de VZW Overstap, werkzaam in de regio Antwerpen. Hierdoor werd ongeveer 992 duizend euro of 40 miljoen frank uitgetrokken.

De capaciteit van de voorziening Overstap is reeds operationeel. Voor de capaciteit in Brussel wordt nog gewerkt aan de realisatie van de gepaste infrastructuur.

7. Van de jongeren die tussen 1 januari en 20 maart in De Hutten werden opgenomen, heeft er nog geen enkele een ambulante vervolfbegeleiding aangevat.

Vanuit De Markt werden vier jongeren vrijgesteld, waarbij zij nog gedurende zes maanden zeer intensief ambulante begeleid worden.

8. Voor de opvang van deze jongeren in De Hutten in Mol en in Beernem werd een buffercapaciteit gereserveerd binnen de bestaande capaciteit. In dit opzicht is er geen sprake van extra druk voor de begeleiding.

De ambulante vervolfbegeleiding wordt georganiseerd vanuit de VZW Overstap, die hiervoor extra personeel a rato van één begeleider per acht jongeren kreeg toegewezen.

9. Er wordt met de betrokken instanties (met inbegrip van de federale overheid) nog overlegd en onderzocht op welke wijze de doorstroming naar deze sectoren van jongeren die tot de specifieke doelgroep van elk van die sectoren behoren, kan worden gegarandeerd.

Aantal plaatsingen in de gesloten capaciteit in De Hutten en De Zande en te Everberg

Uitgesplitst naar gerechtelijk arrondissement

Niet vermelde arrondissementen = geen plaatsingen

	Antw	Brug	Brus	Dend	Gent	Kort	Leuv	Mech	Tong	Turn	Veur	Oude	Totaal
Hutten	13	3	2	1	1	2	2	1		2	1		28
Ruiselede	2	3	2	3	4	1		1		1			17
Beernem	5		1	1			1		3				11
Everberg	1		1		1					1		3	7
Totaal	21	6	6	6	6	3	3	2	3	4	1	3	63

Verdere afhandeling, stand op 20 maart 2002

1° De Hutten :

- 3 vrijgesteld bij de ouders
- 2 overgeplaatst naar de gemeenschapsinstelling De Markt
- 23 nog in De Hutten

2° Ruiselede:

- 2 ontvlucht
- 15 nog aanwezig

3° Beernem

- 1 ontvlucht
- 2 vrijgesteld bij familie
- 8 nog aanwezig

4° Everberg

- 1 overgebracht naar De Hutten
- 1 overgebracht naar Ruiselede
- 5 nog aanwezig

Vraag nr. 119
van 14 maart 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Zorgverzekering – Fiscaal statuut bijdragen en uitkeringen

Herhaaldelijk werd in het raam van de uitvoering van het decreet op de zorgverzekering gevraagd naar het statuut van de uitkeringen, soms ook naar dat van de bijdragen.

De bekommernis was immers steeds dat de mantelzorgtoelage, noch de toelagen voor professionele thuiszorg of voor residentiële zorg in rekening gebracht zouden worden voor fiscale aangifte of voor een sociale uitkering.

Steeds werd geantwoord dat er voor de gebruiker geen enkel probleem zou zijn. Voor de sociale uitkeringen zou de zorgverzekering niet meetellen. Voor het fiscaal statuut werd in het kader van de plenaire bespreking in april 2001 nog gesteld dat (citaat) "met de federale regering principiële gesprekken gevoerd zijn. Deze gesprekken zullen vóór 1 oktober 2001 de nodige duidelijkheid moeten creëren." (Handelingen Plenaire Vergadering van 25 april 2001, blz. 33).

Groot is dan ook mijn verbazing wanneer ik in het antwoord op een schriftelijke vraag van federaal volksvertegenwoordiger Yolande Avontroodt van 13 februari 2001 – gepubliceerd op 27 december 2001 – lees dat door de Vlaamse regering nog geen contact werd opgenomen omtrent het fiscaal statuut van zowel de bijdragen als de uitkering (*Schriftelijke vraag nr. 592 ; Vragen en Antwoorden Kamer van Volksvertegenwoordigers nr. 50-104, blz. 12154 – red.*).

1. Op grond van welke wettelijke bepaling (wet, besluit, ...) wordt gesteld dat de uitkeringen van de zorgverzekering niet zullen worden meegeteld voor sociale uitkeringen of tegemoetkomingen op Vlaams of federaal niveau ? Kan hiervan een overzicht worden gegeven ?
2. Op grond van welke wettelijke bepaling kan de minister garanderen dat de uitkering inzake de zorgverzekering niet fiscaal belast zal worden, noch ten aanzien van de genietter van de zorgverzekering, noch ten aanzien van de mantelzorger ?

3. Welke beleidsvisie hanteert de regering inzake de mogelijke aftrekbaarheid van de premie van de zorgverzekering ?

Antwoord

1. In antwoord op een vraag van mevrouw Yolande Avontroodt van 13 februari 2001 heeft de federale minister bevoegd voor Maatschappelijke Integratie, de heer Johan Vande Lanotte, meegedeeld dat er bij de berekening van de inkomensvervangende tegemoetkoming (toepassing van artikel 7 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten) evenals bij de berekening van de integratietegemoetkoming en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden (toepassing van de artikelen 7 en 13 van de bovenvermelde wet van 27 februari 1987) geen rekening zal worden gehouden met de voordelen die de persoon met een handicap ontvangt in uitvoering van de Vlaamse zorgverzekering. Dit gebeurde bij beslissing van 23 april 1999 van de voormalige staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie, de heer Jan Peeters.

In antwoord op een vraag van mevrouw Simone Creyf van 23 oktober 2001 heeft de federale minister van Sociale Zaken en Pensioenen, de heer Frank Vandenbroucke, bevestigd dat de tenlastenemingen in het kader van de Vlaamse zorgverzekering niet in rekening worden gebracht als bestaansmiddelen voor de inkomensgarantie voor ouderen (toepassing van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen), aangezien er een kostprijs tegenover staat (*Kamer van Volksvertegenwoordigers, Integraal Verslag Commissievergaderingen nr. 563, blz. 14 e.v. – red.*).

Tot slot kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat ik aan minister Vande Lanotte een brief heb gestuurd met de vraag maatregelen in overweging te nemen zodat de tenlastenemingen in het kader van de Vlaamse zorgverzekering niet in aanmerking zouden worden genomen voor de toekenning van het bestaansminimum (toepassing van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum).

2. De Vlaamse zorgverzekering is een tegemoetkoming die aan personen wordt verschaft voor gemaakte kosten. Naar analogie van de kostenvergoedingen via hospitalisatieverzekeringen en verzekeringen voor lichamelijke ongevallen, als-

ook naar analogie van de terugbetalingen in het kader van de ziekteverzekering kan worden verondersteld dat de tenlastenemingen in het kader van de zorgverzekering niet belastbaar zijn. Aan de federale minister van Financiën, de heer Didier Reynders, werd ondertussen een brief gestuurd met het verzoek hieromtrent uitsluitel te geven.

Minister Reynders heeft reeds op 23 oktober 2001 op vraag van mevrouw Simonne Creyf in de Commissie voor Financiën en Begroting van de Kamer verduidelijkt dat inzake de vergoedingen voor mantelzorg die door de zorgbehoevende worden uitbetaald aan de mantelzorger, de gewone regels zoals bepaald in de omzendbrief van 5 maart 1999 over het belastingstelsel van de vergoedingen voor vrijwilligerswerk, van toepassing zijn (*Kamer van Volksvertegenwoordigers, Integraal Verslag Commissievergaderingen nr. 559, blz. 15 e.v. – red.*).

Indien collectiviteiten (bedrijven bv.) de zorgpremie van 10 euro voor hun werknemers betalen, zou dit vanwege het geringe bedrag als een sociaal voordeel kunnen worden beschouwd voor de werknemer. Ik heb in mijn brief aan minister Reynders ervoor gepleit de zorgpremie fiscaal aftrekbaar te maken.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 62
van 8 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 68 van 9 februari 2000 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 1002 – red.).

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van 1 dag wegens ziekte werden genoteerd in de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder de bevoegdheid van de minister vallen voor de periode 1999-2000 ?
2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden in dezelfde periode vastgesteld ?

3. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd in dezelfde periode ?
 4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periode vastgesteld ?
 5. Welke conclusies of adviezen hebben de directieraden van de betrokken VOI's geformuleerd hieromtrent ?
 6. Werden er in de periode 1999-2000 attesten ingekort ?
 7. Hoe en door wie werden controles uitgevoerd in 1999-2000 ?
 8. Zijn de resultaten inzake ziekteverzuim vergelijkbaar met de privé-sector en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?
 9. Werden er sinds 1997-1998 specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim verder te verminderen ?
 10. Welke evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met de voorgaande jaren (1997-1998) ?
- N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 17, Stevaert nr. 186, Vogels nr. 77, Anciaux nr. 44, Vanderpoorten nr. 62, Landuyt nr. 40, Dua nr. 120, Van Grembergen nr. 56, Van Mechelen nr. 75 en Gabriëls nr. 50).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1653 – red.)

Vraag nr. 66 van 21 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 84
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1902

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 67 van 21 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 17 januari 2000 gaf de minister een uitgebreide stand van zaken wat de toepassing betreft van het decreet van 12 mei 1998 tot wijziging van het decreet van 23 december 1986 houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen. In het antwoord werd ook verwezen naar de integratie in het cultuurbeleid. Men speelde met de gedachte om een ad hoc werkgroep op te richten die structurele samenwerking tussen de administratie Beeldende Kunst en Musea, de administratie Gebouwen en de Kunstcel moet voorbereiden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 882).

1. Kan de minister een overzicht geven van de kunstwerken die werden geïntegreerd in openbare gebouwen die door de Vlaamse Gemeenschap werden gefinancierd en die onder zijn/haar bevoegdheid vallen ?

Welke middelen werden hiervoor uitgetrokken ?

2. Kwam deze structurele samenwerking tussen de verschillende actoren, waarvan sprake in vorige schriftelijke vraag, reeds tot stand ?

Zo ja, wat zijn de concrete resultaten van deze samenwerking ?

Welke knelpunten werden gedetecteerd en welke alternatieven werden voorgesteld ?

3. Is het nieuwe beleidsinstrumentarium waarvan sprake in het antwoord op bovenvermelde vraag van 17 januari 2000 al gerealiseerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 21, Stevaert nr. 206, Vogels nr. 97, Anciaux nr. 51, Vanderpoorten nr. 67, Landuyt nr. 44, Dua nr. 140, Van Mechelen nr. 85, Van Grembergen nr. 64, Gabriels nr. 58).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1672 – red.)

Vraag nr. 68 van 21 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 18 januari 2001 zou ik volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1263).

1. Welke richtlijnen m.b.t. de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden ?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden ?

2. Zijn er betwistingen m.b.t. de departementen waarvoor de minister bevoegd is ? Zo ja, hoeveel en welke ?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en de laattijdige omzetting tegen te gaan ?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de jaren 1999-2000 ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 22, Stevaert nr. 207, Vogels nr. 98, Anciaux nr. 52, Vanderpoorten nr. 68, Landuyt nr. 45, Dua nr. 141, Van Mechelen nr. 86, Van Grembergen nr. 65, Gabriels nr. 59).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1677 – red.)

Vraag nr. 71 van 28 februari 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Beleidsrelevant onderzoek – Gelijkekansenbeleid

Op mijn schriftelijke vraag nr. 62 van 25 januari 2001 antwoordde de minister dat in de loop van 2001 de voorstellen zouden worden ingewacht in het kader van de procedure voor de selectie van een extern orgaan dat belast wordt met de begeleiding van de oproep voor steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 2001, blz. 1309).

1. Welke voorstellen werden vanuit de invalshoek "gelijke kansen" geformuleerd ?
2. Aan wie werd de uitvoering toegewezen ? Met welke timing ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger, aansluitend op het antwoord dat ik reeds gaf op haar schriftelijke vraag nr. 62 van 25 januari 2001 en dat haar zeker bekend is, nog de volgende evolutie meedelen.

Reeds op 24 juli 2001 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring verleend aan de selectie, het beheer en de subsidiëring van steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek (VR/PV/2001/1307/DOC 0788 - punt 5). Hierbij werd een eerste reeks van acht steunpunten erkend, ook het door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde steunpunt "gelijkekansenbeleid".

De begeleiding van deze oproep werd toegewezen aan de firma Andersen. Er werden twee aanvragen ontvankelijk verklaard :

- één vanuit het consortium UG en VUB, met als promotor prof. Hendrik Pinxten,

- één vanuit het consortium UA-LUC, met als promotor prof. Jan Vrancken.

Zowel in de wetenschappelijke beoordelingscommissie als in de beoordelingscommissie van beleidsmedewerkers, kreeg het consortium van UA-LUC een hogere score en werd dan ook geselecteerd.

Het steunpunt "gelijkekansenbeleid" is reeds operationeel sinds 1 oktober 2001 en voor 2001 heeft de Vlaamse Gemeenschap reeds een eerste subsidie uitbetaald van 497.164,10 euro aan de UA en 48.201,66 euro aan het LUC.

(UG : Universiteit Gent ; KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven ; VUB : Vrije Universiteit Brussel ; UA : Universiteit Antwerpen ; LUC : Limburgs Universitair Centrum – red.)

Vraag nr. 75
van 7 maart 2002
van de heer LUDWIG CALUWE

Raad Pluralistisch Onderwijs – Stand van zaken

Door de wet van 14 juli 1975 werd een Raad van het Pluralistisch Onderwijs opgericht.

1. Functioneert deze Raad nog ?
2. Zo ja, welke waren zijn recente activiteiten en hoe is hij samengesteld ?
3. Zo neen, wat was de reden van zijn ontbinding ?

Antwoord

De Raad van het Pluralistisch Onderwijs werd in 1975 ingeschreven in de Schoolpactwet en had als opdracht een pluralistisch onderwijsnet, naast de bestaande netten, uit te bouwen en het werkelijk pluralistisch karakter van deze scholen te bewaken.

In het decreet "basisonderwijs" van 25 februari 1997, artikel 185, werd de Raad van het Pluralistisch Onderwijs opgeheven. De redenen hiervoor kunnen vooral worden teruggevoerd tot de vaststelling dat het pluralistisch onderwijs zich onder de hoede van de Raad van het Pluralistisch Onderwijs nooit heeft weten te ontwikkelen tot een levenskrachtig onderwijs. Er werden maar twee scholen onder de hoede van de Raad van het Pluralistisch Onderwijs opgericht. Men is bij de afschaffing niet over één nacht ijs gegaan en heeft zelfs een hoorzitting in de Commissie voor Onderwijs van

het Vlaams Parlement gewijd aan de Raad van het Pluralistisch Onderwijs. Voor de uitgebreide besprekingen verwijs ik naar de stukken van het Vlaams Parlement 451 (1996-1997) – Nr. 1 en 451 (1996-1997) – Nr. 11 (blz. 91-92).

Tegelijk stelde men vast dat er zich los van deze Raad evoluties hadden voorgedaan in het onderwijs die sterk tenderden in de richting van pluralisme. Aangezien de Raad van het Pluralistisch Onderwijs klaarblijkelijk niet de aangewezen strategie is gebleken om het pluralisme in het onderwijs doorgang te doen vinden, werd consequent geopteerd voor de opheffing. Overigens hebben vijf leden van de Raad tegen artikel 185 van het decreet "basisonderwijs" beroep ingeleid bij het Arbitragehof. In het arrest nr. 85/98 van 15 juli 1998 oordeelde het Arbitragehof dat daarbij op geen enkele wijze de gelijkheid of de vrijheid inzake onderwijs geschonden waren.

Vraag nr. 78
van 14 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Onderwijsvoorrangsbeleid – Vlaamse Rand

In juni 2000 antwoordde de minister op een vraag om uitleg over het voorrangbeleid in Brussel dat sommige problemen van het Nederlandstalig onderwijs in verhevigde mate aanwezig zijn in onze hoofdstad (Handelingen Commissievergadering – Nr. 202 van 28 juni 2000, blz. 9-13).

Zij voegde daaraan toe dat dit evenzeer gold voor de Vlaamse Rand en dat zij aan de bijzondere opdrachthouder had gevraagd ook daar projecten op te starten.

Kan de minister medelen of dat effectief gebeurd is ?

Zo ja, waar ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger lijkt uit mijn antwoord op een eerder gestelde vraag om uitleg betreffende het onderwijsvoorrangsbeleid in Brussel af te leiden dat het mijn bedoeling was of is om het VBB-project van de bijzondere opdrachthouder uit te breiden naar de Vlaamse Rand (*VBB : Voorrangbeleid Brussel – red.*).

Ik verzeker de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat ik dit met mijn antwoord destijds niet heb bedoeld.

Tijdens een toelichting in het Brusselse parlement in januari 2002 met betrekking tot het "Vorrangsbeleid Brussel" werd terecht met lof gesproken over de werking van het project in de voorbije schooljaren. Het lijkt geen twijfel dat de ervaringen van het Brusselse project in het kader van een onderwijsvoorrangsbeleid voor heel Vlaanderen, en dus ook voor de Vlaamse Rand, bijzonder nuttig kunnen zijn.

Op korte termijn bestaan er geen plannen om VBB elders in Vlaanderen op te starten. Voor de Vlaamse Rand rond Brussel is het wel mijn intentie om in het begin van het volgende schooljaar de directies van de basis- en secundaire scholen bijeen te brengen om met hen een aantal mogelijke pistes te bespreken.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 145
van 28 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Gentse Kanaalzone – Stofhinder

In oktober 2001 heb ik een schriftelijke vraag gesteld over stofhinder in de Gentse Kanaalzone (nr. 25 van 18 oktober 2001). Het antwoord hierop heeft heel wat reacties teweeggebracht. Uit diverse hoeken werd gevraagd om maatregelen te nemen teneinde het risico voor de volksgezondheid door stof van kolen en petroleumcokes weg te nemen.

In haar antwoord vermeldde de minister dat de Gentse Kanaalzone expliciet opgenomen wordt in het biomonitoringprogramma. Daarnaast wordt een PBO-studie (Programma Beleidsgericht Onderzoek) begeleid. De studiedoelstelling is om no-regretmaatregelen te identificeren die de impact van fijn stof kunnen beperken. Naast literatuurstudie worden er gerichte meetcampagnes verricht. Stof wordt gekarakteriseerd, waarbij ook de chemische samenstelling wordt bekeken. Dat gebeurt onder andere ook in de Gentse Kanaalzone met een meetpunt in Zelzate (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7-8-9 van februari-maart 2002, blz. 777).

Wordt er in de Gentse Kanaalzone ook een meetpunt geplaatst in een woonzone nabij een bedrijf dat overslag, opslag en manipulatie van kolen en petroleumcokes als activiteit heeft ?

Zo neen, waarom niet ?

NB. :Deze vraag werd eveneens gesteld aan minister Vogels (nr. 108).

Antwoord

Een project voor de evaluatie van beleidsscenario's met betrekking tot fijn stof (PM_{2,5}) werd goedgekeurd en is in uitvoering in opdracht van de administratie Wetenschap en Innovatie.

Als onderdeel van dit project werd door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een onderzoeks-overeenkomst afgesloten met de Universiteit Antwerpen en de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek voor de uitvoering van metingen van PM_{2,5}-stof in Vlaanderen, periode 2001-2003. Doelstelling van deze overeenkomst is meetinformatie te verzamelen die kan worden gebruikt voor de evaluatie van beleidsscenario's. Voor deze overeenkomst werden zes typische locaties uitgekozen. Het betreft de industriële locaties Petroleumkaai, Antwerp havengebied en Zelzate, Gentse Kanaalzone, de stedelijk locatie Borgerhout, Antwerpen en twee locaties in of nabij kleinere steden, met name Mechelen en Hasselt. Ten slotte werd ook een locatie in een landelijk gebied, met veel landbouw en veeteelt (hoge ammoniakemmissies), uitgekozen, met name Wingene. Deze locaties worden elk gedurende twee perioden van ongeveer zes weken bemonsterd. Hierdoor wordt meer informatie verkregen over de samenstelling van fijn stof. Deze informatie kan worden gebruikt in de evaluatie van de beleidsscenario's. Het was dus niet de bedoeling, noch lag het binnen de mogelijkheden van de overeenkomst om elke mogelijke bron afzonderlijk te gaan bemeten.

Er wordt dus geen meetpunt geplaatst nabij een bedrijf dat overslag, opslag en manipulatie van kolen en petroleumcokes als activiteit heeft. Wel heb ik aan de Vlaamse Milieumaatschappij de vraag gesteld nader te onderzoeken of in deze omgeving nog extra metingen kunnen worden georganiseerd, eventueel ten laste van het budget 2003.

De bezorgdheid van de mensen in verband met de luchtkwaliteit neemt alsmaar meer toe. Zij ademen de vervuilde lucht immers direct in en bij het optreden van nadelige gezondheidseffecten wordt

nogal vlug de link gelegd naar luchtvervuilende activiteiten. Gedegen onderzoek moet echter uitmaken of deze link kan worden bevestigd. De uitvoering van luchtkwaliteitsmetingen kan hier een onderdeel van vormen.

Aansluitend op de EU-kaderrichtlijn "lucht" 96/62/EG voor de beoordeling en het beheer van de luchtkwaliteit van de Raad van 27 september 1996 werden/worden dochterrichtlijnen voor luchtverontreinigende stoffen uitgewerkt (*EU : Europese Unie – red.*). Deze richtlijnen vereisen ook bijkomende meetverplichtingen.

Beide bovenvermelde aspecten leiden tot belangrijke uitbreidingen van de meetnetten inzake lucht. Een overzicht van de metingen voor een aantal parameters die door de VMM werden uitgevoerd in 1995, de metingen die zullen worden uitgevoerd in 2002 en de raming voor het jaar 2005 zijn hieronder weergegeven.

Overzicht ontwikkeling aantal meetpunten lucht 1995-2005

Parameter	1995	2002	2005
SO ₂	39	43	43
NOx	12	25	40
O ₃	12	15	21
Stof (PM ₁₀)	11	15	40
Stof (PM _{2,5})	0	4	10
CO	0	6	10
Benzeen	6	13	15
PAK's	4	6	10
Zware metalen	25	20	30
Hg	0	3	5
Hg-depositie	0	1	3
Totaal	109	151	227

N.v.d.r.

SO₂ : zwaveldioxide

NOx : stikstofoxiden

O₃ : ozon

CO : koolstofmonoxide

PAK's : polyaromatische koolwaterstoffen

Hg : kwik

Daar de luchtverontreiniging over heel het grondgebied moet worden geëvalueerd, zal het ook nodig zijn om een screening van luchtverontreiniging op meerdere plaatsen uit te voeren, door bijvoorbeeld het gebruik van mobiele meetstations of van passieve denuders.

Het aantal metingen is in 2002 dus toegenomen met bijna 50 % ten opzichte van 1995 en zal in 2005 vrijwel verdubbelen ten opzichte van 1995. Dit bevestigt het grote belang dat ik hecht aan een degelijke monitoring van de luchtkwaliteit.

(Antwoord Mieke Vogels : blz. 1882 – red.)

Vraag nr. 146
van 28 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Subsidiëring gemeentelijke rioleringen – West-Vlaanderen

Door de inwerkingtreding van het Rio-besluit in 1996 werd zowel de gemeentelijke overheid als de particuliere gebruiker gestimuleerd om een integraal waterbeleid te voeren.

Met betrekking tot de subsidieprocedure en samenstelling van het investeringsprogramma werden in het verleden nog al eens opmerkingen geformuleerd vanuit de gemeenten. De aanpassingen aan het Rio-besluit komen enigszins tegemoet aan deze opmerkingen.

Toch valt het de laatste jaren op dat de provincie West-Vlaanderen in mindere mate aan bod komt in het subsidiëringsprogramma voor gemeentelijke rioleringen dan de andere provincies. Nochtans is de rioleringsgraad in sommige gemeenten (voornamelijk arrondissementen Tielt en Roeselare) zeer laag en moet dringend werk gemaakt worden van een verbetering.

Naar een verklaring voor het lager aantal projecten en subsidies in de provincie West-Vlaanderen is het gissen. Sommige gemeenten beweren dat zij wel aanvragen indienen, maar systematisch geweigerd worden. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) beweert daarentegen dat er veel minder interesse is vanuit West-Vlaanderen.

1. Is de vaststelling correct dat het aantal rioleringsprojecten in de subsidieprogramma's gemeentelijke rioleringen veel lager ligt in de provincie West-Vlaanderen dan in de andere provincies ?
2. Kan de minister dit aantonen aan de hand van een globaal overzicht van het aantal ingediende aanvragen en het aantal geselecteerde projecten per provincie, sinds de inwerkingtreding van het Riobesluit in 1996 ?

Kan de minister ook de globale kostenraming vermelden van de projecten per provincie ?

3. Zijn er gemeenten in de provincie West-Vlaanderen die systematisch geen projecten indienen ?

Kan de minister ook hier een overzicht geven per gemeente van het aantal ingediende aanvragen en het aantal geselecteerde projecten, sinds de inwerkingtreding van het Rio-besluit ?

4. Indien de vaststelling klopt, wat is volgens de minister de oorzaak van deze lage participatie ?
5. Worden de gemeenten die steevast geen projecten indienen en die een lage rioleringsgraad hebben, niet aangezet (verplicht) om initiatieven terzake te nemen ?

Antwoord

1. Het aantal rioleringsprojecten in de subsidiëringsprogramma's voor gemeentelijke rioleringsprojecten ligt niet veel lager voor de provincie West-Vlaanderen dan voor andere provincies.
2. Bij de opmaak van de subsidiëringsprogramma's dienen twee werkwijzen onderscheiden te worden, namelijk de opmaak van de jaarpro-

gramma's 1996 en 1997 en de opmaak van de meerjarenprogramma's 1998-2002 tot en met 2002-2006.

Door de gemeenten konden projecten worden ingediend voor opname op de programma's. Na evaluatie werden voor de programma's 1996 en 1997 alle projecten die voldeden aan de criteria, waarvan het belangrijkste was dat geen nieuw lozingspunt werd gecreëerd, opgenomen. Het aanbod oversteeg de vraag niet, mede door het feit dat naast het jaarprogramma van 6 miljard frank of 148 miljoen euro ook een reserveprogramma van 2 miljard frank of 49 miljoen euro kon worden opgemaakt.

Na opmaak van het definitief programma dienden de gemeenten de voorontwerpdossiers over te zenden.

In onderstaande tabellen wordt voor de programma's 1996 en 1997 een overzicht gegeven van het aantal aanvragen dat werd ingediend, het aantal voorstellen dat werd in aanmerking genomen en het aantal voorontwerpdossiers dat werd overgezonden met de respectieve ramingen (in miljard frank), opgesplitst per provincie.

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		West-Vlaanderen	
	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.
1996										
Ingediend	236	3,69	178	1,49	153	1,66	129	1,26	164	2,2
Opgenomen	228	2,49	192	1,44	146	1,51	89	0,75	121	1,32
Voorontwerp opgemaakt	112	1,55	82	0,80	80	0,81	32	0,29	70	0,79

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		West-Vlaanderen	
	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.
1997										
Ingediend	160	2,31	178	1,71	144	1,67	119	1,26	106	1,03
Opgenomen	167	2,36	177	1,92	150	1,58	128	1,28	110	1,16
Voorontwerp opgemaakt	104	1,19	126	1,39	95	0,98	81	0,77	58	0,59

Ook voor de meerjarenprogramma's dienden de voorstellen ingediend te worden bij de Vlaamse Milieumaatschappij. Na evaluatie werden de projecten op het ontwerpprogramma opgenomen, waarna dit programma door de gemeenteraad diende te worden onderschreven. Op basis van deze gemeenteraadsbeslissing konden wijzigingen aan het programma worden voorgesteld. De verwerking van deze beslissingen leidde tot het definitief programma.

In onderstaande tabellen worden voor de verschillende programma's 1998-2002 tot en met 2002-2006 de overzichten gegeven (ramingen in miljard frank).

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		West-Vlaanderen	
	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.
1998-2002										
Ingediend	536	11,49	602	9,67	435	8,52	330	5,45	349	6,15
Ontwerp-programma	406	8,32	437	7,26	339	6,26	238	3,9	256	4,35
Voorontwerp opgemaakt	368	7,62	359	6,02	276	5,02	132	2,40	197	3,37

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		West-Vlaanderen	
	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.
1999-2003										
Ingediend	346	7,54	389	6,42	379	3,89	241	3,78	214	3,89
Ontwerp-programma	340	7,35	387	6,40	374	6,98	237	3,76	209	3,75
Voorontwerp opgemaakt	333	7,23	368	6,22	341	6,78	221	3,58	188	3,50

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		West-Vlaanderen	
	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.
2000-2004										
Ingediend	166	3,99	122	2,74	165	3,37	163	2,82	141	3,22
Ontwerp-programma	283	6,75	340	5,87	369	7,89	264	4,79	171	3,12
Voorontwerp opgemaakt	282	6,55	332	5,25	333	7,02	240	4,15	172	3,19

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		West-Vlaanderen	
	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.
2001-2005										
Ingediend	133	3,58	86	2,27	166	3,17	115	2,15	135	3,17
Ontwerp-programma	254	6,29	303	5,12	328	7,57	226	4,00	184	4,03
Voorontwerp opgemaakt	272	6,77	299	5,27	340	7,91	231	4,20	186	4,06

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		West-Vlaanderen	
	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.	Aantal	fr.
2002-2006										
Ingediend	101	3,23	75	1,95	129	3,55	108	2,33	142	3,82
Ontwerp-programma	244	6,33	262	4,63	385	9,93	274	5,40	223	5,79
Voorontwerp opgemaakt	264	6,67	284	5,21	400	10,04	266	5,47	203	5,40

Zoals kan worden vastgesteld, werden vanaf het programma 1999-2003 minder voorstellen ingediend dan er projecten op het ontwerpprogramma werden opgenomen. Dit is te verklaren doordat het meerjarenprogramma vertrekt van het voorgaande en dus op de verschillende programma's reeds een aantal projecten opgenomen waren.

Binnen de meerjarenprogramma's kan enkel voor de projecten van het eerste programmajaar een voorontwerpdossier ingediend worden.

In onderstaande tabel wordt voor de verschillende provincies een overzicht gegeven van het aantal projecten dat op het eerste programmajaar was opgenomen en het aantal waarvoor een voorontwerpdossier werd ingediend, evenals de ramingsbedragen.

Voor de projecten van het programma 2002 worden geen cijfers gegeven, aangezien de voorontwerpdossiers nog kunnen worden ingediend tot 1 juli 2002.

	Aantal projecten opgenomen programma								Aantal voorontwerpdossiers ingediend							
	1998		1999		2000		2001		1998		1999		2000		2001	
	Aan- tal	Mil- jard fr.	Aan- tal	Mil- jard fr.	Aan- tal	Mil- jard fr.	Aan- tal	Mil- jard fr.	Aan- tal	Mil- jard fr.	Aan- tal	Mil- jard fr.	Aan- tal	Mil- jard fr.	Aan- tal	Mil- jard fr.
Antwerpen	83	1,55	76	1,59	75	1,50	93	2,15	72	1,40	60	1,31	52	1,10	58	1,65
Limburg	105	1,78	70	1,48	61	1,28	102	2,13	82	1,42	49	1,16	45	0,98	61	1,29
Oost-Vlaanderen	75	0,99	90	1,71	83	1,67	98	1,84	61	0,67	61	1,16	58	1,16	63	1,26
Vlaams-Brabant	46	0,61	55	0,87	62	1,11	60	1,16	29	0,46	38	0,67	33	0,59	35	0,68
West-Vlaanderen	67	0,99	45	0,91	42	0,71	59	1,06	47	0,66	25	0,53	31	0,57	46	0,83

3. Er zijn binnen de provincie West-Vlaanderen vier gemeenten die nog geen projecten hebben ingediend voor opname op de subsidiëringsprogramma's voor gemeentelijke rioleringen 1996 tot en met 2002-2006, namelijk Heuvelland, Ledegem, Lo-Reninge en Vleteren.

Een overzicht opstellen per gemeente van het aantal ingediende aanvragen en het aantal geselecteerde aanvragen is een immense opdracht, die niet mogelijk was binnen het bemeeten tijdsbestek.

Dit zou immers betekenen dat voor elk aangevraagd project dient te worden nagegaan of dit effectief op een programma werd opgenomen. Deze gegevens kunnen momenteel nog niet automatisch vergeleken worden, omdat de databanken niet gekoppeld zijn. Het vergelijken van verschillende databanken met elkaar moet dus op een manuele manier gebeuren.

In het kader van de gewijzigde opmaak van het subsidiëringsprogramma 2003 en volgende, wordt gewerkt aan een geïntegreerde en globale databank. Wanneer deze databank is ontwikkeld, zou het moeten mogelijk zijn deze vraag wel te beantwoorden.

4. De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger geformuleerde vaststelling als zou de provincie West-Vlaanderen in mindere mate aan bod komen in het subsidiëringsprogramma voor ge-

meentelijke rioleringen dan de andere provincies, klopt niet.

Alle Vlaamse gemeenten worden immers op dezelfde manier door de administratie benaderd om voorstellen in te dienen.

De evaluatie van de projectvoorstellen gebeurt op basis van objectieve criteria, die uiteraard niet provinciaal verschillend maar voor elke gemeente dezelfde zijn.

5. De gemeenten die stevast geen projecten indienen en een lage rioleringsgraad hebben, kunnen niet verplicht worden om initiatieven terzake te nemen. Voornamelijk is de aanleg van gemeentelijke riolering een gemeentelijke bevoegdheid. Tevens is het zo dat, ondanks het hoge subsidiepercentage, de gemeente nog een belangrijk deel van de kostprijs van het totale project zelf dient te dragen.

De gemeenten worden vanuit de administratie via allerlei overlegvergaderingen aangespoord initiatieven te nemen, maar de beslissingsbevoegdheid ligt nog steeds bij de gemeenten zelf.

Vraag nr. 157
van 7 maart 2002
van de heer PATRICK HOSTEKINT

Adviezen aan de minister – Naleving

Bij het afleveren van vergunningen stellen de gemeentelijke diensten vast dat de adviezen afgeleverd door de bevoegde instanties zoals de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), ... dikwijls door de minister worden genegeerd.

Het is tijdrovend de dossiers te laten passeren bij de bovenvermelde instanties als later blijkt dat met hun gunstige adviezen geen rekening wordt gehouden.

Het lijkt dan ook logisch dat ofwel deze procedure wordt herbekeken, ofwel met de beslissing van advies rekening wordt gehouden.

Hoe dikwijls negeert de minister gunstige adviezen van bovenvermelde instanties? Kan zij dat cijfermatig (bijvoorbeeld procentueel) duiden?

Antwoord

Bij het afleveren van vergunningen is het in de eerste plaats de opdracht van de (politiek verantwoordelijke) vergunningverlenende overheid om een eindbeslissing te nemen. Teneinde deze overheid maximaal te informeren over alle aspecten die aan een dossier verbonden zijn, is een stelsel van adviesverlening door verschillende instanties uitgewerkt.

Naarmate het aantal adviesverleners toeneemt, zal ook de informatie waarover de beslissende overheid beschikt uitgebreider zijn. Anderzijds verhoogt dit de kans op uiteenlopende adviezen, temeer daar elke adviesverlenende instantie de aanvraag vanuit haar eigen bevoegdheidsdomein beoordeelt. Het is de taak van de vergunningverlener om het belang van die verschillende aspecten tegen mekaar af te wegen. Het feit dat in vele dossiers, naargelang het beschouwde beleidsaspect, uiteenlopend geadviseerd wordt, kan dan ook niet anders dan tot gevolg hebben dat niet alle adviezen kunnen worden gevolgd.

Als voorbeeld kan worden verwezen naar een afvalstoffenverwerkend bedrijf dat perfect voldoet aan de milieuhygiënische voorwaarden (= gunstig

advies Aminal), de emissienormen naar lucht en water respecteert (= gunstig advies VMM) en gevestigd wordt op een industrieterrein (= gunstig advies administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm)). Toch kan die vergunning geweigerd worden, omdat de vooropgestelde verwerkingswijze in strijd is met de afvalstoffenplanning (= ongunstig advies OVAM).

In het voorbeeld worden dus drie gunstige adviezen "genegeerd", maar juist het beslissen in de zin van het vierde advies toont duidelijk het belang aan van een adviesverlening die vanuit verschillende invalshoeken wordt benaderd.

Teneinde niet alleen de vergunningsaanvrager, maar ook de adviesverlener en andere belanghebbenden volledig te informeren over de motieven die aan de grondslag van de uiteindelijke beslissing liggen, is bepaald dat een overheid uitdrukkelijk moet motiveren waarom bepaalde adviezen niet worden gevolgd.

Overeenkomstig artikel 27, § 2 van titel I van het Vlarem brengen de verschillende adviesverlenende overheidsorganen hun advies uit in de schoot van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. De advisering over beroepen aan mijn ambt gebeurt door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Geen van deze adviezen is bindend. Dit betekent evenwel niet dat de door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie bij mijn ambt uitgebrachte adviezen zouden worden genegeerd. Integendeel vormt dit advies de basis van de beslissing, ook al is die andersluidend dan het verleende advies. Het komt bijvoorbeeld voor dat na het verlenen van het advies door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie nog nieuwe elementen aan een beroepsdossier worden toegevoegd.

Het is niet mogelijk een exact procentueel beeld te geven van de andersluidende beslissingen, omdat in veel gevallen het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie deels wordt gevolgd of niet wordt gevolgd, bijvoorbeeld door het toevoegen van aanvullende bijzondere voorwaarden.

Met betrekking tot de adviezen uitgebracht door de adviesverlenende overheidsdiensten zijn terzake geen statistische gegevens beschikbaar.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 84
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Stand van zaken

In het verleden liepen de verwijlintresten hoog op. De minister-president kondigde bijkomende acties aan om de verwijlintresten te verminderen. Vorig jaar werden de resultaten van de acties reeds zichtbaar.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag terzake van 21 december 2000 zou ik volgende vragen willen stellen (vraag nr. 24 van 21 december 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1234).

1. Kan de minister een overzicht geven van de verwijlintresten die in 2001 werden uitbetaald bij de administraties en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) onder zijn/haar bevoegdheid ?
2. Werden er inmiddels nog andere acties ondernomen dan deze in 1999 en 2000 ?
3. Welk effect hadden die bijkomende acties ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 20, Stevaert nr. 205, Vogels nr. 96, Anciaux nr. 50, Vanderpoorten nr. 66, Landuyt nr. 43, Dua nr. 139, Van Mechelen nr. 84, Van Grembergen nr. 63, Gabriels nr. 57).

Gecoördineerd antwoord**Minister-president van de Vlaamse regering**

Algemeen wetenschapsbeleid

Er werden in 2001 geen verwijlintresten betaald en dus ook geen acties ondernomen om het bedrag ervan te beperken.

**Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken
en Energie**

Beleidsdomein Openbare Werken

1. Het overzicht van de in 2000 en 2001 betaalde verwijlintresten door het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger als bijlage.

Dit ziet er in het algemeen uit als volgt :

	Gewone begroting (bedragen in fr.)	VIF (bedragen in fr.)
2000	6.682.800	61.094.200
2001	12.204.568	59.561.719

(VIF : Vlaams Infrastructuurfonds – red.)

2. Inzake het opvolgen van betalingstermijnen bij overheidsopdrachten werden in 2001 de volgende acties ondernomen.

Het vernieuwen van het systeem Delta : de nieuwe versie werd op 2 januari 2002 in gebruik genomen.

De beleidsinformatie zal door deze nieuwe versie verbeterd worden, omdat bestaande functionaliteiten geoptimaliseerd worden en nieuwe ingevoerd : hierdoor zal naast de volledige administratieve afhandeling ook alle informatie vanaf het opstarten van een dossier/project tot de uiteindelijke financiële afhandeling beschikbaar worden.

BMIS

Om alle mogelijke dossier- en managementinformatie én -opvolging mogelijk te maken, werd in 2001 het project BMIS (Beleids- en Managementinformatiesysteem) opgestart met de Delatadatabank 2002 als businesscase. Deze tool zal de rapportering uit Delta mogelijk maken.

3. Aangezien de acties vrij recentelijk zijn genomen of opgestart, zullen zij vermoedelijk slechts vanaf 2003 effecten sorteren.

Bijlage

Departement Leefmilieu en Infrastructuur

Vergelijking tussen betaalde intresten tijdens de periode van 1.1.2000 tot 31.12.2000 en 1.1.2001 tot 31.12.2001

Administratie	2000				2001				Verschil
	Gewone begroting	VIF	Totaal	Gewone begroting	VIF	Totaal	fr.	euro	
Aankoopcomité	0	34.033	34.033	0	141.951	141.951	107.918	2.675,22	
Administratie Algemene Administratieve Diensten	38.984	0	38.984	18.021	0	18.021	- 20.963	- 519,66	
Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer	0	0	210.344	0	0	2.833.837	2.623.493	65.034,69	
Administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten	690.024	1.475.093	2.165.117	1.054.015	1.540.226	2.594.241	429.124	10.637,71	
Administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur	71.825	15.693	87.518	51.937	8.953	60.890	- 26.628	- 660,09	
Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen	0	0	0	0	0	0	0	0,00	
Administratie Waterwegen en Zeewezen	3.984.777	50.068.550	54.053.327	7.827.179	47.086.151	54.913.330	860.003	21.318,92	
Administratie Wegen en Verkeer	1.897.190	8.662.468	10.559.568	3.253.416	10.032.981	13.286.397	2.726.739	67.594,09	
Dienst voor de Scheepvaart	0	83.999	83.999	0	25.565	25.565	- 58.434	- 1.448,54	
Secretariaat-generaal	0	704.725	704.725	0	636.980	636.980	- 67.745	- 1.679,35	
Zeekanaal	0	49.639	49.639	0	88.912	88.912	39.273	973,55	
Algemeen totaal	6.682.800	61.094.200	67.987.344	12.204.568	59.561.719	74.600.124	6.612.780	163.926,53	

Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

In de loop van het jaar 2001 werden voor de beleidsdomeinen Welzijn en Volksgezondheid geen verwijlintresten betaald.

Vanzelfsprekend werden dan ook geen bijkomende acties ondernomen ter beperking van de verwijlintresten.

Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

Beleidsdomein Cultuur

In 2001 werden voor een bedrag van 515,37 euro of 20.790 frank verwijlintresten betaald voor laattijdige betalingen van belastingen voor het Kaai- en Lunatheater.

Ten laste van de DAB-begrotingen werden geen verwijlintresten betaald (*DAB : dienst met afzonderlijk beheer – red.*). In 2001 werden geen bijkomende acties ondernomen om de verwijlintresten te beperken.

Beleidsdomein Jeugd en beleidsdomein Sport

Voor beide beleidsdomeinen werden in 2001 geen verwijlintresten betaald ; er werden geen nieuwe acties ondernomen om ze te beperken.

Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

Het departement is voor het begrotingsjaar 2001 effectief overgegaan tot het uitbetalen van verwijlintresten in het dossier "Jobpunt Vlaanderen". In totaal werd aan verwijlintresten een bedrag van 939,96 euro betaald.

De laattijdige betaling van de facturen werd veroorzaakt door het ontbreken van een sluitende en aanvaarde overeenkomst met Jobpunt Vlaanderen, terwijl de wervingsprocedure van contractuele personeelsleden via Jobpunt Vlaanderen diende te gebeuren.

Binnen de administratie van het departement Onderwijs wordt gevraagd om de flow van de facturen op te volgen : door het duidelijk scheiden van de inhoudelijke en de boekhoudkundige behandeling van de dossiers, in het kader van de economische boekhouding, gaan de dossiers effectief door nog meer handen. Het is dan ook uitermate belangrijk

dat een vlotte verwerking van de facturen ontwikkeld wordt, zodat nadien kan worden achterhaald waar en waarom een factuur niet snel genoeg in betaling gesteld kon worden. Een tweede aandachtspunt is de samenstelling van een volledig betalingsdossier voor het Rekenhof, zodat de betaling ook daar vlot kan worden afgehandeld zonder bijkomende vragen of verduidelijkingen.

Het is nog te vroeg om het effect te kunnen inschatten.

Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

Ten aanzien van de Werkgelegenheidsbevoegdheid met betrekking tot de administratie Werkgelegenheid

Voor de vragen 1, 2 en 3 : in het jaar 2001 dienden geen verwijlintresten te worden uitbetaald als gevolg van dossiers onder beheer van de administratie Werkgelegenheid. Gezien dit feit hoefden geen acties ondernomen te worden om het fenomeen verwijlintresten terug te dringen.

Ten aanzien van de Werkgelegenheidsbevoegdheid met betrekking tot de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)

In antwoord op vraag 1 kan worden gemeld dat de VDAB in het jaar 2001 een bedrag van 219.200 frank (5.433,83 euro) aan verwijlintresten uitbetaalde.

Vraag 2 : de betaling in 2001 in hoofde van de VDAB betrof één dossier waarin pensioenbijdrage van statutair personeel te laat werd betaald. De VDAB maakte met zijn sociaal secretariaat de nodige afspraken om dergelijke situatie in de toekomst te voorkomen.

Vraag 3 : er zijn geen verdere probleemdossiers inzake verwijlintresten opgedoken sinds dit ene voorval in 2001.

Ten aanzien van de bevoegdheid voor Toerisme

In 2001 werden geen verwijlintresten betaald en geen nieuwe acties ondernomen.

Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

Beleidsdomein Leefmilieu

Verwijlintresten 2001 Leefmilieu : 92.832,09 euro (3.744.837 fr.)

DAB MINA-fonds

Tijdens het begrotingsjaar 2001 werden door de DAB MINA-fonds voor een totaalbedrag van 75.570,57 euro (3.048.509 fr.) verwijlintresten betaald.

Ter vergelijking : in 1999 werden voor een totaal van 139.664,85 euro (5.634.066 fr.) verwijlintresten door de DAB MINA-fonds betaald, en in 2000 voor een totaal van 5.214,29 euro (210.344 fr.).

De stijging ten opzichte van 2000 is vooral te wijten aan drie grote dossiers inzake onroerende voorheffing en inzake een dading waarover in 2001 een juridische uitspraak werd gedaan.

Deze drie dossiers zijn goed voor 77 % van alle verwijlintresten in 2001. De verwijlintresten betaald in de maand december 2001 voor een totaal van 3.657,77 euro (147.554 fr.) zijn te wijten aan de opstartproblemen met het nieuwe boekhoudpakket Arafin.

Reguliere begroting (OA 61)

Afdeling Water : 17.261,52 euro (696.328 fr.)

Acties

Binnen de DAB MINA-fonds wordt er, net zoals in 1999 en 2000, bij de opmaak van de betalingsplanning steeds naar gestreefd om de begunstigden enerzijds tijdig te betalen (om verwijlintresten te vermijden), maar anderzijds ook niet vroeger dan noodzakelijk, zodat de intrest op het kassaldo van het MINA-fonds maximaal ten goede komt van de algemene middelenontvangsten.

(MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.)

Beleidsdomein Landbouw

Verwijlintresten 2001 Landbouw : voor de bevoegdheid Landbouw werden er in 2001 geen verwijlintresten betaald. Er werden dan ook geen nieuwe acties opgezet.

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Programma 12.1 Algemeen Buitenlands Beleid

Eerlijkheidshalve moet ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger er wel op wijzen dat – ten laste van

de begroting 2001 en in het kader van de eindejaarsvastleggingen – op 22 januari 2002 een opdracht tot vastlegging en op 15 februari 2002 een opdracht tot betaling werd gegeven van een verwijlinterrest ten bedrage van 870,83 euro voor de firma Tabeoka Advertising Team (aanmaak van een cd-rom en folder in het kader van het Belgisch Voorzitterschap van de EU) (*Europese Unie – red.*).

Programma 26.1 Gebouwen (Ambtenarenzaken)

Voor het begrotingsjaar 2001 is in totaal een bedrag van 15.766,47 euro uitbetaald binnen programma 26.1.

Voor basisallocatie 12.06 (huur) werd ingevolge een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg een bedrag van 8.223,37 euro aan verwijlintresten uitbetaald op 30 januari 2001. Dit naar aanleiding van een betwisting met de Regie der Gebouwen inzake te betalen huurlasten voor het WTC 3-gebouw in Brussel.

Voor de overige basisallocaties werd in totaal een bedrag van 7.543,10 euro uitbetaald.

BA 12.37 – Inventarisatie gebouwenpatrimonium : 480,29 euro – Er diende een bijkrediet vorige schuldvorderingen te worden ingeschreven wegens annulatie van de destijds genomen vastlegging.

BA 71.05 – Bouw VAC's : 3.650,53 euro

BA 72.06 – Investering : 3.412,28 euro

(VAC : Vlaams administratief centrum – red.)

Programma's 53.1 en 53.2 (Binnenlandse Aangelegenheden)

Geen verwijlintresten.

Programma 62.2 (Monumenten en Landschappen)

Geen verwijlintresten.

Programma 99.1 (Interdepartementale bestaansmiddelen)

Geen verwijlintresten.

Er werden geen nieuwe acties ondernomen om de verwijlintresten te beperken.

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

In 2001 werden geen verwijlintresten betaald in de beleidsdomeinen Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

Beleidsdomein Huisvesting

1. In 2001 werden voor het begrotingsprogramma 62.4 (Huisvesting) verwijlintresten uitbetaald ten bedrage van 1.327,82 euro. Deze verwijlintresten hebben betrekking op de basisallocatie 51.06 (subsidies ter uitvoering van de Huisvestingscode) en de basisallocatie 51.07 (subsidies in het kader van het bouwrijp maken van gronden en de aanleg van de infrastructuur voor sociale woonwijken en serviceflats).

Het bedrag van 1.327,82 euro komt overeen met 0,005 % van het betalingskrediet voor de basisallocaties 51.06 en 51.07 in 2001. Voor het begrotingsjaar 1999 bedroeg dit percentage 0,09 %.

2. Onder meer dankzij een betere opvolging via managementrapporten kon dit laatste cijfer in 2001 gehalveerd worden tot een onbeduidend percentage. Andere acties werden dan ook niet ondernomen.

Beleidsdomein Buitenlandse Handel

De Vlaamse openbare instelling Export Vlaanderen bevestigde dat zij in de afgelopen jaren een goede relatie met haar onderaannemers heeft opgebouwd.

Door deze goede relatie zijn de contacten met de leveranciers optimaal, zodat problemen in verband met verwijlintresten voorkomen kunnen worden.

Voor de jaren 2000 en 2001 werden dan ook geen verwijlintresten betaald door Export Vlaanderen.

Beleidsdomein Economie

In 2001 werden geen verwijlintresten betaald.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 49
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER

VRT-programma's – Politici

In het jaar 2001 traden verscheidene ministers op in diverse "ludieke" tv-programma's die uitgezonden werden via de nationale zender VRT.

Nochtans verklaarde de afgevaardigd bestuurder van de VRT een tijd geleden dat de aanwezigheid van ministers en politici in dergelijke programma's zou worden afgebouwd. De neutraliteit van de VRT komt hiermee in het gedrang.

De programma's waarvan sprake zijn de volgende : "Aan tafel", "Alles komt terug", "Man bijt hond", "De laatste show", "De nationale test", "De leukste eeuw", "Sleutelgat", "De mannen van de macht", "Dames dubbel" en "1000 seconden".

1. Hoeveel keer nam de minister deel aan één van deze programma's ?
2. Is het relevant om als minister in dergelijke programma's op te treden ?

Kan het optreden in zulke programma's niet beschouwd worden als het ridiculiseren van het ambt van minister ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 16, Stevaert nr. 185, Vogels nr. 74, Anciaux nr. 43, Vanderpoorten nr. 61, Landuyt nr. 39, Dua nr. 119, Van Mechelen nr. 73, Van Grembergen nr. 55 en Gabriels nr. 49).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1637 – red.)

**Vraag nr. 50
van 8 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 62
van 8 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1891

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1653 – red.)

**Vraag nr. 71
van 14 maart 2002
van mevrouw WIVINA DEMEESTER-DE MEYER**

Sociale huisvesting – Herschikking inkomenscoëfficiënten

In 2001 werd het systeem van de inkomenscoëfficiënten (IC) zoals gehanteerd door de huisvestingsmaatschappijen grondig herschikt. De toen bevoegde minister beloofde het systeem te evalueren en eventueel bij te sturen na een jaar.

De huisvestingsmaatschappijen kunnen een tegemoetkoming geven aan de huurders. Sommige huisvestingsmaatschappijen verlenen die tegemoetkoming aan de armste huurders, die veelal benadeeld worden door de herschikking van de inkomenscoëfficiënten. De huisvestingsmaatschappijen kunnen deze tegemoetkoming echter enkel verlenen bij een positieve resultatenrekening in het voorgaande jaar.

Hierdoor dreigt de huur voor de armste huurders onbetaalbaar te worden.

1. Is de evaluatie van de herschikking van de inkomenscoëfficiënten reeds gestart ?
2. Wanneer worden de resultaten van deze evaluatie verwacht ?
3. Onderkent de minister dat de herschikking van de inkomenscoëfficiënten in het nadeel is van de armste huurders ?
4. Welke initiatieven worden vooropgesteld om de huur voor de armste bewoners van de socialewoningmaatschappijen betaalbaar te houden ?

Antwoord

In mijn beleidsbrief heb ik reeds aangekondigd dat ik een uniform sociaal huurstelsel voor alle verhuurders van sociale huurwoningen wens uit te werken (*Stuk 908 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*). Het huidige sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 is immers uitsluitend van toepassing op de verhuring van sociale huurwoningen door de socialehuisvestingsmaatschappijen. Titel VII van de Vlaamse Wooncode voorziet echter in een uniform sociaal huurstelsel.

De problematiek van de inkomenscoëfficiënten zal naar aanleiding van de uitwerking van het uniform sociaal huurbesluit herbekeken worden. Er zal hierbij zowel aandacht worden geschonken aan de betaalbaarheid van de huurprijzen voor de armste huurders, als aan de financiële leefbaarheid van de huurprijzberekening voor de socialehuisvestingsmaatschappijen met een groot aantal huurders met een laag inkomen.

Het Vlaams Parlement heeft op 30 januari 2002 een met redenen omklede motie aangenomen waarin het aan de Vlaamse regering vraagt om in structurele oplossingen te voorzien voor de financiële situatie van de socialehuisvestingsmaatschappijen met een laag IC (*Stuk 993 (2001-2002) – Nr. 1 – red.*). Ik zal met deze motie dan ook rekening houden bij het uitwerken van een uniform sociaal huurstelsel.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD
(Reglement artikel 81, 6)**

Nihil.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
24	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1741
25	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1741
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
220	07.03.2002	F. Vermeiren	<i>Vrachtwagens – Gewichtscontrole</i>	1741
221	07.03.2002	J. Bex	<i>Bedrijfsvervoerplannen – Ondersteuning lokale initiatieven</i>	1742
222	07.03.2002	J. Stassen	<i>Tramlijn Antwerpen-Zwijndrecht – Openingsplechtigheid</i>	1743
223	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Oprit expresweg Waregem – Fietspad</i>	1743
224	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1744
225	07.03.2002	J. De Meyer	<i>Durmevallei – Gebiedsvisie</i>	1744
226	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Verkeersdensiteit – Telematica</i>	1746
227	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Verkeerscampagnes – Evaluatie</i>	1746
228	07.03.2002	C. Van Eyken	<i>Inhaalverbod vrachtwagens – Stand van zaken</i>	1748
229	07.03.2002	C. Van Eyken	<i>Gewestelijk Expresnet – Lijn Brussel-Nijvel</i>	1749
230	07.03.2002	M. Logist	<i>Ring Aarschot – Afwerking</i>	1749
231	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Rumbeeksesteenweg Roeselare – Afwerking</i>	1750
232	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Gentseweg Desselgem – Heraanleg kruispunt</i>	1750
233	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Verkeerscentra – Samenwerking</i>	1751
234	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Verkeersgeleiding – Telematica</i>	1751
235	14.03.2002	J. Verfaillie	<i>Leiebrug Menen – Stand van zaken</i>	1753
236	14.03.2002	J. Roegiers	<i>Geluidsschermen – Criteria en planning</i>	1754
237	14.03.2002	C. De Schepper	<i>Kruispunt Schijnpoort-Noordersingel Antwerpen – Heraanleg</i>	1754
238	14.03.2002	C. Decaluwe	<i>N382 Kuipersstraat Waregem – Geluidsscherm</i>	1755
239	14.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Personenvervoer te water – Project Zeekanaal</i>	1755
240	14.03.2002	F. Ramon	<i>Bovenlokaal fietsroutenetwerk – Beheer</i>	1756
241	14.03.2002	C. Van Eyken	<i>Overdracht provinciewegen – Vlaams-Brabant</i>	1757
242	14.03.2002	C. Decaluwe	<i>Leie – Rivierherstel</i>	1757
243	14.03.2002	C. Decaluwe	<i>Leieoever Deinze-Kortrijk – Herstellingswerken</i>	1758
244	14.03.2002	C. Decaluwe	<i>Basismobiliteit – Prioriteitenlijst – Belbusprojecten</i>	1760

245	14.03.2002	M. Cordeel	<i>E17 St.-Niklaas – Wegwijzer Temse</i>	1761
246	21.03.2002	A. Moreau	<i>Windenergie – Maximale capaciteit</i>	1762
247	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1763
248	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ring Lier – Geplande werken</i>	1763
249	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Westlaan Roeselare – Wegdek (2)</i>	1763
250	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	1764
251	28.03.2002	J. Verfaillie	<i>Luchthaventerreinen Oostende – Bemesting</i>	1765
252	28.03.2002	C. Decaluwe	<i>Heulebeek Moorsele – Overstromingsrisico</i>	1765
253	28.03.2002	C. Decaluwe	<i>E17 Plataanlaan Kortrijk – Geluidsmetingen</i>	1766
254	28.03.2002	J. De Meyer	<i>Langetermijnvisie havenbeleid – Voorstudie AWZ</i>	1766
255	28.03.2002	C. Decaluwe	<i>E17 Plataanlaan Kortrijk – Bermonderhoud</i>	1767
256	28.03.2002	P. Ceysens	<i>Zeepreventorium De Haan – Erfpacht</i>	1768
257	28.03.2002	J. Verfaillie	<i>Zwarte punten – West-Vlaanderen</i>	1768
259	04.04.2002	J. Maes	<i>IJzerarm St.-Jacobskapelle – Uitbagging</i>	1769
260	04.04.2002	J. Maes	<i>Afsluiting elektriciteit – Betalende huurders, nalatige verhuurder</i>	1769

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

88	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderopvang – Bijkomende plaatsen Limburg</i>	1874
91	21.02.2002	S. Becq	<i>Kinderopvang – Specifieke zorgbehoefte</i>	1877
107	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vaccinatiegraad – Initiatieven</i>	1880
108	28.02.2002	J. De Roo	<i>Gentse Kanaalzone – Stofhinder</i>	1882
111	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Lokaal overleg</i>	1882
112	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Openbaar vervoer – Toegankelijkheidsonderzoek</i>	1770
114	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actieplan Armoedebestrijding – Stand van zaken</i>	1884
115	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1887
116	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Instelling Mechelen</i>	1887
117	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Cannabisgebruik en depressies – Onderzoek</i>	1771
118	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Delinquente jongeren – Opvangcapaciteit</i>	1888
119	14.03.2002	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Fiscaal statuut bijdragen en uitkeringen</i>	1890
121	14.03.2002	P. Ceysens	<i>VIPA-subsidiëring – Ziekenhuiscampus Kortrijk</i>	1773
122	14.03.2002	P. Ceysens	<i>VIPA-subsidiëring – H. Hart Ziekenhuis Leuven</i>	1774
123	14.03.2002	P. Ceysens	<i>VIPA-subsidiëring – Voormalig ziekenhuis Schaarbeek</i>	1774
124	14.03.2002	A. De Martelaer	<i>Maatschappelijk werkers OCMW – Personeelsnorm</i>	1775
125	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1776
126	21.03.2002	S. Becq	<i>Hulpmiddelen Vlaams Fonds – Kostprijs opheffing leeftijdsgrens</i>	1776
127	21.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Strategisch plan gedetineerden – Proefregio's</i>	1777

128	21.03.2002	L. Caluwé	<i>Bijstandskorven Vlaams Fonds – Herziening</i>	1778
129	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	1778
131	28.03.2002	R. Van Den Heuvel	<i>Zorgverzekering – Beschermd wonen</i>	1779
133	28.03.2002	P. Ceysens	<i>Zorgverzekering – Controles</i>	1779

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

55	28.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Geroofde kunstwerken – Restitutie</i>	1780
56	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Museumkaart – Stand van zaken</i>	1780
58	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1781
59	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zinnekeparade Brussel – Subsidiëring</i>	1781
60	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse projecten voor Brussel – Subsidiëring</i>	1782
61	07.03.2002	I. Vertriest	<i>Jeugdruimteplannen – Stand van zaken</i>	1788
62	14.03.2002	J. Verfaillie	<i>Gemotoriseerde sporten – Circuits</i>	1790
63	14.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>WK Atletiek 2005 – Kandidatuur Brussel</i>	1791
64	14.03.2002	P. Ceysens	<i>VZW Achilles – Subsidiëring</i>	1792
65	14.03.2002	W. Aers	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Gelegenheidslied</i>	1793
66	14.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Gemotoriseerde sporten – Circuits</i>	1794
68	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Taalrapport</i>	1794
69	21.03.2002	K. Van Overmeire	<i>"De misleiding" – Subsidiëring</i>	1795
70	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Subrogatierecht VCT – Ministeriële stelling</i>	1795
71	21.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Publiekstheater Gent – Samenstelling raad van bestuur</i>	1796

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

11	10.11.2000	R. Van Cleuvenbergen	<i>Aanbod Nederlands voor anderstaligen – Evaluatie</i>	1797
62	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1891
66	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Stand van zaken</i>	1892
67	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1892
68	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1893
70	28.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Extra lestijden – Rand- en taalgrensscholen (2)</i>	1798
71	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beleidsrelevant onderzoek – Gelijkekansenbeleid</i>	1893
72	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderpsychiaters – Stand van zaken</i>	1799
73	07.03.2002	A. Moreau	<i>Alternerend leren – Stand van zaken</i>	1799
74	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Geschiedkundig colloquium – Engels</i>	1800
75	07.03.2002	L. Caluwe	<i>Raad Pluralistisch Onderwijs – Stand van zaken</i>	1894
77	07.03.2002	C. Decaluwé	<i>e-Europe-actieplan – Onderwijs</i>	1801

78	14.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Onderwijsvoorrangsbeleid – Vlaamse Rand</i>	1894
79	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1804
80	21.03.2002	A. Moreau	<i>Vergoeding sociale promotie – Leeftijdsgrens</i>	1804
83	21.03.2002	J. De Roo	<i>Academie voor Wetenschappen en Kunsten – Huisvesting</i>	1804
84	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	1805

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

	47	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Groenarbeiders – Tewerkstellingsprojecten</i>	1805
△	48	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Tewerkstellingsprogramma's – Leeftijdsgrenzen</i>	1806
	49	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Invoegbedrijven – Stand van zaken</i>	1807
	52	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1808
	53	14.03.2002	C. Decaluwe	<i>AWA-premieaanvragen – Behandelingsduur</i>	1808
	54	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1809

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

	144	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Groenarbeiders – Tewerkstellingsprojecten</i>	1809
	145	28.02.2002	J. De Roo	<i>Gentse Kanaalzone – Stofhinder</i>	1895
	146	28.02.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidiëring gemeentelijke rioleringen – West-Vlaanderen</i>	1896
	148	07.03.2002	J. Verfaillie	<i>Land- en tuinbouw – Schrikkanonnen</i>	1812
	149	07.03.2002	G. Vanleenhove	<i>Parkbos Bredene – Stand van zaken</i>	1813
	151	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1813
	152	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kouterwijk St.-Amands – Sanering</i>	1813
	153	07.03.2002	F. Strackx	<i>Demerbroeken Scherpenheuvel-Zichem – Rioleringsplannen</i>	1814
	154	07.03.2002	J. De Meyer	<i>Durmevallei – Gebiedsvisie</i>	1815
	155	07.03.2002	F. Strackx	<i>Breekwerven – Asbest</i>	1815
	156	07.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Antwerpse fortengordel – Grondwaterverontreiniging</i>	1816
	157	07.03.2002	P. Hostekint	<i>Adviezen aan de minister – Naleving</i>	1900
	158	07.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Afvalwaterheffing – Impact afkoppelingsbeleid</i>	1817
	159	14.03.2002	J. Verfaillie	<i>De Balokken (Wervik) – Uitbreiding</i>	1819
	160	14.03.2002	J. Verfaillie	<i>IVOO-verbrandingsoven Oostende – Toekomstopties</i>	1820
	161	14.03.2002	J. Verfaillie	<i>Onbevaarbare waterlopen – Beheers- en onderhoudskosten</i>	1821
	162	14.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Plantentuin Meise – Toegangsprijs</i>	1822
	163	14.03.2002	J. Loones	<i>Teerhoudend asfaltpuin – Verwerking</i>	1822
	164	14.03.2002	C. Decaluwe	<i>Gemeentelijke containerparken – Stand van zaken</i>	1824
	165	14.03.2002	J. Malcorps	<i>NV Pako Rumst – Mobiliteitseffecten en milieuvergunning</i>	1824
	166	14.03.2002	A. Moreau	<i>Cladosporium – Bestrijding</i>	1826

167	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1827
171	21.03.2002	M. Van den Eynde	<i>OTL-stort Rumst – Kwaliteit op vulgrond</i>	1827
172	21.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Omloopstraat Roosdaal – Bodem- en grondwateronderzoek</i>	1828
175	21.03.2002	J. De Roo	<i>Rattenbestrijding – Deprivatisering</i>	1829
178	21.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Grensboeren – Mesttransport</i>	1831
194	28.03.2002	J. Browaey	<i>Ruilverkavelingsdossiers – Datering briefwisseling</i>	1832
195	28.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>NV Scheldemolens St.-Amands – Bodemvervuiling</i>	1833

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

△ 84	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Stand van zaken</i>	1902
89	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1833
93	07.03.2002	F. Strackx	<i>Breekwerf Tienen – Bouwvergunning</i>	1833
94	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Sectorale BPA's zonevremde bedrijven – West-Vlaanderen</i>	1834
95	14.03.2002	I. Vertriest	<i>Ruimtelijke planning – Ruimte voor jongeren</i>	1836
96	14.03.2002	J. Verfaillie	<i>Leiebrug Menen – Stand van zaken</i>	1838
97	14.03.2002	C. Decaluwe	<i>Evenementenlijst – Stand van zaken</i>	1838
98	14.03.2002	C. Van Eyken	<i>Frequentieplan lokale radio – Stand van zaken</i>	1840
99	14.03.2002	J. Malcorps	<i>NV Pako Rumst – Mobiliteitseffecten en bouwvergunning</i>	1840
100	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1844
101	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT Stille Waters – Verkoop aan buitenlandse zenders</i>	1844
102	21.03.2002	J. Roegiers	<i>Ethisch beleggen – Voorbeeldfunctie Vlaamse overheid</i>	1844
103	21.03.2002	E. Matthijs	<i>Decreet ruimtelijke ordening – Definiëring van begrippen</i>	1845
104	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Decreet landelijke commerciële radio – Studiebureaus</i>	1846
105	21.03.2002	J. De Roo	<i>Wijzigingen van gebruik – Lijst en nadere regels</i>	1847
106	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	1848
107	28.03.2002	E. Matthijs	<i>Arohm – Antwoord op brieven</i>	1848
108	28.03.2002	E. Matthijs	<i>Stedenbouwkundige vergunningen – Frituren</i>	1849
109	28.03.2002	M. Keulen	<i>Brussel – Vlaamse must-carryzenders</i>	1850
110	28.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Indoorkartings – Stedenbouwkundige situatie</i>	1851
111	28.03.2002	F. Ramon	<i>Stort Lendeledede – Herstelvordering</i>	1852

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

67	28.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nationaal erfgoed – Federaal initiatief</i>	1853
68	28.02.2002	J. Geysels	<i>Gemeenteontvanger – Cumulatie</i>	1853
69	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentepersoneel – Tewerkstelling bij VZW's</i>	1856

70	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Grootstedelijk beleid – Coördinatie</i>	1857
71	07.03.2002	P. Ceysens	<i>Vlaamse vertegenwoordigingen – Londen</i>	1858
△ 72	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1859
73	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Gevolmachtigd vertegenwoordiger</i>	1868

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

49	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1906
50	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1907
66	07.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Expansiesteun – Bedrijven in stedelijk beleid</i>	1869
67	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Vervallen uitgeruste sociale verkavelingen – Stand van zaken</i>	1870
68	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Sociale huurwoningen – GSM-masten</i>	1871
69	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1872
70	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Gevolmachtigd vertegenwoordiger</i>	1872
71	14.03.2002	W. Demeester-De Meyer	<i>Sociale huisvesting – Herschikking inkomenscoëfficiënten</i>	1907
72	14.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Handelsmissie Chili – Initiatief</i>	1873
73	21.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brussel – Overleg met VGC-college</i>	1873
74	21.03.2002	J. Loones	<i>Ontslagvergoedingen – Bekendmaking</i>	1873
75	21.03.2002	C. Decaluwe	<i>Subsidies Nationale Loterij – Verdeelsleutel</i>	1874